

# Bogen om det Sande Liv

Den Guddommelige Mesters Lære

Bind X

Undervisning 277 - 309

Bogtjeneste for Livet

Det 12-bindes værk Libro de la Vida Verdadera (Bogen om det sande liv) er en arv til hele menneskeheden og er registreret hos »Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública" i Mexico D.F. under numrene 26002, 20111 og 83848.

Yderligere oplysninger om den spanske originaludgave:  
Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera, A.C.  
Apartado Postal 888, México, D.F., - C.P. 06000

Ansvarlig for den tyske oversættelse, forordet til den tyske udgave, forklaringerne, fodnoterne, kommentarerne og henvisningerne til værket: Walter Maier og Traugott Göltenboth.

Stand: januar 2017

Redigering (ny stavning og layout):  
Buchdienst zum Leben  
Manfred Bäse  
Kirchweg 5  
D-88521 Ertingen

Tlf.: +49 (0) 7371 929 66 42  
E-mail:[manfredbaese@gmx.de](mailto:manfredbaese@gmx.de)

**Bogen om det sande liv** oversættes til mange andre sprog ved hjælp af denne version med DeepL Translator.

Der er tale om de ægte, originale skrifter, oversat af Gotthold Göldenboth og udgivet af Reichl Verlag, som er beskyttet af ophavsret. Disse skal bevares i deres oprindelige renhed og må ikke ændres. Dette ville være en synd og ville medføre guddommelig dom.

Herrens ord til Anna Maria Hosta:

25.3.2017

Jesus siger til hende: »*Segl-epoker*« ...

... og siger:

*»Brug dette. Jeg har i dag udvalgt dig til at modtage mine undervisninger og videregive dem til menneskene.«*

Ansvarlig for dette initiativ er Anna Maria Hosta på vegne af Herren, Jesus Kristus, vores Gud, som er ejeren af disse skrifter.

(E-mail: [hoanna64@yahoo.com](mailto:hoanna64@yahoo.com) )

DeepL – download-link: [www.DeepL.com/Translator](http://www.DeepL.com/Translator) (Business-version)

DeepL oversætter i øjeblikket til over 100 sprog og kan downloades til din computer. Der kræves internetforbindelse for at kunne oversætte.

Stand: 24. august 2026

# Indholdsfortegnelse

## Indhold

|                              |     |
|------------------------------|-----|
| Bogen om det Sande Liv ..... | 1   |
| Indholdsfortegnelse .....    | 4   |
| Forord .....                 | 6   |
| Indledning.....              | 8   |
| Undervisning 277 .....       | 17  |
| Undervisning 278 .....       | 25  |
| Undervisning 279 .....       | 34  |
| Undervisning 280 .....       | 43  |
| Undervisning 281 .....       | 52  |
| Undervisning 282 .....       | 61  |
| Undervisning 283 .....       | 70  |
| Undervisning 284 .....       | 79  |
| Undervisning 285 .....       | 87  |
| Undervisning 286 .....       | 96  |
| Undervisning 287 .....       | 104 |
| Undervisning 288 .....       | 112 |
| Undervisning 289 .....       | 120 |
| Undervisning 290 .....       | 129 |
| Undervisning 291 .....       | 138 |
| Undervisning 292 .....       | 149 |
| Undervisning 293 .....       | 157 |
| Undervisning 294 .....       | 166 |
| Undervisning 295 .....       | 174 |
| Undervisning 296 .....       | 183 |
| Undervisning 297 .....       | 192 |

|                                                         |     |
|---------------------------------------------------------|-----|
| Undervisning 298 .....                                  | 201 |
| Undervisning 299 .....                                  | 210 |
| Undervisning 300 .....                                  | 219 |
| Undervisning 301 .....                                  | 227 |
| Undervisning 302 .....                                  | 236 |
| Undervisning 303 .....                                  | 245 |
| Undervisning 304 .....                                  | 254 |
| Undervisning 305 .....                                  | 264 |
| Undervisning 306 .....                                  | 274 |
| Undervisning 307 .....                                  | 284 |
| Undervisning 308 .....                                  | 292 |
| Undervisning 309 .....                                  | 301 |
| Indholdsfortegnelse .....                               | 312 |
| De guddommelige undervisninger i Mexico 1866-1950 ..... | 320 |

## Forord

Gennem alle tider har Gud åbenbaret sig for menneskeheden, trøstet os gennem sit ord, givet os sine bud og formidlet os lære om sin skabelse og vores eksistens. Hver gang menneskene i den førkristne tid glemte disse guddommelige undervisninger, sendte Gud sine profeter til dem for at minde dem om sine love.

Da menneskene ud fra disse ti bud havde skabt mere end 600 menneskelige regler, sendte Gud Jesus, gennem hvis mund Kristus, det guddommelige ord, åbenbarede sig, og som sammenfattede de ti bud i *ét eneste* bud: »Elsk Gud over alt og din næste som dig selv.«

Igen glemte menneskene denne enkle, frelsende opfordring fra Gud. Grusomme krige og umenneskelige forfølgelser helt frem til i dag er det triste bevis herpå.

Ved at blande den guddommelige sandhed med menneskelige dogmer, ved overdreven vægt på ydre ritualer og ceremonier samt ved forkerte, menneskelige fortolkninger af det rene guddommelige ord lever mange mennesker i dag i en form for åndelig slaveri.

Derfor var og er det nødvendigt, at Gud i dag igen henvender sig til menneskeheden med oplysende og formanende ord. Dette skete i løbet af 66 år (1884-1950) i Mexico – på mere end hundrede forsamlingssteder samtidigt, hvor det enkle folk søndag efter søndag mødtes for at lytte til Guds opløftende og lærerige ord. Tidsvidner til disse sammenkomster berettede, at disse guddommelige ord strømmede som en strøm af krystalklart vand fra munden på formidlerne, kaldet »stemmebærere«, og det i to til tre timer uden nogen som helst afbrydelse og uden den mindste fejltagelse.

Den, der modtog det guddommelige ords indhold med et rent og fordomsfrit sind, fornemmede Herrens nærvær og den himmelske Faders uendelige kærlighed.

I de sidste ti år før 1950 blev undervisningerne medstenograferet og nedskrevet i protokoller for senere at kunne samles. 366 undervisninger blev udvalgt og udgivet mellem 1956 og 1962 i det 12-bindes værk »*Bogen om det sande liv*«.

Et af disse 12 bind, omhyggeligt og ordretro oversat fra spansk, holder De, kære læsere, i Deres hænder. Det er ikke en bog, man blot læser igennem én gang, måske overfladisk, for derefter hurtigt at lægge den til side igen. For fuldt ud at forstå det dybe indhold anbefales det at tage teksten til sig lidt ad gangen i små »bidder«, at meditere over den og forsøge at fornemme forbindelsen med den Guddommelige Ånd i sit indre.

De gentagelser, der findes i undervisningerne, er udførligt forklaret i

forordet til bind II og bør ikke forstyrre nogen. Tværtimod: Når vi tænker på, hvor meget ikke-opbyggelig information vores sind i dag bombarderes og konditioneres med, er den gentagende, men altid opløftende og opbyggende næring for vores sjæl yderst vigtig for at vække de indre værdier, der slumrer i os alle.

# Indledning

Visse væsentlige temaer går som en rød tråd gennem hele åbenbaringsværket »*Bogen om det sande liv*«, som vi også finder i bind 10. I det følgende er der samlet nogle uddrag fra denne bog, som kan tjene som vejledning og oversigt for læseren.

## Kristi genkomst

Ingen bør være overrasket over mit nye budskab og meningen med mine ord. For profeterne fra den første tid forkyndte, ligesom Kristus i den anden tid, med største klarhed den tidsalder, som I oplever i dag. (279, 9)

Min kærlighedslære var ikke bestemt for nogle få, som har hørt den gennem talpersonerne. Mit budskab er nået ud til verden for at blive kendt af alle mennesker. Derfor siger Jeg jer, at det i mange forskellige former vil nå ud til jordens yderkanter, for det er begyndelsen på den trøst, som menneskeheden allerede i den anden tid er blevet lovet, når den ville nå højdepunktet af trængselstiderne på jorden. (282, 57)

I lyset af jeres umådelige mangel på lys – lys, der betyder visdom, kærlighed og opløftelse – *måtte* Jeg komme. For at give jer dette lys var det ikke hensigtsmæssigt, at Jeg skulle vise Mig hos jer som menneske. For at anspore jer til åndeliggørelse var det nemlig nødvendigt, at Jeg åbenbarede Min tilstedeværelse i en åndelig, usynlig og dog for jeres tro og kærlighed mærkbar form. (293, 57-58)

Når dette ord spredtes over verden, og menneskene spørger, hvem der inspirerede det, og hvem der dikterede det, så det kunne nedskrives, skal dets budbringere og såmænd vidne om, at det var Helligånden, der åbenbarede det gennem den forstand, som Helligånden havde forberedt hos sine talerør. (295, 26)

## Den tredje tid

Den første tid er så at sige menneskets åndelige barndom, hvor det åbner øjnene og ser sin Faders ansigt, hører Ham, men stadig er langt fra at forstå Ham. Beviset herfor er, at det forsøgte at adlyde Ham ved at klamre sig til tekstenes bogstaver uden med sjælen at trænge ind i deres indhold.

I den anden tid kom jeg, »Ordet«, for at bo hos jer i Je en og med mit liv vise jer sjælens vej. Denne anden tid er opvækstens tid eller den første åndelige ungdom. Det er den livsalder, hvor Kristus lærte menneskene kærlighed for at vække deres sovende hjertestrenger, så deres hjerter kunne vibrere under en ny følelse, under kærlighedens kraftfulde impuls til deres Fader og til deres næste.

Dette er den »tredje tid«, hvor menneskets sjæl må frigøre sig fra materialismens lænker. Dette vil medføre en kamp mellem verdensanskuelser, der vil være voldsommere, end menneskehedens historie nogensinde har kendt. (295, 56-57+64)

Denne tredje tid, hvor menneskets ondskab har nået sit højdepunkt, vil ikke desto mindre være en tid med forsoning og tilgivelse. (305, 12)

### **Det sjette segl**

Det sjette segl er brudt og har vist jer, banebryderne for åndeliggørelsen på jorden, en del af dets indhold. Men det vil fortsat udgyde sit lys over alle mennesker, selv når dette ord, som I hører i dag, er ophørt. (284, 46)

I øjeblikket modtager Jeg disse menneskemængder her på vegne af menneskeheden, og når Jeg henviser til menneskeheden, taler Jeg ikke kun om nutidens mennesker, men om alle generationer, der har beboet Jorden i løbet af seks åndelige tidsperioder. De budskaber, som jeg har bragt jer i disse seks tidsaldrer, er netop det, som jeg har symboliseret med betegnelsen »segl«, hvorefter – som I allerede ved – der endnu mangler ét at blive løst, for at det kan åbenbare jer indholdet eller betydningen af alle de andre – den høje betydning af sjælens liv, udvikling og fuldkommenhed. (303, 52)

### **Det åndelige folk Israel og den åndelige mission**

Guds folk vil endnu en gang vise sig blandt menneskeheden – ikke et folk, der er personificeret i en race, men et stort antal, en legion af Mine disciple, for hvem det ikke er blodet, racen eller sproget, der er afgørende, men Ånden. Dette folk vil ikke nøjes med at forkynde Min lære gennem skrifter. For at ordene skal have liv, må man leve dem. Dette folk vil ikke blot være formidlere af skrifter og bøger, men også af eksempler og handlinger. (292, 28-29)

Det er nødvendigt, at dette folk, som disse åbenbaringer er blevet betroet, begiver sig ud og vidner om dem. For derved vil menneskene vågne op og blive i stand til at opfatte denne tids egne åndelige tegn og manifestationer. (277, 15)

En verden af åndelige væsener venter blot på det rette tidspunkt for at bebo denne jordiske dal. Det er lysvæsener, som ikke afviser at inkarnere i skødet af de tilbagestående folk, fordi deres mission netop vil være at vække dem, der sover. (288, 46)

### **Ånd, åndssjæl, sjæl**

Mennesket er et afspejling af Skaberens, et billede af Gud. Børnene må uundgåeligt komme til at ligne den Fader, de stammer fra. Denne lighed

har sin grund i åndssjælen, da den er udstyret med Guds egenskaber og desuden har evigt liv. Materien, det vil sige den menneskelige krop, er kun en forbigående klædedragt for sjælen. (295, 44)

Det er den menneskelige åndssjæl, der bør gå foran alle de gerninger, som mennesket udfører, for det er den, der er blevet betroet livet på jorden. (305, 7)

### **Den åndelige bøn**

Den åndelige sjæl bevarer den intuitive viden om, at den for længe siden udsprang fra Skaberens skød, og da den ved, at den stadig har en lang vej foran sig, som den skal tilbagelægge for at vende tilbage til sit udgangspunkt, hengiver den sig til bønner, da den ved, at den i det mindste i dette øjeblik kan komme i forbindelse med sin Fader. Sjælen ved, at den i bønner finder en trøst, der kærtegner, styrker og helbreder den.

Jeg velsigner dem, der beder. Jo mere åndelig deres bøn er, desto større er den fred, som Jeg lader dem føle. Dette kan I let forklare jer; for den, der for at bede er afhængig af at knæle foran billeder eller genstande for at føle det Guddommeliges nærvær, vil ikke kunne opleve den åndelige fornemmelse af Faderens nærvær i sit hjerte. (279, 1-2)

Se derimod, hvor let den forandrer sig, der blot anvender *et eneste* atom af min lære i praksis. Vil I have et eksempel på det?

Der var en person, der hele sit liv igennem sagde til Mig gennem ordbønner, at han elskede Mig – bønner, som andre havde formuleret, og som han ikke engang forstod, fordi de bestod af ord, hvis betydning han ikke kendte. Men snart forstod han, hvordan den sande måde at bede på var, og ved at lægge sine gamle vaner til side koncentrerede han sig om det inderste af sin sjæl, sendte *sine tanker* op til Gud, og for første gang følte han Hans nærvær.

Han vidste ikke, hvad han skulle sige til sin Herre; hans bryst begyndte at hulke, og tårer strømmede fra hans øjne. I hans sind tog kun én sætning form, som lød: »Min Fader, hvad kan jeg sige til Dig, når jeg jo ikke forstår at tale med Dig?« Men disse tårer, disse hulken, denne indre glæde og endog hans forvirring talte til Faderen på et så smukt sprog, som I aldrig vil kunne finde i jeres menneskelige sprog eller i jeres bøger.

Den stamren fra mennesket, der begynder at bede åndeligt til sin Herre, ligner de første ord fra småbørn, som er en glæde og en fryd for deres forældre, fordi de hører de første ytringer fra et væsen, der begynder at rejse sig til livet. (281, 23-24)

### **Den fuldkomne, åndelige kommunikation**

Jeg har talt meget til jer om åndelig samtale, har fortalt jer, at I vil lære

at anvende den på en højtstående måde, og at I vil give efter for dette ønske. (291, 81)

Når denne lære breder sig, vil man spørge jer om formålet med dette budskab, da der allerede findes så mange religiøse samfund. Da skal I åbenbare for dem, at dette ord er kommet til menneskeheden for at lære mennesker den ånd-til-ånd-kommunikation, som deres religioner ikke lærer dem, og at dette budskab er det guddommelige lys, der åbenbarer alle de åndelige egenskaber, I besidder. (294, 44)

Øv jer i den ånd-til-ånd-kommunikation, som I dag for dag skal fuldkomme yderligere. For det er Min vilje, at I og menneskeheden kommunikerer med Mig. Gennem denne forbundethed vil I modtage Mine inspirationer, Mine opgaver, og Jeg vil modtage jeres sjæl, høre jeres bøn og lade jeres åndelige arme omfavne Mig. (304, 51)

Denne åbenbaring har været det trin, der har ladet jer tage endnu et skridt opad på den vej, der bringer jer tættere på den fuldkomne åndelige dialog. (278, 44)

### **Accept og afvisning af de guddommelige åbenbaringer**

Hvor mange er der, som gennem fortidens skrifter kender de profetier, der forudsagde denne æra? Og alligevel – hvis de overværede Mine åbenbaringer, ville de hverken tro på dem eller opfatte dem som en opfyldelse af disse løfter! Det er dem, der ikke har nået det udviklingsstadium, der ville give dem mulighed for at erkende dette lys. Hvor mange af dem derimod, som i dag ville give deres liv for at vidne om, at det er Mig, der åbenbarer Mig blandt menneskene i denne tid, havde ikke engang kendskab til, at der findes profetier, der taler om disse begivenheder. Årsagen hertil er, at deres sjæl allerede var forberedt og parat til at modtage lyset. (298, 19)

Disse menneskemængder her består af troende og vantro, men de er alle sjæle, der hungrer efter kærlighed og tørster efter lys og sandhed. Mens de, der har tro, næres og bliver stærke, foragter de vantro det evige livs brød og må udholde deres sult og tørst. Det er sjæle, der er forvirrede af et liv i materialisme, uvidenhed og fanatisme, som de ikke kan glemme, for derefter at kunne erkende og føle min tilstedeværelse. Det er hjerter, der frygter menneskers domme. Hvordan kunne de koncentrere sig om det høje i deres sjæl for at føle min essens, når de tænker på, hvad de andre vil sige om dem? De vil til sidst sige, at min tilstedeværelse på disse steder ikke er sand, mens det i virkeligheden er sådan, at det er dem, der – selvom de er til stede – ikke har været hos Mig, fordi deres sjæl er blevet tilbage der, hvor deres tanker, deres interesser, deres bekymringer og deres lidenskaber har holdt dem fast.

Jeg er ganske vist kommet, jeg har ganske vist været hos jer, for jeg

tænker altid på dem, der har brug for mig – på dem, der drikker lidelsens bæger og spiser trældommens og ydmygelsens brød. (301, 2)

### **Meningen med prøvelserne**

Nogle gange bliver jeres fred til kamp, uro eller frygt. Dette sker, når stormen pisker markerne og haverne, ryster træerne og river blomsterne af. Så spørger I, hvilken mening disse prøvelser har. Men Jeg siger jer, at orkanen får de dårlige frugter og de visne blade til at falde ned fra træerne og blæser alt væk fra haven, som ikke skal eksistere i dens skød. (278, 31)

Lad jeres samvittighed i prøvelserne fortælle jer, at jeg ikke straffer jer, men at I netop renses, og at I, når I ser naturkræfterne løsrive sig og udløse rædsler, ikke skal spotte ved at sige, at det er en straf fra Gud, men at det er en prøve for at rense jer. (293, 75)

I har tilbagelagt den lange vej gennem erfaring. Den uskyld, som er blindhed og uvidenhed, er forsvundet, da I opnåede erfaringens lys. Desuden har I besudlet jer, og derfor er der prøvelser og smerte for at rense og forædle jer. (301, 24)

### **Åndelig inspiration til alle**

Vær klar over, folk, at det ikke kun er jer, der er i stand til at modtage åndelige budskaber og inspiration. Der er mange mennesker i verden, som – uden at vide, at Jeg udstråler mit ord gennem disse talere – fornemmer nærværet af et lys, der er rede til at strømme ud over menneskeheden i åbenbaringer. De vil modtage den nødvendige forberedelse fra min Ånd, så de, når de hører jeres vidnesbyrd, og I overbringer dem mit guddommelige budskab, jublende vil sige: »Det er det, jeg har håbet på.« (283, 51)

### **Åndelig harmoni blandt alle**

Det gode og kærligheden, hvorfra velgørenhed og fred blomstrer, vil være nøglerne, der åbner dørene til mysteriet, hvorved menneskene vil tage et skridt mod den universelle harmoni. (292, 5)

Den åndelige harmoni blandt alle væsener vil åbenbare store erkendelser for dem og bringe dem en dialog fra ånd til ånd, som vil forkorte afstande, bringe de fraværende tættere på og fjerne skel og grænser. (286, 3)

Jeg er Faderen, der arbejder for, at der skal begynde at herske harmoni blandt alle sine børn – både blandt dem, der bebor Jorden, og dem, der lever på andre verdener. (286, 2)

### **Den åndelige opvågnen**

Efter at denne menneskehed i så mange århundreder har levet i uenighed, efter alle de smertefulde og bitre erfaringer, den har gjort, er den i stand til at forstå, at enheden blandt folkeslagene, harmonien mellem alle mennesker, ikke kan bygge på materielle interesser eller hvile på jordiske værdier. Til sidst vil den indse, at kun den ophøjede sjæl kan være det faste fundament, den urokkelige klippe, som menneskenes fred hviler på. (289, 3)

Jeg taler således til jer, fordi ingen bedre end Jeg kender jeres sjæls udvikling, og Jeg ved, at nutidens menneske trods sin store materialisme, sin kærlighed til verden og sine lidenskaber, der er udviklet til den største synd, kun tilsyneladende lever i »kødets« og det materielle livs vold. Jeg ved: Så snart han i sin sjæl mærker den kærlige berøring af Min kærlighed, vil han hurtigt komme til Mig for at slippe af med sin byrde og følge Mig på sandhedens vej, som han ubevidst længes så meget efter at vandre. (305, 36)

### **Barmhjertighed**

Det første skridt mod menneskenes fornyelse, for at opnå en tilstand af åndelig ophøjelse, er barmhjertighed. Barmhjertighed over for sjælen, barmhjertighed over for kroppen, barmhjertighed over for næste. (287, 31) Når Jeg retter mit blik mod hospitalerne, fængslerne, de sørgende hjem, de ødelagte ægteskaber, de forældreløse eller de sjæleligt sultende – hvorfor finder Jeg jer ikke der? Tænk på, at Jeg ikke blot har lært jer at bede, men også har givet jer ordets gave og lært jer at helbrede. Og ved mange lejligheder har Jeg sagt til jer, at jeres tilstedeværelse kan udrette mirakler, hvis I virkelig er forberedte. (306, 27)

Roque Rojas, banebryderen, skrev, inspireret af Elias' ånd, følgende sætning: »Vis barmhjertighed og endnu mere barmhjertighed over for jeres medmennesker, så vil I se min Fader i al hans herlighed.«

Der ligger sandhed og lys i disse ord, disciple, for den, der ikke udviser barmhjertighed i sit liv, vil aldrig komme ind i mit rige. Derimod forsikrer jeg jer om, at selv den hårdhjertigste og mest stædige synder kan frelse sig selv gennem barmhjertighed. (308, 52)

### **Reinkarnation og åndelig udvikling**

Jakob åbenbarede for jer i sin drøm eksistensen af den åndelige stige, hvor væsener uophørligt steg op og ned. Hvem har forstået dens indhold? Hvem har fortolket dens hemmelighed? Der, i meningen bag det billede, som patriarken så, ligger sjælenes udvikling, de åndelige væseners uophørlige reinkarnation i mennesker, væsenernes genoprejsning og forsoning, Guds kommunikation med mennesket og dialogen fra ånd til ånd. (287, 59)

I denne Tredje Tid har Jeg bragt jer bekræftelsen på sjælens reinkarnation. Menneskeheden har ganske vist til alle tider haft den intuitive viden herom, og sjælen har åbenbaret denne hemmelighed for »kødet«, men dette – altid vantro og svagt – har sat spørgsmålstejn ved den. (309, 22)

Men Jeg er kommet i denne tid for at bringe jer bekræftelsen herpå og sige jer: I sjælens reinkarnation åbenbares Min fuldkomne kærlighedslov. (309, 22)

### **Den åndelige verden**

Sjælens liv, der eksisterer hinsides jeres materielle verden, kunne og burde ikke være en hemmelighed for mennesket. Da Faderen så jeres længsel efter viden, begyndte Han sin undervisning ved hjælp af åbenbaringens og inspirationens gave og åbenbarede sig i uendeligt mange former. Men denne undervisning begyndte allerede, da det første menneske eksisterede, og er ikke ophørt den dag i dag. (289, 17)

Vågn op, folk! Det hinsides følger jeres skridt på jorden! Disse verdener kender jeres gerninger! Når de ser denne menneskehed gå under i et hav af fjendskab og lidenskaber, rystes de og beder for jer. (298, 41)

For at styrke menneskehedens tro på kendskabet til den åndelige eksistens hinsides det materielle liv blev I i fortiden skænket nogle åbenbaringer fra Faderens budbringere, som I har givet navnet »engle«. (301, 10)

I bør heller ikke tro, at I arbejder alene, for I har endnu ikke tilstrækkelig kraft til at udføre gerninger af så stor åndelig betydning. I må vide, at der findes væsener, der viser jer den vej, I skal følge, og som viser jer vejen og de steder, hvor I skal bringe frøet hen.

Disse banebrydere er jeres brødre og søstre fra andre verdener, fra andre hjemsteder, hvorfra de våger over jeres skridt og baner vejen for jer. For også de er fredens, kærlighedens og broderskabets arbejdere. Det er sjæle af større renhed end jeres, med større viden og større erfaring, som I ikke har noget ondt at frygte fra. Det er dem, der ikke lader jer stå stille – dem, der skaber uro i jeres hjerter, når I svigter såsæden. (297, 6)

### **Kærlighedens lov og kraft**

Kærlighedens lov, som næstekærlighed, forståelse og tilgivelse over for jeres medmennesker udspringer af, er det fundament, som Jeg har inspireret jer til for jeres åndelige mission. (291, 8)

Det skal ikke være frygt, der styrer jeres skridt, og det skal heller ikke vær, der tvinger jer til at overholde loven. Troen og kærligheden skal være den kraft, der driver jer til at udføre gode gerninger i jeres liv. For da vil jeres fortjenester være ægte. (305, 51)

### **Freden, det højeste åndelige gode**

Det er mit ord, der skænker jeres hjerte ro og jeres sjæl fred. Det største, jeg har bestemt for dem, er freden. Den, der besidder denne skat, har alt – den, der kender denne sjælelige tilstand, ville ikke bytte den for jordens største ejendele og skatte.

Hvis I spørger Mig, hvad hemmeligheden er for at opnå og bevare freden, så siger Jeg jer, at hemmeligheden består i at gøre jeres Faders vilje. Og hvis I spurgte Mig, hvordan man opfylder den guddommelige vilje, ville Jeg svare jer, at det sker ved at anvende Min lov og Min lære i jeres liv. (307, 1-2)

### **Samvittighedens stemme**

Bliv fortrolige med samvittigheden; den er en venlig stemme, den er det lys, gennem hvilket Herren lader *sit* lys skinne – hvad enten det er som Fader, som Mester eller som Dommer. (293, 74)

Se, hvordan mennesket står foran og over alt, hvad der omgiver det; at det er det eneste væsen, der er udstyret med viljesfrihed og samvittighed. Alle menneskers vildfarelser, fald og synder har deres udspring i denne viljesfrihed. Men det er forbigående fejltagelser i forhold til Skaberens retfærdighed og evighed. For herefter vil samvittigheden sejre over kroppens svagheder og sjælens tilbøjelighed til at lade sig forføre. Dermed vil lysets sejr indtræde, hvilket er viden om mørket, der betyder uvidenhed. Det vil være det godes sejr – som er kærlighed, retfærdighed og harmoni – over det onde, som er egoisme, umådeholdenhed og uretfærdighed. (295, 49)

### **Den åndelige befrielse**

De bestræbelser, som trosretningerne gør for at holde deres troende fast i de indgroede spor af gamle trosforestillinger og forældede trossystemer, vil være nytteløse og forgæves. For ingen vil kunne standse det guddommelige lys, der trænger ind til selve bunden af den menneskelige tænkeevne og vækker sjælen til en tidsalder med åbenbaringer, guddommelige indskydelser, opklaring af tvivl og mysterier samt åndelig befrielse.

Heller ikke vil nogen kunne standse den strøm, som menneskeheden vil udgøre, når den bryder frem i længslen efter sin frihed i tænkning, ånd og tro. Ingen skal tro, at Jeg vil rive de forskellige trossamfunds elever, troende eller tilhængere væk fra dem – nej. Men timen er kommet, hvor en ny tid tager sin begyndelse, bringer glemte lærdomme frem i lyset, fjerner unyttige skikke, troslærer og traditioner, renser sjælene for alt det falske og frigør dem fra det for at give dem Åndens sande brød, som altid

er blevet erstattet af ritualer. (290, 58-60)

For hvor mange af jer, der har hørt mit ord i denne tid, var dagen for jeres befrielse netop den dag, hvor I for første gang hørte denne stemme! Med hvor megen kærlighed har I indprentet den velsignede dato i jeres hukommelse, hvor I mindes miraklet om jeres opstandelse til troen! (294, 24)

## Undervisning 277

1. Jeg har set i jer fortroppen i den karavane, der til alle tider følger Mig — det kloge Israel, Judas' kampvillige ånd, der kæmper vejen fri for sit folk. I kommer for at udkæmpe det sidste slag, og I har Mig foran jer til at lede jeres skridt og føre jer frem til højdepunktet af jeres værk.

2. Jeg har udsendt jer netop i prøvelsens øjeblik, hvor menneskeheden gennemlever de største farer, og Jeg siger jer, at den endnu en tid vil fortsætte med sit magtstreben for derefter at falde i smertefuld udmattelse, indtil dens samvittighed melder sig og fortæller den, hvor mange forgæves veje den har slået ind på, og hvordan den har spildt sin tilværelse. Det vil tale til den i mit navn og klogt lære den at komme til mig ad åndelighedens vej.

Når sjælen vågner og reflekterer, vil den søge at holde fast i noget sikkert, vil den ønske at opdage den korteste og sikreste vej og vil den vende tilbage til oprindelsen for der at finde grundlaget, dyderne og den sande videnskab, og vil den erkende, at den første og sidste lov, som Jeg har givet mennesket, er kærligheden, kilden til al fuldkommenhed.

3. Jeg ønsker, at I skal leve i forventning om opfyldelsen af mit ord, at I altid skal være i kontakt med Mig og den åndelige verden, så I ikke føler jer fjerne eller adskilte fra Mig. Jeg vil frembringe foreningen af sjæle fra forskellige verdener, så de i deres forening bliver styrket til at udføre det værk, som Jeg har pålagt dem.

4. For at dette kan blive virkelighed, kræver Jeg ikke af jer, at I fornægter jeres personlighed, og heller ikke at I adskiller jer fra verden, da I jo lever i den. Jeg siger jer blot, at I kun skal bruge det absolut nødvendige til jeres krops behov, så sjælen kan føle sig fri og, når den ser ind i sig selv og på sin omverden, forstå sin store bestemmelse inden for mit værk. Sandhed.

5. Jeg vil give jer det, der er nødvendigt for det menneskelige liv. Jeg vil ikke kræve af jer, at I forsømmer jeres pligter; tværtimod vil mit ord lære jer at leve op til dem, for selv de mindste af dem udgør en del af jeres opgave.

I gennemlever en tid med kamp, aktivitet og anstrengelse, og det er nødvendigt, at I stiller alt dette i Ådens tjeneste, at I udfolder alle jeres gaver, så den forvandling kan finde sted i jer, som fandt sted i mine disciple fra den Anden Tid, der — forenet som én eneste Ånd — blev ét med Mig.

6. I kan ikke gå til menneskene med en uægte eller blot forstilt forberedelse; for deres sjæl er udviklet, og det bånd, der dækkede deres øjne, er for længst faldet. Bring dem åndelighed, tilbyd dem fred og skab

en atmosfære af velvære og broderskab i jeres omgivelser, så vil I opleve, hvordan de lytter til jer og tager imod jeres ord, hvori min inspiration og min kraft vil ligge.

7. Når I prædiker og underviser i fred, så vær selv fredselkende; når I taler om kærlighed, så føl den, før I udtrykker den med ord; når jeres medmennesker ligeledes tilbyder jer deres frugter, så afvis dem ikke. Prøv alt, hvad I lærer at kende, og hold jer til det, der er tilladt og rigtigt i deres lære. I vil også møde dem, der – efter at være blevet fanatiske i deres religionsudøvelse – har indskrænket deres opfattelsesevne gennem materialiseringen af deres kultiske handlinger. I skal da tålmodigt hjælpe dem med at udvide deres viden og vise dem de horisonter, som deres ånd kan nå, når de fordyber sig i min undervisning. I skal tale til dem om min Universelle Ånd, om sjælens udødelighed og dens vedvarende udvikling. I skal lære dem den sande bøn, åndens samtale, og befri dem fra fordomme og vildfarelser. Dette er det værk, som jeg pålægger jer – et værk af kærlighed og tålmodighed.

8. Våg alle over jeres sjæl, som er mit barn. Modtag mine nye åbenbaringer, og hvis I ikke har været i stand til at opdage meningen med de ord, jeg gav jer i fortiden, så kom herhen, og I vil gennem denne undervisning erkende og forstå alt. For jeg minder jer om og forener hos jer alle mine ord og handlinger gennem alle tider, så I har endnu et vidnesbyrd om jeres Fader.

9. Brug den styrke, som jeg har skænket jer, så I kan overvinde alle prøvelser og fristelser. Vær tålmodige i smerten, så I kan styre jeres båd og redde jer selv.

10. Jeg ønsker, at jeres gudsyndyrkelse i denne Tredje Tid skal blive så ren og så fuldkommen som duften, der strømmer ud fra blomsterne.

11. Når menneskene en dag er parate til at opføre et tempel i deres sjæl og tænde troens flamme deri, vil vanhelligelserne ophøre, krigene vil finde en ende, Tårernes Dal vil gradvist blive til et land af fred, og Guds rige vil nærme sig hvert eneste hjerte.

12. Lad Mig tale således til jer, selv om alt, hvad Jeg siger, forekommer jer umuligt. Jeg ved, hvad der vil blive af denne verden i fremtiden – den fremtid, der varer ind i evigheden, og som I, små skabninger, ikke kan begribe.

13. Da I ikke engang er bevidste om nutiden – hvordan kan I da forudsige, hvad der vil ske, eller tvivle på det, som mit ord forudsiger?

14. Allerede nu kommer mine budbringere til verden, som – når timen er kommet – vil fjerne det mørke bånd fra menneskenes øjne, disse budbringere, der er kommet til verden for med deres gerninger af ægte

kærlighed at forsvare sandheden. Men hvem har opdaget dem? Hvem aner i disse børn af i dag morgendagens profeter og apostle? Men hvis dette sker med dem, som I kan se med jeres fysiske øjne — hvad vil der så først ske, når Jeg fortæller jer, at også mine åndelige lyshære med deres budskab om fred og deres opvågningskald har nærmet sig jeres verden? I har ikke engang anet dette.

15. Det er nødvendigt, at dette folk, som disse åbenbaringer er blevet betroet, begiver sig ud og vidner om dem. For derved vil menneskene vågne op og blive i stand til at opfatte de åndelige tegn og manifestationer, der er karakteristiske for denne tid.

16. Det er grunden til, at Jeg uophørligt siger til jer, at I skal værne om dette frø, så det bliver jer og jeres børn, der bærer dette lys ud til jordens folk.

Jeg tillader jer — for at bringe mit budskab til de forskellige steder på jorden — at benytte de midler, I finder passende, når jeres samvittighed fortæller jer, at I vandrer på den rette vej.

17. Men Jeg vil ikke sige til jer, at I, der hører Mig i dette øjeblik, er de eneste, der er udpeget til at udføre denne mission. Nej — det vil være jeres opgave at udføre en del af den, og de, der kommer efter jer, vil gøre det, der påhviler dem. For værket er uendeligt stort for mit nye folk.

18. Det, I skal stræbe efter, er, at dette værk skrider frem fra generation til generation, kommer til udtryk i sin åndelighed og renhed og bevares i al sin sandhed.

19. I erkender endnu ikke hele essensen og meningen med min lære. Det er grunden til, at I har forvrænget den gennem klodsede kultiske handlinger — kultiske handlinger, der ikke indeholder nogen åndelighed. Men når jeres forstand samtidig med jeres sjæl en dag vågner op til sandheden, vil ingen af dem længere være i stand til at blande noget urent ind i mit værk.

20. I giver verden det, som I modtog som opgave, før I kom til Jorden. Det er det budskab, som jeres sjæl bragte med sig.

21. Forstanden ved ikke alt dette, men sjælene husker, at de fik at vide, at alle, der er bestemt til at høre Herrens ord ved hans nye åbenbaring til verden, ville samles her på jorden.

22. Salige er de, der i deres sjæl har formået at bevare Mesterens opgave og løfte, for i dem har mit Ånds lys været. De udfører nu den opgave, der er blevet betroet dem, og når de en gang har fuldført den del, der tilkommer dem, vil de opleve den åndelige glæde at se, hvordan der efter dem kommer nye »arbejdere« for at fortsætte det påbegyndte værk.

Hos disse efterfølgere vil de se tilfredsstillelsen og glæden ved at finde vejen ryddet og udjævnet og såningen på markerne allerede påbegyndt.

23. Når I, der har været de første og derfor har måttet kæmpe hårdt, fordi ingen af jeres medmennesker i denne æra banede vejen for jer, men alligevel var i stand til at overbringe verden et budskab, så tænk på, at de nye generationer — da de finder vejen let farbar og såningen udbredt — vil skulle forkynde det budskab, de er bærere af, med større lys og større klarhed.

24. Helt fra de tidligste tider, da profeterne begyndte at forkynde Messias' komme, sagde de, at alle nationer ville blive velsignet i Ham, fordi Han ville blive menneske. Men i dag siger Jeg jer, at alle folkeslag i denne Tredje Tid på ny vil blive velsignet, fordi Min Ånd vil komme for at træde i forbindelse med hver eneste sjæl.

25. Velsignet være de, der søger deres renselse gennem bøn, omvendelse og gode gerninger, for det er dem, der virkelig vasker deres skampletter bort for at fremstå rene for Mig. Salige er de, der forstår sandheden på denne måde, for de finder vejen og lægger fortidens uvidenhed og mørke bag sig.

Ligesom Jeg i den Anden Tid kom for at bringe en ende på blodsudgydelsen og ofringen af uskyldige ofre, som folket bragte foran Jehovas alter, og Jeg lærte dem at bringe Faderen ofret af deres eget liv, så kommer Jeg i dag for at afholde jer fra de mange unyttige kultformer og ritualer, som I bruger i stedet for den sande opfyldelse af min lære.

26. Når I lytter til mine undervisninger, bliver I overraskede over at kunne forstå og udføre det, der tidligere forekom jer umuligt, og det skyldes, at jeres sjæl skridt for skridt har tilbagelagt en vej, som I ikke kendte. En gnist af lys i jeres forstand har været nok til at fjerne den ydre kult fra jeres hjerte, som havde været så dybt forankret i jer.

27. Også symbolikken forsvinder i jeres gudstjeneste i takt med, at I ser nærmere på sandheden, og I begynder at glæde jer over en ren, enkel, åndelig og let gennemførlig gudstjeneste.

28. Jeg har endnu ikke fortalt jer alt, ej heller åbenbaret alt, og derfor siger Jeg jer, at I ikke skal nøjes med det, I har opnået, ej heller med det første, I har modtaget. Mit skatkammer rummer endnu meget, og jeres sjæl skal lære dette at kende. I vil endnu skulle tage mange vigtige skridt på vejen.

Jeg lærer jer en anden måde at udøve loven på og en anden måde at erkende det åndelige og det guddommelige på, som mit ord har åbenbaret for jer. For jeg ønsker ikke, at I skal forsøge at udforske mig på samme måde som videnskabsfolk eller teologer. I skal spørge jeres Faders skjulte

visdom ved at løfte jeres tanker op til Ham gennem bøn. Så vil I – klædt i ydmyghed, respekt og kærlighed – modtage fra Ham det, som Han gerne ville have åbenbaret for jer. Den, der på denne måde når frem til visdommens port, vil blive betragtet som et lille barn, der længes efter lys, eller som en discipel, der tørster efter erkendelse. Jeg vil lade ham mærke min nærvær, vil kærtegne ham og vise ham alt det, som I efter jeres Faders dom skal lære at kende. Jeg vil fjerne hans tvivl, løfte sløret for mange hemmeligheder for hans øjne og fylde ham med lys, så han, når han har afsluttet sin bøn og vender tilbage til livets kamp, kan åbenbare for sin menneskelige natur det, han lærte i undervisningstimen med Mesteren.

29. De, der ønskede at erkende min væsenets kerne og trænge ind i det guddommelige uden at træde ind i mit nærvær med den nødvendige ydmyghed og ærbødighed, er altid gået på afveje og har aldrig opnået en stor undervisning, for døren hertil står kun åben for de ydmyge, men er altid lukket for de stolte. Menneskerne er stadig som små børn over for livet og langt fra at være disciple.

30. Ydmyghed i ånd og hjerte kræver jeg af jer, så I, der kommer her på den åndelige vej i længsel efter lys, kan finde alt det, I ønsker at vide. De forberedte vil ikke behøve at græde eller længes tilbage efter disse tider med min åbenbaring, når de er forbi, og når karavanerne af fremmede ankommer for at spørge jer om det, I har hørt og set. I skal da give dem et trofast vidnesbyrd om alt det, jeg har lært jer, og forklaringen på alt det, de ser indhyllet i mysterium.

Forundrede over klarheden i jeres forstand og jeres ord vil de kalde jer »lysets børn« og sige til jer: »I er lykkelige, fordi I har hørt den Guddommelige Mester, selv om det kun er sket gennem menneskets forstand.«

31. Jeg giver menneskene mit ord på ny, for at de skal vide, at de ikke er forladte, for at de gennem deres ånds stemme skal vågne op og erfare, at sjælen efter dette liv kan forvente store guddommelige mirakler.

32. Om dem har Jeg talt til menneskene, og det samme oplever den, der forstår at bede for at komme i forbindelse med det åndelige, ligesom det også bevidnes af den, der ved hjælp af videnskaben fordyber sig i naturens hemmeligheder. På disse to veje vil både forstanden og ånden opdage mere og mere, jo mere de søger. Men hvornår vil den tid komme, hvor mennesket lader sig inspirere af kærligheden i sine studier og sin forskning? Først når dette sker, vil dets værk i verden være varigt. Så længe videnskabens drivkraft er magtbegær, hovmod, materialisme eller

had, vil menneskene uophørligt opleve irettesættelsen fra de løsrevne naturkræfter, der straffer deres ubesindighed.

33. Den nutidige videnskabsmand udviser i sine værker en fuldstændig manglende forståelse, for han ødelægger nationer og folk, slår tusindvis af sine medmenneskers liv ihjel, gør mennesker til slaver og forvandler det menneskelige liv til en hvirvelvind. Han forstår ikke det onde, han forårsager, og er ikke klar over rækkevidden af sine handlinger. Derfor kalder Jeg ham letsindig.

34. Kun Min barmhjertighed kunne komme denne menneskehed til undsætning, og derfor er Jeg kommet for at røre ved menneskets hjerte og vække dets sjæl, så det kan høre samvittighedens stille stemme, som klogt vil lade det erkende alt det onde, det har forårsaget, og samtidig indgyde det måden at gøre bod for fejl og ondskab på.

35. Menneskerne må forstå, at alle skal komme til Mig – men ikke som mennesker, som de gerne ville have det, men i åndelig tilstand. Kun således vil de sørge for, at deres gerninger er rettet mod alles vel, således at dette også bliver til fordel for dem selv.

36. Hvor mange har oppustet sig selv i det onde, i hovmod, i deres forfængelige stræben; hvor mange har sat kroner på hovedet, skønt de er ynkelige og åndeligt nøgne. Hvor stor er modsætningen mellem det, I betragter som *jeres* sandhed, og *Min* sandhed!

37. Du græder, når du hører mit ord, o folk. Hvornår vil hele menneskeheden græde i lyset af min åbenbaring? Jeg tilgiver jer alle, det er et øjeblik af nåde, og jeg udgyder mit uendelige lys over alle verdener og over alle mine børn.

38. Dette er lysets tidsalder, hvor den guddommelige visdom, som er Helligåndens lys, selv vil oplyse de mest hemmelige kroge i hjertet og sjælen.

39. Nu vil mennesket snart vide, hvorfra den kommer, der fødes i denne verden, hvad meningen, opgaven og formålet med dette liv er, og det vil kunne forklare sig selv, hvad det har kaldt »døden«.

Nu vil menneskeheden snart opgive teorierne og de ydre tilbodelsesformer for i stedet at leve i sandheden. Derefter vil mennesket vie sin tilværelse til det gode, ære Mig gennem sine gerninger, og når timen kommer til at forlade denne verden, vil det ikke kalde det at lukke kroppens øjne for evigt for »død«, fordi det ved, at dette er det øjeblik, hvor sjælen helt træder ind i et højere liv.

40. Når I alle en dag indser, at sjælens løsrivelse fra kroppen er det uundværlige overgangstrin, der er nødvendigt for at nærme jer fredens og

fuldkommenhedens hjemsteder, vil der opstå en sand erkendelse af virkeligheden hos menneskene.

41. Skaberen placerede menneskene i en verden, hvis natur udvikler sig uophørligt, men altid i retning af fuldkommenhed.

Men menneskene, der lever i denne naturs skød, udvikler sig ikke i harmoni med den, fordi de ikke stræber efter moralsk forbedring og ikke længes efter deres sjæls fuldkommenhed, hvilket er essensen og grunden til deres eksistens.

42. Menneskets udvikling, dets fremskridt, dets videnskab og dets civilisation har aldrig haft den åndelige sjæls opstigning som mål, som er det højeste og ædleste, der findes i mennesket. Dets stræben, dets ambitioner, dets ønsker og bekymringer har altid været rettet mod *denne* verden. *Her* har han søgt viden, *her* har han opbygget rigdomme, *her* har han skaffet sig fornøjelser, æresbevisninger, belønninger, magtpositioner og udmærkelser, *her* har han ønsket at finde sin herlighed. Derfor siger Jeg jer: Mens naturen skridt for skridt går fremad uden at standse i sin lov om uophørlig udvikling mod forfinelse og fuldkommenhed, er mennesket blevet hængende bagefter, er ikke kommet videre; og deraf stammer dets skæbneslag på jorden, deraf de prøvelser, hindringer og slag, som det møder på sin livsvej. For i stedet for at være i harmoni med alt, hvad der omgiver ham i livet, og sørge for gennem sin sjæls opadgående udvikling at gøre sig til herre over alt, sådan som Herren havde befalet fra begyndelsen, ønskede han gennem de lavere lidenskaber som grådighed, hovmod og had at blive herre. Men uden at være sig det bevidst har han selv straffet sin forfængelighed ved at styrte ned fra sin plads som herre og fyrste over alt, hvad Gud har underlagt sin vilje, og blive en tjener, en slave og endda et offer for alle de naturkræfter, der omgiver ham.

43. Tag jer for først og fremmest at lære jer selv at kende ved at søge essensen i jeres væsens kerne, og jeg forsikrer jer om, at I vil føle jer oplyste, når I opdager, at I frem for alt er åndelige sjæle, Guds børn.

44. Mit ord åbner dørene til den åndelige viden for jer, så I i jeres hjerte kan samle noget af det, som Faderen opbevarer i sit skatkammer til sine børn.

45. Mennesket bærer en åndelig sjæl i sig, som er bærer af mange gaver og guddommelig herlighed, og det er Guds ord, hans lære, der gør ham værdig til at opnå denne nåde.

46. Hvor meget har menneskeheden fornedret sig selv i sin materialisme, hvor mange tårer har den måttet udgyde på grund af sin ligegyldighed over for det Høje, det Rene og det Sande!

47. Den åndelige sjæl hælder mod dyd, den fysiske krop hælder mod synd, og de to kæmper mod hinanden uden at kunne nå til enighed. Derfor har Jeg med mit ord lært dem begge, hvordan de kan forene sig i ét eneste ideal, idet sjælen på retfærdig vis får det, der tilkommer hende, og verden får det, der tilkommer den.

I »kødet« findes instinkterne, lidenskaberne og tiltrækningen mod det materielle, for det er der, de har deres oprindelse. Derfor har I brug for en lære, der gør hjertets strenge følsomme, som forædler hjertet og opløfter det, uden at aflede det fra overholdelsen af de love, der styrer mennesket på jorden. Gennem denne lære vil sjælen kunne hæve sig til det Evige, til det rige, hvor den har sin oprindelse. Hvis den formår at sejre over »kødet« og verden, vil det bagefter, når den allerede er befriet fra den menneskelige kropshylster, være lettere for den at stige opad fra trin til trin, komme stadig tættere på Faderen og dermed efterlade den verden, den beboede, og som havde gjort den til slave, stadig længere bag sig.

48. Den åndelige gnist, der gør mennesket lig sin Skaber, vil nærme sig mere og mere den uendelige flamme, hvorfra den udsprang, og denne gnist vil være et lysende væsen — bevidst, strålende af kærlighed, fuld af viden og kraft. Dette væsen glæder sig over tilstanden af fuldkommenhed, hvor der ikke findes den mindste smerte eller den mindste nød, og hvor den fuldkomne og sande salighed hersker.

49. Hvis dette ikke var jeres ånds mål — sandelig, Jeg siger jer, så ville Jeg ikke have gjort jer bekendt med Min lære gennem så mange undervisninger, for da ville loven fra den »Første Tid« have været tilstrækkelig for jer til at leve i fred på jorden. Men når I tænker på, at Jeg levede blandt menneskene og lovede dem en uendeligt bedre verden hinsides dette liv, og når I desuden husker, at Jeg lovede at vende tilbage i en anden tid for fortsat at tale til jer og forklare alt det, I ikke havde forstået, vil I nå frem til den konklusion, at menneskets åndelige bestemmelse er højere, meget højere end alt, hvad I kan forvente, og at den lovede salighed er uendeligt meget større, end I kan ane eller forestille jer.

Min fred være med jer!

## Undervisning 278

1. Elskede disciple, endnu en gang siger Jeg jer: Våg og bed, for kroppen er svag, og i sin svaghed kan den føre sjælen bort fra den rette vej.

2. Den sjæl, der forstår at leve vågent, afviger aldrig fra den bane, som hendes Herre har udstukket for hende, og hun er i stand til at anvende sin arv og sine gaver, indtil hun har nået sin højere udvikling. Dette væsen *må* komme videre i prøvelserne, fordi det lever vågent og aldrig lader sig beherske af det materielle. Den, der våger og beder, vil altid gå sejrrigt ud af livets kriser og tilbagelægge livets vej med faste skridt.

3. Hvor anderledes er adfærden hos den, der glemmer at bede og våge! Han afstår frivilligt fra at forsvare sig med de bedste våben, som Jeg har lagt i menneskene, nemlig troen, kærligheden og videnens lys. Det er ham, der ikke hører den indre stemme, der taler til ham gennem intuitionen, samvittigheden og drømmene. Men hans hjerte og hans forstand forstår ikke dette sprog og giver ikke tro på budskabet fra hans egen ånd.

4. Hvis mennesket levede bevidst med hensyn til det højere liv, der eksisterer og vibrerer over det, og hvis det forstod at rådføre sig med sin ånd — hvor mange ubehageligheder ville det da spare sig for, og for hvor mange afgrunde ville det da redde sig. Men hele sit liv spørger han dem om råd, som ikke har nogen løsning på hans tvivl og usikkerhed: videnskabsmændene, der har trængt ind i den materielle natur, men som ikke kender det åndelige liv, fordi sjælen i dem er faldet i sløvhed.

5. Menneskets sjæl må vågne for at finde sig selv, for at opdage alle de evner, der er betroet den, for at støtte den i dens kamp.

6. I dag er mennesket som et lille, tørt blad, der er faldet fra livets træ og er legetøj for vindene, udsat for tusind omskiftelser, svagt over for naturkræfterne, skrøbeligt og ynkeligt over for døden, mens det dog burde være herre over jorden som en fyrste, der er udsendt af Mig for at fuldkomme sig i verden.

7. Tiden for opvågnen er kommet, hvor I må skynde jer i søgen efter sandheden og vende om på den vej, som jeres ambitioner, jeres fortvivelse og jeres uvidenhed har ført jer ad.

8. Flygt ikke fra mit lys, der fremtræder for at ryste verden gennem sine åbenbaringer. Snart vil I på det åndelige himmelhælv se den frelsende stjerne stråle for denne skibbrudne verden — denne menneskehed, der er faret vild i skyggen af et materialistisk, ufrugtbart og egoistisk liv, fordi den har fjernet sig fra den lov, der er essensen af jeres liv.

9. Velsignet folk: Røres jeres hjerter ikke, når Jeg således taler til jer om menneskeheden? Tænker I ikke straks på den så vanskelige mission, I skal udføre?

10. Jeg taler således til jer, for at I kan forberede jer. For nu nærmer den tid sig, hvor mine budbringere og mine sendebud vil vise sig i verden, og blandt disse sendebud vil nogle af jer være, nogle af dem, der har hørt mit ord i denne Tredje Tid.

11. Kun de, der er rene i hjertet, må drage ud til landene og nationerne for at udbrede mit budskab, for de vil være de eneste, der er værdige til at vidne om sandheden i dette værk.

12. Når disse udsendte begiver sig ud til de lande, der venter på dem, skal al religiøs fanatisme allerede være udslettet af deres hjerter; der må ikke længere være det mindste ønske om smiger eller beundring, og deres hånd må ikke vove at besmitte sig med verdens penge for det kærlighedsværk, de udfører. De skal ikke sælge mirakler eller fastsætte en pris for kærligheden indbyrdes. De skal være tjenere, ikke herrer. Der vil endnu komme en tid, hvor I forstår storheden i ægte ydmyghed, og da vil I indse, at den, der forstod at være tjener, i virkeligheden var fri i sin opgave med at gøre godt og udbrede barmhjertighed, og at troen, tilliden og freden har ledsaget ham i hans liv.

13. Den derimod, der har betragtet sig selv som konge og herre uden at have fortjent det, er – selvom folkeslagene ligger ved hans fødder – en slave, en elendig skabning, fordi han hverken har ro, fred, tryghed eller tro.

14. Hvis I ønsker virkelig opmuntring i den åndelige kamp, så vend jer mod jeres næste, og hver gang I trøster en sørgende, helbreder en syg eller redder en vildfaren, vil I føle en dyb tilfredsstillelse, en ubeskrivelig lykke, der er uforligneligt større end de fornøjelser, som verden kan tilbyde jer. Når jeres menneskelige og lille hjerte en gang oplever denne form for glæder, så er det fordi jeres sjæl har kæmpet og hævet sig.

15. Jeg opdager følgende hemmelige spørgsmål i jeres hjerte: »Hvad vil der blive af os, når vi en dag mangler varmen fra dette ord?« Årsagen hertil er, at jeres sjæl forudføler den tid med smerte, som vil nedbryde verden fra det øjeblik, hvor min åbenbaring ophører.

16. Jeg siger jer: Hvis I følger mine undervisninger, har I intet at frygte. For den, der vandrer på min vej, oplyses af mit lys, og den har min fred. Vær bekymrede for dem, der har glemt at bede, for dem, der ikke føler næstekærlighed i deres hjerte, for dem, der ikke kender de åndelige gaver, de besidder. Bed for dem alle.

17. Lær at bede, gør det klart for jeres medmennesker, at det er deres ånd, der skal føre en dialog med sin Skaber, så de indser, at deres bønner næsten altid er kroppens skrig, udtryk for angst, bevis på deres manglende tro, deres oprør eller deres mistillid til Mig.

18. Gør det klart for jeres medmennesker, at de ikke behøver at kaste eller pine deres krop for at bevæge Min Ånd eller vække Min medfølelse eller Min barmhjertighed. De, der pålægger sig selv fysiske lidelser og bod, gør dette, fordi de ikke har den mindste anelse om, hvilke ofre der er Mig mest behagelige, og heller ikke har nogen forestilling om Min kærlighed og jeres Faders barmhjertighed.

19. Tror I, at det kræver tårer i jeres øjne og smerte i jeres hjerter for at jeg kan forbarme mig over jer? Det ville betyde at tillægge mig hårdhed, følelseskoldhed, ligegyldighed og egoisme. Kan I forestille jer disse fejl hos den Gud, I elsker?

20. Hvor lidt har I bestræbt jer på at lære Mig at kende! Årsagen hertil er, at I ikke har trænet jeres forstand til at tænke i harmoni med Ånden.

21. Jeg taler meget til jer om bønner, fordi det er nødvendigt, at I opdager alle de kræfter og virkemåder, der ligger i den. For tiden er kommet, hvor jeres ånd skal udføre den store mission i verden, som den er bestemt til, og bønner er det fremragende våben i dens kamp.

22. Den, der forstår at bede, er en af Guds soldater, for hans åndelighed gør ham uovervindelig. Hans våben virker, uden at den verden bemærker det. Hans lys oplyser mørket, hans magt forhindrer onde hensigter, hans kærlighed sår fred. Han har ikke brug for materielle midler for at fuldføre sin mission; han virker og handler, som om han allerede befandt sig i det åndelige.

23. Jeg har givet menneskeheden den nødvendige tid til dens åndelige opvågnen, og denne tid nærmer sig sin afslutning. Den behøver kun at tage endnu nogle få skridt på verdens veje, så vil den standse op for villigt at træde ind i kærlighedens rige.

24. I vil stadig se en magtfuld kaste sig over en anden magtfuld for at tilintetgøre ham og blive tilbage som jordens hersker. De er ikke klar over, at den magt, de stræbte efter, ikke vil blive dem skænket, fordi de overskrider grænserne for den frie vilje.

25. Når der ved kampens afslutning stadig står én tilbage, der ønsker at udstøde sejrsråbet, vil han se, at hans rige består af ruiner og lig, at hans verdensrige består af elendighed og død, og dette vil være enden på krigene i verden.

26. Mennesket vil da ikke kunne hævde, at det i Mig fandt en hindring for sin videnskab eller en fjende af sit magtbegær og sin længsel efter storhed. For Jeg lod det gå helt til grænsen, for I ved jo, at alt menneskeligt har en grænse.

Mennesket skabte en verden efter sine egne forestillinger, og det ødelagde den selv, fordi dens fundamenter ikke var faste. Hvem vil det

kunne beskyldte Mig for? Men når smerten er størst, og hans hjerte forfærdes over resultatet af sine gerninger, vil han råbe om barmhjertighed og tilgivelse, for først i dette øjeblik vil sjælen bryde det fængsel, hvori den var fanget, for at bryde ud i længslen efter Ham, som den havde glemt, eller hvis den engang mindedes Ham, skete det kun for at mistro Hans magt.

27. Mennesket vil lære min retfærdighed at kende – ikke min gengældelse. For hvis denne følelse fandtes i Mig, og Jeg udøvede den over menneskeheden, ville Jeg besmitte den i stedet for at rense den. Men min retfærdighed har til opgave at give jeres sjæl renheden tilbage.

28. Se, hvordan Jeg — mens menneskene forbereder deres undergang — sørger for alt til deres frelse og opstandelse, selvom de for det formål må gennemgå en smeltedigel af umådelige lidelser, som er nødvendige for at styrke sjælene i deres anger og deres beslutning om at forblive tro mod loven.

29. Min kærlighed vil redde alle, og jeg vil give alle mulighed for at vende tilbage til mig, og da vil I vide, at jeg er den Almægtige og den endelige sejrherre. Men jeg vil ikke herske over de besejrede, ej heller over de døde eller de ydmygede: Min sejr vil være ægte, for jeg vil herske over sejrherrene.

30. I er som en park, hvorpå jeg på de græsplæner, jeg har plejet, ikke har ladet ukrudt vokse frem. Jeg har tilladt, at buske vokser, og at knopper spirer, og at blomsterkroner åbner sig, for at den besøgende kan glæde sig over synet af dem, og den spadserende kan finde ly for vejrets ugunst og hvile i skyggen af træerne.

31. Nogle gange bliver jeres fred til kamp, uro eller frygt. Dette sker, når stormen pisker markerne og haverne, ryster træerne og river blomsterne af. Så spørger I, hvilken mening disse prøvelser har. Men Jeg siger jer, at orkanen får de dårlige frugter og de visne blade til at falde ned fra træerne og blæser alt væk fra haven, som ikke skal eksistere i dens skød.

32. Når denne have blomstrer og bærer frugt efter min vilje, vil jeg åbne dens porte og invitere indbyggerne fra andre provinser til at træde ind i den for at skænke dem de frugter, der bedst behager dem, så de kan bære dem med sig til deres provinser.

33. Jeg velsigner de træer, der, selvom de blev pisket af orkanen, formåede at stå fast, og som, selvom deres grene i kort tid var bladtomme, snart igen blev dækket af grønt.

34. Da prøven var overstået, så I med forundring, at de rådne frugter og de visne blade var faldet af træet.

35. Jeg gav jer styrken til at modstå prøven og gav jer lyset til at forstå meningen med disse guddommelige lektioner.

36. Hvis Jeg spurgte jer, hvad de dårlige frugter er, som jeres træ undertiden bærer – hvad ville I så sige til Mig? I ville straks svare Mig, at det er jeres brødre og søstre, der ikke arbejder med oprigtighed, som ikke har fornyet sig, som ikke bringer Mig noget godt. Men Jeg siger jer, at de dårlige frugter ikke er jeres brødre og søstre, at det ikke er dem, som orkanen blæser væk fra haven. De dårlige frugter er de dårlige vaner, de dårlige følelser, de fejl, som de begår i mit værk. Og de visne blade er alle de overflødige kultiske handlinger, der stadig af gammel vane fortsætter blandt mine disciple, såsom ydre tilbedelsesformer, ritualer, symbolske handlinger og adfærdsmønstre, der hørte til en meget fjern fortid, men som i dag allerede er som visne blade uden saft, der er faldet af livets træ.

37. Hvis min lære betragtede en af jer som en dårlig frugt, uværdig til at være på mit retfærdighedens og kærlighedens træ, ville den ikke være sand, for den ville hverken vise barmhjertighed over for den, der handler i strid med loven, eller kærlighed over for den trængende, eller myndighed til at omvende ham.

38. I ved, at Jeg ikke jager nogen bort og ikke forstøder et eneste af Mine børn, men at Jeg driver al uretfærdighed ud af hans hjerte og lærer ham at udstøde alt det onde fra sit indre, som har forhindret ham i den sande opfyldelse af Min lov.

39. Hvis Jeg måtte afvise de ufuldkomne og kun måtte modtage de gode og retfærdige — sandelig, Jeg siger jer, ingen af jer ville blive udvalgt af Mig, for I er alle ufuldkomne, og Jeg finder ikke en eneste retfærdig iblandt jer.

40. Størrelsen ved min lære ligger i syndernes frelse.

41. Tak jeres Fader, for det er Ham selv, der forklarer jer sin lære, fordi menneskeheden forvrænger mine undervisninger ved at få det, der er uendeligt retfærdigt, til at fremstå som om det var uretfærdigt.

42. I udgør min have. Det har været mit ord, der har plejet jer. Men I er endnu ikke sprunget ud, og I har endnu ikke båret frugt. Sandelig siger jeg jer, at blomsterne i jeres have først vil åbne sig, når I udveksler tanker fra ånd til ånd, og frugterne på jeres træ vil først modnes, når jeres gerninger rummer sandhed, kærlighed og viden, når de har liv, næringsværdi og god smag.

43. Endnu en gang siger Jeg jer, at denne Tredje Tid, hvor I har hørt Mig gennem det menneskelige forstandsevne, kun har været en etape i forberedelsen eller modningen — en åbenbaring af mit »Ord«, min Ånd, men stadig menneskeliggjort og materialiseret. Derfor siger Jeg jer, at

denne form for meddelelse ikke kan være målet for jeres åndelige bestræbelser.

44. Denne åbenbaring har været det trin, der har ladet jer tage endnu et skridt opad på stien, der bringer jer tættere på den fuldkomne dialog.

45. Jeg taler ofte til jer om dette, så I, når slutningen af den nuværende tidsperiode kommer, kan tage skridtet ind i den nye tid uden tøven. Da vil I overbevise jer selv om, at stemmebæreren ikke er absolut nødvendig for at modtage min guddommelige indskydelse, for denne vil nedstige til hver eneste sjæl.

46. Gennem dette lys vil I modtage mine påbud, føle min tilstedeværelse og høre min stemme.

47. På det tidspunkt vil den nyankomne være blevet en discipel; han vil ikke længere være den, der kaldte på sin Herre og sagde til Ham: »Fader, kom til mig, giv mig Din hjælp, løft mig op.« Da vil han være den, der rejser sig og nærmer sig sin Fader for at sige til Ham: »Elskede Mester, min Fader, her er jeg, jeg er rede til at lytte til Dig og modtage Din guddommelige vilje fra Dig.«

48. Forstå, folk, at det, jeg har åbenbaret for jer gennem disse talere, ikke er alt, og heller ikke kan være alt, hvad jeg har at åbenbare for mennesket.

49. Jeg har ganske vist kundgjort meget gennem disse munde, men det er – selv om det er omfattende – ikke mit hemmelige skatkammer, ikke hele bogen om min visdom. Jeg siger jer endnu en gang: Det var forberedelsen, indledningen til åndeliggørelsens tid.

50. I er begyndt at udfolde jeres gaver, men den mest omfattende udfoldelse vil I først opnå, når dette ord er ophørt.

51. Lad jer foreløbig forberede af Mig, så der, når I hører den sidste af Mine undervisningstaler, er fest i Mit folk og ikke sorg, fordi det ikke længere hører Mig i denne form.

52. Gennem jeres sjæl vil mindet om de tider strømme, hvor folket hørte Jehovas stemme i tordenbraget og så hans lys i lynets glimt, hvor det modtog loven hugget i sten, og hvor det evige livs brød var symboliseret i mannaen.

53. Jeres ånd vil minde jer om min tilstedeværelse i denne verden, da jeg – i menneskeskikkelse – levede blandt jer for at kunne ses, høres og forstås, for at vække jeres sovende sjæle gennem miraklerne i mine gerninger og give jer beviser på min kærlighed. Og for at I kunne finde troen, skænkede Jeg jer alt, hvad I bad Mig om: tilgivelse, tålmodighed, mirakler, velsignelser, blod og liv.

54. I vil også huske den tid, hvor I modtog denne åbenbaring gennem mine budbringere eller talerør, idet Jeg gjorde mit ord hørbart og tilpassede det til alles forståelsesevne, for at det kunne forstås.

55. Da vil I græde af sorg og af glæde: af sorg, når I indser den langsomhed, hvormed I har vandret på den åndelige vej, og på grund af jeres hårdhjertethed, som altid har tvunget Faderen til at nedstige til jeres elendighed og jeres ringhed. Jeres gråd vil være af glæde, når I indser, at I trods jeres langsommelighed allerede er nået frem til portene til den Nye Tid, hvor I ikke længere vil ofre jeres Fader, hvor I ikke længere vil kalde på Ham og under tårer bønfalde Ham om at redde jer fra undergangen, fordi I allerede vil forstå at gå til Ham og tale med Ham og høre Ham med sjælen.

56. Hvorfor skulle der være smerte i dette budskabs sidste øjeblik, når denne dag markerer begyndelsen på en ny tidsalder med større lys og større fuldkommenhed? Jeg har sagt jer, at Jeg ønsker, at denne dag skal være en åndelig fest blandt mit folk.

57. Sandelig, Jeg siger jer, at Jeg har endnu større læresætninger i vente til jer end dem, Jeg indtil i dag har åbenbaret for jer. Men hvornår vil I være i stand til at udgrunde og forstå alt det, som Jeg har lært jer og åbenbaret for jer gennem de talende stemmer? Hvornår vil I sige til Mig, at I allerede har forstået kernen i denne lære?

58. Vær ikke bekymrede, for hvis I virkelig hengiver jer til studiet og udøvelsen af mit ord, vil I blive ledt af mig indtil vejens ende. Husk, at jeg er det lys, der oplyser jeres vej.

59. Folk, Jeg ønsker, at I skal erkende den velsignede arv, som I siden begyndelsen har modtaget fra jeres Faders barmhjertighed. I er siden dengang blevet mærket, for at I i den Tredje Tid skal vidne om Min sandhed. Mit lys har fulgt jer på alle veje under jeres lange vandring.

60. I er blevet forberedt, så I kunne genkende Mig på det tidspunkt, hvor I modtog dette budskab, og så tvivlen ikke ville holde jer væk fra Mig. Derfor undrer I jer nogle gange, når I tænker over det, over, at I har kunnet frigøre jer fra de mange bånd, der holdt jer fast. I kan ikke fortryde det skridt, I har taget, for I har erkendt klarheden i mit værk og godheden i mit ord. I kender alle udmærket den vej, I følger, og det, I gør i øjeblikket. Der er ingen hemmeligheder i mine åbenbaringer, ej heller uklarheder i mit ord.

61. Klarheden og udførligheden i mine undervisninger vil få jeres åndssjæl til efterhånden at afsløre det, som Faderen har betroet den, og udfolde de gaver, der længe har været skjult. I var faldet i søvn, og derfor indser I først nu, at I har set mit lys. Jeg har ikke overrasket jer, I har overrasket jer selv. Jeg har ikke været et mysterium for mine børn, men I

skjuler derimod stadig mange hemmeligheder. Derfor er jeg kommet jer til hjælp, så I kan erkende sandheden fuldt ud.

62. Tak jeres Herre for, at I igen er på vejen, men nøj jer ikke med det. Husk, at jeg har tilbudt jer stien, så I kan komme til mig ad den. I er elever i en åndelig lære, hvis mål I stadig anser for at være langt væk. Men min lære står jer bi, mit ord opmuntrer jer, og min barmhjertighed styrker jer, så der ikke bliver tale om nogen fiasko hos jer. For I vil først høste jeres høst, når I når toppen af åndeliggørelsen.

63. I øjeblikket oplyser mit ord jorden; det er netop kommet på det forkyndte tidspunkt, og selvom kun få er vidner til dette budskab, når I sammenligner deres antal med menneskeheden, vil der dog komme en dag, hvor mit ord vil lyde over hele verden.

Indtil nu har I nøjedes med at lytte til Mig. Men når Min åbenbaring en gang er afsluttet, vil der blandt jer træde disciple frem, som har studeret Min lære og værner om dens essens, og som på en beslutsom og klar måde sørger for, at der i dette værk udføres sådanne kærlighedsgerninger, som overbeviser menneskene.

64. I dag ser Jeg stadig mange, der er fanget i vildfarelse, da de tilføjer ritualer og traditioner til Min undervisning, som ikke hører hjemme der. Men først efter jeres studier vil der indtræde renhed og sandhed i jeres gudsyndelse og jeres kultiske handlinger, og som følge heraf vil der opstå åndelig enhed blandt folket.

65. Nu tror I, at I forstår det ansvar, I har, og at I begriber dette værks storhed. Ikke desto mindre siger Jeg jer, at I først vil få denne forståelse efter denne undervisningsperiode, og efter at I har reflekteret over det, I har hørt.

66. I vil finde alt udtrykt i mit ord; på intet punkt vil I finde det uklart eller tvetydigt. Men I vil være nødt til at afsætte en vis tid til at reflektere over dette budskab, så I kan tilbyde menneskeheden et glædeligt budskab om strålende lys, den fred og ægte trøst. Dette er den mission, som du er bestemt til, o folk, som vidne til denne åbenbaring. Derfor har Jeg krævet, at du redegør for denne forpligtelse over for Faderen, som du indgik for længe siden.

Våg, bed og forbered jer, så I kan formidle mit ord i al dets renhed. Sandelig, jeg siger jer: Hvis I videregiver det på denne måde, vil det sejre, for da vil det kunne modstå alle fordømmelser, fjendtligheder og undersøgelser. Men de, der forkynnder det, vil være nødt til at vidne om det gennem deres gerninger, så de kan modstå de frafaldne domme og de prøvelser, de udsættes for. Dette vil I opnå, hvis I formår at anvende mit ord i jeres liv uden fanatisme eller hemmelighedskræmmeri.

Min fred være med jer!

## Undervisning 279

1. I vandrer ad en torvet sti, og ved hver smerte, I føler, hører I samvittighedens stemme, der fortæller jer, at I stadig er langt fra at opfylde jeres Faders lov, og at I derfor snubler.

Den åndelige sjæl bevarer den intuitive viden om, at den for længe siden sprang ud af Skaberens skød, og da den ved, at den stadig har en lang vej foran sig, som den må tilbagelægge for at vende tilbage til sit udgangspunkt, hengiver den sig til bønner, da den ved, at den i det mindste i dette øjeblik kan komme i forbindelse med sin Fader. Sjælen ved, at den i bønner finder en trøst, der kærtegner, styrker og helbreder den.

2. Jeg velsigner dem, der beder. Jo mere åndelig deres bøn er, desto større er den fred, som Jeg lader dem føle. Dette kan I let forklare jer; for den, der for at bede er afhængig af at knæle foran billeder eller genstande for at føle det Guddommeliges nærvær, vil ikke kunne opleve den åndelige fornemmelse af Faderens nærvær i sit hjerte.

3. »Salige er de, der tror uden at se«, sagde Jeg engang, og nu siger Jeg det igen; for den, der lukker sine øjne for verdens ting, åbner dem for det åndelige, og den, der har tro på Min *åndelige* tilstedeværelse, *må* føle den og glæde sig over den.

4. Hvornår vil jordens mennesker holde op med at nægte deres ånd glæden ved at føle Mig i deres hjerte gennem den direkte bøn eller – hvilket er det samme – gennem bønner fra ånd til ånd? Når mit lys oplyser menneskenes liv, de kender sandheden og forstår deres vildfarelser.

5. Nu er det rette tidspunkt at bede og meditere; men med bønner, der er fri for fanatisme og afgudsdyrkelse, og med rolig og dyb fordybelse i mit guddommelige ord.

6. Alle tidspunkter og alle steder kan være egnede til at bede og meditere. Aldrig har jeg i mine undervisninger sagt til jer, at der findes steder eller øjeblikke, der er særligt bestemt til dette. Hvorfor i alverden opsøge bestemte steder for at bede, når jeres ånd dog er større end den verden, I bebor? Hvorfor begrænse Mig til billeder og sådanne begrænsede steder, når Jeg dog er uendelig?

7. Den alvorligste årsag til menneskenes åndelige fattigdom og deres jordiske modgang er deres ufuldkomne måde at bede på, og derfor siger Jeg jer, at denne erkendelse må nå ud til hele menneskeheden.

8. I står ved indgangen til den åndelige tidsalder. Vær derfor ikke overraskede over, at Jeg taler meget til jer om det, der hører til Ånden.

9. Ingen bør være overrasket over mit nye budskab og indholdet af mit ord. For profeterne fra den første tid forkyndte, ligesom Kristus i den anden tid, med største klarhed den tidsalder, som I i dag oplever.

10. Mange er vandret gennem verden, fordi de indså, at tiden nu er inde til opfyldelsen af disse profetier. Men jeg må sige jer, at ikke alle har forstået skrifternes betydning, da de fortolker dem ud fra det materielle, ligesom jøderne dengang fortolkede Messias' komme og hans rige.

11. Da Jeg var på jorden, sagde Jeg til jer: »Mit rige er ikke af denne verden.« Ved en anden lejlighed sagde Jeg: »Jeg må gå bort fra jer, for Jeg skal forberede den bolig, som I skal komme til.«

12. Således, disciple, når Jeg kom med en lære, der talte om et højere liv, som åbenbarede det åndelige liv og viste jer vejen til at nå frem til det — en vej, som I må forstå, og som ikke blot har været mit ord, men også loven fra den første tid og alle de profetier, der blev overleveret jer af mine budbringere, som talte til menneskene om det åndelige liv — hvorfor har I da fortolket den guddommelige betydning af disse åbenbaringer på en materiel måde? Jeg har i fortiden talt til menneskene i lignelser og symboler, for hverken sjælene eller forstandens organer var i stand til at modtage lyset i fulde mål. Det var derfor absolut nødvendigt at overføre dette sprog, disse figurer og lignelser til det åndelige og fortolke dem åndeligt, indtil man finder deres sande betydning.

13. »Mit rige er ikke af denne verden«, siger Jeg jer på ny. Mit rige er i det åndelige, for i sin væsen er Jeg Ånd. Men da I er børn af dette væsen, er det kun naturligt, at også I hører til dette rige.

For at nå frem til det har Jeg inspireret jer til en lære og åbenbaret en visdom, der løfter jer op over jeres menneskelige tilstand og lader jer træde nærmere det åndelige rige skridt for skridt.

14. Bed og mediter, folk, så vil du ikke fare vild, og ingen vil forvirre dig. For du er den nye tidsalders frø, fordi du kommer til det usynlige bjerg for at høre din Faders stemme.

15. Fra mørket og afgrundene stiger sjælene nu op for at forøge rækken af Guds folk, i hvis børn der er frøet fra Abraham, Jakob, Moses, Elias og alle dem, der med deres gerninger har forstået at ære deres folks navn og herliggøre deres Guds navn.

16. En stemme har vækket jer, en god og trøstende stemme, der kalder jer ind i lysets og livets rige, men som kan forvandle sig til retfærdighed, hvis I foretrækker at fortsætte med at nedværdige jeres sjæl og tilsidesætte loven.

17. Til den lydige og ydmyge siger mit ord: Hold fast, for du vil modtage megen af min nåde og opnå meget for dine brødre og søstre. Til de

tåbelige siger min stemme: Hvis du ikke udnytter denne velsignede lejlighed til at undslippe syndens snavs eller den uvidenhedens mørke, du lever i, vil du se tider og tidsalder gå forbi din sjæl uden at erfare, hvad Herren bragte i sit budskab, eller hvilke åndsgaver det var, han åbenbarede for sit folk.

18. Der vil ganske vist være en passende tid for *alle* til at redde sig selv og hæve sig op mod højderne. Men ve den, der udsætter denne dag! Ve den, der forspilder mulighederne for at opnå sin sjæls udvikling, fordi han har viet sig til denne verdens tomheder! Han ved ikke, hvor lang tid det vil vare, før han må vente på en ny mulighed, og han kender heller ikke bitterheden ved sin soning. Heri ligger ikke den mindste gengældelse eller den mildeste straf fra Faderens side, men derimod hans strenge og ubarmhjertige retfærdighed.

19. Ved I mon i dag, nu hvor Jeg har indfundet Mig blandt jer, om I ikke allerede har forspildt eller ladet tidligere muligheder gå til spilde, og kender I mon den tidsperiode, som jeres sjæl har ventet på for at få denne nye mulighed for at opfylde en mission, der for længe siden blev betroet jer? Hvad ved jeres hjerte eller jeres forstand om jeres sjæls fortid, om dens skæbne, dens gæld, opgaver og soning? Intet! Derfor må I ikke afbryde sjælens fuldkommenhed eller føre den i fristelse gennem kærligheden til verdens goder. Den skal følge en anden vej, andre mål, andre idealer.

20. Dette er de første dage i en tidsalder, der strålende bryder frem for menneskeheden. Den er kommet frem midt i storme, lyn, rystelser og smerter. Men de mørke skyer vil opløse sig, og sandhedens lys vil stråle i al sin majestæt.

21. I dag lever I stadig i de mørke dage, der går forud for lyset. Alligevel trænger dette lys, idet det udnytter de få lysglimt i jeres overskyede himmel, igennem med sine korte lysstråler, der når frem til nogle steder på jorden, rører hjerterne, ryster sjælene og vækker dem.

22. Alle, der er blevet overrasket af dette lys, har standset op på deres vej for at spørge: »Hvem er Du?« Og Jeg har svaret dem: »Jeg er verdens lys, Jeg er evighedens lys, Jeg er sandheden og kærligheden. Jeg er Den, der lovede at vende tilbage for at tale til jer – Den, om hvem man sagde, at Han var 'Guds Ord'." »

23. Ligesom Saulus på vejen til Damaskus har de ydmyget al deres stolthed, har de overvundet deres hovmod og ydmygt sænket deres ansigt for med hjertet at sige til Mig: »Min Fader og Herre, tilgiv mig. Nu forstår jeg, at jeg har forfulgt Dig uden at være klar over det.«

24. Fra dette øjeblik har disse hjerter forvandlet sig til små efterfølgere. For i denne Tredje Tid er der indtil i dag blandt mine nye disciple endnu ikke dukket nogen apostel op med den ophøjelse, som den, der forfulgte mig så voldsomt i mine disciple og derefter elskede mig med så stor inderlighed, besad.

25. I er små efterlignere og tilhængere af dem, der med store kærlighedsgerninger skrev deres åndelige mission i verden og efterlod deres spor ved siden af Ham, som de elskede så højt og døde for: deres Mester.

26. Jeg taler til jer om fortiden, nogle gange i store træk og andre gange i detaljer, for at I kan lære at udlede den åndelige betydning af de store lærerige eksempler, som er udødelig og uforanderlig.

27. Her er mit hjerte, som er åbent for enhver bøn, enhver bekymring, enhver fortrolig meddelelse!

28. Jeg er for jer far, mester, ven, sygeplejer, læge og rådgiver. Læg alle jeres nødsituationer hos Mig, tør jeres tårer, betro Mig jeres håb og ønsker, gør Mig til jeres fortrolige.

29. Bed, mine børn, for gennem bønnen opnår man visdom, sundhed og styrke.

30. Jeg ønsker, at I skal blive mine sande disciple – væsener, der er bevidste om deres bestemmelse – mennesker, der forstår at opløfte deres sjæl, for ikke at snuble på jorden.

31. Den, der beder, frygter hverken afgrunde eller klipper; hans sjæl er altid opmuntret.

32. Når I alle en dag lever således, vil I have opført et helligdom for kærligheden til jeres Fader, i hvis indre klangene af en åndelig lovsang vil lyde, som vidner om broderskab, ophøjethed og harmoni.

33. I er stadig under min vejledning, så I, når I på jeres vej støder på en prøve, der er svær at bestå, i mit ord kan finde fremgangsmåden til at bestå den. For disse nybegyndere i dag vil i morgen være disciple og endda mestre. Derfor har de nu meget at lære.

34. Jeg vil forme jeres hjerter, uddanne jeres forstand og udjævne jeres følelser, for at jeg kan sende jer ud for at vidne om min komme i den Tredje Tid.

35. Mit nye ord er endnu ikke udbredt på jorden. Inden det kan vinde indpas, giver Jeg folkeslagene forudgående tegn på Min komme. Den åndelige verden udfører i øjeblikket den opgave at vække menneskene til det åndelige livs virkelighed.

36. Her blandt jer har Jeg åbenbaret Mig udførligt. I kan ikke sige, at der kun har været tale om antydninger eller tegn. For mit ord formidlet

gennem det menneskelige forstand har været klart og tydeligt, selvom det kun er det forberedende budskab for at opnå dialogen fra ånd til ånd.

37. Mit ord har gennem disse talere sandelig været en udførlig og dybtgående undervisning. Det har bekræftet allerede åbenbarede sandheder, ligesom det har givet nye åbenbaringer.

38. Jeg har talt til jer om den åndelige bestemmelse, om væsenernes udvikling, om reinkarnation og om sjælens forsoning. Jeg har talt til jer om de forskellige prøve- og undervisningsfaser, som menneskeheden har gennemgået på Jorden, symboliseret ved en bog, der er forseglet med syv segl. Jeg har åbenbaret for jer, at det nu er den tredje tidsalder, hvor jeg kommer til jer i ånden, fordi jeg finder jer i stand til at føle min åndelige tilstedeværelse, og jeg har sagt til jer, at I kan sammenfatte hele loven i to forskrifter eller bud: at elske jeres Fader og at elske hinanden.

39. Tænk over det, og I vil forstå, at det ikke var tegn, jeg har givet jer, men en stor manifestation af min faderlige kærlighed.

40. De, der kun har modtaget tegn, er andre folk — dem, der ikke har slettet mit løfte om at vende tilbage fra deres hjerter, som udforsker verdensrummet og lægger mærke til betydningen af alle store begivenheder — i håb om at kunne sige: »Mesteren er nær.«

41. Hvor lidt interesserer verden sig for min nye åbenbaring! Hvor få er der, der våger og venter på Mig, og hvor mange er der, der sover!

42. Om dem, der lever i forventning om Mig, kan Jeg sige jer, at ikke alle aner den faktiske form af Min tilstedeværelse i denne tid. For mens nogle under indflydelse af gamle trosforestillinger mener, at Jeg vender tilbage til verden som menneske, tror andre, at Jeg må fremtræde i en eller anden skikkelse, der er synlig for ethvert menneskeligt øje, og kun meget få gætter på sandheden og aner, at mit komme er åndeligt.

43. Mens nogle spørger sig selv, hvilken skikkelse Jeg vil antage, på hvilket tidspunkt eller på hvilken dag Jeg vil vise Mig på jorden, og på hvilket sted Jeg vil fremtræde, siger andre, uden at tænke på bestemte fremtrædelsesformer eller tidspunkter: »Mesteren er allerede blandt os, hans lys, som er hans Ånd, overskyller os.«

44. Når dette budskab når frem til alle hjerter, vil det for nogle være et øjeblik af jubel, fordi de i det vil finde bekræftelse på alle deres forudannelser og deres tro. Andre vil derimod benægte sandheden i mit budskab, fordi de ikke finder det i overensstemmelse med det, de troede ville ske, og med den måde, hvorpå det ville åbenbare sig.

45. Tænk på dem alle, elskede folk, og vær klar over, at ventetiden er smertefuld for disse sjæle, og at – mens de lider ved tanken om, at denne tid måske ikke er min genkomst – I dag for dag styrkes af mit ord. Hvor

stort vil jeres ansvar over for menneskeheden være, når det en dag slutter!

46. Vågn op, folk, og væk de andre folk på jorden; det er alt, hvad I foreløbig skal gøre. Jeg vil vise Mig for alle – i »skyen«, som Jeg lovede jer, og alle vil se Mig.

47. Hvorfor skulle I tro, at mit komme i Ånden ikke har nogen mening? Husk, at jeg efter min død som menneske fortsatte med at tale til mine disciple og viste mig for dem som et åndeligt væsen.

48. Hvad ville der være blevet af dem uden de åbenbaringer, som Jeg skænkede dem, og som styrkede deres tro og indgød dem nyt mod til deres missionsopgave?

49. Det var et sørgeligt syn, de bød på efter mit farvel: Tårerne strømmede uophørligt ned over deres ansigter, hvert øjeblik brød der en hulken frem fra deres bryst, de bad meget, og frygt og samvittighedskvaler tyngede dem. De vidste: Den ene havde forrådt mig, en anden havde fornægtet mig, og næsten alle havde forladt mig i dødstimen.

50. Hvordan kunne *de* være vidner til denne Mester af al fuldkommenhed? Hvordan skulle de have mod og styrke til at møde mennesker med så forskellige trosopfattelser og måder at tænke og leve på?

51. Netop da viste min Ånd sig blandt dem for at lindre deres smerte, tænde deres tro og fylde deres hjerter med idealet i min lære.

52. Jeg gav min Ånd menneskelig skikkelse for at gøre den synlig og mærkbar for disciplene, men min tilstedeværelse var ikke desto mindre åndelig, og se, hvilken indflydelse og hvilken betydning denne fremtræden havde blandt mine apostle.

53. Sandelig, jeg siger jer: I dag har jeg ikke ladet min Ånd blive menneske som dengang, fordi jeres sjælelige udvikling er en anden. Ikke desto mindre – selvom min tilstedeværelse er subtil og uberørbar – opleves den af alle her, uden at det er nødvendigt, at jeres dødelige øjne skal bekræfte, at Mesteren befinder sig blandt jer.

54. Sjælen har højere sanser, gennem hvilke I kan føle, erkende og forstå det åndelige. Jeg ønsker, at I netop gennem denne følsomhed skal opfatte min tilstedeværelse.

55. Når I ikke længere hører dette ord, vil I falde i sorg og svaghed og få samvittighedskvaler på grund af jeres mangel på kærlighed. Men også til jer vil Jeg komme og i jeres hjertes fortrolighed sige: »Her er Jeg, frygt ikke, gå jeres vej, I er ikke alene.«

56. Hvem ud over Mig opmuntrede disciplene i den »Anden Tid«, da de vandrede gennem verden uden deres Mester? Synes I ikke, at hver enkelt

af deres gerninger er beundringsværdig? Men jeg siger jer, at også de havde svagheder som ethvert andet menneske. Senere blev de fyldt af kærlighed og tro; det gjorde dem ikke modløse at være i verden som får blandt ulve og altid at gå deres vej under forfølgelse og folks hån.

57. De havde magten til at udføre mirakler; de forstod at gøre brug af den nåde til at omvende hjerter til sandheden.

58. Salige er alle dem, der hørte Jesu ord fra mine apostles mund, for hos dem led min lære ingen forandring, men blev forkyndt i al sin renhed og sandhed. Derfor følte menneskene, når de lyttede til dem, Herrens nærvær i deres sjæl og mærkede i deres væsen en ukendt følelse af kraft, visdom og majestæt.

59. I disse fattige og ydmyge fiskere fra Galilæa har I et værdigt forbillede: Forvandlet til *åndelige* fiskere gennem kærligheden rystede de folkeslag og riger med det ord, de havde lært af Jesus, og gennem deres udholdenhed og selvopofrelse banede de vejen for folkenes omvendelse og oprettelsen af den åndelige fred. Fra konger til tiggere – de oplevede alle min fred i den tid med ægte kristendom.

60. Den æra af åndelighed blandt menneskene varede ikke ved; men Jeg, som ved alt, havde forkyndt og lovet jer Min tilbagevenden, fordi Jeg vidste, at I igen ville få brug for Mig.

61. Jeg vidste, at menneskene fra generation til generation i stadig højere grad ville mystificere min lære, ændre min lov og forvrænge sandheden. Jeg vidste, at menneskene ville glemme mit løfte om at vende tilbage, og at de ikke længere ville betragte hinanden som brødre, men dræbe hinanden med de grusomste, fejeste og umenneskeligste våben.

62. Men nu er tiden og den lovede dag kommet, og her er Jeg. Døm ikke den måde, Jeg har valgt for at åbenbare Mig for jer; for det er ikke verden, der skal dømme Mig, men det er Mig, der dømmer menneskeheden, fordi det nu er tiden for dens dom.

63. Jeg opretter et rige i menneskenes hjerter – ikke et jordisk rige, som mange forventer, men et åndeligt – hvis magt udspringer af kærlighed og retfærdighed og ikke af verdens magter.

64. Jeg ser, at nogle er forundrede over at høre mig tale således; men jeg spørger jer: Hvorfor vil I altid forestille jer mig klædt i silke, guld og ædelstene? Hvorfor vil I til enhver tid have, at mit rige skal være af denne verden, mens jeg har åbenbaret det modsatte for jer?

65. Jeg bringer en ny lære, gennem hvilken I vil lære at leve åndeligt på jorden, hvilket er det sande liv, som Gud har bestemt for mennesket.

66. Jeg har allerede sagt jer, at »åndelliggørelse« hverken betyder fromhed, religiøs fanatisme eller overnaturlige praksisser. Åndelliggørelse

betyder harmoni mellem sjælen og kroppen, overholdelse af de guddommelige og menneskelige love, enkelhed og renhed i livet, absolut og dyb tro på Faderen, tillid til og glæde ved at tjene Gud i næsten, idealer om moralsk og sjælelig fuldkommenhed.

67. Når Jeg viser jer renheden i min lære, mærker I, at jeres fejltagelser træder tydeligere frem. Nå, mine disciple, jeg er rede til at tilgive alle jeres fejltagelser, hvis I i morgen, når samvittighedens stemme kalder, tager jer sammen for at råde bod på alle jeres fejl, indhente den tabte tid og vise min læres oprigtighed gennem renheden i jeres handlinger.

68. Det er nødvendigt, at der opstår et højtstående folk, der respekterer mine love, og som viser menneskene, at åndeliggørelsen ikke er noget umuligt, at fornyelsen af den menneskelige natur ikke er et offer, og at den åndelige tjeneste ikke er en afkald på det *menneskelige* liv.

69. I vil kunne blive dem, der forkynder og underviser i mit værk, fordi I har den nødvendige erfaring, der stammer fra en lang fortid og en lang udvikling.

70. I har måttet tilbagelægge mange veje for at lære spiritismen at kende. Også I var afgudsdyrkende og kunne ikke opdage Min tilstedeværelse uden hjælp fra symboler, kunne ikke ære Mig uden ceremonier. Men I nåede heldigvis frem til et vejkryds, og da I ikke vidste, hvilken retning I skulle slå ind på, hørte I den længselfulde stemme fra Mesteren, der på ny viste jer vejen.

71. Mener I ikke, at jeres rigidom af erfaring tjener til både at forstå og opmuntre jeres medmennesker?

72. Jeg har allerede forudsagt jer, at kampen vil blive hård, for hver enkelt anser sin religion for fuldkommen og sin måde at udøve den på for upåklagelig. Men Jeg siger jer, at hvis det var tilfældet, ville Jeg ikke have haft nogen grund til at komme i denne tid og tale til jer.

73. Gennem inspiration giver jeg jer en dybt åndelig lære, fordi jeg ser, at hedenskabet hersker i jeres kultformer, og at den dårlige frø af fanatisme har forgiftet jer med uvidenhed og hadfølelser.

74. Mit lysets sværd er i min højre hånd; Jeg er krigeren og kongen, der tilintetgør alt, hvad der modsætter sig, alt eksisterende ondt og alt det falske. Når min kamp er forbi, og hjerterne har lært at forene sig for at bede og leve, vil jeres ånds blik opdage Mig i det uendelige lys og i den evige fred. »Dette er mit rige«, vil jeg sige til jer, »og jeg er jeres konge, for det er derfor, jeg er her, og det er derfor, jeg har skabt jer: for at regere.«

75. Indse, på hvilken måde, der adskiller sig fra den menneskelige, Jeg vinder Mine sejre; indse, hvordan Jeg, for at regere i jeres hjerter, i stedet

for at underkaste jer gennem frygt eller vold, blev menneske for at leve blandt jer, vaskede og kyssede jeres fødder og blev jeres offer.

76. Jeg gav mig helt hen til jer, og derfor siger jeg jer, at I alle til sidst vil give jer hen til mig.

Min fred være med jer!

## Undervisning 280

1. Lad meningen i mit ord trænge ind i jeres sjæl, så det strømmer ud af jeres hjerte, forvandlet til næstekærlighed, til fred, til vejledning for jeres medmennesker.

2. Det spor, som dette folk vil efterlade på jorden, vil være fredens spor, og det vil vise verden, at det virkelig besidder nøglen, der åbner dørene til det hinsides for mennesket. Dets mission er at nedbryde grænser for at forene folkeslagene åndeligt, indtil den arv, som menneskehedens Babel efterlod, er ødelagt.

I dette nye folk, Israel, vil alle nationer blive velsignet, fordi det har stillet sin forstand til rådighed for forkyndelsen af mit ord, og fordi den åndelige dialog vil begynde i det.

3. På sin vej vil den så åndelighed, efterlade lys, bane vejen for fornyelsen af dem, der er kommet på afveje, og så frøet i hjerterne, hvis frugt vil være harmoni og broderskab mellem mennesker.

4. Når Jeg taler om dette folks mission, gør Jeg det som Gud, underviser Jeg det som Fader og befaler Jeg det som Dommer.

5. Mit ord er ikke kun bestemt for dem, der hører det i dette øjeblik. Det omfatter hele universet. Men ligesom min lov og min lære i andre tider fandt sin begyndelse hos *et* folk, kan I ikke forestille jer den kraft, som min lære besidder. Derfor vil det være andre folk og andre mennesker, der tillægger dette ord dets sande værdi, fortolker det og bringer det til fuldkommen anvendelse.

6. Det er nødvendigt, at en vis, stærk og magtfuld lære oplyser livet i denne verden, så menneskene kan hæve sig i længslen efter sandheden, og så idealet om højere udvikling vækkes i deres sjæl.

7. Tror I mon, at Jeg benægter virkningen af den lære, som Jeg bragte jer i den Anden Tid som et kærlighedsbudskab? Nej, Jeg bringer den jer på ny, fordi I ikke længere har den på jorden, fordi I har begravet den i bøger og ikke længere bærer den i jeres hjerter. Men nu bringer Jeg den tilbage til jer i Mine undervisninger, fordi Min kærlighed til jer er uforanderlig. Men den vil ikke længere være i jeres hjerte, hvor jeg lægger den, men i jeres åndssjæl, hvor den ikke længere vil gå tabt, fordi det brød, der nærer sjælen, forbliver i den.

8. Min åbenbaring gennem forstanden hos disse stemmeførere, der i deres materielle liv er ukendte og ubetydelige, har været det bevis på, at Jeg er kommet for at skænke verden en gave — at Jeg blandt dens lærde eller hos dens doktorer ikke fandt et eneste forberedt menneske, der havde været rede til i sin forstand at modtage strålen af Min guddommelighed ved at have overgivet sig fuldstændigt til Min vilje.

9. For Mig er intet umuligt; Min vilje er gået i opfyldelse og vil altid gøre det, selvom det til tider ser ud, som om det er menneskets vilje, der hersker, og ikke Min.

10. Menneskets vej mod viljesfrihed, dets herredømme på jorden, dets hovmods sejre og den tvang, det til tider påtvinger gennem magtanvendelse, er så flygtige i forhold til evigheden, at de ganske vist på en vis måde kan ændre de guddommelige planer; men i morgen eller i løbet af deres gennemførelse vil min Ånds vilje i stadig større grad åbenbare sig over alle væsener ved at lade det gode bestå og fjerne det urene.

11. Det rige, som mennesket har skabt på jorden, vil meget snart måtte dømmes af Mig. Og sandelig, Jeg siger jer, at der kun vil blive tilbage af det, hvad der er godt, det, der er tilladt, det, der indeholder sandhed. Men alt, hvad der indeholder hovmod, egoisme, løgn, alt, hvad der er gift og død, vil blive ødelagt og kastet i den ubarmhjertige ild af tilintetgørelse.

Men hvem vil udføre dette værk med at tilintetgøre det onde? Mennesket. Det vil påtage sig at ødelægge alt med sine egne hænder, hvad dets videnskab har opdaget for at skade sin næste. Når prøven så er overstået, vil kun de sande lys, som det har opdaget, fortsat bestå og stråle for også fremover at oplyse menneskehedens vej.

12. Jeg vil sørge for, at alle århundreder og alle tidsalder med ulydighed og fornedrelse af denne menneskehed kun vil fremstå som et øjeblik, når menneskene en gang går på min vej. Jeg vil sørge for, at den i virkeligheden korte tidsperiode, der kastede en skygge over menneskets åndelige liv, opløses og forsvinder i den guddommelige glans af mit lys, som vil oplyse menneskenes åndelige tidsalder på højdepunktet af den tredje tid.

13. Når I tænker på antallet af dem, der hører mit ord, forekommer det jer meget lille. Men sandelig, jeg siger jer: Bag jer kommer – usynlige for jeres øjne – store skarer af sjæle, som I fører på vejen mod lyset.

14. Hvis menneskene kendte deres åndelige gaver — hvor mange lidelser ville de da lette for sig selv! Men de har foretrukket at forblive blinde eller sløve, mens de lader tider med største smerte komme over sig.

15. Min lære skal oplyse jer, så I kan spare jer for de store lidelser, som blev forkyndt for menneskeheden gennem fortidens profeter.

16. Til dem, der mener, at Jeg straffer menneskene ved at slipper naturkræfterne løs over dem, siger Jeg, at de begår en stor vildfarelse, når de tænker således. For naturen udvikler sig og forandrer sig, og ved dens forandringer eller overgange opstår der omvæltninger,

der forårsager jer lidelser, hvis I ikke opfylder min lov; men I tilskrives dem guddommelige straffe. Ganske vist virker min retfærdighed i dem; men hvis I – som er privilegerede væsener med den guddommelige gnist, der oplyser jeres sjæl – levede i harmoni med den natur, der omgiver jer, ville jeres ånd have løftet jer op over forandringerne og naturkræfternes voldsomhed, og I ville ikke lide.

17. Kun ved at forbedre jeres liv kan I finde den kraft eller evne, der kan befri jer fra virkningerne af de løsrevne elementer. For det er ikke kun troen eller bønnen, der er de våben, som giver jer sejren over livets skæbneslag og modgang: Den tro og den bøn skal ledsages af et dydigt, rent og godt liv.

18. Når I ofte er forblevet uskadte gennem jeres tro eller bøn, er det mere på grund af Min medfølelse med jer end på grund af jeres fortjeneste, at I har sejret i prøvelserne.

19. Forstå, hvorfor Jeg i hver af Mine undervisninger siger til jer, at I skal forberede jer, og samtidig opfordrer jer til at våge og bede, så I opnår den åndelighed, der bringer jer i harmoni med alt, hvad der omgiver jer i jeres liv, idet den gør jer usårbare over for naturkræfternes virke, når disse sættes i bevægelse.

20. Det er nødvendigt, at I forstår den tid, I gennemlever i øjeblikket – en overgangsperiode, ikke kun på det åndelige plan, men også i den materielle natur, der omgiver jer.

21. Vær klar over, at dette hjem, der huser jer, i øjeblikket tager et skridt mod fuldkommenhed for i fremtiden at kunne modtage højere væsener, og derfor er det kun naturligt, at I oplever omvæltninger.

22. Det er en tid præget af forvirring, som afspejler sig i menneskenes liv, både i deres forstand, i deres sjæl, i deres følelser, i deres krop og i alt, hvad der omgiver dem. Menneskerne lider, fordi de er trådt ind i denne prøvelsens tid uden åndelig rustning, uden tro, uden kendskab til deres evner og uden bøn.

23. Kun min kraft og min kærlighed kan beskytte jer mod at gå under i kaoset.

24. Løft jeres liv, folk, lad jer oplære af dette ord af lys, som jeg sender jer, og sandelig, jeg siger jer, at ikke blot vil I redde jer selv, men at jeres indflydelse og jeres beskyttelse også vil nå ud til mange af jeres medmennesker.

25. Husk Jesus, da han sejlede over havet i en båd sammen med sine disciple. Bølgerne steg højere, havet skummede, og bølgerne var voldsomme. Disciplene frygtede for deres liv, da de så, at Jesus sov. De havde manglet tro til at redde sig selv. Men Mesterens kærlighed hjalp

dem ved at give dem et bevis på hans magt over elementerne, da han strakte sin højre hånd ud og befalede vandmasserne at stilne sig.

26. Disse lektioner var nye for menneskeheden. Men I, disciple i den tredje tid, skal tænke over, at I ikke blot skal leve i tillid til, at Jeg til sidst af medlidenhed vil redde jer ligesom disciplene i båden, men at I i jer selv skal udvikle de sjælskræfter, som endnu ikke har åbenbaret sig i jeres væsen.

27. Disse disciple lærte min lektie. For på deres missionsvej stødte de på de store prøvelser, der plagede deres medmennesker, og over for dem forstod de at åbenbare deres ånds magt.

28. Vil I høre til dem, der i denne tid vidner om sandheden i dette ord? Så giv jeres liv åndelighed, for derved vil I udfolde den kraft, som I bærer skjult i jeres væsen.

29. Når menneskene opnår åndeliggørelse, vil de være væsener, der er overlegne alt det, der omgiver dem. For hidtil har de kun været svage væsener, der var overladt til naturkræfter, kræfter og påvirkninger, som ikke bør være mennesket overlegne, fordi de ikke står over det.

30. Denne undervisning er kort, men dyb i sit indhold. Studér den, disciple, og lær den videre.

31. »Ret jeres blik mod Mig, når I har mistet vejen; vær hos Mig i dag. Løft jeres tanker mod Mig og tal med Mig, som et barn taler med sin far, som man taler tillidsfuldt med en ven.«

32. Jeg er den Guddommelige Mester, der fra tid til anden er kommet for at give jer Min undervisning. Når I tømmer et meget bittert bæger, er det ikke, fordi Jeg straffer jer, men fordi I må rense jer for at nå frem til Mig.

33. Jeg venter på jer. Men for at I ikke skal snuble, når I vender tilbage til denne vej, må Jeg stå jer bi, og det gør Jeg netop ved at sende jer mit lys, som er åbenbaring, inspiration og opmuntring.

34. I træder nu ind i en ny fase af jeres liv; vejen er banet. Tag jeres kors på jer og følg Mig. Jeg siger jer ikke, at der ikke er prøvelser på denne vej; men hver gang I gennemgår en vanskelig strækning eller tømmer en lidelseskalk, vil I høre en stemme, der opmuntrer jer og rådgiver jer, vil min kærlighed være hos jer, som støtter jer og løfter jer, og I vil mærke den blide kærtegn fra min helbredende salve.

35. I morgen, når denne stemme ikke længere lyder fra mine talsmænds læber, vil I bevare dens indhold i jeres hukommelse, og det vil fortsat opmuntre og lede jer. I vil bede, som Jeg har lært jer, og modtage Min inspiration fra ånd til ånd. Hvor I end samles for at studere Mit ord, vil

I gennem foreningen af jeres tanker danne et tempel fuldt af lys og harmoni.

Dermed vil I forstå, at disse samlingssteder, hvor I har forenet jer for at høre mit ord, ikke er Herrens tempel, selvom jeg også siger jer dette: at hvis I fortsat ønsker at vie dem til jeres sammenkomster, kan I gøre det.

Her, hvor I alle er forenet, vil I give hinanden styrke, lys, tro, mod og varme, og når I har lært min lektie, vil I samles for at bede og tænke på jeres hjem, som er et andet passende sted at føre en samtale med jeres Mester.

Når markerne og engene indbyder jer til at trække jer væk fra byens larm, vil I også der finde et passende sted til jeres andagt og føle min tilstedeværelse i jer. Men forbliv åndeligt forenet og lev altid i overensstemmelse med min lov.

36. Efterhånden vil I vænne jer til jeres broderskab og forening, og i jeres midte vil den åndelige familie, som I efter min vilje skal danne, blive stadig stærkere.

37. Sandelig, Jeg siger jer: Når I først har opnået denne gode harmoni indbyrdes, vil I være et godt eksempel for menneskeheden.

Husk, at intet blad på træet bevæger sig uden min vilje; alt udfolder sig, som jeg tillader det, alt bestemmes af mig.

38. Klæd jer i glæde og tro, og når I på jeres vej bliver udsat for fristelser, så bed og vær ubekymrede, for i bønnen vil I finde de nødvendige våben til at kæmpe og sejre.

39. Gå skridt for skridt på stien uden at forhaste jer, for ellers risikerer I at snuble eller falde ned i en afgrund. Lær vejen virkelig at kende, så I senere kan lære den til jeres medmennesker.

40. I må ikke nøjes med jeres første gerninger i den tro, at I har opnået tilstrækkelige fortjenester til at fuldkomme jeres sjæl. Men for at I hver dag kan lære nye lektioner og opdage større åbenbaringer, skal I altid afsætte lidt tid til at studere mit værk.

41. Den videnslystne discipel vil altid høre svaret på sine spørgsmål og i prøvelsens øjeblikke altid høre mit faderlige råd.

42. Den fremskredne discipel vil være en kilde til kærlighed for sine medmennesker; han vil virkelig føle sig udstyret med en arv fra sin Fader og vil erkende det rette tidspunkt for at begive sig ud for at udføre sin store åndelige mission blandt menneskene.

43. Hver »arbejder« er tildelt et antal sjæle, som han skal give lys, trøst og fred. Denne skare vil aldrig overbelaste jer, for I vil møde dem gradvist, fordelt over hele jeres liv.

44. I dag består min lære af faderlige råd og inspiration. Den er enkel, men når I åndeligt fordyber jer i den, vil I opdage højtideligheden i den prædiken, som Jeg holdt for de store skarer på bjerget i den Anden Tid.

45. Fra den åndelige sky sender Jeg jer strålen fra Min Ånd, som strømmer ned over jeres væsen og lader jer høre Mit ord.

46. Jeg har bragt jer en højtstående undervisning, ligesom den, jeg dengang åbenbarede for jer – en lære, der står over al verdens viden, det eneste lys, der kan føre jer til det sande liv.

47. Min lære opdrager menneskene til at leve et højtstående, ædelt og rent liv på jorden. Den forbereder også sjælen, så den, når den en gang træder ind i sit hjem i det hinsides, kan udføre et værk, der bringer den nærmere fuldkommenheden.

48. Tjen allerede nu fortjenester til jeres fremtidige liv.

49. Nogle lider, fordi de ser de store trængsler blandt menneskeheden og føler sig ude af stand til at lindre selv den mindste af deres lidelser. Kom til Mesteren, og Jeg vil lære jer, hvordan man trøster, hvordan man skænker fred, og hvordan man helbreder.

50. Når I først har sæt jeres vej med velgørenhed, vil det forekomme jer, som om jeres indsats er meget ubetydelig i sammenligning med alle menneskehedens lidelser og tragedier. Ikke desto mindre siger Jeg jer, at jeres tilsyneladende ubetydelige indsats vil mindske den smerte, der tynger menneskeheden, og samtidig vil den svække krigens kræfter.

51. I vil virke i stilhed blandt menneskene. Men det øjeblik vil komme, hvor denne stilhed ophører, og det glade budskab vil lyde over hele verden.

52. Spiritualismens apostle vil ikke stå alene. Der vil indtræffe begivenheder i verden, som vil være gunstige for denne læres udbredelse.

53. Alt er forberedt med fuldkommenhed. Jeg har ladet jer kende min plan. Det er nu blot nødvendigt, at I grundigt studerer mit ord, så I ikke kommer i modstrid med det, jeg har forudset.

54. Livets prøvelser og mit ord forbereder jer. Nogle er stået stille der, hvor prøvelsen overraskede dem, fordi de ikke har anvendt min undervisning for at kunne sejre. Andre derimod gennemlever prøvelserne i fred, fordi de aldrig glemmer det, de har hørt fra Mesteren. Glem ikke, at sjælens prøvelser giver modstandsdygtighed og udholdenhed, og at I i morgen på jeres vej vil møde mange besejrede, som har brug for lysets ord og vidnesbyrdet fra dem, der har forstået at sejre.

55. Bliv åndelige, siger Mesteren, for åndeligheden vil hjælpe jer med at hæve jer over modgangene og lette jeres fysiske behov.

56. Lær at bede, for også gennem bønnen kan I gøre meget godt, ligesom I også kan forsvare jer mod forræderi. Bønnen er skjold og våben; hvis I har fjender, så forsvær jer gennem bønnen. Men vær klar over, at dette våben ikke må såre eller skade nogen, for dets eneste opgave skal være at bringe lys ind i mørket.

57. I skal handle på en ren måde uden nogensinde at blande nogen af de urene kultiske handlinger, der findes på jorden, ind i min lære.

58. Dette er mit læreord. I er kommet med et hjerte, der er åbent for mit læreindhold, og derfor måtte Jeg udstråle lys blandt jer.

59. Jeg har i hvert af mine ord givet jer min balsam og min fred, elskede folk.

60. Jeres sjæl har rettet sig op og er rede til at høre min stemme. Jeg ser den forvandlet til et sandt helligdom, hvori jeg lader lyden af mit ord trænge ind, som er »Ordets« lys, for at I, idet I føler jeres Faders ånde tæt på jer, må have den nødvendige kraft til at nå frem til rejsens mål.

61. Med fuld bevidsthed om den tid, I gennemlever, har I begivet jer ud for at følge Mig, og det er fordi jeres åndssjæl ved, hvorfor den er kommet til jorden. Således vil I med faste skridt kunne slå ind på åndslærens vej, således vil I snart kunne vise Mig den ærbødighed, som Jeg længe har forventet af menneskeheden.

62. Jeg har bestemt, at tiden for Min åbenbaring skal vare længe, så I kan styrke jeres viden og jeres tro og ikke bagefter sige: »Mesterens tilstedeværelse blandt os var så kort, at vi ikke havde tid nok til at overbevise os om hans sandhed.«

63. Min lære, fuld af åndelighed, vil spire i dette folks hjerte, så den i fremtiden kan bære frugter af sandhed og liv. Mit ord vil sprede sig over jorden og efterlade intet sted, hvor det ikke renser, oplyser og retter.

64. Da vil folkeslagene begynde at vågne op til det åndelige liv, det sande og evige, og de vil fjerne den ydre og materialistiske del af deres forskellige kultformer for udelukkende at vende sig mod essensen af min lov.

65. Menneskeheden vil erkende den kraft, som åndeligheden giver, og vil vende blikket bort fra alt det, der har holdt den tilbage i så mange århundreder.

66. Hvad nytter det, at kristendommens symbol, nemlig korset, findes i millionvis på jorden, hvis menneskene ikke er velvillige og ikke elsker hinanden?

67. Det ydre har ikke længere magt over menneskene; der er hverken respekt, god tro eller anger over at have såret nogen. Derfor siger Jeg jer, at symbolerne og kultformerne vil forsvinde, for deres tid er forbi, og det

vil være den indre tilbedelse, der løfter mennesket op mod lyset, ophøjer det og fører det til Mig.

68. I det reneste af hans væsen, i ånden, vil Jeg i denne tid nedskrive Min lov, vil Jeg lade Min stemme høre, vil Jeg opføre Mit tempel; for det, der ikke er i menneskets indre, det, der ikke er i hans sjæl, er som om det ikke eksisterede.

Uanset om man opfører kæmpe materielle kirker til Min ære, uanset om man bringer Mig festligheder og ceremonier fulde af pragt — vil dette offer ikke nå frem til Mig, fordi det ikke er åndeligt. Enhver ydre tilbedelse bærer altid forfængelighed og pral i sig; det hemmelige offer derimod — det, som verden ikke ser, og som I bringer Mig fra ånd til ånd — når frem til Mig på grund af dets ydmyghed, dets oprigtighed, dets sandhed, kort sagt: fordi det udsprang af Ånden. Husk den lignelse fra Mig, som blev givet jer i den »Anden Tid«, og som er kendt som lignelsen om farisæeren og tolderen, og I vil indse, at Min undervisning til alle tider har været den samme.

69. Jeg ville ikke dømme jer, hvis I lod selv det sidste kors forsvinde fra jorden, som I bruger til at symbolisere jeres kristne tro, og til gengæld erstattede dette symbol med ægte kærlighed til hinanden; for da ville jeres tro og jeres ydre gudsdyrkelse blive til en åndelig tilbedelse og tro, hvilket svarer til det, jeg forventer af jer. Hvis jeres gudstjenester og jeres symboler i det mindste havde kraften til at forhindre jeres krige, til ikke at lade jer synke ned i laster, til at bevare jer i fred. Men se, hvordan I går forbi alt, hvad der ifølge jeres ord er helligt; se, hvordan I tramper på det, I har anset for guddommeligt.

70. Jeg siger jer endnu en gang: Det ville være bedre for jer, hvis I ikke havde en eneste kirke, ikke et eneste alter, ikke et eneste symbol eller billede på hele jorden, men forstod at bede til Ånden og elske jeres Fader og kunne tro på Ham uden behov for stedfortrædere, og at I ville elske hinanden, som Jeg har lært jer i min lære. Da ville I være frelst og vandre på den vej, der er markeret af mine blodspor — spor, hvormed jeg besøgte sandheden i mine undervisninger.

71. Først når denne menneskehed giver afkald på sin afgudsdyrkelse og sin fanatisme, vil den se »det nye manna« falde ned. Ikke længere det, der nærerede folket i ørkenens ensomhed, men det, der falder ned over jeres sjæl i prøvelsens dage. Dette vil være det sande himmelbrød — det, som menneskene modtager fra ånd til ånd.

72. Mannaen fra den første tid var blot et symbol på, hvad min åndelige dialog med menneskene i de sidste tider ville blive, når deres sjæl modtager den åndelige næring direkte fra det guddommelige.

73. Dette folks ansvar over for menneskeheden er meget stort. Det skal være et eksempel på ægte åndelighed og vise, hvordan man udøver sin indre religion, bringer det behagelige offer og yder Gud en værdig tilbedelse. Åbn jeres hjerte og lyt der til samvittighedens stemme, så I kan bedømme jeres handlinger og erfare, om I fortolker mine undervisninger trofast, eller om også I misforstår indholdet af min lære.

74. Kræv ikke at nå åndelighedens højdepunkt på en eneste dag. Gå med afmålte, rolige og faste skridt mod målet, og I vil aldrig snuble eller have grund til at vende om i anger eller blive bange på grund af det, I har gjort. Sørg for, at hvert skridt sker med fuld bevidsthed, så vil I snart se frugten af jeres arbejde.

Min fred være med jer!

## Undervisning 281

1. Elskede disciple: Selvom der findes mange religioner, er loven én, og min lære er én.

2. Min undervisning er Åndens lære, der lærer menneskene at dyrke kærligheden. Men hvad har menneskeheden, der kalder sig kristen, gjort af min lære? Den har forvandlet den til formaliteter, ritualer og tomme bønner, og bagved skjuler den sin hyckleri.

3. Jeg siger jer, at den eneste sandhed er kærligheden, og at hvis I – selvom I priser og forherliger mit navn med ord og sange – ikke udfører kærlighedens gerninger, vil I ikke være på sandhedens vej.

4. Sandheden er den guddommelige kærlighed, der åbenbares i universet. Den, der ikke kender sandheden, kender ikke Gud.

5. I hvilken vildfarelse befinder menneskene sig, når de tror på Gud ved hjælp af liturgier og ceremonier!

6. Gud er ikke og kan ikke være det, som mennesket har skabt på jorden.

7. Gud har ingen grænser; Han er essens og almagt. For at erkende Ham og føle Ham er det nødvendigt at blive ét med Ham ved at gøre det gode, elske hinanden og være retfærdige.

8. Når Jeg taler således til jer, kan I ikke forestille jer, at denne tids folk med deres materialistiske civilisation kan forstå og tage imod en lære om kærlighed. Men Jeg siger jer, at Min undervisning er det frø, som verden har brug for, at den er det vand, den længes efter for at slukke sin tørst.

9. Denne sult og denne tørst, som menneskene føler, stammer fra deres behov for kærlighed og sandhed i deres liv. Denne sjælelige og moralske elendighed er følgen af deres krige, deres fremmedgørelse og deres ambitiøse jordiske bestræbelser.

10. I en kort periode, når menneskene endelig bliver trætte af at føre krig mod hinanden, er lei af ødelæggelsen og er forbitrede over så megen lidelse, forsøger de at søge den frelsende vej, som Jeg viser jer. Men selvom de stræber efter forskellige måder at fortolke min lære på, ender de alle sammen i overtroiske ritualer, i nytteløse kulter og ydre former for at tilbede mig.

11. Ikke i enhver sjæl kunne frihedens råb opstå, fordi den tåge, der omgiver den, er meget tæt. Men mit lys er mægtigt og vil bryde mørket ved at trænge ind til det mest følsomme i menneskets hjerte.

12. Hvilken art vil dette lys være? Det er mit nye ord, min lære med dens nye åbenbaringer, som lærer menneskene den sande måde at tilbede Gud på. Samtidig viser den dem vejen til at finde det krystallklare vand, der slukker deres sjæls tørst.

13. Jeg vil indgyde alle den sande måde at tilbede Gud på og også den rette måde at leve i overensstemmelse med den guddommelige lov, hvis opfyldelse er det eneste, Herren vil tilregne hver enkelt af jer.

14. Til sidst vil I erkende indholdet eller meningen med mit ord, I mennesker. Da vil I opdage, at min lære ikke alene er den guddommelige stemme, der taler til menneskene, men også udtrykket for alle ånder.

15. Mit ord er den stemme, der opmuntrer, det er råbet om frihed, det er det reddende anker.

16. Min lære er fri for enhver form for ritualisme. Hvis det ikke var sådan, ville den miste sin essens.

17. I denne tid bringer Jeg jer en ren og fuldkommen undervisning, hvorfor Jeg siger jer, at der ved afslutningen af jeres daglige arbejde kun vil blive taget hensyn til det, I har gjort i livet med ægte kærlighed, for det vil bevise, at I har erkendt sandheden.

18. Mennesket har aldrig været uden mine åbenbaringer, som er Åndens lys; men det har frygtet at udforske dem. Nu spørger jeg jer: Hvad kan I vide om sandheden og om det evige, når I stædigt undgår det åndelige?

19. Betragt den materialistiske fortolkning, I har givet mine åbenbaringer fra den første og anden »tid«, selvom de udelukkende taler om det guddommelige og det åndelige. Se, hvordan I forveksler den materielle natur med den åndelige, med hvilken mangel på respekt I forvandler det dybsindige til det overfladiske og det høje til det lave. Men hvorfor har I gjort dette? Fordi I i ønsket om at udrette noget i Guds værk søger en fremgangsmåde, hvor I tilpasser min lære til jeres jordiske liv, til de menneskelige bekvemmeligheder, der ligger jer mest på sinde.

20. Tænk over alt, hvad Jeg har sagt til jer, disciple, så når I siger, at I er spiritualister, sker det, fordi I virkelig lever det, som jeres læber forkynnder.

21. Hvor let er det at sige: »Jeg er spiritualist«, men hvor svært er det at være det i sandhed.

22. Hvor mange er der, der hører mit ord, som er blevet store fortolkere af det, og alligevel er de ikke de bedste handlingens disciple af min lære; de opfylder ikke det guddommelige bud, der siger til jer: »Elsk hinanden.«

23. Se derimod, hvor let den forandrer sig, der blot anvender *et eneste* atom af min undervisning i praksis. Vil I have et eksempel på det?

Der var en, der hele sit liv igennem sagde til Mig gennem ordbønner, at han elskede Mig — bønner, som andre havde formuleret, og som han ikke engang forstod, fordi de bestod af ord, hvis betydning han ikke kendte. Men snart forstod han, hvordan man virkelig skulle bede, og ved at lægge

sine gamle vaner til side koncentrerede han sig om det inderste af sin sjæl, sendte *sine tanker* op til Gud, og for første gang følte han Hans nærvær.

Han vidste ikke, hvad han skulle sige til sin Herre; hans bryst begyndte at hulke, og hans øjne begyndte at fælde tårer. I hans sind tog kun én sætning form, som lød: »Min Fader, hvad kan jeg sige til Dig, når jeg jo ikke forstår at tale med Dig?« Men disse tårer, disse hulken, denne indre glæde og endog hans forvirring talte til Faderen på et så smukt sprog, som I aldrig vil kunne finde i jeres menneskelige sprog eller i jeres bøger.

24. Den stamrende tale fra det menneske, der begynder at bede åndeligt til sin Herre, ligner de første ord fra småbørn, som er en glæde og en fryd for deres forældre, fordi de hører de første udtryk fra et væsen, der begynder at rejse sig til livet.

25. Da menneskene ikke har forstået at give de åbenbaringer, der er blevet givet dem siden de tidligste tider, den sande og rette fortolkning, kommer Jeg i dag i Ånden for at give dem en klar fremstilling og rette fortolkning af alt det, som Jeg har lært dem.

26. I nutiden erkender I den åndelige sjæls og kroppens evner uden at forveksle dem med hinanden.

27. Ånd, forstand og følelser vil finde den sande harmoni, når min lære som lyset fra en ny dag endelig vækker denne sovende menneskehed.

28. I beder Mig om at hjælpe jer med at opnå forening og fred i jeres hjerter på denne dag, for at I foran Mig kan vise jer som et væsen, der er bevidst om den begivenhed, det er vidne til, når det lytter til Min undervisning gennem en talers forstandsevne. Og Jeg modtager jeres sjæle. Alt, hvad I i jeres bøn og i jeres handlinger bringer Mig rent og enkelt, modtager Jeg som en retfærdig hyldest fra børnene til deres himmelske Fader.

29. Den mest indtrængende bøn, I retter til Mig, er, at der må være fred på jorden – at det patriarkalske liv fra tidligere tider må vende tilbage til menneskene. Men Jeg siger jer, at denne fred først vil vende tilbage, når I, Mine nye disciple, har lagt grundstenene til en ny verden, som Jeg forbereder jer til.

30. Når I en dag ser en bror i hver af jeres næste, når I lader forskellene mellem jer og andre forsvinde og elsker Mig i dem, vil I skue en ny tids daggry, og livet vil blive glædeligt og let for mennesket, og Jeg vil blive anerkendt som Fader.

31. Mit ord i denne tid er det samme som det, jeg gav jer i Jesus. Det er den samme krystalklare strøm, der overskyllede jeres sjæl, da I fulgte mig gennem Palæstina. Dets indhold er jer bekendt; I vil aldrig kunne forveksle dets »smag«, for det har præget jeres sjæl med sit guddommelige segl.

Men i dag, hvor Jeg er kommet ned for at åbenbare Mig gennem disse mænd og kvinder, og I hører det ord, der kommer fra deres læber, erkender I, at det kommer fra Mig, og I spørger Mig, hvorfor Jeg ikke har valgt en anden form for at lade mit budskab i denne tid nå ud til menneskeheden.

32. I siger til Mig, at der ikke er nogen mennesker blandt jer med særlige dyder, der er i stand til at tjene Mig. Der er ingen Moses, ej heller profeterne fra den første tid, og heller ingen Peter eller Johannes. Men sandelig, Jeg siger jer: I alle tider har Jeg udsendt dydige sjæle, og blandt dem disse, som i ydmyghed har tjent Mig. Elsk dem og trøst dem, for deres byrde er meget stor.

Jeg har beskyttet deres forstand og deres hjerte som en ren kilde, og ofte har smerten været det bedste middel til at rense dem. Deres liv ligner det, som mine udsendte i andre tider har levet. Jeg velsigner jer. Salige er de, der har fulgt mig på denne måde og har forstået hele betydningen af den opgave, jeg har givet dem!

33. Jeg indbyder jer til at træde ind i mit rige. Jeg kalder på alle jordens folk uden nogen form for fortrinsret; men jeg ved, at ikke alle vil lytte til mig. Menneskeheden har slukket sin lampe og vandrer i mørket. Men der, hvor vildfarelsen gør sig gældende, vil der dukke en op, som er oplyst af Mig, og som spreder lys i sin omgivelse — en åndelig vagt, der våger og venter på mit tegn for at lade alarmråbet lyde, som vækker og ryster.

Lad disse budbringeres kærlighed være et frugtbart frø i jeres hjerter. Afvis dem ikke, når de viser sig for jer i ydre fattigdom. Lyt til dem, for de kommer i mit navn for at formidle en evne til jer, som I i øjeblikket ikke kender. De vil lære jer den fuldkomne bøn, vil befri jer fra materialismens bånd, som I er bundet af, og vil hjælpe jer med at opnå den åndelige frihed, der løfter jer op til Mig.

34. I, der hører Mig, venter længselsfuldt på, at alle Mine ord skal opfyldes. I ønsker at se denne verden forvandlet til en af Mine disciple. I beder Mig om at høre til dem, som Jeg har udsendt til andre lande med vanskelige missioner. Men sandelig, Jeg siger jer: I må først forberede jer, for den kamp, der venter jer, vil være meget stor.

Men ikke alle de budbringere, som Jeg taler om, er blandt jer; ikke alle vil have hørt mit ord gennem talere. Mange af dem vil tale ud fra intuition, fordi Jeg har forberedt deres sjæl, og Jeg har klogt fordelt dem for at lade mit lys nå ud overalt.

35. Hvordan kan I tro, at jeg, når jeg er kommet ned til jer, kunne forsømme andre nationer, når I jo alle er mine børn? Vil I mon tro, at nogen er fjernt eller uden for mig, selvom min Ånd er altomfattende og

omgiver og forstår alt det skabte? Alt lever og næres af Mig. Derfor er Min universelle stråle kommet ned over hele jordkloden, og sjælene har modtaget Min indflydelse på denne og andre verdener, fordi Jeg er kommet for at redde alle Mine skabninger.

36. Jeg ønsker ikke, at I spilder denne tid, eller at I går gennem verden uden at efterlade et spor af jeres skridt. Jeg ønsker, at I skal være sande vogtere af det frø, som Jeg har betroet jer, og at I, når I forlader denne verden, fortsætter med at arbejde, indtil I har fået jeres frø til at blomstre i jeres medmenneskers sjæle.

37. Jeg vil ikke binde jer til mine anvisninger. Jeg opmuntrer jer blot kærligt, for Jeg vil ikke acceptere nogen anden opfyldelse af opgaven end den, der udspringer af jeres sjæl, som er forberedt gennem Min undervisning. Vær frie inden for Mine love, men gør lydigheden til en vane. Overhold de to love, der styrer menneskene, og som i bund og grund udgør én og samme, fordi begge udspringer fra Mig.

38. Bed for alle mennesker, ønsk harmoni og forståelse for Mig hos alle, og at jeres bøn må stige op som en sang, som en inderlig hymne, der oplyser sjælene og viser dem vejen, ad hvilken de vil nå frem til deres bestemmelses mål.

39. Tiltrukket af mit ords kraft kommer I til disse steder, elskede folk. I behøver ikke nødvendigvis at komme til disse forsamlingssteder for at søge min nærvær i dem og kunne fremlægge jeres bekymringer for mig. For I ved, at jeg er allestedsnærværende, at jeg er overalt, at jeg hører jer overalt.

40. Det er mit ord, som I kommer for, det er den guddommelige essens, der tjener som næring for jeres sjæl, som I søger.

41. I ved alle, at Jeg har angivet det tidspunkt, hvor Jeg vil holde op med at tale til jer i denne form, og derfor skynder I jer at komme hver gang, mit ord lyder gennem taleren. For I ønsker selv at bevare den sidste af de åbenbaringer, Jeg giver jer, i jeres sjæl.

42. Den indre viden om den åndelige mission, I er kommet for at udføre, vågner gradvist i jer, og I begynder at tænke over jeres ansvar, fordi I har indset, hvor vanskeligt og tungt det er at forkynde min lov gennem handlinger, ord og tanker.

43. Snart vil I være uden mit ord. Men for at I ikke skal blive vaklende, må I lade jer inspirere af eksemplet fra mine disciple i den Anden Tid, som forenede sig, efter at Mesteren var gået bort fra dem. Gennem deres forening gav de hinanden styrke, opmuntring, kraft og tro.

44. Det vil afhænge af jeres enhed, om I mærker min tilstedeværelse ved jeres sammenkomster, og om I ikke går glip af tiden for min åbenbaring.

45. Indtil nu har I styrket jer ved at lytte; i morgen vil I styrke jer endnu mere ved at studere. For når I trænger ind i kernen af mine undervisninger, vil I blive forbløffede, når I opdager meningen bag hver eneste af mine undervisninger.

46. Allerede nu velsigner jeg dem, der forener sig og forbereder sig til denne tid for at udforske den lære, som jeg bringer jer. For gennem dette studium vil disciplene opdage den sande fortolkning af mit ord. Og jeg siger jer, at ligesom mit ord udstråler lys, vil også jeres fortolkning oplyse jeres næstes vej.

47. De gode fortolkere af denne lære vil forstå at vække deres medmennesker, der er faldet i søvn i rutinen af deres religiøse handlinger, og de vil række dem hånden og beskytte dem mod at lide skibbrud i forvirringen på grund af manglende eftertanke.

Senere vil dette folk sprede sig ud over verden og vidne om det, de har hørt, og samtidig med klare ord forklare min lov og min lære — ikke kun det, jeg nu har sagt til jer, men alt det, jeg har åbenbaret for jer gennem de tidsaldre, I har gennemlevet.

48. Frygt ikke at blive latterliggjort eller afvist af jeres medmennesker.

49. Jeg forsikrer jer om, at når dette folk af spiritualister dukker op blandt menneskeheden, vil Jeg allerede have givet dem mange og meget store åndelige manifestationer. Disse manifestationer vil få mange af dem, der åndeligt forventer Mig, til at ane, at Jeg allerede er kommet og har talt. Tror I ikke, at når de ser jer komme og hører jeres ord, vil de anerkende jer som Mine budbringere?

50. Sandelig, Jeg siger jer, selv teologerne vil forklare sig selv årsagen til så mange begivenheder.

51. Mit folk vil brede sig ud over jorden som en stor hær. Min Ånd vil være over folket og opmuntre det i dets kamp, så selv det sidste af de ord, jeg har givet jer i denne og i tidligere tider, går i opfyldelse.

52. Hvorfor græder I, når I tænker på de dage, hvor I ikke længere vil høre mit ord? Vær ubekymrede, I menneskemængder, for jeg vil ikke lade jer være alene.

53. Husker I, hvordan Jeg efter Min bortgang i den Anden Tid efterlod Maria i apostlenes skød?

54. Den kærlige rådgiver, moderen, trøsten for de bedrøvede, forblev en tid blandt disse disciple.

55. Da den smerte, de havde lidt på Golgata, da de stod uden deres Mester, uden hans ord, var forsvundet fra disse hjerter, forstod de den mission, de skulle udføre, og de begyndte at udbrede det glade budskab på jorden. Herren løftede Maria op fra jorden, da hun allerede havde efterladt sin kærlige mildhed som en arv til menneskeheden.

56. I, der står foran den Guddommelige Tron som nye disciple, tror, at Jeg vil lade jer i stikken, når I først er blevet »berøvet« Min åbenbaring gennem en talsmands mund. Men Jeg siger jer: Maria er ikke død; jeres åndelige mor er rede til at stå jer bi i prøvelsen, i de dage, hvor I tror, I er forladte, og føler, at Jeg er fraværende, selvom Jeg er jer nærmere end nogensinde. Hendes moderlige kærlighed vil hjælpe jer til at føle jer stærke og forstå den sande betydning af de lærdomme, som Jeg har forevist jer med ord og handlinger.

57. I skal være soldater for Min lov og såmænd for åndeliggørelsen. Men allerede i dag forklarer Jeg jer, at spiritualismen ikke vil have sit fodfæste på jorden, ej heller en repræsentant i et menneske. Dens herredømme vil ikke være af denne verden, og jeres eneste leder vil I have gennem jeres samvittighed i Kristus.

58. Jeres intuitive blik vil kunne opdage de nye »arbejdere« blandt menneskemængderne. Men det skal ikke være jeres hænder, der »salver« eller indvier. For den eneste, der kan betro en sjæl gaver, opgaver eller missioner, er Jeg – den eneste, der fastlægger hvert væsens skæbne.

59. Jeg siger jer alt dette for at beskytte jer mod at falde for vildfarelser eller handlinger og ritualer, der ikke indeholder sandhed.

60. I vil kun være mine såmænd, mine profeter, mine budbringere. Men det hemmelige skatkammer vil fortsat være i jeres Herres hænder.

61. Det er min vilje, at der skal herske fuldkommen harmoni og broderskab blandt jer, så der ikke opstår herrer, herskere eller tyranner i et folk, hvor alt skal være orden, kærlighed og åndelighed.

62. Hvis I udfører jeres opgave på den måde, som Jeg viser jer, vil jeres eksempel blive anerkendt, og jeres magt vil være nødt til at banke en vej for spiritualismen.

63. Forstå, at det må være lyset fra min undervisning, der afslører afgudsdyrkelsens vranghed, der river den hovmodige hersker og den despotiske herre ned fra sin piedestal, og som ødelægger den forgængelige magt i materialismens herredømme.

64. Det folk, som Jeg i dag forbereder, så det i morgen kan forkynde det åndelige liv, vil ikke være rigt, vil ikke besidde skatte eller materielle goder. For gennem sine gerninger skal det bevise for verden, at Guds sandhed,

kærlighed og retfærdighed ikke har behov for at støtte sig til magten i jeres vildledende rigdomme.

65. Kærligheden, troen og den faste vilje vil være de kræfter, der skal gøre dette værk kendt blandt menneskeheden. Tag eksempel af Kristus og hans disciple, tænk over de liv og de lærdomme, de gav jer, og I vil se, at Jeg taler sandt til jer.

66. Min hånd har aldrig rørt en mønt. Da man ved en bestemt lejlighed bevidst viste mig en sådan for at bede mig om at give udtryk for min holdning til pligterne over for kejseren, så jeg blot på den pågældende mønt, og uden at røre ved den svarede jeg den, der spurgte mig: »Giv Gud, hvad der tilhører Gud, og kejseren, hvad der tilhører kejseren.«

67. Dette er en af mine sidste undervisninger, men ikke den sidste. Jeg vil fortsat tale til jer i en kort periode, og derefter vil Jeg helt sikkert ikke længere tale gennem et menneskes forstand.

68. Jeg vil da give jer en tid til eftertanke, så I kan reflektere efter mit farvel. I den tid vil intuitionen gradvist begynde at vågne op fra ånd til ånd i forskellige former.

69. Alt, hvad I ikke har forstået nu, vil I forstå i disse dage med åndelig fordybelse, og samtidig vil I blive overrasket af nye åbenbaringer og profetier.

70. Den enes inspiration vil blive bekræftet af den andens, og således vil der ikke opstå tvivl hos disciplene.

71. Roque Rojas og Damiana Oviedo var mine første talspersoner for min åndelige åbenbaring i denne tid. Manden modtog Elias' stråle i sin forstand, jomfruen modtog Mesterens lys. Dermed ønskede Jeg at vise jer, at i min apostelkreds sætter kvinden sig lige så vel ved mit bord som manden. Den åndelige sjæl er den samme i begge. Hvorfor skulle Jeg i denne Tredje Tid skelne mellem dem, når det er den tidsalder, hvor Jeg søger de åndelige sjæle?

72. Roque Rojas og Damiana Oviedo er jeres vejbanere. De hørte den guddommelige stemme midt i ørkenen, og uden at spørge, om den var sand, troede de. Den ene hørte profetens stemme, den anden følte berøringen af Mesterens barmhjertighed.

73. Hvor mange hemmeligheder har Jeg da ikke åbenbaret for jer siden dengang! De første budbringere døde, og andre dukkede op, og således har det fortsat indtil i dag. Ikke alle har været rene i deres hensigter. Nogle har været et eksempel på troens iver, kærlighed til sandheden, selvfornægtelse og selvopofrelse. Men nogle har været forfængelige og elsket smiger og belønning.

74. Fra begyndelsen lærte Jeg tilhørerskaren at genkende den sande frugt, og til jer, der er til stede, siger Jeg, at I skal bringe Min sandhed som næring til jeres medmennesker, mens I skal brænde sporene i sandhedens ild.

75. Jeg må sige jer, at I aldrig har forstået at tage jer af jeres talspersoner, fordi I manglede forståelse og medfølelse for dem. Men da I hverken forstod at opmuntre eller pleje disse hjerter, så vær i det mindste i fremtiden vogtere over det, der kom fra deres læber, nemlig mit ord: det nye manna.

76. Når spiritualisterne bliver flere og flere på jorden, vil der være mange, der forveksler dem med almindelige spåmænd og henvender sig til dem for at spørge om fremtiden. Forskerne vil udspørge dem om åndernes liv og om livet på andre verdener eller planeter. Jeg forudsiger alt dette for jer, så I, når I bliver bombarderet med tåbelige spørgsmål, kan huske, at I skal bede om, at jeres Fader inspirerer jer til det, I skal sige – det, som er hans vilje, at I skal formidle i lyset af jeres medmenneskers tåbelighed eller nysgerrighed.

77. Jeg pålægger jer, at I ikke ændrer en eneste af mine åbenbaringer og heller ikke forsøger at udforske det, som det endnu ikke er tid til at åbenbare. I skal altid bevare jeres beredskab — som om I var en kilde, der er parat til at modtage det krystalklare vand, som slukker jeres medmenneskers tørst efter lys, og det skal ikke være jeres hånd, der løfter hemmelighedens slør. Var der mon nogen på jorden, der var værdig til at åbne bogen med de syv segl? Kun Lammets var værdig, det vil sige: kun Det havde magten til at gøre det.

Véd, at der er mange lærdomme, som vil blive åbenbaret for mennesket her på jorden, men også at der er mange andre, som først vil blive afsløret for det, når det bor i Åndens høje hjemsteder.

78. Overalt vil I finde Mig; Min tilstedeværelse er alle steder på vejen. Jeg forvandler Mig både til en oase midt i ørkenen og til et fyrtårn i en stormfuld nat.

Min fred være med jer!

## Undervisning 282

1. Det guddommelige lys stråler for jer; det bliver til ord for at give jer en ny undervisning. Velsignet være den, der forbereder sig, som om hans hjerte var et helligdom, for han har strakt sig op mod det sande liv, da han hørte mit ord.

2. Kom alle og erkend mit kærlighedens mirakel. Jeg er kommet for at frelse syndere gennem synderes læber.

3. I denne tidsalder viser jeg jer den kraft, som I besidder som arv eller gave, og som jeg har lagt i jer. Det er ikke materiens kraft, men åndens. For mennesket er ikke mægtigt, stort eller klogt gennem kødet, men gennem ånden.

Jeg taler til den, der retter sine skridt mod det godes vej og adlyder sin himmelske Faders vilje – til den, der følger de love, der styrer og regerer livet. Denne vil føle sig støttet af mægtige kræfter, der altid vil føre ham ad en vej af lys, fred og sandhed.

4. Disciple: Dette enkle ord, som Jeg har bragt jer som en åndelig gave for at indlede den Nye Tid, er i sin enkelhed og ydre beskedenhed endnu et af Mine mesterværker. Denne måde at søge mennesket på for at åbenbare det guddommelige for det gennem dets forstand har en mening, et indhold og en betydning, som I alle skal opdage.

5. Se, hvordan mine guddommelige tanker bliver til stemme på nogle menneskelige læber, som – skønt urene – i dette tjenestens øjeblik bliver rene for at give jer næring til det åndelige liv.

6. Hvad vil den dag, hvor både jeres sjæl og jeres krop er blevet rensat for at modtage Mig, da ikke give jer?

7. Jeres tro har været ringe, og jeres kærlighed og jeres forberedelse har været svag. Alligevel har den frugt, I har modtaget gennem mit ord, revet jer ud af jeres sløvhed; den har lært jer at forstå, elske, studere og føle sjælens liv, som i jeres modgang var en trøstesløs ørken, og som nu for jeres liv fuldt af kampe og stadige prøvelser ligner en oase.

8. Hvis I forsøger at forstå denne undervisning, vil I i denne tid høre til dem, der har den fulde erkendelse af, at mennesket uden Mig er intet.

9. Se på denne verden – stolt, udfordrende og indbildsk over alle de menneskeskabte værker, hvormed den forbløffer dette århundredes generationer. I deres overvejende flertal tror de ikke på det åndelige, og de elsker det heller ikke. Derfor beder de ikke, og de følger heller ikke Min lov. Alligevel er de tilfredse og stolte af at kunne fremvise en verden fyldt med vidundere, som de har skabt ved hjælp af deres videnskab.

10. Men denne forbløffende verden, som menneskene har opbygget gennem århundreder af videnskab, kampe, krige og tårer, vil de selv

ødelægge med deres egne hænder og våben. Allerede nærmer det tidspunkt sig, hvor menneskeheden bliver bevidst om det uholdbare og skrøbelige i sine værker, som manglede kærlighed, retfærdighed og et ægte ønske om fuldkommenhed.

11. Snart vil I erfare, at I uden Gud intet er, at I kun fra Mig kan modtage den kraft, det liv og den intelligens, der skal til for at skabe et harmonisk samspil mellem ånden og den menneskelige del af mennesket.

12. Jeg kommer med mit nye ord for at vække verden til liv, for i århundreder og tidsaldre har menneskeheden kun set døden herske. Hvad har været årsagen til, at døden har hersket i jeres tilværelse? Manglen på kærlighed.

13. Sandelig, Jeg siger jer: Kærligheden er den uforanderlige kraft, der bevæger universet. Kærligheden er livets oprindelse og mening.

14. Jeg indleder nu en tid med åndelig genopstandelse for alle — en tid, hvor Jeg vil lade det velsignede kærlighedsfrø blomstre, som Jeg udgød over verden fra korsets højde og dermed forkyndte jer, at når menneskene elsker hinanden, som Jeg lærte jer, ville »døden« blive udryddet fra verden, og i stedet ville *livet* herske over menneskene og komme til udtryk i alle deres gerninger.

15. I dag spiser I dag efter dag de bitre frugter fra videnskabens træ, som menneskene har plejet så ufuldkomment, fordi I ikke har bestræbt jer på en harmonisk udfoldelse *af alle* jeres gaver. Hvordan kunne I da lede jeres opdagelser og jeres gerninger i den rette retning, når I kun har trænet intelligensen, men forsømt sjælen og hjertet?

16. Der er mennesker blandt jer, der er som vilde dyr, som giver deres lidenskaber fuldstændig frit løb, som nærer had mod deres næste, som er blodtørstige og stræber efter at gøre de broderlige folk til slaver.

17. Hvis nogen skulle tro, at *min* lære kunne forårsage menneskets moralske sammenbrud — sandelig, siger jeg jer, så tager vedkommende meget fejl; og for at bevise dette for de tvivlere, materialisterne og de hovmodige i denne tid, vil jeg tillade dem at høste og spise frugten af deres videnskab, indtil de har fået nok af den, indtil deres sjæl udbryder den bekendelse, der siger til mig: »Fader, tilgiv os, kun Din magt vil være i stand til at standse de kræfter, som vi i vores uforstand har sluppet løs.«

18. Så vil Jeg komme dem til hjælp og give dem fred, for deres hovmod vil allerede have ladet dem drikke meget af lidelsens bæger. Jeg vil føre dem til sjælefred og selvransagelse, så de — da allerede i et nyt liv — kan opdage det åndeliges værdi og forstå at anvende dette i deres gerninger. Jeg vil gøre det klart for dem, at livet ligner en lyre, hvis strenge er kærligheden, åndeliggørelsen og videnskaben, men at disse, fordi de ikke

var i harmoni, ikke var i stand til at frembringe kærlighedens dejlige klang, som er åndeliggørelsens ophøjede klang.

19. Dommens tid er kommet, hvor Jeg vil spørge de ene: »Hvorfor har du fornægtet Mig?« Og de andre: »Hvorfor har du forfulgt Mig?« Har den, der ikke har været i stand til at trænge ind i sig selv, ret til at fornægte mit riges eksistens? At I ikke erkender min sandhed, at I ikke forstår at opdage den, betyder ikke, at den ikke eksisterer. Hvis I tror, at kun det eksisterer, som I kan begribe, så siger Jeg jer, at jeres uvidenhed er stor, og jeres hovmod er meget stort.

20. Sandelig, jeg siger jer: Den, der fornægter Gud og hans rige, har fornægtet sig selv. Den, der vil hente styrke i sig selv, fordi han anser sig for uafhængig og har den stolte følelse, at han kan være stor også uden Gud, hans skridt i verden vil være meget korte. Han vil snart fare vild, og hans lidelser vil være meget smertefulde.

21. Hvor er de sande lærde?

22. Viden er at føle min tilstedeværelse. Viden er at lade sig lede af mit lys og gøre min vilje. Viden er at forstå loven. Viden er at elske.

23. Den, der af kærlighed gerne vil være til nytte for sin næste, viet sig til det gode på en af de mange veje, som livet byder på. Han ved, at han er et menneske, der skal være rede til at blive anvendt af den guddommelige vilje til meget høje mål. Jeg ønsker, at I, o disciple, skal opnå viden, så I kan befri dem fra deres vildfarelser, som har mistet vejen til opadgående udvikling.

24. Den sande kærlighed – den, der rækker ud over hjertets menneskelige følelser – er visdommens frugt. Se, hvordan Jeg i mit ord sår visdom i jeres forestillingsverden, og derefter forventer Jeg frugten af jeres kærlighed.

25. Der er mange måder at gøre godt på, mange måder at trøste og tjene på. Alle er udtryk for kærligheden, som er én – den kærlighed, der er åndens visdom.

26. Nogle følger måske videnskabens vej, andre åndens, og atter andre lader sig lede af følelserne, men samlet set vil det hele skabe åndelig harmoni.

27. Lær at skelne mellem de forskellige veje, der findes, og at respektere de forskellige missioner, som jeres medmennesker udfører. Hav til det et åbent sind, et sundt dømmekraft, et roligt sind og et dybt blik. Hvis I ikke besidder disse egenskaber, vil I uden berettiget grund blive oprørte, når I opdager, at der findes flere religiøse samfund, end I troede, og et større antal ritualer og kulter end dem, I kendte.

28. Hvis I ikke forbereder jer, vil I på den dag, hvor I befinder jer midt i den forestående kamp, føle jer forvirrede og rystede.

29. De, der lytter til Mig uden at være interesserede i at forstå, vil ikke kunne høre til dem, der udforsker og forklarer denne lære. Andre derimod forsøger at erkende meningen med mit ord; de fornemmer det, elsker det, bærer det i deres sjæl, i deres hjerte og i deres sind. Disse trænger dag for dag dybere ind i forståelsen af min undervisning.

30. Når dette ønske om at vide mere for at kunne elske på fuldkommen vis kommer til udtryk blandt disse disciple, vil I i deres ansigter se skønheden i godhed, næstekærlighed og åndelighedens værdighed afspejlet.

31. Alligevel kunne ingen, selv i dette øjeblik, vise sit ansigt som et spejl af sandheden, hvori den åndelige sjæls dyder afspejles, det højere væsen, der bor i hvert menneske.

Men hvad skal Jeg sige jer om den åndelige verden, der lever og virker hinsides jer, og som ligeledes kan vise sit ansigt gennem jeres gerninger, ord og tanker? For disse væsener er hvert menneske et middel til at give sig til kende, hver inkarneret sjæl et bånd af forening, og hver hjerne et middel til at træde i forbindelse med menneskeverdenen.

32. Når menneskers tanker hælder mod det gode, vil de blive brugt af højtstående, strålende væsener, der har viet sig til høje mål. Men når menneskers tanker afviser enhver god indflydelse og tillader, at deres følelser og evner udnyttes af lavtstående sjæle, vil disse kun fremme lavere lidenskaber.

33. Jeg siger jer, at der ikke findes *et eneste* menneskeligt sind, der ikke lever under indflydelse af den åndelige verden.

34. Mange vil benægte dette, men ingen vil kunne bevise, at det er umuligt, at menneskets forstand modtager tanker og svingninger ikke blot fra de åndelige væsener og sine egne medmennesker, men også fra mig.

35. Dette er en åbenbaring for hele menneskeheden – en åbenbaring, der, når den udbredes, vil finde åbne hjerter, som vil modtage den med stor glæde; ligeledes vil den også støde på stædige modstandere og bekæmpere.

36. Men hvad vil disse kunne gøre for at forhindre, at det åndelige riges lys stråler i menneskenes liv? Hvilke midler vil de vantro kunne benytte sig af for at udrydde denne svingning? Hvem er den, der anser sig for at stå uden for den universelle indflydelse, som er Guds skabende og livgivende kraft?

37. Jeg taler til jeres ånd, til jeres sjæl og til jeres fornuft, men jeg siger jer endnu en gang, at I modtager budskaber, ideer og inspiration fra andre

eksistensplaner, og at I, ligesom I ikke ved, hvorfra jeres sjæl kom for at inkarnere i denne jeres krop, heller ikke ved, hvem der åbenbarer sig for den på en usynlig og ufølt måde.

38. Til jer, der lytter til disse undervisninger, siger Jeg, at I ikke skal tro, at stemmebærerne er retfærdige og rene, fordi det er Min inspiration, der vibrerer i deres forstandsorganer. Nej, de er blot blevet udstyret med en evne til at modtage Mit lys og formidle det i form af ord. De er banebrydere for den åndelige åbenbaring, der er et løfte for de kommende tider, når menneskene har fuldstændig erkendelse af, at lyset fra den åndelige verden altid har strålet ind i deres tilværelse, og de forbereder sig og åndeliggør sig for på fuldkommen vis at modtage og formidle Guds evige budskab.

39. Menneskehed, du benægter det, som du ikke kan bevise materielt. Jeg siger dig, at du kun kender det, der hører til denne verden. For hvis du vidste blot lidt om Ånden, ville du ikke vove at benægte den åndelige verdens eksistens, indflydelse eller åbenbaring!

40. Et stort antal lysvæsener går i brechen for jer. Den dag, hvor I forstår at forene jer med dem i bøn, i tanke og i tro, vil I i jeres liv opleve en uovervindelig kraft, en overmenneskelig kraft, og I vil aldrig snuble.

41. Omkring menneskene findes der også en usynlig verden af mørke og forvirring. Fra den dag, hvor I er forberedte på at kæmpe imod dens forræderiske angreb, vil I i jeres liv føle en ukendt frihed og en ukendt fred.

42. Véd, at et sind aldrig vil ophøre med at modtage svingningen og indflydelsen fra min guddommelighed og den åndelige verden.

43. Mennesket har elsket det, der hører til det materielle; der har det sine værdier, og der har det rettet sit hjerte, sit sind og sine sanser hen. Derfor foragter og ignorerer det alt, hvad der vedrører ånden. Hvis mennesket havde ånden som ideal, ville det have forfinet sine sanser på en sådan måde, at intet af det, jeg har sagt jer i dag, ville være ukendt for det.

44. Han ville vide, at Guds Ånd på grund af sin natur står i forbindelse med hvert eneste åndeligt væsen i universet, og da han ville have kendskab hertil og være oplyst gennem troen, ville han bestræbe sig på, at udstrålingen fra min Ånd, som er kraft, liv og lys, og som giver liv til alt det skabte, ville nå frem til ham.

45. Sandelig, Jeg siger jer – og glem det ikke: Det er ikke umuligt, at Jeg åbenbarer Mig gennem den menneskelige fornuft. Det ville være umuligt, hvis Jeg ikke kunne åbenbare Mig.

46. Jeres opgave, disciple, er at gøre sjælen og forstanden modtagelig for at opfatte alle åndelige svingninger, at føle dem, tro på dem, leve efter dem, elske dem og adlyde dem.

47. Jeg siger jer endnu en gang: Selv hvis hele menneskeheden bestræbte sig på at forhindre, at det åndelige lys nåede frem til den, ville den aldrig lykkes med det, for netop det liv, som mennesket har, modtager det fra min Ånd, der svinger i alt, hvad der eksisterer.

48. I lytter i øjeblikket til min lære, som i enhver henseende kan forekomme fremmedartet, men som I forstår. I ved: Selv om den åbenbarer sig på så fattige og beskedne steder som disse forsamlingslokaler, er disse dog ikke almindelige steder, men enkle herberger, der er helliget andagt, åndeliggørelse og forberedelse for at kunne modtage det himmelske budskab.

I ved, at Jeg i øjeblikket åbenbarer Mig gennem den menneskelige forstand, men at det ikke er forstanden, der taler, men Ånden, der modtager lyset fra Min inspiration — et lys, der, når det gennemstråler forstanden, bliver til en tanke, og når det når læberne, forvandles til ord.

49. Dette har været en af de smukkeste gaver, som Jeg har åbenbaret for jer i den Tredje Tid, for at I kunne danne jer et indtryk af de egenskaber, der findes i jeres ånd, samt af det, der endnu er forbeholdt den.

50. Træng ind i jeres åndelige indre, så I kan lære jer selv bedre at kende. For hvis I var af den opfattelse, at I kun er materie, ville I benægte jeres storhed og misforstå jeres væsenserne.

51. Så længe I ikke interesserer jer for at lære åndens sandhed at kende, vil I være svage og uvidende, og alt det, I er, og alt det, I besidder, vil ikke kunne åbenbare sig gennem kroppen.

52. Menneskets materialistiske videnskab har lagt en uudholdelig byrde på menneskenes skuldre. I er alle trætte og går kun med besvær ad jeres vej i denne tid, men Jeg venter på jer alle.

53. Folk, inviter jeres medmennesker, der ikke kan komme videre, til dette åndelige festmåltid. I vil se, at de i deres forstand bærer en skat af viden, og I vil sige: »Hvad kan de mangle?« Alligevel har de en trøstesløs tomhed i deres sjæl.

54. »Kom til Mig, I intellektuelle, som er trætte af døden og skuffede i jeres hjerter. Kom til Mig, I, som er forvirrede og har hadet i stedet for at elske. Jeg vil give jer ro og gøre det klart for jer, at den ånd, der adlyder Mine bud, aldrig bliver træt. Jeg vil indvie jer i en videnskab, der aldrig forvirrer intelligensen.«

55. I skal ikke tøve med at komme til Mig, fordi jeres hjerte er koldt eller jeres dom streng. Jeg vil have en sætning, et ord til hver enkelt, som vil være som en lysstråle, der oplyser de hjerter, der er skuffede på grund af manglende kærlighed. Det betyder ikke noget, at I ikke tror på Mig eller elsker Mig. Det er ingen grund til, at Jeg udelukker jer fra mit bord. Det er syndere, jeg er kommet for.

56. Jeg ved, at mange i deres hovmod vil nægte at komme for at lære, fordi de mener, at de allerede ved alt. Men det vil være nok, at de hører et af mine budskaber, og Jeg vil bevise for dem, at de stadig har et hjerte, at de ikke er døde for den sande kærlighed, at de hos Mig stadig er Mine små børn, og at de stadig kan græde.

57. Min kærlighedslære var ikke bestemt for nogle få, der har hørt den gennem talerne. Mit budskab er nået ud til verden for at blive kendt af alle mennesker. Derfor siger Jeg jer, at det i mange forskellige former vil nå ud til jordens yderkanter, for det er begyndelsen på den trøst, som menneskeheden allerede i den Anden Tid er blevet lovet, når den ville nå højdepunktet af trængselstiderne på jorden.

58. I dag, hvor Jeg ser menneskene styrte med rasende hast ned i de dybeste afgrunde af deres lidenskaber, deres laster og deres fjendskaber, ved Jeg, at tiden er inde til, at Jeg må komme til dem for at give dem den frelsende hjælp. Uanset hvor dybt de er sunket, vil Jeg lade Min stemme nå frem til deres ånd, som vil sige til dem: »Jeg er hos jer, kom til Mig, søg lyset, Jeg vil hjælpe jer med at undslippe mørket, og derefter vil I finde hvile under Mit fredsskjold.«

59. Min stemme vil lade sig høre i det indre tempel i hans væsen – det tempel, som mennesket ikke har kunnet ødelægge, fordi det er hans egen åndssjæl.

60. Husk: Da I var små børn, levede I alle i uskyld, ligesom rosens blomster. Men senere voksede der torne ud af stilkene, og de bragte ikke længere blomster frem. Det er torne, som menneskeheden endnu en gang tilbyder Mig, og det vil være nødvendigt, at gartnerens kloge kniv beskærer disse planter, så de igen kan frembringe rosenblomster næste forår.

61. Lad i dag for en kort stund jorden ligge bag jer og kom til Mig i ånden. I mange århundreder har mennesket taget fejl i sin måde at bede på, hvorfor det hverken er blevet styrket eller har fået sin livsvej oplyst af Min kærlighed, da det har bedt med sine sanser og ikke med sin ånd.

62. Billeddyrkelsen, som mennesket har en så stor tilbøjelighed til, har været som en gift, der har forhindret det i at nyde de åndelige glæder ved den indre bøn.

63. Hvor meget elendighed har menneskene slæbt med sig, blot fordi de ikke forstod at bede! Og det er kun naturligt, disciple: Hvilken åndelig kraft kan et menneske have til at bestå livets prøvelser, hvis det ikke gør noget for at komme tættere på livets kilde, som findes i min Ånd? Det søger mig i de afgrunde, i skyggerne, selvom det kunne stige op for at finde mig på tinderne, i lyset.

64. Åh, hvis blot denne tids mennesker forstod bønnens kraft – hvor mange overmenneskelige bedrifter ville de da udrette! Men de lever i en materialistisk epoke, hvor de selv forsøger at materialisere det guddommelige for at kunne røre ved det og se det.

65. Mine tjenere i fortiden – Noah, Abraham, Isak og Jakob, Josef eller Moses – kendte til bønnens kraft, og de gav menneskeheden uudslettelige beviser herpå og efterlod deres måde at bede på som et eksempel for alle generationer.

66. For disse mænd var det ligegyldigt, hvor de bad; de vidste, at de i deres inderste væsen bar Herrens tempel i sig. Den vej, de søgte for at nærme sig min barmhjertighedskilde, var troen – en tro på min tilstedeværelse, på min retfærdighed, på min forsyn og på min kærlighed. Hver af disse mænd underkastede Jeg en stor prøve – en så stor, at der for altid vil være vidnesbyrd om den. Og i disse prøver forblev de trofaste, lydige, ydmyge og hengivne over for deres Skaber.

67. Mit svar på disse tjeneres tro og kærlighed kom altid umiddelbart, idet Jeg gjorde dem til genstande for Mine manifestationer af magt, som kun skænkes mennesker med stor tro og god vilje.

68. Min kærlighed til jer får Mig til at komme i denne tid for at søge jer i kløfter og afgrunde for at redde jer, ligesom hyrden gør med de får, han elsker højt.

69. Men hvis I ønsker at kende min hensigt med det folk, som Jeg vil skabe gennem jer, så skal I vide, at Jeg i øjeblikket samler jer ved at hente jer fra forskellige steder på jorden, for at I kan lære dette himmelske budskab at kende.

70. Gennem mit ord, der er opdelt i utallige lektioner eller undervisninger, vil jeg gøre jer til disciple af denne lære. Og når jeres væsen en gang er mættet af denne essens, når I har lagt traditioner og vildfarelser bag jer og begynder at leve og føle åndeligheden, vil Jeg indgyde jer tid og time, hvor I skal begive jer ud til provinserne, folkeslagene og nationerne for at bringe den glade budskab til menneskemængderne.

71. I vil formere jer som himmelens stjerner eller som sandet ved havet og bringe velsignelse til hjem, folk og fædreland, hvor man hungrer efter fred, retfærdighed og sandhed.

72. Men glem ikke, at når I begiver jer ud på denne kamp, skal det ske, fordi I allerede udøver den åndelige bøn, således som Jeg til enhver tid har inspireret jer til, og som Jeg nu har mindet jer om.

73. Uden bønnens kraft vil I ikke kunne klare jer i kampen, ej heller vil I kunne modstå prøvelserne, og endnu mindre vil I kunne lære jeres medmennesker den fuldkomne måde at bede på.

74. Men det er nødvendigt, at I giver beviser på den åndelige bønns kraft, ligesom de mænd gjorde det i fortiden, som I husker som patriarker, ledere og profeter. Det vil ikke være de samme beviser, der bliver til virkelighed gennem jeres mellemkomst; for I må huske på, at det nu er en anden tid, at menneskeheden har udviklet sig åndeligt og materielt, og at de beviser og mirakler, I opnår gennem bønnen, derfor ikke kan ligne dem fra tidligere tider. Ikke desto mindre vil de være vidunderlige.

75. Der vil kun være to forudsætninger, som er nødvendige for, at I kan vise jer værdige til så store velsignelser. Den første vil være jeres livsform: retskaffen, nyttig, altid inspireret af det gode og næstekærlighed. Den anden vil være en tro, der gør jer overlegne i forhold til alt, hvad der findes på jorden, som giver jer styrke, så den, når øjeblikket er kommet, kan redde jer ud af en fare, hæve jer over al elendighed, gøre jer ufølsomme over for smerte og hjælpe jer med selv at overvinde døden.

76. Sandelig, jeg siger jer: Med godhed og tro vil det lykkes jer at udføre mægtige og overmenneskelige gerninger, hvormed I i denne tid vil give det bedste vidnesbyrd om bønnens og kærlighedens kraft.

Min fred være med jer!

## Undervisning 283

1. Elskede disciple, I kommer fra forskellige veje, og I forenes i bønnens øjeblik for at løfte sjælen op til Faderen. Jeg tager imod jer, lyt til min stemme. Vend tilbage til Mig, når I har mistet vejen. I dag er I hos Mig. Længe har Jeg kaldt på jer, og sandelig, Jeg siger jer, Jeg har ventet på hver og en af jer.

2. Jer, der er samlet her, modtager Jeg på vegne af menneskeheden. Det, Jeg skænker jer, har Jeg dermed skænket alle jeres medmennesker. De, der er kommet ind i skyggen af dette træ, og de, der er fjernt fra det, elskes af Mig på samme måde.

3. Bed, folk, dette er sjælens sprog. Men lær dette sprog, så I, når I taler til Mig, samtidig forstår at høre Mig. Tal til Mig med respekt og ydmyghed, men med den tillid, man har til en far — med den fortrolighed, man taler med en ven.

4. Åbn jeres hjerte, det er mit tempel, og lad lyden af min stemme, som er råd, inspiration og åbenbaring, blive hørbar i dets indre.

5. Når I trænger ind i meningen med Mine undervisninger, og I kender Min stemme, ligesom et får kender sin hyrdes stemme, vil I forstå, at Jeg har talt til jer til alle tider og i hvert eneste øjeblik af jeres liv. Hvis det ikke var sådan, ville »Ordet« ikke være evigt.

6. I mine øjne har mennesket altid været som et lille barn, der er udsat for farer og fald, og da jeg er dets far, elsker jeg det og vejleder det, selvom dets hjerte undertiden er døvt over for mine råd, mine opfordringer og mine lærestreger.

7. I dag gennemlever menneskene en periode med store prøvelser, men ikke fordi Jeg glæder Mig over deres smerte, men fordi menneskene med rette selv må rense sig, når de har besudlet sig.

8. I ved alle, at Jeg elsker det rene, at kun det rene når frem til Mig. Det siger jeres samvittighed jer.

9. Mit Ånds lys er udgydt over alt kød og over enhver ånd, for at I kan studere og fortolke de prøvelser, som livet dagligt giver jer som lektioner, så I kan erkende jer selv og forstå den opgave, I har bragt med jer til jorden.

10. Hvorfor frygter mange af jer, at jeres skæbne er forudbestemt af Mig med prøvelser, smerter, straffe eller ulykker? Hvordan kan I komme til den opfattelse, at Den, der elsker jer fuldkomment, skænker jer en vej fuld af torne? Sandelig, Jeg siger jer: Den ulykkesbringende vej, der er besået med skæbneslag, er den, I vælger efter *jeres egen* vilje, i den tro, at der på den findes glæder, frihed og lykke, uden at forstå, at det netop er den vej,

der er bestemt for jer, som I fjerner jer fra, og hvorpå der findes sand fred, tryghed, styrke og sundhed, velstand og overflod.

11. Denne vej, som Jeg tilbyder jer i Min lære, er den, der har været forudbestemt for jeres sjæl siden dens skabelse, for at I til sidst må finde det, I længes efter, på den.

12. Velsignet være de, der vender tilbage til vejen, når de hører dette ord, for på den vil de genfinde den arv, de havde foragtet.

13. På min vej findes der ligeledes prøvelser, men disse er vejledninger for sjælen, de er lys og åbenbaring, hvorved livet giver jer et skub for at standse jer i det voldsomme løb, der fører jer mod undergang.

14. I udsættes for tusind prøvelser, disciple, for at alle jeres åndelige sjæls evner kan vækkes, og alle jeres hjertes strenge kan bringes i harmoni.

15. Dette folk er den stærke søn, der besidder profetierne og læren. Derfor siger Jeg uophørligt til det, at det skal udøve mit ord, at det skal anvende det på sit liv, for at det kan lære værdien af sine gaver at kende, at det ivrigt skal søge meningen med min lære, for at det kan opdage de lys, som Jeg lovede jer dengang, da Jeg sagde til jer, at Jeg ville sende jer Sandhedens Ånd for at forklare jer de tidligere åbenbaringer.

16. Jeg tillader, at dette folk vokser i det skjulte og ubemærket, uden at menneskeheden bemærker dets tilstedeværelse, indtil timen kommer, hvor tavsheden skal brydes, hvilket vil ske, når disse mennesker har forenet sig i sandhed og i Ånden.

17. Når I hører Mig, skælver jeres væsen af kærlighed, og I spørger jer selv: »Hvor har jeg mon hørt denne stemme før?« Andre siger, når de hører Mig: »Det forekommer mig, som om jeg ser Mesteren prædike ved bredden af en flod eller på et bjerg. Hvor har jeg mon set Ham?«

18. Ja, folk, jeres tro siger jer, at det er mig, der taler til jer, selvom I ved, at jeg ikke er blevet menneske. For jeg sagde jer, at jeg ville komme »i skyen«, og således har jeg opfyldt det.

19. Når Jeg har benyttet menneskets forstand til at tale til jer, så er det fordi I, hvis Jeg havde talt til jer fra ånd til ånd, ikke ville have hørt Mig og endnu mindre forstået Mig.

20. Men denne form for åbenbaring har været kortvarig og nærmer sig nu sin afslutning, for det var kun nødvendigt, at nogle hørte Mig, så de kunne vide, hvordan I i fremtiden skal træde i forbindelse med Mig i overensstemmelse med Min vilje og forstå at forkynde det for menneskeheden.

21. Jeg vil gøre jer til én eneste familie. Til det er det absolut nødvendigt, at I har én eneste form for tilbedelse og følger den samme lov.

22. I, folk, skal begynde med at vise dette eksempel på broderskab og enhed. Så længe I ikke opnår dette, vil I ikke kunne bryde ud af den skjulthed, I befinder jer i, og træde frem i lyset på den vej, hvor jeres mission venter jer.

23. Det lys, der udstråler fra denne åndelige undervisning, oplyser menneskeheden, og når menneskene en gang når frem til en sand erkendelse af den tid, de i øjeblikket lever i, vil de med absolut klarhed erkende essensen af denne lære, som vil overstråle alle jeres religioner. I spørger Mig: »Mester, er religionerne så ikke sande?« Derpå siger Jeg jer: Hvis de var sandheden, ville der kun eksistere én, for sandheden er én. Hver af dem rummer en del af det højeste lys; de er alle veje, der leder sjælen og bringer den tættere på videnens kilde.

24. Ingen menneske besidder den absolutte sandhed, og den findes heller ikke i nogen bog. Denne guddommelige klarhed, denne almægtige kraft, denne uendelige kærlighed, denne ubegrænsede visdom, denne fuldkomne retfærdighed findes i Gud. Han er den eneste sandhed.

25. Forstå min lære. Hver religion er *en* måde at forstå sandheden på, men ikke selve sandheden. Derfor ser I de forskelle, der eksisterer mellem dem. Jeg siger jer endnu en gang, at hvis de indeholdt den højeste sandhed, ville de alle være ens og udgøre én enkelt forestilling, *ét* verdenssyn, én eneste vej til at nå frem til Mig.

26. Når min lære derfor en dag bliver anerkendt i verden, vil menneskets forståelse hæve den over enhver religion, fordi det indser, at det ikke på nogen måde må fremstille den eller gøre den materiel, da det i så fald ikke anvender den på selve livet. I skal nu forstå, at denne lære ikke er til for at gøre den sanseligt opfattelig gennem symboler, men for at føle den i sjælen. Når I først forstår den på denne måde, vil I være i stand til at bringe Faderen den indre tilbedelse, som er den sande, der sker uden pral, uden hykleri, uden egennyttige interesser.

27. Åndslæren er ingen teori, den er en praktisk vejledning både for det menneskelige liv og for sjælens liv. Der findes ingen anden, mere omfattende og fuldkommen vejledning end den. Den ledsager jer, allerede før I kommer til jorden, den følger jer gennem hele jeres daglige virke i denne verden og smelter sammen med jeres sjæl, når den vender tilbage til sit tidligere hjemsted.

28. Det vil ikke være mig, der fjerner liturgien og traditionerne fra jeres gudstjenester – det vil være menneskets ånd, der uvilkårligt hæver sig

over sine gamle forestillinger i lyset af behovet for større lys, der oplyser dets udviklingsvej. Snart vil mennesket indse, at det eneste, det kan ofre til Gud, er udøvelsen af kærlighed, for kærlighed betyder det gode, barmhjertighed, visdom og retfærdighed.

29. Spiritualismen sletter ikke et eneste af de ord, som Kristus engang forkyndte. Hvis det ikke var sådan, måtte den ikke kalde sig dette navn, da den dermed ville modsætte sig sandheden. Hvordan kunne dette ord være i modstrid med det andet, når det jo er den samme Mester, der udtaler det? Hvis I virkelig trængte ind i meningen med denne lære, ville I se, at mit ord i dag er forklaringen eller uddybningen af alt det, jeg engang sagde. Derfor er menneskeheden i dag og i fremtiden i stand til at forstå mere end tidligere generationer og dermed også til at opfylde loven på en renere, højere og mere sandfærdig måde.

30. Hvis I nøje iagttager jeres medmennesker i deres religionsudøvelse, vil I se, at de nu betragter det, der tidligere var genstand for deres tilbedelse, uden indre medfølelse. Årsagen hertil er, at sjælen af sig selv vågner og længes efter det, der virkelig kan nære den. Derfor siger Jeg jer, at denne menneskeheds ydre kultudøvelse er bestemt til at forsvinde.

31. Det tilkommer jer, der modtager dette ord, at præsentere mit værk i al dets enkelhed, åndelighed, renhed og ukomplicerethed, uden at give anledning til, at man i det falder i den fejl at skabe ritualer, nye traditioner eller nye symboler, der leder jer bort fra den sande vej.

32. Tiden, hvor det guddommelige eller det åndelige blev fremstillet gennem materielle former, er forbi. Når menneskeheden skabte symboler og afbildninger, fordi loven i de tider var hugget i sten, og profeterne var menneskelige væsener, og på grund af det faktum, at »Ordet« blev menneske og kunne ses med de fysiske øjne, så kommer Jeg i dag i Ånden, og Mine budbringere kommer ligeledes i Ånden til jer. Hvilke nye symboler eller nye former kunne I skabe af det Uendelige, af det Uafbildelige?

33. Den åndelige lære er udtrykket for og den sande næring for den åndelige sjæl. Derfor adskiller den sig fra enhver materialisering og enhver pompøs kult.

34. På baggrund af alt det, jeg har sagt til jer i dag, vil I forstå, hvor stort jeres ansvar over for jeres medmennesker er.

35. Følg det, som mit ord viser jer, og det vil være den bedste måde at præsentere mit værk for de andre på.

36. Udvis barmhjertighed, udbred lys, befri den, der er faldet i vildfarelser. Skab et værk af fred, broderskab og enhed, så vil min kærlighed ledsage jeres skridt.

37. Forstå, at Jeg er lyset i sindet hos de mennesker, der stræber efter deres sjæls udvikling. Jeg er trøsten for dem, der er tynget af lidelser.

38. Det er længe siden, at Jeg har åbenbaret Mig for verden i ord, og derfor kommer I nu, hvor det igen kan høres, ivrigt for at lytte til Mesteren og lære hans nye budskab at kende.

39. Fra tid til anden er det nødvendigt, at min Ånd åbenbarer sig på en måde, der er tilgængelig og forståelig for jeres opfattelsesevne. Denne nødvendighed af at tale til jer har sin grund i jeres ulydighed mod min lov og i jeres afvigelse fra den sande vej.

40. Mennesket er på grund af den frie vilje, det nyder, skabelsens mest oprørske væsen. Indtil i dag har det ikke villet underkaste sig samvittighedens anvisninger.

41. Mit ord ønsker at holde nogle tilbage, give andre retning, styrke alle i sandheden og redde jer fra afgrunden.

42. Lad jer ikke forstyrre af den måde, hvorpå Jeg nu åbenbarer Mig, som er så anderledes end den i den »Anden Tid«. Véd, at Jeg aldrig har brugt den samme form to gange, da det ville betyde at lade jer forblive ved én og samme undervisning, og Jeg kommer altid for at lære jer nye lektioner og for at hjælpe jer med at tage nye skridt.

43. Den glæde, som jeres sjæl føler, når den hører Mig, når Mig, fordi den ved, at enhver undervisning fra Mig er lys, opmuntring, indsigt og rustning for den, der forstår at udnytte den.

44. Uden tvivl er den discipel, der udnytter den, et menneske, der føler sig tryk i livet, som har tro på sin bestemmelse, som ikke længere frygter døden, men i stedet glæder sig over tanken på det åndelige liv, der venter ham.

45. Salig er den, der lytter til mine lære, gør dem til sine egne og følger dem, for han vil forstå at leve i verden, vil forstå at dø bort fra verden og, når hans time er kommet, opstå i evigheden.

46. Velsignet er den, der fordyber sig i mit ord, for han har lært at forstå årsagen til smerten, meningen med genoprejsning og forsoning, og i stedet for at fortvivle eller spotte, hvilket kun ville forøge hans lidelse, rejser han sig fuld af tro og håb for at kæmpe, så byrden af hans skyld hver dag bliver lettere og hans lidelseskalk mindre bitter.

47. Glæde og fred er de troendes kendetegn – dem, der er enige med Faderens vilje.

48. Hvor lysfyldt ville jeres liv være, og hvor storslået og banebrydende ville jeres videnskab være, hvis I elskede jeres næste og gjorde jeres Faders vilje – hvis I ofrede noget af jeres frie vilje og handlede i overensstemmelse med, hvad jeres samvittighed befaler jer. Jeres

videnskab ville da, når den overskrider det materielle, røre ved det overjordiske; for hidtil har den ikke engang nærmet sig disse grænser.

49. Hvilken forfærdelse føler videnskabsmandens sjæl, når den forlader denne verden og endelig står over for den guddommelige sandhed! Der sænker den skamfuldt sit ansigt og beder om, at hendes hovmod må blive tilgivet. Hun troede, at hun vidste og kunne alt, og benægtede, at der eksisterede noget, der lå uden for hendes viden eller forståelse. Men nu, hvor den står foran Livets Bog, foran Skaberens uendelige værk, må den erkende sin elendighed og hylle sig i ydmyghed foran Ham, der er den absolutte visdom.

50. Hvorfor ikke allerede her bladre i denne bog, da det er tilladt og påbudt af Mig? Hvorfor ikke forberede sig gennem åndeliggørelse for at nå frem til den og på dens sider lære den lektie, der oplyser, eller den åbenbaring, der forklarer hemmelighederne?

51. Vær klar over, folk, at det ikke kun er jer, der er i stand til at modtage åndelige budskaber og inspiration. Der er mange mennesker i verden, der, uden at vide, at Jeg udgyder mit ord gennem disse talerør, fornemmer nærheden af et lys, der er rede til at strømme ud over menneskeheden i åbenbaringer. De vil modtage den nødvendige forberedelse fra Min Ånd, så de, når de hører jeres vidnesbyrd, og I overbringer dem Mit guddommelige budskab, jublende vil sige: »Det er netop det, jeg har håbet på.«

52. På denne måde forbereder Jeg jer, så I, når det øjeblik kommer, hvor I møder hinanden, kan knytte bånd af forening og forstå hinanden.

53. Jeg siger jer endnu en gang, at det ikke kun er jer, der i denne tid modtager oplysning fra min Ånd. For der vil komme et tidspunkt, hvor alle budskaber, der er modtaget i forskellige former, tilsammen udgør en eneste åndelig kraft i denne verden.

I vil yde jeres bidrag — det, som Jeg overdrager jer, nemlig: Mine nye åbenbaringer. For loven er ikke ny, den er den samme som den, Jeg gav jer i tidligere tider — arven efter den store sandhed, som Jeg har mindet jer om, for at I ikke skal vige fra vejen. Loven, elskede folk, er frøet til morgendagens verden.

54. I dag gennemlever I stadig en epoke præget af tvivl, skepsis og mistillid. Men dette guddommelige lys, der stråler ud over hver eneste sjæl, vil selv fordrive selv den sidste skygge af usikkerhed, og sandheden vil da herske i menneskenes liv.

55. I, der lytter til mit fredens ord, min kærlighedslære, skal aldrig skabe splid. Tværtimod: jeres bestræbelse skal altid være at forene, skabe fred og opfylde det bud, der lærer jer at elske hinanden.

56. I naturen vil der indtræde begivenheder, som menneskehedens videnskabsfolk ikke vil kunne forklare. Da skal jeres ord, fuldt af ydmyghed, men samtidig fuldt af vished og selvtillid, forklare årsagen til mange begivenheder og fænomener, for hvilke man ikke havde fundet nogen løsning.

57. Hvad er naturen andet end et stort skabning? Ja, disciple, en skabning, der ligeledes udvikler sig, renser sig, udfolder sig og fuldender sig for i sit skød at kunne rumme morgendagens mennesker.

58. Hvor ofte er I utilfredse med dens naturlige overgangsfænomener på vejen mod denne fuldkommenhed og betragter dem som Guds straffe, uden at være jer bevidst, at også I sammen med naturen og skabelsen renser jer, udvikler jer og bevæger jer mod fuldkommenheden.

59. Selv om I i dag ikke forstår, hvad Jeg siger til jer, vil I til sin tid have tilstrækkelig indsigt – i en sådan grad, at I på den måde er i harmoni med alt, hvad der omgiver jer, så intet skader jer, intet tynger jer eller gør jer syge, fordi I da har nået at stå over det materielle og ikke under naturkræfternes herredømme.

60. I er så umodne, at I ofte frygter de tegn, som naturen giver, i stedet for at beundre dem.

61. Hvornår vil I være som fyrster midt i denne skabelse og ikke som slaver, som I er nu?

62. Tror I, at det glæder Mig at se jer bede fulde af rædsel og bønfalde Gud om barmhjertighed, når I ser naturkræfterne løsrive sig? Jeg vil se jer fulde af sjælefred, beundre jeres Faders værker, uden at jeres liv gradvist visner bort. Jeg ønsker at modtage sådanne bønner fra jer, som udspringer af et hjerte fuldt af fred, lydighed og forståelse.

63. Åh, hvis I dog fra det øjeblik, hvor jeres øjne åbner sig for at se dette livs lys, ville bestræbe jer på at opnå den sande harmoni med det åndelige og med naturen! I ville forstå, hvor smukt det liv er, som Skaberen har givet jer, og hvis vej fører til det evige liv! For at hjælpe jer med at nå det er jeg kommet i denne Tredje Tid for at gentage mine tidligere undervisninger for jer.

Husk, at Jeg sagde til jer: »Jeg vil komme til jer endnu en gang.« Men mit komme har ikke været i en krop som i den anden tid; Jeg er kommet i Ånden for at åbenbare min essens, min tilstedeværelse og min kraft for jer. Blandt vantro og syndere åbenbarer Jeg Mig i øjeblikket for at give dem min undervisning, min lære, endnu en gang. Ligesom i den anden tid har nogle troet på Mig, mens andre har benægtet Min tilstedeværelse. Men blandt dem, der har genkendt Mig, vil Mine nye disciple fremstå, som vil vidne om Mig.

64. Se, menneskeheden er igen forvirret. Men Jeg lærer den ingen sanselige kultiske handlinger, Jeg giver den kun en kærlighedslære, så den kan forstå, hvad Faderens vilje er.

65. Den Hellige Ånd har åbenbaret sig blandt mænd, kvinder og børn. Min nåde er udgydt over dem, for at det skal være dem, der vidner om min tilstedeværelse i denne tid.

66. Jeg er kommet for at vise jer den samme lov og minde jer om den samme undervisning, som jeg har givet jer i tidligere tider. For Faderen med sin ophøjede visdom er på intet tidspunkt kommet for at forvirre jer. Den Hellige Ånds lys har oplyst jer for at forklare jer alle mine læresætninger, så I og derefter hele menneskeheden kan anvende dem med kærlighed og med fuldkommenhed i jeres handlinger og tanker.

67. Mennesket lever på højdepunktet af sin fordærvelse. Det stræber kun efter det materielle, efter guld og magt på jorden, men dets åndelige sjæl længes efter min fred.

Også du, Israel, har gennem tiden tilbagelagt stenede veje og har endnu ikke kunnet nå frem til det Forjættede Land, fordi I ikke har forstået at elske hinanden og forene jer, men har afvist hinanden. Men i denne Tredje Tid har Jeg tildelt jer den bedste plads ved mit bord og har kærtegnet jer, så I ved, at Jeg som Fader er hos jer, for at I alle kan udgøre én eneste familie.

68. Folk, plej de velsignede børns hjerter, så de elsker hinanden fra deres spæde barndom og er i stand til at erkende kærlighedens og retfærdighedens vej.

69. I denne tid oplyser mit ord jer på ny. Jeg vil udgyde min nåde i overflod, så I kan være rene og yndefulde. Men hvis I igen falder i synd, så indse, folk, at det ikke er mig, der fjerner jer fra mit skød, men at det er jer, der fjerner jer fra mig, selvom det ikke er min vilje. Men min tilgivelse og min kærlighed er som åbne porte, der tager imod enhver, der med anger ønsker at vende tilbage til mig.

70. Israel: I er denne tids budbringere, og Jeg har udvalgt jer, så I kan være Mine trofaste tjenere. Jeg ser, at I, selvom I bærer smerte i jeres hjerter, er hengivne og lydige, og Jeg siger jer: Jeg vil opløfte jer, velsignede børn, frygt hverken mennesker eller naturkræfterne, frygt ikke at tilbagelægge afstande, for det er Mig, der har udvalgt jer og klædt jer i Min nåde, så I kan rejse jer og til enhver tid lade vækkelsesråbet lyde for de åndeligt søgende, så de vender sig bort fra verdens forvirring og fanatisme. Vis dem min sande lære gennem jeres handlinger fulde af åndelighed.

71. »Hør Mig, elskede Israel! Åbn jeres åndelige øjne og se jeres Faders herlighed. Lyt til Min stemme gennem jeres samvittighed, hør med jeres åndelige ører de himmelske melodier, så jeres hjerte og ånd kan glæde sig, så I kan føle fred; for Jeg er freden og indbyder jer til at leve i den. Jeg åbenbarer for jer den kærlighed, som Jeg til alle tider har følt for menneskeheden – grunden til, at Jesus i den 'Anden Tid' udgød sit dyrebare blod for at frelse jer fra synden, for at lære jer kærligheden og for at indprente jeres ånd og hjerte den sande lære.»

72. Elskede folk: Hvis jeres prøvelser og smerter skulle blive store på jeres vej, så løft jer op i bøn til Faderen med den sande bøn, der springer frem fra jeres hjerte. Da vil I føle jer stærke og prise jeres Faders navn.

Min fred være med jer!

## Undervisning 284

1. Folk, spis det evige livets brød, som Faderen rækker dig. Benyt mit ord, for I er ved afslutningen af min åbenbaring i denne form. Lad jeres sjæl vågne fuldstændigt op til det lys, som Faderen i øjeblikket udstrømmer i hver sjæl og i hver forstandsevne.

2. Det er en lysgnist fra min Ånd, et spejlbillede af det guddommelige Ord, der falder ned på stemmebærerens ånd, gennem hvilken jeg gør mit budskab hørbart for jer. Hvilken menneskelig stemmebærer kunne modtage hele »Ordets« kraft? Ingen. Og sandelig, jeg siger jer: I ved endnu ikke, hvad »Ordet« er.

3. »Ordet« er liv, er kærlighed, er Guds ord, men af alt dette kan stemmebæreren kun modtage et atom. Men her, i den lysstråle, i den essens, vil I kunne opdage det uendelige, det absolutte, det evige. For at tale om Mig kan Jeg gøre dette både gennem store gerninger og gennem små og begrænsede åbenbaringer. Jeg er i alt, alt taler om Mig, det store såvel som det små er lige så fuldkomment. Mennesket skal blot forstå at iagttage, reflektere og studere.

4. Jeg taler til jeres sjæl, som er blevet sendt til jorden for at modtage dette budskab, så den senere gennem sine gerninger af kærlighed og barmhjertighed kan vidne for menneskeheden om min lære. Jeg taler til jeres åndssjæl, som har en udødelig essens og natur. Jeg taler til den om det liv, der venter den, når den har overgivet den krop, der tjente som støtte for den i denne verden, til jorden, så den, når timen for dens befrielse er kommet, kan velsigne det øjeblik og rette sit blik mod uendeligheden, svæve opad og nå frem til det hjem, den har vundet gennem sine fortjenester.

5. Elsk det, der hører til denne verden, så længe I lever på den, indtil et bestemt punkt, så I forstår at opfylde dens love; men nære altid det høje mål om at bo i de *høje* åndelige livsverdener, så jeres sjæl ikke bliver forvirret, når den frigør sig fra sin kropslige hylster, og heller ikke lader sig forføre af det, den elskede på denne planet; for da vil den forblive bundet og lænket til en verden, som den ikke længere hører til, og som den på ingen måde længere kan nyde.

6. Jeg siger jer: Hvis et folk ville rejse sig og alle sammen undervise i sandhedens vej, så ville menneskeheden hæve sig mod den, fordi den føler, at den har mistet sporet, at den er kommet på afveje, lider, snubler og fortvivler.

7. Menneskeheden venter på, at broderen, vennen, rådgiveren skal komme og fortælle hende, hvorhen den skal rette sine skridt for at nå frem til frelsens land.

8. Den åndelige forvirring hos mennesker i denne tid er dyb og alvorlig på grund af deres afvisning af de åbenbaringer, som Faderen til alle tider har givet. De har viet sig til den materialistiske videnskab og derved fuldstændig glemt essensen af deres væsen og af livet.

9. Til denne materialistiske verden vil Jeg sende jer for at bringe den glade budskab om min lære. Sandelig, Jeg siger jer: Hvis jeres vidnesbyrd er sandfærdigt, vil menneskene blive forbløffede, når de ser et folk, der ledes af en usynlig leder og af en stemme, der ikke er af denne verden.

Først vil nysgerrigheden få dem til at iagttage jeres skridt og jeres gerninger. Men senere vil det være troen, der får dem til at udbryde: »Sandelig, det, som disse mennesker forkynnder, er sandt.«

10. Så længe I ikke er forberedte på at lade vækkelsesråbet lyde ud over verden, vil min kappe skjule jer for andres blik, for jeres ufuldkommenheder ville fremkalde tvivl, hån og forfølgelse, og jeres svaghed ville ikke kunne modstå jeres fjenders angreb. Men forbered jer nu, for kampens time vil komme, og Jeg vil trække Min kappe væk, så verden kan se jer.

11. Hver »arbejder« vil have en gnist af mit ord på sine læber og i sine hænder bogen om min visdom, som vil minde ham om mine guddommelige lærdomme. Den bog, som er inspireret af mig, vil blive omhyggeligt udformet af mine disciple, og med den vil folket have et bolværk, for dens magt vil være stor.

12. Hvor megen visdom vil der strømme ud fra den! Hvor megen balsam og trøst vil den udgyde i hjerterne! Den vil være en glæde for dem, der en dag opdagede mit ord og derefter ikke længere hørte det, og den vil være en glæde for dem, der aldrig havde hørt det.

13. Ved at læse det vil de »døde« genopstå, og de vildfarne vil finde vejen. Våg over sandheden i den bog, der er betroet jer, så I kan vidne om min åbenbaring i denne tid.

14. Hvis Jeg i disse øjeblikke spurgte jer, hvilke frugter jeres træ har båret – hvad ville I da kunne vise Mig? Hvis Jeg spurgte jer om de undervisninger, I har modtaget fra Mig – hvilket svar ville I da give Mig?

15. I tier, og i jeres hjerter viser I mig frygten for, at jeres arbejde skal dømmes af mig. Men jeg spørger jer: Hvorfor frygter I? Hvis I har opfyldt jeres opgave, har I intet at frygte, og hvis I derimod har begået fejl, er det bedre, at det er mig, der korrigerer jer.

16. Hav viljen til at være spiritualister, ikke blot af navn, men i handling, for verden er fuld af falske efterfølgere og falske disciple. Hvis I har taget en lære til jer, hvis banner er åndeliggørelsen, og hvis våben er lyset og kærligheden, så må I give verden beviser på disse dyder. Dette skal være

det eneste frø, I skal så, hvis I virkelig ønsker, at jeres høst skal modtages af jeres Fader.

17. Tag dem til forbillede, som fulgte Mig i den Anden Tid – ikke kun Mine apostle, men også de mange mænd og kvinder, der vendte sig til Mit ord og med deres gerninger og endog med deres liv vidnede om Min sandhed.

18. Største renhed og højeste sandfærdighed var disse hjerter stræben, hvorfor de sørgede for, at lyset, hvormed Mesteren lod sine lærdomme stråle, skinnede frem i hvert af deres værker.

19. Ligeledes skal de nye disciple ære det navn, fra hvilket et guddommeligt kærlighedsbudskab er kommet for at rive dem ud af deres sløvhed.

20. Hvis I forsøger at forstå den åndelige betydning af mit værk og omfavner det med en sand disciples kærlighed – sandelig, siger Jeg jer, da vil de gode frugter ikke lade vente på sig, og disse frugter vil være fornyelse, tilbagevenden til det gode i samvittighedens lys, sundhed, forsoning og fred.

Hvis I derimod stræber efter det smukke ydre for at skjule sandheden og forsøger at skjule jeres ufuldkommenheder og svagheder med mit værk, vil I vende tilbage til det mørke og den snavs, som jeg allerede havde frelst jer fra.

21. Min lære er i sin natur åndelig, den er lys og kraft, der strømmer ned og trænger ind i jeres sjæl for at lade den sejre i sin kamp mod det onde. Mit ord skal ikke blot smigre ørerne, det er sjælens lys.

22. Vil I lytte til Mig med sjælen, så den kan næres og drage nytte af indholdet i denne undervisning? Så rens jeres hjerte, klargør jeres forstand og lad jeres samvittighed lede jer. I vil da opleve, hvordan en forvandling begynder at træde i kraft i jeres væsen — ikke kun sjæleligt, men også moralsk og legemligt. Den ophøjelse, som sjælen efterhånden opnår gennem erkendelsen — den renhed, som den gradvist når frem til, vil afspejle sig i hjertets følelser og i kroppens sundhed.

23. Lidenskaberne vil blive stadig svagere, lasterne vil gradvist forsvinde, fanatismen og uvidenheden vil i stadig større grad vige for den ægte tro og de dybe erkendelser i min lov.

24. Hvis I ønsker at blive hørt af menneskemængderne, og at jeres ord skal overbevise og ryste, så søg den måde, hvorpå dette ord trænger ind i jeres tilhøreres sjæl. Men hvordan opnår man, at det trænger ind i jeres medmenneskers hjerte og påvirker og vækker deres sjæl? Det er meget enkelt; hemmeligheden består i, at I altid holder jer til sandheden og vidner med jeres kærlighedsgerninger.

25. Min Faderånd nærmer sig for at undervise jer og »glatte« jer, for at vække jeres sjælelige og legemlige sanser og opfordre jer til at leve et liv i fornyelse og lovopfyldelse.

26. Jeg har givet jer alt, så I kan hæve jer og vide, at I er blevet sendt til jorden for at skabe jeres fred i dette liv og i det, der venter jer.

27. Velsignet være den, der studerer min lære og bestræber sig på at opfylde mine love – den, der lader sig oplyse af det lys, som mit ord har udstrålet, og forbliver i sin lydighed i bøn og vågenhed.

28. I dag, hvor I lever i en verden fuld af vildfarelser og forvirring, har Jeg fået jer til at fjerne jer fra den og leve i overensstemmelse med Mine love. Når I så er forberedte, vil Jeg sende jer ud til menneskeheden, for at I kan vise Mit lys til alle dem, der har opdelt Min lære i grene og fortolket Mit ord forkert.

Alle de forskelle, I ser i dag, vil forsvinde, og menneskets hjerte vil blive forvandlet. Efter *den* høst, som mennesket har høstet af sit arbejde, og som kun har efterladt en dårlig smag hos ham, vil han så mit frø på den jord, der er rensat af, og pleje det. Dette vil være den tid, hvor åndeliggørelsen vil begynde.

29. Alle prøvelser, der overgår jer i jeres liv som »arbejdere«, vil indtræde for at styrke jer i jeres tro og for at I kan erkende de gaver, som Jeg har skænket jer. I vil ikke have opfyldt jeres opgave, hvis I blot begrænser jer til at lytte til mit ord og derefter videregive det til jeres medmennesker. I vil skulle tale og bekræfte jeres ord gennem jeres gerninger. Mange af jer vil vidne om min lære ved villigt at ofre jeres liv; men jeg har ikke krævet blodofre af jer.

Snart vil I blandt menneskeheden være som får blandt sultne ulve, men I vil ikke sove. Et lys vil altid oplyse jeres vej, og selv i de mørkeste nætter vil dette lys skinne.

30. Jeg har fundet mennesket sovende, hvad angår den åndelige viden, hengivet til de materielt orienterede videnskaber, hvorved det har opdaget naturens største hemmeligheder uden at beskæftige sig med sin åndelige sjæl. Hvor stor en indsats vil det ikke kræve at forstå min lære! Mit værk vil strømme ned over denne menneskehed som en strøm af krystalklart vand, dens tørst efter viden vil blive slukket, og enhver, der forbereder sig, vil modtage dets velsignelser.

31. I, der hører Mig – vær vågne, for ingen fremmed indflydelse må blandes ind i Min lære. Bevar dens essens og sandhed, og I vil opleve, at denne menneskehed, der er mistroisk og tvivlende, trofast vil omfavne Min undervisning, når den lærer mine gode disciple at kende.

I alle, der længes efter, at der skal komme et rige af fred og retfærdighed til denne verden, tiltræk disse dyder gennem jeres bøn. Den tid er nær. Korrigér, oplær og oplys nu jeres medmennesker, inden I træder ind i denne tid, hvor I ikke vil have nogen anden leder end Min guddommelighed.

32. Min inspiration strømmer ned over alle sjæle, og enhver, der ønsker at se Mig og følge Mig, skal rejse sig og komme til Mig. Jeres ånd vil fortælle jer, hvordan I skal leve hver dag, og hvordan I skal løse jeres problemer. Når I åndeliggør jer, vil I i hver prøvelse, i hver smerte se et trin, hvorpå I kan stige op og fuldkomme jer.

33. Gør jeres hjem til et paradis, hvor forældrene repræsenterer Mig, og hvor kærligheden og respekten for hinanden er jeres gudstjeneste. Men lad ikke denne kærlighed være begrænset til jeres familie, så I alle kan elske jeres medmennesker, ligesom I gør med jeres forældre eller jeres børn.

34. Gennem mit udvalgte folk udsteder Jeg retfærdige love, der er grundlagt på kærlighed og respekt. Hundrede og fireogfyrre tusinde sjæle er blevet forberedt. Nogle befinder sig i det åndelige; andre, som er i kroppen, fordeler Jeg over hele verden, så de, når timen kommer, er rige på inspiration, og Jeg taler gennem deres mund, og mit ord formere sig.

35. Elias baner vejen for alle, og ligesom i den anden tid siger Jeg jer: Hvor nær er Elias jer, og I har ikke genkendt ham! Hver gang mit rige har nærmet sig menneskene, har han forberedt hjerterne. Således har det også været med jer i denne tid.

36. Arbejd i stilhed, uden at prale. Ønsk ikke at adskille jer fra de andre. Gå jeres vej ubemærket, men bær i jeres hjerte en stor kærlighed til menneskene. Beskyt dem og hjælp dem, sørg for, at jeres hjerte er som en ark, og giv plads i den til de syge, de syndere – dem, der hungrer og tørster efter retfærdighed. Vis alle åndeliggørelsen som målet for deres sjæls frelse, så vil de følge Mig. Men de stolte vil endnu en gang holde sig væk uden at lytte til Mig i denne tid. Derefter vil prøvelserne og begivenhederne tale for alle Mine åbenbaringer. Nogle vil da omvende sig, mens andre fortsat vil have et hjerte, der er lukket for det guddommelige budskab.

37. Jeg velsigner alle, der beklæder embeder — regenter, lærere, dommere; lad jer oplyse og udfør jeres mission.

38. Kom herhen for at høre Mig. Hvad betyder det, at I hører mit ord gennem mennesker, der er både moralsk og åndeligt ufuldkomne? Hvis I tror, at Jeg i denne tid har valgt det mindst egnede middel til min

åbenbaring, tager I fejl. Hvis I mener, at denne måde at åbenbare Mig for mennesket på ikke er en fremskridtsorienteret form, dømmer I forhastet.

39. Giver det faktum, at Jeg benytter jeres ånd og jeres forstand til at tale til menneskeheden, jer ikke en forestilling om den udvikling, jeres sjæl har nået?

40. På en eller anden måde måtte tiden for den åndelige kommunikation begynde, og denne måde har været den, I har haft siden 1866, og som må slutte i 1950 for at give plads til dialogen fra ånd til ånd.

41. Min åbenbaring gennem talerne skal efter Min vilje kun være midlertidig, en kort forberedelsesfase, der skal tjene dette folk som norm, lov og grundlag for at vidne om og udbrede denne sandhed og forkynde verden, at den »Tredje Tid« er indtrådt.

42. Ligesom min åbenbaring gennem den menneskelige forstand var bestemt til at være flygtig som et lyn, var det også forudbestemt, at kun *nogle få* grupper af mennesker ville blive kaldet til at være til stede ved denne åbenbaring og modtage dette budskab.

43. Samtalen fra ånd til ånd vil derimod nå hele menneskeheden uden tidsbegrænsning, for denne måde at søge Mig, modtage Mig, bede til Mig, høre Mig og føle Mig på gælder i al evighed.

44. Hvor stort er ansvaret for dette folk, som har hørt mit ord og samlet mine undervisninger! Jeg siger jer: Før verden tager skridtet mod åndeliggørelse, vil den være nødt til at opleve alt det, som jeg åbenbarede for jer i denne forberedelsesfase, hvor jeg talte til jer gennem mine talerør og lod jer nedskrive mit ord, så I senere kunne studere det.

45. Forbered dig, o elskede folk, så du kan komme i harmoni med din Herre. Se, Jeg opfylder Min del: Alt forbereder Jeg, hele menneskeheden. Selv om den ikke ved det, renses den i øjeblikket. Den åndelige verden, som udgør den største og mægtigste hær, støtter mine gerninger og følger mine beslutninger, og Jeg ønsker, at I skal udgøre et folk af oplyste mennesker, af trofaste vidner til mit ord, af såmænd af åndeligt lys, hvis arbejde tjener til at vække verden, aflægge vidnesbyrd for den og advare den.

46. Det sjette segl er brudt og har vist jer, banebryderne for åndeliggørelsen på jorden, en del af dets indhold. Men det vil fortsat udgyde sit lys over alle mennesker, selv når dette ord, som I hører i dag, en dag er ophørt.

47. Hvad vil det sjette segl åbenbare for fremtidens menneskehed? Meget store åbenbaringer, når I tænker på, at Jeg har gjort jer til arvinger til en skat af visdom.

48. Det sjette segl er åbnet, og ingen vil kunne lukke det eller forhindre, at dets lys når frem til sjælene, ligesom ingen kan standse tidens gang eller forhindre, at lyset fra Kongestjernen når frem til jeres verden.

49. Videnens bog, som længe var forseglet, mens jeres sjæle blev forberedt på at trænge ind i den — jeg har åbnet den; jeres Mesters, Lammets, kærlighed har slået den op, og hans lys stråler intenst, uden at mange på jorden lægger mærke til det.

50. Snart vil de intuitive, de inspirerede og de sjæleligt følsomme rejse sig og i nationerne vidne om det, de ser med Ånden, det, de føler, det, de hører og modtager. Jeg siger jer endnu en gang, at mit folk ikke begrænser sig til dem, der har hørt Mig gennem disse talere, men at Jeg har sendt Mine tjenere til forskellige steder på jorden for at berede vejen og rydde markerne, som såmændene senere skal komme til.

51. Jeg styrker dem og velsigner dem, for deres daglige arbejde er smertefuldt, deres sti er fyldt med torne. Hån, spot, bagvaskelse og nedrighed følger dem overalt. Men de — med en fornemmelse af det kommende og inspirerede — ved, at de er udsendt af Mig, og de er villige til at gå vejen til ende for at fuldføre deres mission.

52. Bed for disse jeres brødre, som I ikke kender, men som bestræber sig på at opfylde deres mission og bane vejen for jer. De har ikke haft den guddommelige tilskyndelse fra dette ord, som I har hørt så længe, og de har måttet ofre mange af verdens bekvemmeligheder for åndeligt at modtage den inspiration, der vejleder dem.

53. I har hørt hver eneste lektion tusind gange — hvilken undskyldning kunne I finde, hvis I ikke fulgte min lære? Ingen. Hvilken modstand eller hvilket oprør kunne I vise i smerten, hvis han trådte ind for at straffe jeres forseelser? Men glem ikke, at Jeg har lært jer at rense jer gennem kærligheden, at forny jer ved at tjene hinanden, så I undgår renselsen gennem smerten.

54. Nogle anser mit ord for hårdt og strengt, fordi det er gennemsyret af kærlig retfærdighed. Årsagen hertil er, at de ikke har forstået at se deres samvittighed i øjnene og af hovmod heller ikke har villet dømmе sig selv.

55. Når I ser resultatet af jeres ulydighed, jeres vanhelligelser, jeres forfængelighed og jeres mangel på næstekærlighed og tømmer en lidelseskalk — i skarp kontrast til det, jeg har tilbudt jer — så udbryder I overbevist: »I Mesterens bebrejdelse lå sandhed og retfærdighed!«

56. Jeg har betroet jer opgaven at forene alle de menneskegrupper, der udgør jeres fællesskab, men I har ikke gjort det og har mistroet min retfærdighed. Jeg har været tålmodig og givet jer tid til at udføre denne

opgave, men indtil nu har I ikke taget jer sammen til det. Vil I altså have, at det er min retfærdighed, der ryster jer vågne, renser jer og forener jer? Hvis det er sådan, elskede folk, kender I ganske vist ikke dagen og timen, men den *vil* komme. For Jeg vil ikke efterlade jer for at vidne om min sandhed med et hjerte fuldt af uretfærdighed.

57. Ligeledes skal de dårlige skrifter ikke bevares som vidnesbyrd. For et vidnesbyrd, der er blandet med det falske og det ufuldkomne, skal brændes. Det besmittede eller urene når ikke frem til Mig, ligesom Jeg heller ikke tilbyder det til Mine børn. Først skal I omhyggeligt rense frøet og først derefter så det.

58. Mit ord på denne dag er ikke et bæger med bitterhed, det er en kilde med krystalklart vand, hvori I kan bade jeres hjerte og give det større renhed og jeres ånd lys.

59. Tag disse ord imod med kærlighed, tænk over dem. Derefter vil I føle jer stærkere til at fortsætte med dagens arbejde.

Min fred være med jer!

## Undervisning 285

1. Min fred være med mennesker af god vilje. Sandelig, Jeg siger jer: Den, der bærer denne fred i sin sjæl, vil føle Min tilstedeværelse.

2. I denne tid med undervisning har I i jeres prøvelser følt min fred, I har fundet trøst i jeres lidelser. På denne måde har Jeg bevist for jer, at den, der med god vilje accepterer sin skæbne, kommer fremad i alle sine bestræbelser. Han kan snuble, men han vil ikke falde.

3. Nogle gange siger I til Mig: »Herre, hvorfor rammer Du os ikke som andre folkeslag, selvom vi er lige så utaknemmelige og ulydige, som vores medmennesker måtte være?« Derpå siger Jeg jer: Fordi Jeg giver jer tid til jeres forberedelse. Tror I, at hvis krigen truede jer, ville I lytte til Mig og kunne reflektere over mit ord? Forstå, hvor dyrebar den tid er, som Jeg har betroet jer, og det ansvar, I har for at udnytte den til jeres åndelige forberedelse.

4. For at bruge denne tid til jeres åndelige velbefindende og jeres medmenneskers skal I ofte prøve jer selv ved at lytte til jeres samvittigheds stemme, gennem hvilken I kan opdage alt det, I skal prøve jer selv i, og samtidig kan I forstå, hvordan I skal anvende min lære på de forskellige handlinger i jeres liv.

5. Gør den situation, som menneskeheden befinder sig i, jer virkelig ondt? Føler jeres hjerte smerten hos de nationer, der ødelægger sig selv gennem krigen? Så tjen fortjeneste for dem, bed og send dem fred med jeres tanker.

6. Nu forekommer det jer, at det er ulykke, der truer verden. Derom siger Jeg jer, at det, I ofte betragter som en ulykke, er noget godt.

7. Smerten, elendigheden, ja selv døden vil nå frem til dørene hos mange mennesker, der har levet ubehersket og syndet uden grænser, som en velsignelse.

8. Åh, hvis I dog kunne forstå, at den smerte, der rammer den fysiske krop, er en balsam og en lettelse for sjælen! For så længe kroppen nød sundhed og velvære, blev sjælen ofte trukket mod undergang, eller den følte sig fanget i et liv fyldt med fornøjelser og uhemmede lidenskaber, men uden lys for sjælen. Indtil smerten kom som en kraft, der var stærkere end de menneskelige lidenskaber, for at standse mennesket i dets blinde løb og få sjælen til at befri sig, velsigne smerten og indse, at der ikke findes nogen klogere retfærdighed end Guds.

9. Nogle når snart frem til denne indsigt og undgår dermed mange lidelser, andre er stædige og langsomme til at forstå, og ender med at spotte og bande og forøger dermed deres lidelseskalk.

10. Bed for alle, folk, unddrag dig ikke dit ansvar med den begrundelse, at du derfor ikke beder for de lidende nationer, fordi de renses i denne smerte. Denne smerte renser dem ganske vist, men forstå, at jeres bønner og jeres tanker bidrager til, at de med kærlighed tager imod deres lidelseskalk, så de forstår den mening, som smerten rummer, og således opstår der i deres sjæl en vilje til forbedring og den inspiration, der bevæger dem til broderskab.

11. Hvis I beder rigtigt, vil Jeg sørge for, at jeres sjæle løsner sig og når frem til dem som en fredsdue, som en budbringer af sundhed og lys.

12. Jeres hjerte vil ikke kunne være stolt af disse sejre, for det vil intet vide om de gerninger, I udfører åndeligt.

13. Jeg alene kender disse gerninger, som den ene efter den anden bliver noteret i jeres fortjenstbog – den bog, der efterhånden indprentes i jeres ånd.

14. I står over for store begivenheder. Der vil ikke gå en dag, hvor menneskeheden ikke rystes af en eller anden begivenhed, en prøvelse eller et tegn. Det vil være min retfærdigheds uophørlige stemme, der opfordrer menneskene til at vende deres tanker mod Mig. Og alle, hos hvem intuitionen vågner i disse prøvelsens dage, som reflekterer og kommer til den konklusion, at disse prøvelser skal tilskrives den Guddommelige Retfærdighed, vil være fyldt med mit lys, så de ikke falder tilbage i den åndelige sløvhed, hvori de levede.

15. Min retfærdighed er kommet, menneskehed, den vil ydmyge menneskets hovmod for at få det til at indse, hvor lille det er i sin ondskab og sit materialisme.

16. Ja, folk, Jeg vil kaste mennesket ned fra dets falske storhed, for Jeg vil, at det skal se mit lys og rejse sig, så det bliver stort i sandheden. For Jeg vil, at I skal være fulde af lys, storsindethed, godhed, styrke og visdom.

17. Min stemme vil igen blive hørt, ligesom profeterne allerede i de tidligste tider forkyndte det, og som Jeg åbenbarede det for Mine disciple.

18. Nu er tiden kommet, som Jeg lovede ved Min genkomst i Ånden – den tid, hvor I vil føle Min tilstedeværelse i jer og uden for jer, og hvor I vil lære at forene jer med Mig fra ånd til ånd.

19. Jeg er i øjeblikket ved at opbygge et folk, hvor der – selv om det tilsyneladende er fattigt – hverken findes udstødte, elendige eller åndeligt svage. Jeg åbenbarer for hver enkelt hans eller hendes gaver, så han eller hun kan begive sig ud på vejen – tilfreds med at være min discipel og kunne være til nytte for sin næste.

20. Mit nye folk vil bestå af profeter, rådgivere, lærere og sjælens læger.

21. Mit ord når disse hjerter som et vindpust, der blæser liv i deres troens flamme. For jeg vil altid se dem brænde som lys.

22. Mit ord i den anden tid, ligesom mine gerninger, åbnede vejen til himlen for menneskene, og i nutiden har jeg bragt jer nye lektioner. Har I ikke hørt den åndelige verdens stemme? Har I ikke følt nærheden af den verden, som I anså for så fjern og så usikker?

23. Indse, med hvor meget lys og hvor meget kærlighed jeres åndelige brødre og søstre har åbenbaret sig for jer.

24. I kender ikke det nøjagtige sted, hvorfra disse lysånder kommer, disse beskyttelsesengle og fredsvogtere. Men I har visheden om, at de kommer fra højere verdener i det hinsides.

25. Sådan er det, menneskehed, de kommer fra højere hjemsteder og verdener end jeres for at hjælpe jer med at stige op mod fuldkommenhed. På samme måde hjælper de dem, der bebor andre jordiske verdener, og som ligeledes har brug for højere erkendelser.

26. Hvis nogen skulle anse min lære, som taler til jer i disse lektioner, for dårlig, så siger Jeg ham i sandhed, at han ikke ved, hvad han siger, og heller ikke kender den Guddommelige Mester. Aner I ikke de åndelige væseners og verdners nærhed? Gættet I ikke på den guddommelige plan om at danne én eneste familie af alle?

27. Jeg giver jer disse åbenbaringer, så I kan begynde at beskæftige jer med jeres fremtid, ligesom I så længe har beskæftiget jer med jeres materielle velstand her på jorden.

28. Lyt til den åndelige verdens stemme, for den er vidnesbyrdet om sjælens uophørlige aktivitet, idet den stræber efter at rense sig, gøre bod for fejltagelser, påtage sig missioner – kort sagt: idet den nærmer sig sin Fader.

29. Forstå, at det i denne Tredje Tid, en åbenbaringstid for Den Hellige Ånd, var helt naturligt, at Han talte til jer om det åndelige liv.

30. For kun denne lære vil kunne redde menneskeheden fra det oprørte og stormfulde hav af lidenskaber, grådighed, smålighed, hovmod og menneskers uredelige machinationer. Mit ord kom som en redningsbåd for at redde de skibbrudne, der er kæntret i lidenskabernes hav.

31. Disciple, jeg betror jer mit ord; fornem mig i dets indhold. I morgen vil disse talere forsvinde, deres opgaver vil blive ændret, og kun mit ord, nedskrevet i de skrifter, som de gyldne penne har skabt efter min vilje, vil forblive.

32. Disciple: Den, der genkender mit ord gennem denne åbenbaring, må også indse, at tiden nu er inde til at påbegynde genoprettelsen af alt det, som menneskenes ondskab har ødelagt.

33. Hvis alle de kaldte skyndte sig til Herrens bord, hvor den mad, der nærer sjælen, serveres, ville det være fuldt besat; men ikke alle de indbudte er kommet.

34. Det ligger i menneskets natur ikke at værdsætte Guds goder, og derfor har I set mange af jeres medmennesker afvise jer, da I udsendte kaldet til dem.

35. Men Jeg siger jer, at disse få, der sætter sig til mit bord og lytter ihærdigt til Mig for at lære af Mig, vil være dem, der vil gøre menneskemængderne bekendt med storheden i mit ord, med indholdet i denne lære, som opfordrer menneskene til at genopbygge en verden, der er ved at nå sin ende, og give plads til en strålende og højere verden.

36. For at I kan modtage et renere ord og en renere forkyndelse gennem talerne, har Jeg rådet jer til åndelighed og enkelhed. For da kommer det kærlige og indholdsrige ord som en moden frugt fra deres læber.

37. Til dem, der ikke har indset, at det er enkelheden i formen, hvori sandheden og lyset i mit ord stråler stærkest, og som stræber efter ydre, imponerende udtryk, hvormed de kan gøre indtryk på menneskemængdernes sanser — til dem siger Jeg, at der i de handlinger og den adfærd, I udfører inden for min lære, kun skal herske sandfærdighed.

38. Det er ikke længere på sin plads, at I nærer jeres sjæl med mysterier, selvom disse mysterier for jer har det ukendtes tiltrækningskraft.

39. Hvorfor vil I imponere gennem ydre manifestationer, som jeres medmennesker ikke forstår? Hvorfor viser I tilsyneladende overnaturlige handlinger, som i virkeligheden dog er uden lys og sandhed? Er den essens, som mit ord udstråler, ikke tilstrækkelig, eller er det ikke beundringsværdigt, at Jeg taler gennem jeres mund?

40. Hvor sanseligt bundne er mange af jer! Men I må nå frem til den overbevisning, at alt, hvad I tilføjer til min åbenbaring, som er så enkel og ligetil, fordi den er min, vil være som et ru og groft slør, der forhindrer jeres medmennesker i at erkende sandheden.

41. Inden I begynder at udføre nogen af de opgaver, som dette værk byder jer, skal I tænke dybt over det, jeg har lært jer, og over det, I vil gøre, så I ikke gør noget, der strider mod min lov.

42. Hvor mange af dem, der anser sig for at være lydige disciple, er – uden at være sig det bevidst – oprørske mod Min vilje; og hvor mange, der anser sig for at være spiritualismens apostle, er på grund af deres

gerninger de første til at afvise den, hvorfor de er fjender af den lære, de forkynnder.

43. Hvad forventer man af et åndeligt udviklet menneske? Man forventer selvbeherskelse, udfoldelse af dets evner og åndelige gaver. Forstå, at menneskets intelligens vil blive stadig større, og at stadig flere mennesker vil blive i stand til at forstå Guds værk. Hvad sjælen angår, kan den ikke forblive inaktiv; dens længsel efter udvikling er som et instinkt, der får den til at stræbe opad og til uophørlig indsats for at fuldkomme sig selv på de veje, der er udstukket af de guddommelige love.

44. Mine disciple, jeg siger jer endnu en gang, at I skal søge åndeligheden på veje præget af enkelhed og oprigtighed, og at I skal give afkald på jeres forventninger, på jeres forestillinger om det, I kalder det overnaturlige. For hvis I er overbevist om, at I vandrer på sandhedens vej, så tro på det, I hører fra Mig, og forstå, at Jeg i øjeblikket lærer jer at føle på en følsom måde og at afvise unødvendige komplikationer.

45. De, der ikke formår at nøjes med det, som mit ord forkynnder og udtrykker, gør dette, fordi deres materialistiske tankegang forventer ekstraordinære begivenheder for at kunne tro på min åbenbaring. De forventer, at ild falder fra himlen, eller at havene åbner sig for at vise deres afgrunde, for derefter at sige: »Guds dom er kommet til jorden.« Men jeg spørger jer: Hvorfor forfærder sådanne begivenheder jer? Ønsker I, at de skal være de eneste, der kan åbenbare Guds retfærdighed og magt, selvom I burde kunne føle og erkende hans tilstedeværelse i det, der åbenbarer fred og kærlighed?

46. Er det da sandt, at mit farvel i denne tid skræmmer menneskeheden for at vidne om, at der er tale om en guddommelig begivenhed?

47. Ønsk hellere, at beviset på, at Jeg har været hos jer, er håbets lys mod en bedre fremtid, at det er en rystelse i menneskeheden, en gnist af tro, der midt i dens trængsler lader den se lyset fra en ny daggy.

48. Jeg ønsker, at I i alt søger udtrykket for guddommelig godhed, for i alt vil I finde det. Men da I endnu er for umodne til at opdage denne guddommelige kærlighed, som er åndelig, så se på naturen, der omgiver jer, og som ved hvert skridt taler til jer om Skaberens kærlighed til sine børn. Når I nogle gange oplever, at denne natur behandler jer hårdt, så vær klar over, at også den er et skabning, der ligesom jer er underlagt udvikling og fuldkommenhed, og at den i det omfang, den stiger op ad den stige til fuldkommenhed, der findes på alle skabningers vej, vil kunne blive et tilholdssted for stadig mere intelligente og åndeligt udviklede væsener.

49. Sørg for, at mit ord bevares skriftligt, så morgendagens menneske kan genkende det, jeg nu har sagt til jer, som en profeti.

50. Folk, hvis I vil komme videre, så overvind den træghed, der er i jer. Hvis I vil være store, så anvend mine principper i jeres gerninger. Hvis I vil lære jer selv at kende, så udforsk jer selv ved hjælp af mit ord.

51. Forstå, hvor meget I har brug for mit ord, som tilbyder kærlighed, visdom, råd og hjælp. Men følg jer samtidig også ansvarlige for det, jeg giver jer, for I er ikke de eneste i verden, der har brug for det. Der er mange, der hungrer og tørster efter disse undervisninger, og I må huske at forberede jer på at gå ud til dem med budskabet om min kærlighed.

52. Tøm jeres lidelseskalk med tålmodighed. Sandelig, Jeg siger jer: I dens bitterhed vil I finde lyset for jeres sjæl. Smerten vil gøre samvittighedens stemme hørbar for jer, selvom Jeg må sige jer, at den byrde, I har bragt med jer – den smerte, I har lidt, og de tårer, jeres øjne har udgydt – ikke ligefrem er livets vej, som er udstukket gennem Mine fodspor og Min lov. Den lidelsesvej, I tilbagelægger, er den vej af soning og renselse, som jeres sjæl må gennemgå for at nå frem til den sande livsvej, hvor man kun elsker hinanden, tjener hinanden og kæmper for det gode.

53. Tag alt dette til jer, så I ved, at I, for virkelig at tjene Mig, først må gennemgå en renselse, indtil der ikke længere er noget tilbage af det, I har gjort forkert. Jeres eksempel vil tjene til, at de kommende generationer møder en rensed vej og ikke farer vild i krattene eller kommer til skade på stenspringene på stien.

54. Til jer, spiritualister, betror Jeg opgaven at nedrive den barriere, som menneskeheden har rejst mellem Gud og sig selv – en barriere af falsk tro, af kun tilsyneladende tro på det Evige, af materialiseringer og unødvendige kultiske handlinger.

55. Til jer, folk, giver Jeg opgaven at vælte det gyldne kalv ned fra sin piedestal, som menneskene stadig tilbeder, selvom de anser sig for at være langt væk fra afgudsdyrkelse og hedenskab.

56. Men Jeg siger jer, at I i jeres kamp ikke må gøre brug af magt, vold eller sårende ord. Jeres våben skal være lysets ord, der åbenbarer sandheden, kærlighedens gerninger, der omslutter de lidende med trøst, og den kraft, der strømmer ud af jeres bønner og tanker.

57. Når I har fjernet de forhindringer, der har afledt menneskene fra den åndelige vej, vil I se begyndelsen på meget store forandringer i det menneskelige liv. Disse forandringer vil finde sted på det åndelige område, inden for moralen, inden for videnskaben, institutionerne og jeres regeringsformer.

58. Ingen vil kunne udslette dette folks spor i den Tredje Tid, for i dets gerninger vil min sandheds kraft være til stede.

59. Forstår I, hvad smerten rensjer jer til? Jeres vej er udstukket, jeres mission er bestemt af Mig.

60. Jeg har revet »døden«, som I bærer i jer, ud af jeres hjerte; Jeg har fyldt jer med liv.

61. Den død var i jer, fordi troen og håbet i jeres sjæl var slukket, fordi I manglede erkendelsens lys. Jeg har rejst et livets træ foran jer, hvis frugter, fulde af indhold, himmelsk smag og overflod af sødme, falder ned over de lytende skarer for at fjerne deres åndelige nød.

62. Jeg opfører i øjeblikket et tempel i jeres hjerter, hvor man klart vil kunne fornemme min tilstedeværelse, hvor man tydeligt vil kunne høre min stemme, og hvorfra der vil udgå lys og fred til hele menneskeheden.

63. I den første tid inspirerede Jeg jer til at lægge grundstenene til dette store helligdom for sjælen. I den tid, hvor Jeg var blandt menneskene som Mester, lærte Jeg jer, hvordan I skulle opføre de høje mure, og nu åbenbarer Jeg jer, hvordan I skal fuldføre dette værk, som – når det er fuldført – skal være værdigt til jeres Faders nærvær.

64. Kan I fortælle Mig, hvad essensen er af hver af disse tre lektioner, gennem hvilke Jeg har inspireret jer til at opføre Helligåndens tempel? Ja, folk, vær velsignet, for I besvarer alle mit spørgsmål indadtil og nærmer jer sandheden: Helligdomens fundamenter var dem, som loven fra den første tid lærte.

De høje mure var den kærlighed og barmhjertighed, som Messias bragte menneskene i sin lære. Kuplerne, søjlerne og alteret, som dette værk skulle udstyres med, er den visdom, åndeliggørelsen og ophøjelsen, som min Ånd har inspireret jer til i denne tid gennem sit lysbudskab.

65. Dette tempel, som Jeg har opført i løbet af tre tidsaldrer, er det, som Jeg talte om over for de vantro, da Jeg – idet Jeg pegede på templet i Jerusalem – sagde til dem: »Nedriv dette tempel, og på tre dage vil Jeg genopbygge det.«

66. Mit tempel vil snart være fuldført, mens der af det i Jerusalem ikke engang vil være grundmurerne tilbage, ligesom der heller ikke vil blive en sten på den anden af ethvert tempel, der ikke er opført på grundlaget af min lov om kærlighed og åndeliggørelse.

67. Se, hvor stor denne æras glans er, se lyset fra en ny tid, hvor alle de profetier, jeg har givet, og dem, jeg har givet gennem mine profeter, går i opfyldelse.

68. Hvor mange veje har I ikke tilbagelagt i søgen efter sandheden for at nå frem til Mig! Hverken videnskaberne eller filosofierne besvarede jeres kald, og efter jeres søgen kommer I til den konklusion, at denne sandhed har sine rødder i Mig og udstråler fra Mig til alle væsener.

69. Jeg har oplyst mennesket, så det kan leve sit sande liv og erkende den velsignede bestemmelse, som Jeg har tiltænkt det. Det er det eneste væsen, der er skabt »efter mit billede og lighed« og derfor står Mig nærmest. For det besidder et pust af Min Ånd og er derved i stand til at udføre gerninger, der ligner Mine.

70. I besidder vilje og viljesfrihed, så I kan handle klogt, adlyde samvittighedens stemme, som er min egen, og gennem den erkende, hvad der er tilladt, hvad I må benytte jer af, og afvise det upassende, det, der ikke tilkommer jer. Men Jeg har set, at I fra de første dage af jeres liv på jorden har en tendens til materialisme og begynder at fornægte jeres åndelige mission, som er hovedårsagen til jeres eksistens.

71. Fra de tidligste tider efterlod Jeg jer Mine bud, der fører til fred og åndelig salighed, og senere åbenbarede Jeg jer Min kærlighed i Jesus.

72. I denne tid har Jeg ikke talt til jer som en streng dommer, men som en far, men I har ikke forstået denne uendelige kærlighed, der forstår og tilgiver alt — den kærlighed, der er tålmodighed og storsindethed, som kun ønsker det gode og udstråler det til alle sine skabninger.

Hvis I med rette ønsker at kalde jer mine børn, så elsk, for I er blevet formet gennem denne guddommelige kærlighed, som har skabt alt, for at kunne give den videre til jer. Så vil I forstå jeres bestemmelse, nemlig at elske, beskytte og velsigne ligesom jeres Fader, og når I har opfyldt jeres opgave, vil I vende tilbage til Mig for sammen med Mig at udgøre én eneste Ånd.

73. Allerede i de tidligste tider lærte Jeg jer at elske Mig åndeligt og sagde til jer, at intet i denne verden kan repræsentere Mig undtagen det dydige menneske. Jeg lærte jer ingen ydre ritualer eller kult og sagde blot til jer: Hvis I ønsker fællesskab med jeres Fader, så løft jeres sjæl, stræb mod det høje. Derfra vil alle de gaver og velsignelser, I beder om, komme til jer.

74. Jeg sagde jer dengang, at I ikke skal frygte døden, for den eksisterer ikke. I min skabelse lever, vokser og fuldendes alt. Den fysiske død er blot afslutningen på en periode, som sjælen gennemlever for derefter at vende tilbage til sin oprindelige tilstand og derefter fortsætte sin udviklingsvej. Tro, hav tillid, og I vil leve for evigt. I dag mere end nogensinde før må I rustes med tro, for I gennemlever en tid med prøvelser og vanskeligheder. Naturkræfterne, der skal rense mennesket, er sluppet løs, og de vil ikke hvile, før de har ført det tilbage til fornuft, godhed og retfærdighed.

75. Befri jer for stolthed, og lad ydmyghed og enkelhed blomstre, så I kan tage imod alle de prøvelser, der må komme. Forstå, at det er nødvendigt, at I gennemgår denne smeltedigel, for at I kan genvinde jeres

renhed. I dag, hvor I modtager endnu en undervisning og ved, at I ikke længere befinder jer i åndelig barndom eller ungdom, men har nået modenhed, vil I kunne forstå mine ord fra tidligere tider og dem, som Jeg giver jer i dag.

76. Kræv ikke at kende mine inderste beslutninger, for så langt kan I ikke nå. Véd blot, at Jeg er fuldstændig allestedsnærværende og almægtig, at min Ånd fylder universet og samtidig bor i hver eneste sjæl, og at Jeg elsker jer alle og skænker det nødvendige til jeres liv, så dette lys giver jer håb og tillid til fremtiden.

77. Jeg ved alt, hvad I gennemgår og håber på, og Jeg føler jeres smerte. Jeg siger jer blot, at I skal gøre brug af den kraft, som Jeg har givet jer; da vil jeres prøvelser blive velsignet.

78. I, som er blevet udvalgt til at modtage dette budskab, skal være vågne og forberede jer. For efter 1950 skal I bringe budskabet om, at Jeg er vendt tilbage til jer, til jeres medmennesker. Men når I ser kaoset bryde løs og hører klageråb overalt, så tænk på, at ligesom markerne er pløjet, må det menneskelige hjerte forberede sig på at modtage frøet.

79. I denne tid har jeg som et privilegium skænket jer nærværet af åndelige væsener med stor ophøjethed og erfaring. Ikke blot min ånd, der gennem min stråle er forbundet med mennesket, men også den åndelige verden er kommet jer til hjælp og har dermed opfyldt en meget høj mission. Hvor meget har kærligheden og barmhjertigheden hos disse for mange ukendte væsener opnået gennem deres tilstedeværelse på denne jord, og hvordan har de bragt denne verden tættere på den verden, hvor de bor, for at indgå en pagt og opløfte jer på dydens vej!

80. I, som er blevet kaldet til at være redskaber for deres åbenbaring – tjen dem med kærlighed og forbered jer, for I er de kar, der modtager det ord, som deres ånd udstråler. Kun således vil I kunne rose jer af at besidde *den* sandhed, som Jeg og den åndelige verden har bragt til menneskeheden.

81. Den sandhed, I har søgt så inderligt, gør Jeg jer bekendt med i disse enkle og beskedne ord. Jeg tilbyder jer denne sandhed, som intet andet er end kærlighed, i rigelige mængder, så I kan besidde den for evigt og dele den med jeres medmennesker. Mærk den, bær den trygt i jeres sjæl, for den er den guddommelige essens, som I evigt vil næres af.

Min fred være med jer!

## Undervisning 286

1. Mit guddommelige lys stråler overalt; hvor I end søger Mig, vil I finde Min nærvær.
2. Jeg er Faderen, der arbejder for, at der skal herske harmoni blandt alle sine børn – både blandt dem, der bebor Jorden, og dem, der lever i andre verdener.
3. Den åndelige harmoni blandt alle væsener vil åbenbare store erkendelser for dem og bringe dem en dialog fra ånd til ånd, som vil forkorte afstande, bringe de fraværende tættere på og fjerne skel og grænser.
4. Jeg ønsker, at I skal opnå den fred, der er den største belønning, I kan stræbe efter på jorden.
5. Lærlinge, afvig ikke fra den udstakne vej, og ændr på ingen måde mine undervisninger, for da vil I ikke kunne opnå den åndelige harmoni eller opdage alt det, som Jeg har forberedt til jeres ophøjelse.
6. Gør jer værdige til åbenbaringerne fra mit hemmelige skatkammer ved at gøre jer fortjenstfulde gennem gerninger af kærlighed, barmhjertighed og ædelhed.
7. Ånden skal lede forstanden, og forstanden, der kun ledes af et hjerte, der stræber efter menneskelig storhed, skal ikke herske over jeres liv. Tænk på: Hvis I vil lade jer styre af det, som jeres hjerne befaler, vil I overbelaste den og ikke nå ud over det, som dens begrænsede kræfter tillader. Jeg siger jer: Hvis I vil vide, hvorfor I har følt jer inspireret til at gøre godt, og hvorfor jeres hjerte bliver fyldt af næstekærlighed, så lad jeres hjerte og jeres forstandskræfter blive ledet af Ånden. Så vil I blive forbløffede over jeres Faders magt.
8. Når mennesker, i stedet for med så megen ambition og med så hvis de med lidt respekt ville spørge Mig med kærlighed og ydmyghed — med hvilken enkelhed og lethed ville de da modtage deres Faders svar, når Han åbenbarer den viden for dem, som de beder Ham om.
9. Når I spørger Mig eller beder Mig, så anstreng jer ikke for at forsøge at redegøre klart for jeres problem, og stræb heller ikke efter at finde de bedst formulerede sætninger i jeres sind. Det er nok for mig, at jeres sind i dette øjeblik løsriver sig fra verden, og at jeres hjerte og sind er rene, så de kan modtage min inspiration. Hvad nytter det jer at sige smukke ord til mig, hvis I ikke er i stand til at føle min tilstedeværelse indeni jer?
10. Jeg ved alt, og I behøver ikke at forklare Mig noget, for at Jeg kan forstå jer.
11. I spørger Mig, hvad bønnen består af, og Jeg svarer jer: At lade jeres ånd hæve sig frit op til Faderen; at overgive jer til denne handling med

fuldstændig tillid og tro; at modtage i hjertet og i sindet de indtryk, der er blevet opfanget gennem Ånden; at bekræfte Faderens vilje med ægte ydmyghed. Den, der beder på denne måde, glæder sig i hvert øjeblik af sit liv over mit nærvær og føler sig aldrig i nød.

12. Ofte har Jeg gennem tiden nærmet Mig menneskene, men nu er det på tide, at *menneskene* søger Mig og nærmer sig Mig. De *kan* gøre det, fordi deres sjælelige udvikling har gjort dem i stand til at opnå den sande dialog med deres Fader.

13. Denne »Tredje Tid« er en tid for opstandelse. Sjælene lignede døde, og kroppene deres gravhuler. Men Mesteren er kommet til dem, hvis livets ord sagde til dem: »Kom ud og rejs jer mod lyset, mod friheden!« Den af dem, der åbner sine øjne for sandheden og derefter formår at ophøje sit liv, sine gerninger og sine følelser i kærlighed til sine medmennesker, vil ikke længere betragte denne verden som et forvisningssted eller en dal af tårer og soning, for han vil i stadig større grad føle den sande freds glæde, som sjælefreden skænker. Denne tilstand af ophøjethed i dette liv vil være et glimt af den fuldkomne fred og det fuldkomne lys, som sjælen vil nyde i bedre verdener, hvor Jeg selv vil modtage hende for at skænke hende et hjem, der er hendes fortjenester værdigt.

14. På denne nådens dag mindes I den dag, da Elias åbenbarede sig gennem Roque Rojas og mindede jer om, at den Guddommelige Mesters genkomst var nær, og opfordrede jer til bøn og fornyelse.

15. Moses førte sit folk til foden af Sinai-bjerget, hvor han lod det bede, faste og rense sig for at forberede sig på at modtage Jehovas, sin Herres, nærvær.

16. Moses var initiativtageren til åndeliggørelsen, Jehovas forløber, lovgiveren. Den dag, hvor han steg ned fra bjerget med lovtavlerne, blev mindet af Israels folk, ligesom I gør det nu, når I mindes den dag, hvor det gennem Roque Rojas blev åbenbaret for jer, at Moses' testamente, Jesu arv og Elias' budskab ville udgøre én eneste bog: Sandhedens og Livets Bog.

17. Ligesom Moses forberedte sit folks hjerter på at modtage Jehova, og ligesom Elias i dag har vækket jer til at lytte til den Guddommelige Ånds stemme, så var det ligeledes Elias – som reinkarnerede i Johannes, kaldet Døberen – der opfordrede folkemængderne til omvendelse og bøn og forkyndte for dem, at Himmelriget nærmede sig menneskene. For i den lære, jeg bragte jer, og i min undervisning var Faderens nærvær og himlens lys.

18. Kristus er manifestationen af det fuldkomne; i ham kan I skue den evige lov, finde den uendelige kærlighed og beundre den absolutte visdom.

19. Jesus belyste med sit liv den lov, som Israel modtog fra Moses, og forkyndte jer, at Trøsteren senere ville komme for at afklare og forklare alt, hvad Kristus lærte, og hvad der ikke var blevet fortolket korrekt.

20. Kristus omfatter alle tidsaldre; hans tilstedeværelse består til alle tider, fordi han er »det evige Ord«.

21. Elias er forløberen, forklarereren af mysterierne; han er nøglen, der åbner døren, så I kan trænge ind i det dybe. Han er den åndelige befrier, der er udsendt i den tid, hvor menneskenes åndeliggørelse, som Moses påbegyndte, nåede sin fuldendelse.

22. Vær velsignet, folk. I fejrer med jubel begyndelsen på den tredje tidsalder og helliger denne dag til dens minde. Mere end en tradition – lad denne dag være en dag for jer til eftertanke, studier og indre fordybelse, hvor I kan mærke tilstedeværelsen af den guddommelige vægt, der vejer og registrerer alle jeres gerninger på hele den tilbagelagte vej.

23. Ud fra det, I hører fra Mig på denne dag, og det, I skal reflektere over, kan I opbygge en skat af viden. Når tiden for jeres kamp så kommer, vil I ikke mangle argumenter eller begrundelser for at forklare, hvilke faste og evige grundmure denne lære, som I har kaldt spiritualisme, er bygget på.

24. I ser daggryet for den tredje tid, hvor den åndelige klarhed stråler intenst og forvandler jeres liv.

25. Begyndelsen på denne nye tid vil være præget af store kampe, voldsomme lidelser, forvirring og stridigheder. Men alt dette vil kun være i begyndelsen. Senere vil freden indtræde, og som følge af freden vil sjælens udfoldelse komme, som vil åbenbare sin opadgående udvikling i sine gerninger fulde af tro, kærlighed og åndelighed.

26. Mange af jer kommer grædende til mig, efter at I har forbandet smerten. Jeg tilgiver jeres fejl i betragtning af, at de skyldes jeres uvidenhed.

27. Berolig jeres hjerte og gør jeres sind modtageligt, så I kan forstå, hvad Jeg nu siger til jer, livets børn og elever: Når I endnu en gang føler, at jeres hjerte gennemsyres af smerte, så træk jer for en kort stund væk fra alt, hvad der omgiver jer, og vær alene. Der, i jeres soveværelses trygge rammer, skal I tale med jeres sjæl, tage fat på jeres smerte og udforske den, som om I tog et hvilket som helst objekt i hånden for at undersøge det. Udforsk på denne måde jeres sorg, erkend, hvor den stammer fra, og

hvorfor den er kommet. Lyt til jeres ånds stemme, og sandelig, jeg siger jer: I vil ud af denne betragtning hente en skat af lys og fred til jeres hjerte.

28. Lyset vil vise jer, hvordan I kan fjerne smerten, og freden vil give jer styrken til at holde ud, indtil prøvelsen er forbi.

29. I vil da opleve, hvordan I, når I vender jeres tanker mod Mig for at bede, vil sige til Mig: »Mester, tilgiv mig, uretfærdigheden ligger ikke i min skæbne, jeg er uretfærdig over for mig selv.«

30. Dette er en lære, som I altid må være bevidste om, disciple — i erkendelsen af, at dette er den adfærd, hvorved I kan hæve fornuften op på åndens højde. For det er kun ånden, der kender sjælens virkelige situation og den menneskelige virkelighed.

31. Jeg lærer jer at studere jer selv for at erkende jer selv, for gennem meditation og bøn at opdage livets store lektioner i kernen af jeres væsen.

32. I dag forbandes smerten af mange, men i morgen vil de velsigne den som en lærer, der har lært dem høje og smukke lektioner.

33. Jeg ville ønske, at det altid var Mesterens kærlighed, der lærte jer livets vej og mening. Men I har foretrukket, at det er smerten, der lærer jer. Snart vil I lægge denne bitre lærer bag jer for at modtage lektionerne fra den, der underviser jer med kærlig ømhed.

34. Hvis I foreløbig ikke kan slippe af med jeres smerte, så bær den med tålmodighed. Gå ikke glip af dens lærdomme, elsk den, for den rensrer jeres pletter og gør jer store i troen, i dyd og i tålmodighed.

35. Hvis I tror på mit ord, må I også tro på den lære, hvor jeg sagde til jer: »Intet blad på træet bevæger sig uden Guds vilje.« Så vil I også kunne tro på, at Guds visdom har overvejet alt nøje, og at der ikke kan findes nogen lidelse, der ikke efterlader en vis lære i mennesket.

36. Tænk grundigt efter, elskede folk, så I ikke længere hele tiden snubler, og så fremtidens begivenheder ikke finder jer nedsunket i sløvhed.

37. I den tid, hvor I ikke længere lever af formodninger og andrehånds sandheder, så I hæver jer op til virkelighedens verden, vil jeres sjæl, selvom jeres fødder stadig går på støvet i en verden af tårer og smerte, bo i et rige af fred.

38. Til dig, folk, der lytter til Mig, siger Jeg, at du burde være lykkelig, når du sammenligner din situation og dit liv med de nationer, der bløder ihjel i den brødreorderiske krig.

39. I har kærlighed, I mangler ikke brød, I mangler ikke et tag over hovedet, I har næring fra mit ord, og alligevel er I ikke tilfredse. Men de, der ikke har brød, som mangler alt og ikke hører mit ord, som ikke har

trøsten ved at høre mine ord, der er håb og balsam, der opmuntrer og styrker, er mere hengivne end I.

40. Lær at velsigne jeres smerte, som om det var jeres glæder. Velsign alt.

41. Velsigner Jeg ikke hele menneskeheden uden at foretrække nogen? Både de gode og de sagtnodige såvel som de hovmodige og de kriminelle er omgivet af denne »kappe« af velsignelse. Hvorfor tager I ikke Mig som forbillede? Føler I mon afsky for andres handlinger? Glem ikke, at I er en del af menneskeheden, at I skal elske den og tilgive den, men ikke afvise den, for det ville være det samme som at føle afsky for jer selv. Alt, hvad I ser hos jeres næste, har I selv i større eller mindre grad. Derfor ønsker Jeg, at I lærer at udforske jeres indre, så I lærer jeres sjælelige og moralske ansigt at kende. Således vil I forstå at bedømme jer selv og have ret til også at se på andre.

42. Led ikke efter fejl hos jeres medmennesker; de fejl, I selv har, er nok.

43. Vær ikke fornærmede, når Jeg taler således til jer; forstå, at Mine lærdomme ikke er bestemt for de retfærdige eller de hellige; til dem ville Jeg tale på en helt anden måde. Jeg giver jer Min frelsende lære for at redde syndere, og Jeg giver den gennem syndige læber.

44. Jeg kommer for at redde dig, menneskehed, for selv den luft, I indånder, er syg. Men Jeg siger til denne jord, som har været bolig og tilflugtssted for mine børn, at når de har vanæret den gennem deres fejltagelser, må de selv gøre bod for den sidste synd, de har begået mod den.

45. Indse, at menneskeheden har brug for en stor undervisning for at kunne sejre over alle de prøvelser, der rammer den. Nu er den store tid kommet, som profeterne har forkyndt og seerne har skuet, hvor menneskenes smerte vil nå sit højdepunkt, og hvor Faderens barmhjertighed vil lade sit lys strømme ud over alle mennesker – den tid, der vil markere ondskabens ende og det godes begyndelse på jorden.

46. O folk! Hvornår vil I være rede til at bringe helbredelsens balsam og fredens budskab til dem, der lider? Stadig finder Jeg ikke den sande næstekærlighed i jeres hjerter; stadig dømmes I jer selv ved hvert skridt, fordi I ikke elsker hinanden.

47. Tror I ikke, at hvis Jeg ville, kunne Jeg påpege hver enkelt af jeres fejl? Men Jeg siger jer også, at Jeg ikke længere ville være jeres Mester, hvis Jeg på denne måde ville afsløre jer. Men hvis Den, der ved alt, som virkelig kender jer, som kender jeres tanker, ikke dømmes jer i andres nærvær og heller ikke afslører jer offentligt – hvorfor er der da så nogle,

der stædigt insisterer på at såre hjerter, ødelægge følelser af lykke og dømme andres liv?

48. I dag er I stadig mine børn og elever, og sandelig, Jeg siger jer: Jeg vil ikke kalde jer disciple eller betro jer mit værk, før I ikke længere er i stand til at påføre jeres næste lidelse, men i stedet føler en trang til at lindre enhver smerte. Hvornår vil I endelig i jeres hjerter føle smerten hos dem, der lider, så det bliver *jeres* ord og *jeres* gerninger, der tørrer deres tårer? I er endnu for umodne til aktiv næstekærlighed. Jeres medfølelse er ikke stor, og det er jeres tilgivelse heller ikke.

49. Når I en gang har medlidenhed med en lam, der ligger i rendestenen, og I føler jer forpligtet til at bringe ham ind i jeres hus, undersøger I først hans liv, fordi I siger, at I ikke ved, hvem han er.

Er det jer, der uophørligt har lyttet til mine læreord? Så må I være klar over, at jeg, uden at se på jeres skamletter, kun har søgt jeres sår for at helbrede dem med min kærlighed.

Hvis I har et ønske om at høre til mine såmænd, må I kende og besidde den kraft, der ligger i godheden. Den magt, som barmhjertigheden rummer, og de mirakler, som hjertet udvirker, består alene i at føle eller dele andres lidelse.

50. Elskede disciple: Den undervisning, I modtager fra Mig, er blevet stadig klarere for jer fra lektion til lektion. Dette lys begyndte at manifestere sig i lysgninger i året 1866. Men nu, i de sidste år af Min åbenbaring, er det ikke gnister, der når frem til jer, men lyset i sin fulde fylde.

Med året 1950 vil åbenbaringen af mit ord i denne form ophøre, men vejledningen vil fortsætte. For derefter vil I, når I fordyber jer i mit værk, opdage den guddommelige essens, som jeg så ofte har talt til jer om, og glæde jer over dens smag.

51. Jeg ønsker ikke blot, at I skal vidne om, at I har hørt Mig, men at I skal blive Mine profeter og med opfyldelsen af jeres opgave indvarsle en tid med åndeliggørelse. Da vil fremtidens generationer følge i jeres fodspor af kærlighed og god vilje og med faste skridt betræde en sikker vej.

52. I møder i øjeblikket tornet buskads på jeres vej og vil støde på endnu flere forhindringer og torne. Men jeres næstekærlighed skal ikke lade jer vildlede fra stien, så morgendagens menneskemængder kan finde vejen ryddet.

53. I ved, at det gode, lyset og sandheden til alle tider er stødt på modstand i menneskenes hjerter. Stol alligevel på Mig; Jeg har ofte sagt jer, at mørket ikke vil sejre, for det vil være lyset, der triumferer.

54. Menneskeheden renser sig i øjeblikket; dens lidelseskalk vil vaske dens skampletter væk, så den kan træde frem ren fra sin soning. For det åndelige rige af fred og retfærdighed nærmer sig menneskene.

55. Kan I ikke se, hvordan fanatismens og afgudsdyrkelsens lænker, der binder menneskene, efterhånden løsnes? Årsagen hertil er, at Jeg er kommet for at befri dem. Senere vil mit lys nå ud til menneskene i form af Ordet, og I vil se, hvordan det vil få dem til at skælve trods dets enkelhed og beskedne karakter, og hvordan det i sin kærlige art vil have magten til at ryste hjerter af sten, indtil det får dem til at udgyde det krystalklare vand af anger, tilgivelse og kærlighed.

56. Græd ikke, disciple, for I vil høre Mig endnu nogle dage, og der vil falde endnu nogle dråber af den honning, som mit ord udgyder, på jeres lidelser. Forbered jer i mellemtiden, så I efter mit farvel kan føle min nærvær.

57. Nu er det tid til fordybelse, hvor I skal våge og bede for at lytte til Guds stemme.

58. Nogle gange spørger I mig: »Herre, hvem kunne vække hele menneskeheden, så den løfter sit sind mod dig og mærker din nærvær?« Men jeg siger jer: Vær ikke bekymrede, min Ånd opsøger dem allerede, for at de må vågne. I kan ikke fuldt ud forstå mine gerninger, derfor har I ikke opdaget det opvågnen, som kun jeg ser.

59. Alle venter på lyset fra en ny dag, fredens daggry, som skal være begyndelsen på en bedre tidsalder. De undertrykte venter på dagen for deres befrielse, de syge håber på et middel, der giver dem sundhed, styrke og livsglæde tilbage.

60. Salige er de, der forstår at vente indtil det sidste øjeblik, for dem vil det, de har mistet, blive tilbagebetalt med renter. Denne forventning velsigner Jeg, for den er et bevis på troen på Mig.

61. I dag forstår I ikke mange af mine ord, men tiden vil komme, hvor lyset går op i jeres sind, og I forstår meningen med hver eneste af mine undervisninger.

62. Mine apostle i den Anden Tid forstod ikke mange af mine ord i det øjeblik, de hørte dem. Men efter mit farvel, da de helligede sig studiet og refleksionen, følte de, hvordan det guddommelige lys gik op i deres sind, og de så med største klarhed alt det, der indtil da havde været et uigennemtrængeligt mysterium for dem.

63. Indtil nu har I, når I har lyttet til Mig, kun opfattet mit ord overfladisk. Og hvad har I fundet i det? Trøst, balsam, kærtegn. Senere, når jeres sår og sår er helet, og I i stedet for at længes efter min balsam til jeres smerter stræber efter visdom for at trøste jeres næste, vil I have

taget det første skridt mod at trænge ind i meningen med mine undervisninger.

64. Jeg ser, at I beder for verden, og Jeg modtager jeres forbøn fra jeres hjerter. Den dag vil komme, hvor I ikke blot beder for disse folk , men også opsøger dem for at bringe dem det kærlige budskab i mit ord.

Min fred være med jer

## Undervisning 287

1. Min ånds stemme, der lyder i jeres samvittighed, er som klokkeklangen, der kalder menneskeheden til besindelse.

2. Bogen om åndelig visdom ligger åben og venter på, at de store menneskemængder, de store pilgrimsrækker, skal komme til den for at slukke deres tørst efter lys.

3. Smag, smag på mit ord, hvorfra der strømmer sødme, visdom, balsam og fred.

4. Jeg siger til mennesket, at det er en ukendt for sig selv, fordi det ikke er trængt ind i sit indre, fordi det ikke kender sit mysterium, fordi det ikke kender sin væsenskerne. Men i denne tid vil Jeg lære ham indholdet af den bog, der så længe har været lukket for ham, og hvor alle de hemmeligheder er opbevaret, som Jeg allerede i den Anden Tid lovede jer at forklare jer gennem mit Ånds lys.

5. Nu er tiden kommet, hvor I virkelig lærer jer selv at kende og trænger ind i jeres sjæls indre. Da vil I kunne sige, at I begynder at vide, hvem I er.

6. Mennesket vil endelig kende sin oprindelse, sin bestemmelse, sin mission, sine gaver og hele det uendelige og evige liv, der lever og væver i dets omgivelser. Han vil ikke længere kunne fornærme sin næste, vil ikke længere krænke sine medmenneskers eksistens, og han vil heller ikke vove at vanhellige noget af det, der omgiver ham, for han vil være nået frem til den indsigt, at alt er helligt. Han vil lære at kende det, som hans sjæl rummer og skjuler i sig, og først da vil han have en klar forestilling og en dyb tro på, at eftersom sjælen er vidunderlig, må også det hjem, som Faderen har bestemt for den i evigheden, være vidunderligt.

7. I spørger Mig, hvorfor Jeg ikke har åbenbaret alt for jer fra begyndelsen for at spare jer for snublen, vildfarelser og fald. Men Jeg siger jer: I ville ikke have kunnet forstå Mine åbenbaringer, så længe I manglede sjælelig udvikling og udfoldelse. Dengang var kendskabet til Min lov tilstrækkeligt for jer som den rette vej, der skulle føre jer til kilden til udtømmelig visdom og evig åbenbaring. Jeg har undervist i min visdom gennem tiden, gennem tidsaldrene, da den er så stor, at I ikke ville have kunnet erkende den på et øjeblik.

8. Jeg råder over alle midler til at sikre, at intet af mine børn forbliver uden arven fra min visdom, da Jeg er livet, magten og retfærdigheden. Fra Mig udgik jeres åndssjæl, ligesom alle livsverdener og legemer, som I har brug for til jeres udviklingsvej og jeres sjælelige fuldkommenhed, udgår fra Mig.

9. Mennesket kan falde og styrte sig ned i mørket og derfor føle sig fjernt fra Mig. Det kan tro, at når det dør, er alt forbi for det. For Mig derimod dør ingen, går ingen tabt.

10. Hvor mange er der ikke, som i verden blev betragtet som fordærvede mennesker, og som i dag er fulde af lys! Hvor mange, som efterlod spor af skampletter fra deres synder, deres laster og deres forbrydelser, har allerede nået deres renselse!

11. I spørger Mig: »Hvorfor er vejen så lang, og sjælens sti så fuld af prøvelser?« Fordi den salighed, den vil nyde i det fuldkomne rige, som venter den, og som den skal opnå gennem sine fortjenester, er meget stor.

12. De første mennesker – dem, der var menneskehedens forfædre – bevarede i en tid det indtryk, som deres sjæl havde taget med sig fra den »Åndelige Dal« – et indtryk af skønhed, fred og glæde, som varede ved i dem, så længe kødelige lidenskaber og kampen for overlevelse ikke trådte frem i deres liv. Men jeg må sige jer, at disse menneskers sjæl, selvom den kom fra en lysverden, ikke stammede fra de højeste hjemsteder – dem, som I kun kan nå frem til gennem fortjenester. Ikke desto mindre var den tilstand af uskyld, fred, velstand og sundhed, som disse sjæle bevarede ved deres første skridt, uforglemmelig som en tid af lys, hvis vidnesbyrd de videregav til deres børn, og disse til deres efterkommere.

13. Menneskernes materialiserede forstand, der misforstod den sande betydning af dette vidnesbyrd, kom til sidst til at tro, at det paradys, hvor de første mennesker havde levet, var et jordisk paradys, uden at forstå, at det var en sjælelig tilstand hos disse skabninger.

14. Har I nogen anelse om det åndelige hjem, som I forlod for at komme til Jorden? »Nej, Mester«, siger I til Mig, »vi har ingen anelse, og vi kan heller ikke huske noget.«

15. Ja, folk, det er så længe siden, at I fjernede jer fra renheden og uskylden, at I ikke engang kan forestille jer den tilværelse i fred, den tilstand af velvære. Men nu, hvor I er oplært til at høre Åndens stemme og modtage dens åbenbaringer fra ham, er vejen tilgængelig for jer, den vej, der fører dem, der vender sig mod Mig, til det lovede rige. Det er ikke det paradys af fred, som de »Første« forlod, men den uendelige åndsverden, visdommens verden, paradiset for sand åndelig salighed, himlen af kærlighed og fuldkommenhed.

16. Når I for at rejse fra et kontinent på Jorden til et andet må krydse mange høje og lave bjerge, have, folk, byer og lande, indtil I når jeres rejsemål, så tænk på, at I for at nå frem til det lovede land ligeledes må rejse længe, så I på den lange rejse kan opnå erfaring, indsigt, udfoldelse

og udvikling af sjælen. Dette vil være frugten af livets træ, som I til sidst vil nyde, efter at I har kæmpet og grædt meget for at nå den.

17. Kom til Mesteren, disciple. I får: Nærmer jer jeres hyrde.

18. Mesteren er én, disciplene er mange, men min undervisning er, da den kun er én, bestemt for alle.

19. Jeg søger jer med uendelig kærlighed. Jeg har lagt så megen nåde og så mange gaver i jeres sjæl, at jeg ikke er rede til at miste blot et eneste af mine børn. I er en del af min Ånd, I er noget af mit væsen – kan den, der søger jer med så megen iver og sådan kærlighed, være ond?

20. Hver gang Jeg kommer ned for at give jer mit ord, finder Jeg de »sidste« blandt skarer; det er dem, der i deres hjerter spørger Mig mest. Men Jeg vil gerne imødekomme dem og besvarer altid deres spørgsmål. I dag spørger de, der er kommet sidst, Mig, hvad formålet med Min genkomst er, hvortil Jeg svarer, at meningen er at sætte mennesket i stand til gennem sig selv at vende tilbage til sin oprindelige renhed.

21. Hvis det i begyndelsen blev ham tilladt at stræbe efter livets erkendelse, og han fik viljesfrihed til at handle, så hører han i dag, hvor hans sjæl som aldrig før kan stråle i lyset af hans ånd, og hans erfaring er meget stor, igen den kærlige og dog retfærdighedskravende stemme fra den Fader, der sagde til ham: »Voks, formér jer og underlæg jer jorden.« Men nu siger den til ham: »Vend tilbage til Mig med jeres fortjenester.«

22. Gennem fortjenester, anstrengelser og ofre skal mennesket vende tilbage til det paradys, som det forlod for at lære mange hemmeligheder at kende, for i kampen, i smerten, i arbejdet og i sin udvikling at blive et værdigt Guds barn — det paradys, som det skal vende tilbage til for aldrig mere at forlade det.

23. Forstå: For at denne menneskehed kan opnå en sand erkendelse af denne tilbagevenden til det rene og høje, vil der være kamp, rystelser og forvirring i menneskenes sind og sjæl. Min klare, kærlige og overbevisende lære vil vise verden den lysende vej tilbage, og én efter én vil menneskene komme til Mig. Men ikke længere tyngt af deres syndebyrde, men med blikket rettet mod højderne, med tro i hjertet og et kærlighedskors på skuldrene.

24. Døren vil stå åben, og min Ånd, fuld af kærlighed, vil være rede til at trække sjælen ind til sit guddommelige bryst, hvorfra denne sjæl aldrig mere vil løsrive sig.

25. I mennesker: Hvis det blot var instinktet, der styrede alle jeres handlinger i livet, havde jeres Fader ikke behøvet at åbenbare sin lov for jer, og han havde heller ikke behøvet at komme som Frelser for at redde

jer. Men I er ikke afhængige af jeres instinkt; højere kræfter bestemmer jeres handlinger, og disse kræfter findes i den åndelige sjæl.

26. Sjælen glæder sig over den frie vilje, ved hjælp af hvilken den skal erhverve fortjenester for at opnå frelse.

27. Hvem leder, vejleder eller rådgiver sjælen på dens frie udviklingsvej, så den kan skelne det tilladte fra det forbudte og dermed ikke fare vild? Samvittigheden.

28. Samvittigheden er den guddommelige gnist, et højere lys og en kraft, der hjælper mennesket med ikke at synde. Hvilken fortjeneste ville der være hos mennesket, hvis samvittigheden besad materiel magt til at tvinge det til at forblive i det gode? Jeg vil have, at I skal vide, at fortjenesten består i at lytte til denne stemme, i at overbevise sig selv om, at den aldrig lyver eller tager fejl i det, den rådgiver, og i trofast at følge dens anvisninger. Som I sikkert kan forstå, kræver det træning og koncentration om sig selv for at kunne høre denne stemme tydeligt. Hvem af jer udøver denne lydighed i øjeblikket? Svar jer selv.

29. Samvittigheden har altid givet sig til kende i mennesket; men mennesket har ikke nået den nødvendige udvikling til at lade hele sit liv lede af dette lys. Det har brug for love, vejledning, regler, religioner og råd.

30. Når menneskene når så langt, at de kan træde i forbindelse med deres ånd, og i stedet for at søge det åndelige i det ydre søger det i deres indre, vil de kunne høre den blide, overbevisende, vise og retfærdige stemme, der altid har levet i dem, uden at de lyttede til den, og de vil forstå, at Guds tilstedeværelse er åndel, at han er den sande mellemmand, gennem hvilken mennesket skal træde i forbindelse med sin Fader og Skaber.

31. Det første skridt mod menneskets fornyelse, for at nå en tilstand af åndelig ophøjelse, er barmhjertighed. Barmhjertighed over for sjælen, barmhjertighed over for kroppen, barmhjertighed over for næsten. Men jeg må sige jer, at denne følelse ikke er blevet fortolket korrekt: Barmhjertighed er et navn, I giver visse handlinger, som I udfører, og som i de fleste tilfælde i deres kerne ikke rummer medfølelse eller en ægte hensigt om at lindre en nød.

32. Jeres menneskelige følelser er stadig langt fra virkeligheden. Derfor må I altid holde Jesu ord og gerninger i verden for øje som det levende og sande eksempel på barmhjertighed.

33. Hvad vil der ske med en sjæl, når den har tilsløret den sande barmhjertighed med former, der kun rummer hykleri? Dens opvågnen vil blive meget smertefuld den dag, hvor den kommer i kontakt med sin

samvittighed og hører den retfærdighedselskende og ubarmhjertige stemme.

34. Hvordan kan I forvente, at folkeslagene forsones, at de regerende bliver enige, og at krigene ophører, når menneskene er døde over for enhver stemme, der udgår fra samvittigheden?

35. Hvor let vil det være for menneskene at forstå hinanden, når de finder ro i sig selv og hører stemmen fra deres højere fornuft, stemmen fra den dommer, som de ikke vil høre, fordi de ved, at han befaler dem det stik modsatte af det, de netop gør.

36. Jeg kan desuden sige jer, at hvis I ikke har været rede til at lytte til jeres samvittigheds anvisninger, har I heller ikke været lydige og villige til at udøve min lære. I anerkender den i teorien, men anvender den ikke i praksis. I tilskriver den en guddommelig essens – I siger, at Kristus var meget stor, og at hans lære er fuldkommen. Men ingen ønsker at være stor som Mesteren, ingen ønsker at komme til ham ved virkelig at tage ham som forbillede. Men I skal vide, at Jeg ikke kun kom, for at I skulle vide, at Jeg er stor, men også for at I *alle* skulle blive det.

37. Mennesket ønsker at opnå frelse uden at kende sin åndelige natur, og det kan ikke lade sig gøre.

38. Hvad nytter det ham, at mange tror på et liv efter dette, hvis de ikke bruger deres liv på at opnå fortjenester til evigheden? Hele deres tro begrænser sig til, at deres sjæl efter døden vil gå ind i et hinsides, og de venter til det sidste øjeblik for at indhente al den spildte tid og udslette alle deres skampletter gennem en handling af anger.

39. Dette er en sørgelig vildfarelse, for forseelserne kan kun sones gennem gerninger, som forudsætter, at man har lyttet til samvittighedens anklager, og at der er tilstrækkelig tid til at sone de begåede synder. Og hvad angår angeren hos dem, der er ved at overgå til det åndelige, så siger Jeg jer, at der kun er få, der i denne time græder over det onde, de har forvoldt, og at det, der plager dem, snarere er frygten for straf, for dom eller for fordømmelse, sådan som de forestiller sig det.

40. Mangler I mon en lære, der taler udførligt til jer, forbereder jer og åbner jeres øjne for lyset, sådan som Jeg gør det gennem mit ord?

41. Indse, hvor nødvendigt det er, at I udbreder dette budskab overalt på jorden. Dermed ville I udføre et sandt værk af barmhjertighed over for jeres medmennesker.

42. Fjern det falske indtryk, som mennesker har fået af de åndelige læresætninger, som om disse vildede på uvidenhed, vildledning og bedrageri. Vis min lære i al sin renhed og ophøjethed, så den kan opløse den uvidenhed, den fanatisme og den forhårdning, der forhindrer

mennesker i at tænke på deres *åndelige* jeg, som de har berøvet al handlefrihed.

43. I lever i frygt for det åndelige og tænker ikke på, at I snart kun vil være ånd. Men det er ikke altid jeres egen skyld, at I er uvidende, men snarere dem, der leder jer.

44. De har gjort betydningen af de væsentlige værdier uforståelig for jer, i en sådan grad at I tror, at sandheden står i modsætning til sandheden.

45. Bruger I ikke undertiden materielle genstande, som om de var guddommelige? Tildeler I ikke forgængelige goder en evig værdi? I tror, at I har forstået Kristus, og kender Ham ikke engang.

46. Har Jeg da givet jer beviser på storhed ved at bruge jordens rigdomme eller ejendele til det? Jesus kom uden materielle rigdomme; Han viste sig i verden i den største fattigdom. Han var stor på grund af sine gerninger, sit ord, sin lære, men aldrig på grund af sit ydre fremtræden.

47. Hvorfor skulle Jeg have gjort brug af jordens goder, når disse jo blev skabt af Faderen til de menneskelige skabninger? Hvad kunne Jeg have brug for fra denne natur, når den jo næres af Mig?

48. Jeg kom for at vise jer skønheden i et liv, der er højere end det menneskelige, for at inspirere jer til store gerninger, for at lære jer det ord, der vækker kærlighed, og for at love jer den hidtil ukendte lykke, der venter den sjæl, der har været i stand til at bestige bjerget af offer, tro og kærlighed.

49. Alt dette skal I erkende gennem min undervisning, så I endelig forstår, at det er jeres gode gerninger, der vil bringe jeres sjæl tættere på den sande salighed.

50. Når den første lektion først er forstået og derefter fulgt, vil den give jer en velsmagende frugt, der vil opmuntre jer til at tage det næste skridt.

51. I dag indledes en ny etape for verden, hvor mennesket vil stræbe efter større frihed i tænkningen, hvor det vil kæmpe for at sprænge de lænker af trældom, som dets ånd har slæbt med sig. Det er den tid, hvor I vil se folkeslagene, i deres længsel efter åndelig næring og sandt lys, overskride fanatismens grænser, og Jeg siger jer, at ingen, der blot et øjeblik oplever lykken ved at føle sig fri til at tænke, udforske og handle, nogensinde frivilligt vil vende tilbage til sit fængsel. For nu har hans øjne set lyset, og hans ånd blev henrykt over de guddommelige åbenbaringer.

52. Folk, inden krigerne i verden er slut, skal min kærlighedslov røre alle sjæle, selvom I i dag endnu ikke kan vide, på hvilken måde.

53. Dette budskab om åndeligt lys vil ligeledes nå ud til menneskene; men dette vil først ske, når I er stærke. Ingen må vove at sige, at dette

værk er sandheden, hvis han ikke er overbevist herom, for da vil ingen tro på jer. Men hvis jeres tro er absolut og jeres overbevisning ægte, vil ingen kunne forhindre jer i at bringe det glade budskab til alle hjerter.

54. I menneskebørn: I har altid anet eksistensen af usynlige væsener, der svæver gennem rummet, som til tider nærmer sig jer, som omgiver jer, og ved tanken om, at det kunne være sjæle, der lider, har I forsøgt at gøre noget for dem. Hensigten har været god, men I har altid manglet den viden, der skal til for at denne barmhjertighed kan virke. Indtil nu har I ikke kendt den rette måde og den rette fremgangsmåde til at tænde lyset i de forvirrede eller af samvittighedskvaler plagede væsener.

55. I har tilbudt dem iøjnefaldende ceremonier og gaver, og selvom I har kunnet berolige jeres hjerte, har *de* ikke modtaget noget, for det, der hører til verden, hører ikke længere til dem og når dem ikke længere. Disse væsener søger åndelig medfølelse, trøst, kærlighed, forståelse. Men hvordan kan man tilbyde dem åndelig hjælp? Mit ord forklarer jer også, hvordan I kan vise barmhjertighed over for dem, som I ikke engang kan se.

56. Hvis I virkelig ønsker at gøre jeres åndelige brødre og søstre noget godt og samtidig vil befri jer fra deres dårlige indflydelse, må I bede for dem med en inderlig bøn fuld af medfølelse og opløftende tanker. Når I fornemmer, at de på en eller anden måde manifesterer sig i jeres menneskelige liv, så vis dem gode eksempler og gode gerninger, så de kan optage lys til deres sjæl. Giv dem lejlighed til at se jer helbrede syge, til at se jer tilgive den, der har fornærmet jer, til at se ædle idéer lyse op i jeres sind, til kun at høre gode ord på jeres læber.

57. Hvilke opgaver har I mon at udføre over for dem, og hvilke har de over for jer? Hvilke forpligtelser har I pådraget jer gensidigt? I ved det ikke, men sandelig, Jeg siger jer: Det er ikke tilfældigt, at de krydser menneskenes vej; der er altid en grund til, at de nærmer sig deres medmennesker.

58. Det vil være meget gavnligt for jeres sjæl at blive modtaget af dem, når I ankommer til den »Åndelige Dal«, og at modtage tegn på taknemmelighed for den barmhjertighed, I har vist *dem*. Stor vil jeres glæde være, når I så ser dem gennemsyret af lys. Men hvor smertefuldt ville det være, hvis I mødte den hær af væsener, der er formørket af forvirring, og vidste, at de forventede en kærlighedshandling fra jeres side, og at I ikke gav dem den. Når I tænker over dette ansvar – er I da rede til at anvende den viden, som Jeg giver jer i denne undervisning? Indse, at jeg i denne undervisning ikke bemyndiger jer til på nogen måde at materialisere disse væsener – tværtimod inspirerer jeg jer til den måde, hvorpå I fører dem til åndeliggørelse ved at give dem eksemplet på et

dydigt og rent liv, og at I fjerner deres forvirring og mørke gennem jeres bønner, hvis tanker og ideer skal tænde lys i deres forståelseevne.

59. Jakob åbenbarede for jer i sin drøm eksistensen af den ådelige stige, hvor væsener uophørligt steg op og ned. Hvem har forstået dens indhold? Hvem har fortolket dens hemmelighed? Der, i betydningen af det billede, som patriarken så, ligger sjælenes udvikling, de ådelige væseners uophørlige reinkarnation i mennesker, væsenernes genoprejsning og forsoning, Guds kommunikation med mennesket og dialogen fra ånd til ånd.

60. Det er nødvendigt, at I erkender dette budskab, så I kan give åbenbaringerne fra fortiden den rette fortolkning.

61. Indse, hvor mange tidsaldre der skal forløbe for sjælene, før de når frem til kernen i mine lære.

Min fred være med jer!

## Undervisning 288

1. Jeg kommer ned til jeres hjerte, for det er mit helligdom. Mit ord forbereder jer på det daglige arbejde, som I skal påbegynde. Denne forberedelse er åndelig og står i overensstemmelse med den mission, I skal udføre.

2. I den første tid, da folket allerede var rede til at forlade Egypten med dets fangenskab og prøvelser for at drage gennem ørkenen til det forjættede land, forudså det alt og forberedte alt. Det havde lagt vandrestaven, sandalerne og rejsepakken klar, så det ikke skulle mangle noget på vandrigen.

3. På samme måde skal I nu træffe foranstaltninger og forberede jer, så I ikke kommer til at mangle noget under »ørkenkrydsningen«.

4. Men glem ikke, at dette folk ikke blot forsynede sig med proviant til den lange rejse, men at det også tænkte på at bede, gøre bod for at rense sig og tage sig for altid at forblive forenet og danne én eneste familie. Hvis I vil vide, hvorfor dette folk trods sine mange prøvelser og modgang formåede at træde ind i det forjættede land, så siger Jeg jer, at det skete på grund af dets tro, dets bøn og dets enhed.

5. Det åndelige frø findes blandt jer. Hvorfor skulle I ikke tage dette eksempel til efterfølgelse for at nå det nye mål?

6. I ved udmærket godt, at det ikke er sandørkenen, der venter jer, men menneskeheden. Det er ikke et land på jordens overflade, I vil søge, men Åndens fædreland, der ligger hinsides det menneskelige.

7. Sandelig, Jeg siger jer: »Israel« vil genopstå for at være som en fakkelt midt i menneskeheden.

8. Jeg vækker jer i øjeblikket, for at I skal erfare, at I er mine børn, at I er en del af dette folk af fred, lys og åndelighed.

9. Lad jeres hjerte føle alt, hvad der rører eller plager menneskeheden. Bed for alles fred, lad jeres tanker lyse op i andres sind. Jeg velsigner på forhånd dem, der opfylder deres opgave med at elske deres medmennesker og tjene dem.

10. Jeg ønsker, at jeres tilstedeværelse skal tjene til at skabe fred, trøste og hjælpe jeres medmennesker til at opnå velsignelser.

11. I dag er I stadig elever i lyset af min undervisning, og I frygter kampen, når I ser, hvordan smerten, lasterne, elendigheden og egoismen har bredt sig. I de øjeblikke, hvor jeres samvittighed kræver åndelig opfyldelse, arbejde og aktivitet af jer, og jeres hjerte frygtsomt spørger: »Hvad skal jeg gøre i lyset af et så stort kaos« — hvorfor frygter du, og hvorfor tvivler du, folk? Indse, hvordan mit ord forbereder jer, hvordan livet konstant giver jer praktiske lektioner, og også hvordan kampen og

prøvelserne giver jer den absolut nødvendige modstandsdygtighed til det daglige arbejde, der venter jer.

12. Jeg sender jer ikke ud for at udføre en mission, som I ikke er tilstrækkeligt rustede til. Jeg vil fortsat undervise jer, og når I er stærke, vil Jeg sige til jer: »Tag korset på jer og følg i mine fodspor.« Hvis I indtil da kun kan bede, så bed for jeres medmennesker. Hvis I forstår at helbrede syge, så bring dem denne trøst. Hvis I har et ønske om at forbedre jeres moral, så gør det. Men gør noget til gavn for jeres sjæl, som skal tjene som forberedelse til det øjeblik, hvor I begiver jer af sted og tager jeres kors på jer.

13. I dag, hvor I endnu ikke har viet jer til jeres åndelige mission, men alligevel har ønsket om at gøre noget til gavn for jeres næste, råder Jeg jer til at bede, så I kan lære den kraft og magt at kende, som bønnen besidder. Dette lys skal I opnå, endnu før jeres kamp begynder.

14. Den, der lader sig inspirere i bønnen, er uovervindelig i prøvelserne og udfører mirakler for sine medmennesker.

15. Jeg ønsker, at dette folk, som er blevet grundigt undervist af Mig, skal være i stand til at udøve den fuldkomne bøn – den, der forbinder det med det åndelige rige, så det senere kan lære sine medmennesker at bede, forklare dem alt og vise dem, hvad det har opnået af erfaring på sin vej.

16. Hvorfor begrænse jeres tankeverden til jordkloden, når I jo har adgang til en lysverden hinsides det materielle? Hvorfor underkaste sjælen det menneskelige liv, når I jo har et uendeligt rum til rådighed hinsides jeres blik og jeres forstand?

17. Disse verdener af tanke og sjæl står ubenyttede hen, fordi I ikke ønskede at nå frem til dem, da I ikke forstod at bede.

18. Tænkeevne og ånd, forenet i bønnen, skaber i mennesket en kraft, der er overlegen i forhold til enhver *menneskelig* kraft.

19. I bønnen styrkes den svage, den fej bliver fyldt med mod, den uvidende bliver oplyst, den genert bliver ugenert.

20. Når ånden er i stand til at samarbejde harmonisk med forstanden for at nå frem til den sande bøn, bliver den til en usynlig soldat, der midlertidigt tager afstand fra det, der vedrører *hans* væsen, forflytter sig til andre steder, frigør sig fra kroppens indflydelse og hengiver sig til sin kamp for at gøre godt, at afværge det onde og farerne, at bringe de trængende en gnist af lys, en dråbe balsam eller et strejf af fred.

21. Forstå på baggrund af alt det, Jeg siger jer, hvor meget I midt i det kaos, der har grebet denne menneskehed, er i stand til at udrette med ånden og forstanden. I befinder jer i en verden af modstridende tanker og

ideer, hvor lidenskaberne raser, og følelserne af had støder sammen, hvor tænkningen er forvirret af materialismen, og sjælene er omgivet af mørke.

22. Kun den, der gennem bønner har lært at hæve sig tankemæssigt og åndeligt op i lysets regioner, fredens sfærer, vil kunne træde ind i kampens verden, hvor alle menneskelige lidenskaber afspejles, uden at blive besejret, og tværtimod efterlade noget gavnligt for dem, der har brug for Åndens lys.

23. Forbered jer, elskede disciple, og Jeg vil give jer lov til at trænge ind i den verden af smerte og elendighed. Dit sjæl skal nå frem dertil som en budbringer fra Mig og bringe lys.

24. Da I allerede her i denne verden kan erkende og vide alt dette – hvorfor så vente, indtil I befinder jer i det åndelige? Vent ikke, indtil dagene og tiderne er forbi, uden at give jeres sjæl mulighed for fremskridt og befrielse. Gør jeres del, og Jeg vil gøre resten.

25. Jeg er magt, derfor kan Jeg forvandle en af jeres tanker, en af jeres bønner, til noget håndgribeligt og synligt for jeres medmennesker.

26. For at kunne virke på denne måde – vil I da ikke i virkeligheden have en fredsendel i jeres indre væsen? Og hvad ville dette folk være, hvis det som helhed med ægte harmoni og broderskab forberedte sig på den åndelige kamp og forenede sig herom? Det ville være en hær, der kæmpede for at opnå menneskeheds frelse.

27. Sandelig, Jeg siger jer: Hvis I allerede var forenet i ånden, i tanken og i viljen, ville jeres bøn alene være nok til at standse *de* nationer, der lever i forberedelse til den time, hvor de vil kaste sig over hinanden. I ville fjerne fjendskaberne, være en hindring for alle jeres medmenneskers onde planer, være som et usynligt sværd, der besejrer de mægtige, og som et stærkt skjold, der beskytter de svage. Menneskeheden ville i lyset af disse åbenlyse beviser på en højere magt standse et øjeblik for at komme til fornuft, og denne indsigt ville spare den for mange alvorlige slag og prøvelser, som den ellers vil blive udsat for fra naturen og dens elementer.

28. Videnskabens træ vil blive rystet af orkanens rasen og lade sine frugter falde ned over menneskeheden. Men hvem har *løst disse elementers lænker*, hvis ikke mennesket? De første mennesker lærte ganske vist også smerten at kende for at vågne op til virkeligheden, for at blive vækket til samvittighedens lys og for at tilpasse sig en lov. Men det udviklede, bevidste og dannede menneske i denne tid – hvordan kan det *vove at vanhellige livets træ*?

29. De første menneskers liv var indhyllet i den lignelse, der afslører for jer, hvordan mennesket mistede det uskyldens paradis, hvori det levede, og hvordan det foragtede en verden af fordybelse og fred til fordel for en

verden af kamp, arbejde, udvikling og fortjenester. Alt dette skete inden for rammerne af det, der skulle ske, i overensstemmelse med Skaberens beslutninger. Denne afvisning var nødvendig, for at sjælen kunne vågne ved sin samvittigheds stemme, som er det guddommelige lys i menneskets indre, og for at mennesket kunne påbegynde sin vej ved at erhverve fortjenester og stige op fra det dybere livsniveau til det højere, som Skaberen har bestemt for sjælen.

30. Således er det sandt, at alt var forudset for den tid, hvor mennesket ville tage sit første skridt i kampen om livet, udviklingen og ophøjelsen af sit væsen, for at han fra det første øjeblik, hvor de første behov gjorde sig gældende på hans vej, ville have en verden, en natur, et liv foran sig inden for rækkevidde som en smuk, livgivende og sød frugt, hvis indhold dog ville give ham uendeligt mange lektioner i visdom, kærlighed og retfærdighed.

31. Hvor meget skygge og hvor mange frugter har livets og videnskabens træ givet mennesket! Hvorfor fremstår menneskeheden så i dag, hvor den eksisterer i verden som en udviklet menneskehed, som blind, og hvorfor udfordrer den selv de elementer, der har givet den livet, og mishandler den det træ, der aldrig har nægtet den visdommens frugt? Jeg vil fortælle jer hvorfor: Fordi mennesket er holdt op med at bede, og fordi det ikke længere beder, har det glemt alt, hvad der hører til den åndelige sjæls liv. Da det så havde viet sig til livet på jorden, var dets højeste mål, dets største ambition, at være magtfuldt, rigt, lærd, absolut hersker, og alt dette har trukket det ud i undergang, fordi det stræbte efter en forgængelig berømmelse.

32. Jeg ønsker ganske vist, at I skal have længsler, at I skal være stræbende, at I skal drømme om at være store, stærke og vise, men med hensyn til åndens evige goder. For for at opnå *disse* goder er *alle* dyder nødvendige, såsom barmhjertighed, ydmyghed, tilgivelse, tålmodighed, storsindethed – med et ord: kærlighed. Og alle dyder opløfter, renser og fuldender sjælen. I denne fattige verden, i dette forbigående hjem, måtte mennesket – for at være stort, magtfuldt, rigt eller lærd – være egoistisk, falsk, hævngherrig, grusomt, ligegyldigt, umenneskeligt og hovmodigt, og alt dette måtte bringe det i en ekstrem modsætning til det, der er sandhed, kærlighed, fred, sand visdom og retfærdighed.

33. Hvad vil der ske, når menneskene bliver bevidste om, at deres grænseløse kærlighed til verden og deres tilbedelse af det jordiske har ført dem til et sørgeligt nederlag? De vil forsøge at genfinde den tabte vej, at opspore de principper og love, som man havde vendt ryggen til, og i denne

stræben vil de skabe sig doktriner, fastsætte regler for sig selv, og der vil opstå filosofier, verdensanskuelser og teorier.

Alt dette vil være begyndelsen på en ny og stor kamp — nu ikke længere foranlediget af en uretfærdig stræben efter jordisk magt. Ingen morderiske våben vil længere udrydde liv, ødelægge hjem eller udgyde menneskeblod. Kampen vil være anderledes, for da vil de store trossamfund kæmpe mod de nye lærer og de nye religioner.

34. Hvem vil sejre i denne kamp? Ingen religion vil gå sejrrigt ud af denne strid, ligesom intet folk vil *forblive* sejrende i denne morderiske krig, som I i dag gennemlever.\*

*\*I den her omtalte Anden Verdenskrig var der ganske vist såkaldte sejrsmagter, men kampen om den jordiske herredømme fortsatte efter krigens afslutning og varer ved den dag i dag. I denne kamp vil imidlertid ingen verdensmagt i sidste ende forblive sejrende.*

35. Over *krigen om den jordiske herredømme* vil min retfærdighed herske, og senere, i den kamp, der udkæmpes for at gennemtvinge en eller anden doktrin eller religion, vil *min* sandhed sejre.

36. Den eneste og højeste sandhed vil lyne frem som et lyn i en stormfuld nat, og enhver vil se dette guddommelige lysglimt dér, hvor han befinder sig.

37. Indtil da vil du, folk, have tid til at gå fremad på stierne og åbenbare dig på dine medmenneskers vej som budbringer, banebryder og profet for det himmelske lys.

38. Mens nogle rydder stierne for forhindringer, vil andre så det åndelige frø, og atter andre vil kæmpe, fordi mit budskab skal nå ud til jordens yderkanter.

39. Nogle gange vil jeres tilstedeværelse og jeres ord øge forvirringen blandt menneskene. Men når dette frø først er sået, vil det før eller senere spire. For — da det er af guddommelig oprindelse — kan det ikke gå til grunde som jordens frø, hvis det ikke plejes.

40. Blandt jer skal der hverken være »frelser« eller dommere. Men alligevel vil Jeg gennem jer kunne frelse og dømme. I skal være på farten som jeres Faders tjenere, som disciple, og drage ud i provinserne.

41. Hvis I virkelig er ydmyge og barmhjertige, vil jeres gerninger, jeres ord og jeres tanker trods deres enkelhed røre sjælen hos dem, der på en eller anden måde har overtrådt sandheden.

42. På jeres vej vil I møde dem, der hævder at repræsentere Mig, men ikke beviser det med deres gerninger. I vil opdage inkompetence hos videnskabsfolk, der anses for at være lærde. I vil overbevise jer om

manglen på retfærdighed hos dommerne og om de magtfuldes falske storhed. Alt dette og meget mere vil jeres øjne se. Men alligevel skal I ikke dømme nogen, for det er ikke jeres opgave.

43. Min barmhjertighed vil føre jer derhen, så jeres hjerte, oprigtigt rørt af menneskers nød og svagheder, udstråler den kærlighed som balsam, som Jeg har lagt i jeres sjæl.

44. Når I ser, at *andre* af jeres medmennesker forkynnder Kristi navn og ord, skal I ikke se ned på dem. For der står skrevet, at min genkomst vil finde sted, når det ord, som jeg bragte jer i den »Anden Tid«, har bredt sig over hele jorden. Men jeg siger jer, at der stadig findes steder i verden, som endnu ikke har modtaget dette budskab. Hvordan kunne den nutidige, dybt åndelige lære nå ud til disse folk, uden at de først har modtaget det guddommelige kærlighedsfrø, som Frelseren gav jer i sit ord og sit blod?

45. Mit budskab vil nå ud til alle, og I vil alle komme til Mig. Alt har Jeg forberedt til de kommende tider, og Min vilje vil fuldbyrdes for alle, for Jeg er Herren over sjælene, verdenerne, racerne og folkeslagene.

46. En verden af åndelige væsener venter blot på det rette tidspunkt for at bebo denne jordiske dal. Det er lysvæsener, som ikke afviser at inkarnere i skødet af de tilbagestående folk, for deres mission vil netop være at vække dem, der sover.

47. Når disse store legioner af lysånder bebor Jorden, sået og spredt gennem Faderens visdom, vil man begynde at mærke en tilnærmelse blandt menneskene, et ønske om forståelse, harmoni og fred. Man vil se, hvordan et folk forener sig med andre folk, som et tegn på den universelle forening, som alle mine børn skal nå frem til.

48. Hvem vil kunne ændre mine planer eller få mig til at mislykkes i det, jeg har forudset? Alt inden for det menneskelige har sine grænser, og derfor siger jeg jer, at I nu nærmer jer grænsen for det misbrug, I har gjort af den givne viljesfrihed.

49. Menneskets rasende fart har hurtigt ført det til dette mål, og det vil selv skabe dommen gennem frugten af sine egne gerninger.

50. Hvem af dem, der har hørt Mig og derfor kender Herrens planer, vil i lyset af det, der dagligt sker i verden, kunne blive oprevet eller forvirret? Og hvem, der har hørt Mig, vil kunne forblive ligeglad, passiv eller tavs midt i en verden, der har brug for åndelig retning, hvilket er det samme som at sige: en højere moral?

51. Min retfærdighed og min kærlighed er stærkere end menneskenes ondskab, og derfor siger Jeg jer, at Min vilje vil fuldbyrdes hos alle.

52. Når freden en dag indfinder sig blandt menneskene, og menneskeheden igen forstår den værdi, som bøn og faste har, vil I vide, at Jeg er livets træ, i hvis grene, der strækker sig ud i det uendelige, I kan genkende Mesterens arme, der er udbredt som på det kors, hvor Han udgød sit blod for jer og dermed prægede disse ord ind i samvittighederne, som siger: »Jeg er livet; den, der kommer til mig, skal aldrig 'dø'.«

53. Jeg er det frø, hvorfra Jeg vil skabe det nye Israels folk — det folk, der skal give verden skygge og skænke den frugterne af det åndelige liv.

54. I er stadig meget ubehjælpssomme og frygtsomme; jeres tro er ringe, og jeres viden er begrænset. Beviset herpå er, at der indtil i dag ikke er opstået nogen patriarker blandt jer, hvis dyd, iver for min lov og godhed skal give et folk liv — ligesom de retfærdige og retskafne mænd, der gav Israel form og navn i dets tidlige dage. Husk Abraham, en leder, der formåede at gøre alle stammer til én eneste familie — og Moses, der med sin tro, sin styrke og sin kærlighed forstod at forene de israelitiske stammer til ét eneste folk.

55. Gaven af det åndelige syn er udgydt blandt jer, og alligevel hører I knap nok jeres profeters stemme, fordi den endnu er meget svag og usikker.

56. For at Jeg kan tale til jer på denne måde og for at kunne forvente værker fra jer, der kan bestå som et eksempel for de kommende generationer, har Jeg først ladet jer gennemgå udviklingsvejen og derved stillet midlerne til rådighed, så I kan udfolde jer, idet Jeggang efter gang til Jorden for at samle erfaring, som er erkendelsens lys, og for at rense jer i de prøvelser, der betyder sjælelig opadgående udvikling.

57. Er der nogen blandt jer, der tror, at hans nuværende tilværelse er den første, han lever på jorden? Nej, folk, hvis det var tilfældet, ville Jeg ikke have opsøgt jer i denne Tredje Tid.

58. Jeres nuværende liv er endnu en af de rejser mod sjælelig udvikling, som I har foretaget i denne verden. Jeg tilgiver jeres tvivl, fordi den ikke stammer fra Ånden, men fra »kødet«.

59. I er måske de fattigste blandt menneskeheden, I kan måske betragtes som uuddannede og uvidende, jeres arbejde har måske indtil i dag ikke været af betydning, jeres gudsdyrkelse er måske noget ubestemt. Men nu, hvor Jeg åndeligt bedømmer jer, siger Jeg jer igen, at Jeg havde en grund til at udvælge jer til Min forkyndelse og Mine åbenbaringer.

60. Med mit ords mejsel former Jeg jeres sjæl, jeres hjerte og jeres forstand, idet Jeg giver jer tilstrækkelig viden til, at jeres tillid til jer selv

bliver stor, fordi I ved, hvem I er, hvorfra I stammer, hvorfor I er blevet sendt til verden, og hvad jeres mål er.

61. Jeg har talt til jer om viden og tillid, for at I kan rette jer ind mod det rette mål, nemlig det, som jeres samvittighed viser jer. For ligeså lidt som I skal betragte jer selv som mindre værdige ved at forveksle ydmyghed med manglende tillid til jer selv, ligeså lidt må I betragte jer som overlegne i forhold til nogen. For forfængelighed, hovmod og stolthed er ikke egenskaber hos lyssjæle, men hos sjæle, der er blevet blændet af lyset.

62. I ved nu altså, at I er »vandrere«, og at I ved denne lejlighed har fået den lykke at modtage mit budskab og at være formidlere, overbringere og talerør for min åbenbaring.

63. Der vil ikke kunne opstå nogen usikkerhed eller tvivl med hensyn til jeres åndelige mission. Alt er sagt, alt er banet som en sti fuld af klarhed. I skal blot styrkes i bøn og i at følge min undervisning, så I fuldt ud kan betræde den vej, som patriarkerne, folkelederne, profeterne, disciplene, apostlene og Guds sande vidner har tilbagelagt.

64. Fra alle jordens hjørner vil Jeg lade børnene af dette åndelige folk komme. For Jeg gentager for jer, at dette folk ikke er en race og heller ikke har menneskelig oprindelse. Det er en åndelig legion, hvis antal konstant fornyes, så der altid i verden findes sådanne, der fra ånd til ånd modtager Min inspiration.

65. Fysisk vil I ikke kunne opdage, hvem der tilhører dette folk. Kun ved deres åndelighed og udfoldelsen af deres gaver og evner vil I kunne genkende dem.

66. Hvad er den væsentlige mission for dette folk, Herrens sendebud? At befri menneskeheden fra enhver form for trældom, det være sig sjælens eller tankens; at minde den om loven, at minde den om de guddommelige løfter; at advare den mod dens vildfarelser, at opmuntre den til det gode, at føre den til det »forjættede land«, som er kærlighedens, visdommens og fredens rige, hvor alle væsener, alle folk og alle verdener vil samles for at danne én eneste familie: Guds familie.

Min fred være med jer!

## Undervisning 289

1. Menneskeheden: Hvor lidt gør du selv for at leve i fred!

2. Jeg kan sige jer, at flertallet af mennesker har en religion, og at selvom de alle lærer om broderskab, lever ingen i overensstemmelse med den undervisning, de har modtaget, og ingen følger de love, bud og principper, der er indskrevet i deres samvittighed.

For ikke at underkaste sig nogen religiøs trosbekendelse har nogle givet deres tanker frie tøjler og troet, at de stod uden for bud og love. Men sådan kan det ikke være; for gennem deres iagttagelser, deres videnskaber og definitioner har de erfaret, at der i alt og overalt åbenbarer sig en kraft, en harmoni, en lov og en vis, retfærdig og kærlig lære, som ingen kan unddrage sig.

3. Efter at menneskeheden i så mange århundreder har levet i uenighed, efter alle de smertefulde og bitre erfaringer, den har gjort, er den i stand til at forstå, at enheden blandt folkeslagene, harmonien mellem alle mennesker, ikke kan bygge på materielle interesser eller hvile på jordiske værdier. Til sidst vil den forstå, at kun den ophøjede sjæl kan være det faste fundament, den urokkelige klippe, som menneskenes fred hviler på.

4. Når alle folkeslag på den ene eller anden måde strides, fører krig mod hinanden og fordømmer hinanden, betyder det, at ingen af dem følger det, som Gud og hans lov har lært dem, og at de derfor er fjernt fra sandheden.

5. Sandheden er respekt for alt, for alt er helligt, er kærlighed, er harmoni, er barmhjertighed, er den lov, der styrer samvittigheden.

6. For at fuldkomme sjælen er det nødvendigt at gå ud over de enkle menneskelige pligter og endog de religiøse, at nå frem til den kilde, hvorfra alle drikker, og se sandheden i øjnene.

7. Den, der formår at nå bjergtoppen og skue den pragt, vil, når han stiger ned for at bo videre blandt sine medmennesker, uundgåeligt blive mere tolerant, forstående og barmhjertig i sine domme. Dette er et element, der er rede til at bringe alle i harmoni og forene dem.

8. Tænk over det, og I vil indse, at den enhed, I har brug for, er åndelig, og at I vil opnå den, når I hæver jer over jeres lidenskaber og jeres insisterende på at have ret.

9. Hvordan kan I skabe fred, når hver enkelt proklamerer sit eget som det eneste sande og samtidig bekæmper andres synspunkter som forkerte?

10. Fanatisme er mørke, er blindhed, er uvidenhed, og dens frugter kan aldrig være lysende.

11. I nærmer jer den store prøve, gennem hvilken I alle vil vågne op til virkeligheden.

12. Jeres hjerte spørger Mig, hvorfor Jeg ofte taler om store prøvelser og begivenheder, og Jeg siger jer, at der venter jer en tid med lidelser, og at det er bedre at være forberedt, at våge og bede, end at sove i jeres sløvhed.

13. Nogle er aldrig tilfredse med det, jeg siger. Når jeg i mit ord skildrer de tider med fred og velstand, der hører fremtiden til, anser I det for umuligt, at min profeti vil gå i opfyldelse, og når jeg taler til jer om tider med prøvelser og lidelser, tror I, at det blot er trusler, der skal få jer til at udføre jeres opgave gennem frygt.

14. De, der opfatter mit ord på denne måde, hører til dem, der driver rundt i tvivlens hav. For den, der har tro på dette budskab, studerer det altid med den ædle hensigt at udlede noget nyttigt af det.

15. Discipel: I den Anden Tid var tre år tilstrækkeligt til at overbringe mit budskab til menneskeheden, og – som I alle ved – beseglede Jeg budskabet til sidst med mit offerdød. Sandelig, siger Jeg jer, den offerdød var ikke et offer til Faderen – da Han ikke har brug for et blodoffer – men til menneskeheden, da den meget vel havde brug for et kærlighedsbevis af en sådan størrelse.

16. Jeg lærte jer at elske hinanden, men ikke kun som mennesker, men også med evig kærlighed som åndelige sjæle. Jeg kom for at bane vejen for jer, der fører fra denne verden til det åndelige rige, som for jer syntes at ligge bag et tæt slør af hemmelighed. Min lære var fra det første til det sidste ord den forberedelse, som Jeg gav jer til den tid, hvor Jeg ville komme i Ånden, således som Jeg forkyndte jer det, for på ny at åbne det hemmelige skatkammer, slå den forseglede bog op og lade jer træde ind i lyset af åndelig viden.

17. Sjælens liv, der eksisterer hinsides jeres materielle verden, kunne og burde ikke være en hemmelighed for mennesket. Da Faderen så jeres længsel efter viden, begyndte Han sin undervisning ved hjælp af åbenbaringens og inspirationens gave og åbenbarede sig i uendeligt mange former. Men denne undervisning begyndte allerede, da det første menneske eksisterede, og er ikke ophørt den dag i dag.

18. Hvis I mener, at Jeg først nu har åbenbaret noget om det åndelige liv for jer, tager I meget fejl; for Jeg siger jer endnu en gang: Den guddommelige undervisning begyndte, da det første menneske blev født, og Jeg overdriver ikke, når Jeg siger jer, at Min undervisning begyndte med skabelsen af ånderne, endnu før verden var til.

19. Tror I mon, at de tidligere undervisninger havde til formål at åbenbare menneskelig viden for jer? Til det blev jer givet videnskabens gave. Eller tror I mon, at de tidlige tiders bud og den lære, som Jeg bragte jer i den Anden Tid, kun tjente til at lære jer at leve i verden? Søg kernen i disse åbenbaringer, og I vil opdage, at hensigten var at vise jer vejen, der fører til det evige liv, til sjælens udødelighed.

20. Spiritualismen har Jeg kaldt den åbenbaring, der taler til jer om Åndens liv, som lærer jer at træde i direkte forbindelse med jeres Fader, og som løfter jer op over det materielle liv.

21. Sandelig, Jeg siger jer: Spiritualismen er intet nyt, og den hører heller ikke kun til denne tid, men har været en åbenbaring, der i takt med menneskehedens åndelige udvikling er blevet afsløret mere og mere.

22. Da den lære, jeg giver jer, er spiritualisme, som lærer jer den fuldkomne kærlighed til Gud og jeres næste og indbyder jer til den vej, der fører til fuldkommenhed, var spiritualisme også det, som Guds lov lærte jer i den »Første Tid«, og Kristi ord i den Anden Tid.

23. Denne åbenbaring har forekommet jer ny, fordi Jeg har bragt jer lærdomme, som I ikke kendte. I har følt jer blændet af så megen visdom. Men dette skyldes, at I nærmer jer tidernes fuldendelse, hvor menneskets sjæl vil opnå sin befrielse, sin ophøjelse og sin herredømme over materien.

24. Lad derfor ingen sige, at det åndelige liv var en hemmelighed, før Jeg kom i denne Tredje Tid for at forklare det med Mine nye åbenbaringer. Jeg siger jer endnu en gang, at I i løbet af tiden har fået mange undervisninger, selvom I ikke var i stand til at forstå dem.

25. Først nu begynder menneskene at interessere sig for at opdage og afkode alt, hvad åbenbaringerne fra fortiden indeholder, for at sammenligne dem med nutidens begivenheder.

26. Disciple, I ved nu altså, at når I siger »spiritualisme«, taler I om den åndelige åbenbaring, som jeres Gud har givet jer gennem tiden.

27. Helt lydløst som en indbrudstyv er Jeg trængt ind hos jer og har overrasket jer i søvnen.

28. Gennem alle tider har Jeg ved Min ankomst fundet menneskeheden sovende. Kun nogle få hjerter, som svage lys, har været vågne og har ventet på Mig.

29. Folk, det er nok, at I tænker lidt over jeres fortid for at høste erfaringens frugter. Derefter skal I være opmærksomme på ikke at falde tilbage i vildfarelser og fejltagelser.

30. Hvis Jeg spurgte jer, hvad der er sket med det blad, som Jeg i den Anden Tid skrev på med mit blod, ville I måtte tie, for jeres samvittighed

ville fortælle jer, at I aldrig har levet efter den lære, som Jesus forkyndte – at I har ladet hans ord blæse bort som blade, der er faldet fra livets træ, i stedet for at jeres hjerte havde samlet dem op.

31. Sandelig, Jeg siger jer: I er allerede trådt ind i den æra, som Jeg forkyndte jer som »Endetiden«. Den var præget af dom, genoprejsning og genoprettelse.

32. Gennem profeternes mund i tidligere tider har Jeg forkyndt jer denne æra, og gennem læberne på disse talerør, de nye profeter for mit ord, har Jeg talt til jer og opfyldt mange af disse forudsigelser.

33. Mit ord er så klart, at I er ved at forstå Mig. Jeres samvittighed, som før ikke blev hørt, omfatter i dag hele jeres væsen og er i stand til at beherske kødet impulser.

34. Min nye skare af apostle vil stige ombord i redningsbåden, hvorfra den vil række sine hænder ud for at redde dem, der er skibbrudne i havet af menneskelige lidenskaber.

35. Jeg har udvalgt jer til efterhånden at danne mit folk, men der er planer, som I endnu ikke kan erkende. Jeg siger jer blot, at der i jeres sjæl findes et lys, der gør det muligt for jer at opdage den sande vej blandt så mange veje. Deraf følger lysets børns ansvar over for menneskeheden.

Forstå, hvorfor Jeg i hver eneste undervisning opfordrer jer til at udvikle jer opad, til at bestige bjergtoppen. For kun når I når den højde, vil I være i stand til at se, hvad der sker i verden, vil I kunne høre menneskehedens uophørlige klager og føle dens umådelige lidelse.

36. Den, der ikke føler sin næstes smerte, kan ikke lindre den, mine disciple. Derfor ønsker Jeg, at I i jeres bønner tænker på jeres næste. For det er i disse øjeblikke, at jeres sjæl kan tørre mange tårer og få hjertet til at vågne til medfølelse, forståelse, barmhjertighed og ømhed.

37. Mit folk har brug for opløftelse, for det gør stadig ikke menneskehedens smerte til sin egen. Det græder ganske vist, men det græder for sin egen skyld, på grund af sine nød og sine trængsler.

38. Hvorfor forbliver I følelseskolde over for mit ord? Tilbyder jeg jer mon et ukendt rige? Indse, at det rige, som jeg i dag taler til jer om, er det samme som det, jeg lovede jer i den Anden Tid.

39. Tænk på, at dette er de sidste undervisninger, I hører, og som I skal bevare i jeres hjertes inderste, så I også efter denne åbenbarings tid fortsat kan høre den velklingende klang af mit ord og bevare dets indhold.

40. Hvis Jeg for et øjeblik ville trække sløret væk, der forhindrer jeres forstand i at erkende jeres fortid – sandelig, Jeg siger jer, I ville falde ned foran Min nærvær, knust af anger over jeres utaknemmelighed, ulydighed, jeres troløshed og jeres manglende tro på Mit værk. Men fortjenesten

ligger i at udvikle intuitionen, i at lytte til samvittigheden, i at udfolde det væsen, der lever i jer, og som I kalder »sjælen«.

41. Når I først er befriet fra kroppen, vil I bo i den »åndelige dal«. Det slør, der forhindrede jer i at se ind i fortiden, vil falde fra jeres øjne, og I vil se alt med uforstyrret klarhed, I vil huske alt og forstå alt. Men jeg siger jer endnu en gang, at jeres sjæls fortjeneste består i at have tro uden at forvente at se eller røre ved noget for at kunne tro.

42. Tænk over det, forstå disse ord åndeligt, for i dem vil I finde min ubønhørlige, men altid kærlige retfærdighed åbenbaret.

43. Jeg er hyrden, der giver sin hjord frihed, men kun indtil en bestemt grænse, og som ikke tillader, at hans får springer over den afgrænsning, bag hvilken smerten ligger.

44. Jeg bevarer jer, beskytter jer og lader jer vende tilbage til fårefolden.

45. I har haft den ene mulighed efter den anden, og deri kan I erkende min uendelige kærlighed til jer; for jeg har skænket jer gaver og givet jeres væsen mulighed for at råde bod på fejltagelser, at rense og fuldkomme jeres sjæl, i stedet for at straffe jer eller fordømme jer til evig fortabelse, som I tidligere var vant til at tro.

46. Hvem, der kender disse læresætninger og tror på, at de er sande, ville vove at vende ryggen til sin opgave på jorden, selvom han ved, at han derved påfører sin sjæl en endnu hårdere soning? For selv om det er rigtigt, at min retfærdighed giver jer nye muligheder for at fjerne pletter og råde bod på fejl, er det også rigtigt, at antallet af prøvelser bliver større for hver lejlighed, og at anstrengelserne og lidelserne hver gang bliver mere intense, ligesom de begåede fejl også er blevet mere alvorlige.

47. Jeres *pligt* – man bør ikke tale om straf – vil bestå i at genoprette, forny, gøre godt igen og gøre regnskabet op helt til den sidste skyld. Ingen — hverken jeres himmelske Fader eller jeres brødre og søstre på jorden eller i den »åndelige dal« — vil gøre det, som kun I selv må gøre, selvom Jeg siger jer, at Jeg altid vil følge jeres kald. Når I føler jer ensomme og forladte, vil I mærke Min tilstedeværelse, og den åndelige verden vil altid komme for at støtte jer under jeres kors' byrde.

48. Min guddommelige stråle bliver til ord blandt jer, men dens lys spreder sig i universet.

49. Hvil dig, menneskehed, Jeg har skænket dig en hviledag hver syvende dag, så du kan bede og hente styrke ved at reflektere over Min lov.

50. Her er jeg og besøger jer alle uden at skelne mellem religioner. Jeg er den guddommelige læge for legemer og sjæle. Jeg opsøger de syge for at udgyde min trøst over dem.

51. Min stemme kommer ned over hele menneskeheden, selvom jeg sandfærdigt siger jer, at det kun er få, der er i stand til at høre den.

52. Det er min lære, der vejleder jer i at forberede jer på at høre Herrens stemme gennem den ånd-til-ånd-dialog i det uendelige.

53. I, der hører mit ord i menneskelig form: Vær klar over, at det er jer, der skal bringe dette budskab ud til hele verden og sørge for, at menneskene bryder de lænker af fanatisme og materialisme, der har forhindret dem i at hæve sig og se mit lys. Det betyder intet, at min åbenbaring gennem den menneskelige forstand allerede er ophørt, når I når ud til jeres medmennesker. Min essens vil — forvandlet til visdomsord og helende balsam — strømme ud af jeres hjerter som det bedste vidnesbyrd om min sandhed.

54. Jeres opgave vil være at undervise og bane vejen for åndeliggørelse ved at bringe jeres medmennesker i kontakt med det evige liv og dermed føre dem tættere på sandheden.

55. Disciple, lær at hæve jer, så I senere kan undervise i, hvad det vil sige at frigøre sig fra materialismen, det overflødige og det unyttige — så I kan vise, hvordan man gennemtrænger mørkets tætte tåger og finder det guddommelige lys, som er sjælens næring og liv.

56. I denne ophøjelse ligger grunden til den kamp, der er blevet forkyndt for jer som »den store kamp«, som I alle vil deltage i — også de svage, de uvidende og de »døde«. For ud af denne prøve vil I alle gå oplyste og rene.

57. Mit rige nærmer sig, men Jeg vil herske over de levende og ikke over de døde. Jeg vil blive elsket, forstået og møde lydighed, som det sømmer sig for en sand konge.

58. Nu er kampen i fuld gang. Menneskerne har mistroet min magt og min retfærdighed; uophørligt har de ønsket at måle deres våben mod mine, og jeg har accepteret deres mistro, fordi jeg elsker dem. Jeg må kæmpe mod deres synd for at besejre dem. For ved at besejre dem vil jeg have frelst dem fra deres vildfarelse.

59. I denne kamp vil afguder falde, tankerne vil blive forvirrede, og kroppene vil blive knust, ligesom palmerne bliver knust, når en orkan raser. Men til sidst vil sjælen komme derudfra rensat og fuld af lys. Den vil ikke dø. Det er umuligt, at den dør i kampen. For Jeg har sagt jer, at Jeg er livet, at Jeg er Faderen og Gud for de levende og ikke for de døde.

60. En eneste dør vil forblive åben for menneskets frelse: den til åndeliggørelsen. Den, der ønsker at redde sig, må give afkald på sin hovmod, sin falske storhed, sine lavtstående lidenskaber og sin egoisme.

61. Meget bitter vil den kalk være, som menneskene i det store slag vil måtte drikke. Ikke desto mindre siger Jeg jer: Salige er de, der drikker af den kalk og derefter forlader jorden som rensede. For når de vender tilbage til denne verden i andre legemer, vil deres budskab være gennemsyret af lys, fred og visdom.

62. Klageskriget, som man hører fra denne planets indbyggere, er meget stort. De undertrykte og dem, der drømmer om fred, forventer, at disse lys af harmoni og frihed skal udgå fra de mennesker, der kaldes magtfulde. Derfor siger Jeg jer, at de hjerter, der lever i forventning, hellere skal hæve sig til Mig i bøn, for kun Jeg kan give frihed og fred. Jeg siger jer endnu en gang, at så længe menneskene ikke kender oprindelsen, meningen og formålet med deres skæbne, eller hvis de kender det, men ikke tror på den sandhed, de bærer i sig, vil de ikke kunne finde fred, fordi de ikke vil kunne elske hinanden som sande søskende i Gud.

63. Hård, meget hård er denne tids menneskehed, stadig mere uimodtagelig for det åndelige. Hør mit ord, det er som en mejsel, der tålmodigt bearbejder jeres hjerte. Men selvom I hører det så ofte – se, hvor uimodtagelige I er! Jeg vil fortsætte med det hos jer, indtil Jeg har udtalt det sidste ord, som dette budskab indeholder, så I, når Jeg ikke længere taler til jer, kan finde en sand og fuldkommen lære i alt det, som mit ord har åbenbaret for jer.

64. Drik af denne kilde, o folk, for Jeg har brugt jer som frø for at lade generationer, der elsker Mig, vokse frem af jer.

65. Sandelig, Jeg siger jer, også åndeligheden vil gå i arv, hvorfor I skal bestræbe jer på at formidle hjertets renhed og modtagelighed for det åndelige til jeres børn. De vil takke jer for, at I har vist barmhjertighed ved at skænke dem en krop, der er fri for lidenskaber, med et klart sind, et følsomt hjerte og en sjæl, der er vågen over for deres samvittigheds kald.

66. I er alle indbudt til at udgøre en del af Guds folk. Det er en løgn, at nogle er børn af dette folk, mens andre ikke er det. I har alle én og samme oprindelse: Gud. Jeg indbyder jer alle til at udgøre en del af hans hærskarer; jeg ønsker at se jer alle i deres rækker. Mit folk er lysets barn, fredens apostel, arvtageren til min visdom. I dets midte er der plads til alle mine børn.

67. Disciple, lyt utrætteligt til mig, så I i det øjeblik, hvor jeg tager afsked, ikke kommer til at fortryde, at I ikke har lyttet til mit kald.

68. Jeg ønsker, at den time skal finde jer i bøn, fulde af inderlighed, kærlighed og taknemmelighed. Således, i den atmosfære af åndelighed, andagt og forståelse, vil I ikke ønske at forhindre, at min åbenbaring blandt jer ophører, og I vil takke jeres Fader for de lærdomme, han har givet jer.

69. Min stemme vil lyde i jeres ånd og få jer til at føle en dyb vemod. Men det vil ikke være stemmen fra en dødsdømt, der taler til jer, men stemmen fra en far, der sender jer ud for at udføre en vanskelig opgave, og som venter på jeres hjemkomst for kærligt at omfavne jer. Jeg siger jer alt dette, for at der ikke skal være sorg i jeres hjerter, når mit ord ophører.

Husk, at alle dem, der i den Anden Tid sørgede over Mesterens død, snart blev overrasket, da de så ham stige op til himlen i herlighed, fuld af liv og lys, for hans hjem var ikke blandt de døde.

70. På den sidste dag af min åbenbaring vil jeg kun lade jer græde, hvis jeres tårer er tårer af anger over den spildte tid og de ubenyttede lærestreger.

71. Hvem af dem, der har hørt mit ord i den tredje tid, ved ikke, at den sidste dag i 1950 er det tidspunkt, som Faderen har fastsat for afslutningen af denne åbenbaring? Ingen. For i alle disse forsamlingssteder og på utallige måder har Jeg ladet jer vide det.

72. Ikke fordi det guddommelige og det åndelige er underlagt den jordiske tid, og heller ikke fordi jeres sjæls udvikling kan måles med uret eller kalenderen. Det sker, fordi Jeg, så længe I er i kroppen og for små til at opleve afslutningen på en åndelig tidsperiode eller ankomsten af en ny tidsalder, må gøre det åndelige menneskeligt og jordisk forståeligt indtil en vis grænse for at gøre det begribeligt for jer.

73. Nu spørger Jeg jer, disciple: Vil I efter mit farvel føle min tilstedeværelse åndeligt og på en intens måde? Betingelsen herfor vil være, at I er forenet som brødre. Hvis det ikke er tilfældet, vil I hverken kunne opfatte min tilstedeværelse eller glæde jer over den kraft, der udgår fra denne åndelige følelse.

74. Ønsker I åndeligt at modtage svaret på alt det, I ikke har kunnet forstå i denne tid? Vær åndelige, og I vil kunne høre mit svar.

75. Der vil komme øjeblikke af forladthed og stilhed. Dette vil ske, for at I kan hæve jer op til Mig i bøn. Men der vil være øjeblikke, hvor I vil have følelsen af ikke at have fundet Mig. Ikke desto mindre – hvis I endnu ikke fornemmer min Ånds nærvær, så hold ud alligevel, vær ubekymrede, for det er prøven på jeres tro og på jeres åndelighed. Vær udholdende, for i det mindst forventede øjeblik vil Jeg komme, strålende som en lysstråle,

for at slå mig ned i jeres sind og jeres hjerte og sige til jer: »Vær velsignet, for I har stolet på, at Mesteren ikke kan lade et kald forblive ubesvaret.«

76. Mod, tro og tålmodighed vil være dyder, som altid skal være til stede i jer. For tiden nærmer sig, hvor verdensanskuelserne kæmper mod hinanden, hvor trosoverbevisningerne kriger mod hinanden, og hvor den åndelige kamp udkæmpes, og det er bedre, at I er blevet stærke gennem handling og erfaring og ikke blot gennem kendskab til min lære.

77. Folk: Min undervisningstime er nu forbi. Bliv endnu et øjeblik i den »Åndelige Dal« og send derfra jeres tanker til alle jordens folk, hvor jeres medmennesker kæmper, lider og ligeledes venter på frelse.

Min fred være med jer!

## Undervisning 290

1. Gud er lys, kærlighed og retfærdighed. Enhver, der i sit liv åbenbarer disse egenskaber, vil repræsentere og ære sin Herre.

2. I alle, fra den mindste og ringeste til den mest fremtrædende, bør vide, hvad retfærdighed, kærlighed og visdom er. I alle skal forstå, at den guddommelige lov er uforanderlig, så I kan elske den og ikke bede mig om at ændre jeres skæbne.

3. Vær klar over: Når jeres Fader, Skaberen, aldrig ændrer nogen af sine love, har I ikke den mindste ret til at gøre det.

4. Jeres sjæl er lykkelig, fordi den nu har været i stand til at udvikle sig. For hver gang den kommer til jorden for at inkarnere, bringer den viden med sig fra tidligere liv, og det lys, den modtager i den åndelige dal, er erfaring, er et fyrtårn, der oplyser dens udviklingsvej.

5. Kendskabet til livet er den sande videnskab, det er sjælens evige lys, og al denne erfaring tilsammen er den viden, som I gradvist tilegner jer.

6. I sidste ende vil den eneste skat, som sjælen bevarer, være den viden, der er vundet i livets kamp. Derfor siger Jeg jer, at I ikke skal spilde dette lys, som er jeres arv, på nytteløse gerninger, men kun skal anvende det til gode, hæderlige og ædle gerninger. En lignelse herom, som jeg fortæller jer, kan I finde i verdens penge, som – når de anvendes rigtigt – er en velsignelse, men som, når de spildes, kun forårsager ondt.

7. I må også lære ikke at fortvivle, når renselsestiden kun langsomt går forbi. For netop da sættes mange af sjælens dyder på prøve i hjertet, og da kan mennesket opdage den sande bøn i sig selv – den, der foregår fra ånd til ånd, tavst, i stilhed. Da kan I høre stemmen fra jeres indre væsen – den åndelige sjæl, som I, selvom den er jeres egen, ikke kender.

Jeg må danne en hær af dette folk og gøre mange af jer til ledere – men ikke ledere i betydningen af jordisk magt, ikke til den brodermorderiske krig, men som soldater for at banke en brèche for lyset, for at sejre med fred og overbevisningskraft, for at ødelægge, ja, men for at ødelægge det skadelige og oprette det gode.

8. I siger i jeres hjerter: »Gud er retfærdighed.« Så spørger Jeg jer: Når I forstår, at Gud er fuldkommen retfærdighed og visdom — hvorfor kræver I da nogle gange, at de guddommelige love ændres?

9. I dømmes overfladisk, som om I var børn, og tænker ikke på, at de prøvelser, der plager jer, er jeres eget værk. Når de derfor rammer jer, ønsker I, at de skal vige fra jer, at skæbnen skal ændres, for ikke at lide, for ikke længere at drikke lidelsens bæger.

Årsagen hertil er, at I med jeres åndelige blik ikke kan trænge ind i virkeligheden for at forstå, at alt, hvad I høster, har I selv sået, og at I selv har pådraget jer enhver lidelse.

10. Nej, I har aldrig forstået at trænge ind i sandheden, og når smerten derfor trænger ind i jeres hjerte, betragter I jer selv som ofre for en guddommelig uretfærdighed. Men Jeg siger jer, at der ikke kan eksistere den mindste uretfærdighed i Gud.

11. Guds kærlighed er uforanderlig, urokkelig og evig. Den, der derfor tror, at den Guddommelige Ånd kan blive grebet af vrede, raseri og hids, begår en stor fejl. Sådanne svagheder kan kun forestilles hos menneskelige væsener, når de mangler sjælelig modenhed og herredømme over lidenskaberne.

12. Indimellem siger I til Mig: »Herre, hvorfor skal vi 'betale' for konsekvenserne af handlinger, der ikke er vores egne, og hvorfor skal vi høste den bitre frugt, som andre har frembragt?« — Derpå svarer Jeg jer, at I ikke forstår noget af dette, fordi I ikke ved, hvem I tidligere har været, og hvilke handlinger I har udført.

13. Hvor meget har alle dem, der forkynner en lære fuld af frygt, straf og uvidenhed, forvrænget sandheden om Min retfærdighed! Men kender I grunden til denne fremgangsmåde? Fordi de har brug for herredømme over de andre, fordi de ikke kender til ydmyghed og i stedet har nok forfængelighed til at kalde sig sandhedens ejere og de udvalgte, der står over de andre.

14. De prædiker uvidenhed og skræmmer folk for ikke at miste deres privilegerede stilling.

15. Kun mit lys og min barmhjertighed vil kunne redde de store menneskemasser fra den undergang og det mørke, som de føres ind i.

16. Jeg irettesætter dem, der prædiker en blind tro, en tro uden indsigt, en tro, der er opbygget af frygt og overtro.

17. Lyt ikke til ordene fra dem, der tilskriver Gud alt det onde, der plager menneskeheden, alle plager, hungersnød og epidemier, idet de betegner disse som Guds straffe eller vrede. Det er de falske profeter.

18. Vend jer bort fra dem, for de kender Mig ikke og vil alligevel lære menneskene, hvordan Gud er.

19. Dette er frugten af den forkerte fortolkning, man har givet skrifterne fra fortiden, hvis guddommelige sprog endnu ikke er blevet opdaget i kernen af det menneskelige sprog, hvormed åbenbaringerne og profetierne blev nedskrevet. Mange taler om verdens undergang, om dommedag, om døden og om helvede uden den mindste viden om sandheden.

20. Jeg kendte til det ønske om lys, som menneskene til sidst ville få, og derfor lovede Jeg dem dengang at vende tilbage ved at sige til dem, at Jeg ville sende dem Sandhedens Ånd — et løfte, som Jeg har holdt, og som uophørligt, dagligt og hos hver enkelt af jer går i opfyldelse. Men hvis I til dem, der hævder at fortolke alt korrekt, sagde: »Véd, at Mesteren er kommet i Ånden for at tale til jer om sin lære« – tror I, disciple, at de ville tro jer? Indse, hvorfor Jeg siger jer, at jeres forberedelse skal være meget stor, så I, når I møder vildledte, tåbelige og fanatiske mennesker, ikke vakler, men med den ægte gave af det indre ord og tilstrækkeligt forberedte til at modtage den åndelige inspiration, forstår at oplyse forstandens organer, ryste sjælene og bevæge hjerterne.

21. Min lære er anderledes. Jeg har sagt jer: Der findes ingen »død«; det er evigheden, der venter jer. Der findes hverken evig ild eller straf for synderen. Der findes renselse, prøvelser og oplysning.

22. Alt forandrer sig uophørligt og bevæger sig mod fuldkommenhed. I har et eksempel på dette i jer selv, da I forandrer jer gennem de livsfaser, I gennemlever i jeres liv, og bagefter ikke længere er til stede, for derefter at vende tilbage og tage et skridt fremad.

23. Faderen vil ikke lade sit værk forblive ufærdigt. Hvordan kan I tro, at Han en dag ville ødelægge det, Han har skabt, for at føre det til fuldkommenhed?

24. Bed, og lad Faderen give jer sine lektioner, som det er hans vilje. For I ved ikke, hvad I fortjener, hvad I har brug for, hvad der er til gavn for jer. Overlad jeres sag til hans hænder, og modtag med ydmyghed og glæde det, han måtte give jer.

25. I ser, hvor anderledes sandheden er. Hvis I allerede må føle frygt i jeres hjerte, skal dette ikke være frygt for Mig, men for jer selv, for jeres gerninger, for I vil ikke kunne undslippe deres konsekvenser.

Jeg tillader jer, at jeres sjæl, henført af betragtningen af det uendelige, for en kort stund forbliver således for at nyde den fred, som den endnu ikke kan finde på jorden.

26. Discipel: Selvom I lever i verden, kan I føre et åndeligt liv. For I skal ikke tro, at åndeliggørelsen består i at vende sig bort fra det, der er i overensstemmelse med kroppen, men derimod i at bringe de menneskelige love i overensstemmelse med de guddommelige love.

27. Velsignet være den, der studerer mine love og forstår at forene dem med de menneskelige love til én helhed, for han vil blive sund, stærk, storsindet og lykkelig.

28. I denne tid gennemlever menneskeheden en epoke præget af fiaskoer og vildfarelser, af sygdomme af alle slags som følge af dens

afvigelse fra lovene. Men når den er mest forvirret, kommer min lov som et lys til sjælene og kalder menneskene på fredens vej.

29. Min åbenbaring i denne tid er et nyt kapitel i min visdomsbog; det er et nyt segl, der er løst fra den bog, hvis indhold nu strømmer ud, renser og befrier sjælene og fornyer menneskene.

30. Ser I denne verden, der ikke viser tegn på, at den oplyses af et guddommeligt lys? Sandelig, Jeg siger jer: Selvom menneskene endnu ikke giver store beviser på, at de forstår det, som mit lys inspirerer dem til, vil der ikke være en eneste sjæl, der ikke er vågnet.

31. Folk, forkyndelsen af mit ord blandt jer er meget beskedent. Men hvis menneskeheden kendte dette budskab og satte sig for at følge det, ville den være på vej mod frelsen.

32. Jeg måtte åbenbare Mig blandt de fattige, i skødet af et folk, der ikke pralede med overlegenhed, men som åndeligt var følsomt over for Min tilstedeværelse og Mine inspirationer — en følsomhed, som Jeg ikke har fundet hos de folk og nationer, der kalder sig store, stærke og jordens herskere.

Det, jeg siger om dig, folk, må du aldrig bruge som argument for at prale af åndelig overlegenhed over for andre. For du skal vide, at den, der falder i forfængelighed, står stille og kommer ikke videre. Den, der derimod er ydmyg, skrider uophørligt fremad, da han altid mener, at han kun har gjort meget lidt.

33. Nøj jer ikke med at høre dette ord, men iagttag også alt, hvad der sker på jeres verden og i jeres omgivelser, så I hele tiden kan erkende opfyldelsen af alt det, som Jeg forkynder jer i mit ord.

34. Når I sover – se, hvordan prøvelserne da kommer for at ryste jer vågne og fortælle jer, at der nu er en tid, hvor I må leve årvågent.

35. Snart vil I ikke længere være stammende disciple, men blive medrivende mestre, på hvis vej der vil være kampe, forræderi og forfølgelse. Men selv i menneskehedens mørkeste nætter vil I se det uudslukkelige lys fra min sandhed stråle.

36. Mine budbringere vil sprede sig over jorden, og spiritismen vil falde ned over menneskenes materialisme som en regn af fred, som en lindrende dug.

37. Denne tåbelige verden, der er døv for enhver åndelig stemme, vil stadig tro på min komme i den tredje tid og elske mit budskab. Men du, folk, har pligten til at give dine medmennesker et eksempel på tro og lydighed, som skal være opmuntring og inspiration på menneskehedens vej.

38. Udfør jeres opgaver som sjæle og som mennesker på jorden. I kender allerede lovene og vejen.

39. Giv jeres hjerte frihed, så det kan begynde at føle med de andres smerte. Lad det ikke kun være optaget af og bestræbe sig på udelukkende at føle det, der vedrører jer selv. Vær ikke længere ligeglade over for de prøvelser, som menneskeheden gennemlever.

40. Hvornår vil jeres kærlighed blive så stor, at den kan omfavne mange medmennesker og elske dem, ligesom I elsker dem, der bærer jeres blod i sig og er kød af jeres kød? Hvis I vidste, at I i højere grad er sjæle end kroppe, ville mange ikke tro det. Men jeg siger jer: I er sandelig mere søskende i sjælen end i jeres legemshylster, for sjælen hører til evigheden, mens kroppen er forgængelig.

41. Tænk derfor på, at familierne her på jorden opstår i dag og opløses i morgen, mens den åndelige familie eksisterer for evigt.

42. I dag er I endnu ikke i stand til at føle eller leve efter disse undervisninger. Men I må efterhånden ofre jeres hjerte i opfyldelsen af den evige bestemmelse om at elske hinanden.

43. Når jeres skridt på vejen mod åndeligt broderskab begynder at blive mere sikre, vil jeres læber begynde at udtale læresætninger, som I selv endnu ikke kender, og dybsindige åbenbaringer.

44. Til dem, der er mig tro, til de stærke, til dem, der virkelig forbereder sig — til dem vil jeg betro dette budskab, dette ord, for at de kan bevare det rent, forsvare det og beskytte det mod fremmede indblandinger. For min lære skal omvende menneskeheden. Men hvis I blander andre forestillinger ind i den og skjuler sandheden, vil al overbevisningskraft og alt lys gå tabt på jeres læber og i jeres gerninger. Se, hvor meget Jeg bestræber Mig for jer, for at I ikke skal falde i fristelse. Men det påhviler jer at bede og anstrenge jer for ikke at falde.

45. Snart vil I ikke længere høre dette ord, og tilsyneladende vil I være alene, uden hyrde på livets vej. Men Jeg forbereder jer, så I fra det første øjeblik efter denne forkyndelses afskedshilsen ved, at min Ånd vil være jeres leder, at mit lys vil stråle i jeres ånd for at opmuntre jer.

46. Med tiden vil mange af dem, der hidtil har nedvurderet dette værk, med stor anger beklage, at de ikke har opfyldt deres opgave og har spildt den dyrebare tid. Men til dem, der angrer af hele deres hjerte, vil Jeg sige: »Her er mit værk, her er jeres opgave; rejs jer for at udføre den, for der er stadig tid til det.«

47. Ve dem, der i deres dumhed eller stolthed udsætter dagen for deres anger! For hvis de sår tidsel i stedet for hvede – hvad vil da blive deres høst?

48. Jeg læser netop for jer i Fremtidens Bog, så I kan erfare, hvordan I skal vandre og handle.

49. Mit rige nærmer sig jer. Derfor har Jeg sendt jer mit ord for at forberede jer, og Jeg har sendt jer Elias' ånd for at forene og rense jer.

50. Jeg er vejen, og ad den vil I alle komme til Mig.

51. Den »Tredje Tid«, som I nu lever i, er tiden for afsløringen af store hemmeligheder.

52. Lærde og teologer vil blive nødt til at korrigere deres viden i lyset af den sandhed, som Jeg i øjeblikket åbenbarer for jer: Dette er den tid, hvor menneskene skal åbne deres øjne for lyset af Min visdom — et lys, som Jeg har omdannet til en lære, så I gennem den åndeligt kan opstå til det sande liv.

53. Nu skal verden erfare sandheden om »kødets opstandelse«, som er sjælens reinkarnation.

54. At reinkarneres betyder: at vende tilbage til den materielle verden for på ny at blive født som menneske; sjælens opstandelse i en menneskelig krop for at fortsætte sin mission. Dette er sandheden om »kødets opstandelse«, som jeres forfædre har talt om, idet de har givet både forvrængede og absurde fortolkninger.

55. Reinkarnationen er en gave, som Gud har skænket jeres sjæl, så den aldrig begrænser sig til materiens ringhed, til dens flygtige eksistens på jorden, til dens naturlige mangler, men så sjælen — da den stammer fra en højere natur — kan benytte sig af så mange materielle legemer, som den har brug for til at udføre sine store opgaver i verden.

56. Gennem denne gave beviser sjælen sin uendelige overlegenhed over »kødet«, over døden og over alt det jordiske, idet den overvinder døden, den ene krop efter den anden, og overlever dem alle, uanset hvor mange der er blevet betroet hende. Den er sejrherre over tiden, modgangen og fristelserne.

57. Spiritualismens lys åbenbarer nu for verden den sandhed, retfærdighed, fornuft og kærlighed, som er forbundet med sjælens evne til reinkarnation. Ikke desto mindre vil verden i første omgang stædigt bekæmpe denne åbenbaring og fremstille den som en fremmedartet og falsk lære for at indgyde mistillid hos mennesker af god tro.

58. De bestræbelser, som trosretningerne gør for at holde deres troende fast i de indgroede spor af gamle trosforestillinger og utidssvarende trossystemer, vil være nytteløse og forgæves. For ingen vil kunne standse det guddommelige lys, der trænger ind til selve bunden af den menneskelige tænkeevne og vækker sjælen til en tidsalder med

åbenbaringer, guddommelige indskydelser, opklaring af tvivl og mysterier samt åndelig befrielse.

59. Ligeledes vil ingen kunne standse den strøm, som menneskeheden vil udgøre, når den bryder frem i sin længsel efter frihed i tænkning, ånd og tro.

60. Ingen skal tro, at Jeg river de forskellige trossamfunds elever, troende eller tilhængere væk fra dem — nej. Men timen er kommet, hvor en ny tid tager sin begyndelse, bringer glemte lektioner frem i lyset, fjerner unyttige skikke, troslærer og traditioner, rensrer og befri sjælene for alt det falske for at give dem åndens sande brød, som altid er blevet erstattet af ritualer.

61. Gennem dette lys vil menneskene forene sig, folkeslagene forsone sig, fjenderne tilgive hinanden, og gennem det samme vil man forstå essensen af den lære, der i næsten 2.000 år har undervist jer med ord og gerninger.

62. Forekommer det jer usandsynligt, at menneskeheden i denne epoke forstår det åndelige? Lad da menneskeheden historie passere forbi jer, understøttet af intuitionen og af det, som jeres ånd åbenbarer for jer, så I ved, at der var en epoke, hvor — efter at jordens folk var styrtet ned i en afgrund af had, laster, uvidenhed, overtro og fanatisme — der rejste sig mennesker, der var inspireret af Kristus og fyldt af tro og kærlighed, og som som en ustopkelig strøm af lys og håb bredte sig ud over nationerne og landene.

63. Kristus var på læberne hos disciple og martyrer, der levede for at så og udbrede kærlighedens guddommelige frø. Kristus åbenbarede sig for verden gennem sine tjenere og levede i hvert hjerte hos dem, der elskede ham i hans guddommelige lidelse.

64. Kort var den tid, hvor denne fred og denne harmoni bar frugt blandt jordens folk og nationer, for ugræsset af utaknemmelighed og gudløshed dækkede igen markerne. Men i dagene med åndelighed, harmoni, forståelse og broderskab — hvor meget fred, inspiration og lys var der blandt menneskene! Når denne harmoni og denne åndelighed en gang bliver essensen af jeres liv — kan I forestille jer, i hvilket omfang min uåbenbarede visdom ville strømme ud over menneskenes ånd?

65. Tvivl ikke på det, som den Nye Tid lover. For hvis jeres tro ikke var ægte, ville I ikke være værdige til at opleve opfyldelsen af mit ord.

66. Lad jeres sjæl komme tættere på Mig, for Jeg vil give den det, den har brug for.

67. Modtag den guddommelige undervisning og lyt utrætteligt til Mig, så vil I inden for kort tid opleve, hvordan I vil udvikle jer betydeligt i åndelig viden.

68. Lad ikke denne nådetid gå til spilde; tænk på, at I har måttet lide meget for at kunne nå frem til denne vej og lære min åbenbaring at kende.

69. Efter så mange bitterheder høster I nu en sød frugt. Spild den ikke, for i morgen skal I bringe den til dem, der hungrer efter fred og sandhed.

70. Når smerten har rensset jer, så bevar renheden i sjælen og i hjertet. Jeg ønsker, at I skal vise jer for menneskeheden som et fornyet folk. Så vil I tjene som en åben bog for andre folk, der i øjeblikket renses gennem deres smerte for at blive værdige til at modtage mit budskab.

71. Alle disse folk og nationer, der har tømt lidelsens bæger til bunds, er kaldet til snart at lære min nye åbenbaring at kende, som vil lægge honning og balsam på så megen smerte.

72. Allerede nu er mit ord, som blev givet i den Anden Tid, nået ud til jordens grænser. Men vid eller husk, at dette var det tegn, jeg gav jer, for at min genkomst skulle mærkes af alle mennesker.

73. Lad jer, som har mit ord til rådighed, lade opfordringen gå ud til jeres medmennesker. Sig til dem, at jeg ikke er kommet for at dømme deres fejltagelser eller lægge mærke til deres skampletter, men at det var deres nød, der fik mig til at opsøge dem, og at jeg har en kærlighedsgave til hver enkelt af dem hos mig.

74. Bring kærlighedsgaven til hjerterne. Dette vil være jer til nytte, når I en dag bærer min lære til ukendte lande.

75. Opdager I ikke i kernen af mine ord det guddommelige ønske om, at I skal blive et rent folk med hensyn til tænkning, gudsdyrkelse, gerninger og arbejde?

76. Jeg inspirerer jer til at opnå fortjenester; men I skal ikke lade jer drive af det egoistiske ønske om jeres egen sjæls frelse, men I skal udføre jeres gerninger med tanke på jeres medmennesker, med tanke på de kommende generationer, hvis jubel vil være meget stor, når de finder vejen banet af de »Første«. Da vil *jeres* lykke være grænseløs, fordi jeres brødræder og søstres glæde og fred også når jeres sjæl.

Hvor anderledes er det ikke for dem, der kun stræber efter *deres* egen frelse og salighed; for når de når frem til det sted, de har fortjent gennem deres gerninger, kan de ikke et øjeblik finde fred eller glæde, når de ser på dem, de har efterladt, og som bærer den tunge byrde af deres lidelser.

77. Sandelig, Jeg siger jer: De sande disciple af denne lære vil være retfærdige og rene i deres gerninger, ligesom deres ånd, der er mit eget lys.

Min fred være med jer!

## Undervisning 291

1. Folk: På dagen for mit farvel vil I føle en tomhed omkring jer. I vil føle jer svage, fordi I har vænnet jer til dette ord, hvori I i lang tid har fundet opmuntring, trøst, balsam og viden. I vil savne denne åbenbaring, som har givet jer så megen mod i livets kamp.

2. Men sandelig, jeg siger jer: Hvis I allerede havde en bedre forståelse, ville I se frem til denne dag med glæde, i vissheden om, at min Ånd ikke vil skille sig fra jer, og at min inspiration ikke et øjeblik vil svigte jer.

3. Indse, hvorfor Jeg så ofte har sagt til jer, at I ikke skal vænne jer til mit ord, at I ikke skal lytte til Mig af vane. For de, der har opført sig således, vil savne dette ord med stor smerte i deres hjerte.

4. I har endnu en kort tid tilbage, hvor I kan forstå mange undervisninger, fjerne jeres tvivl, styrke jer i jeres beslutninger og gøre jer overvejelser samt vinde indsigt i de faste grundlag for det, som min lov giver jer.

5. Husk, at Jeg har lært jer at afvise alt, hvad der udgør en påtvunget religionsudøvelse, og hvad der blot er en vane. Glem ikke, at Jeg har forenklet religionsudøvelser, tilbodelsesformer og trosbekendelser for jer og har tilladt, at jeres samvittighed er roret, der skal styre jeres livsskib.

6. Jeg har givet jer klart definerede principper, så I ikke eksperimenterer med usikre lærdomme, selvom de efter jeres mening forekommer tilladte og gode.

7. Den, der sætter sin fulde tillid til mit ord, vil hverken snuble eller fejle, og snart vil han høste gode frugter.

8. Kærlighedens lov, som næstekærlighed, forståelse og tilgivelse over for jeres medmennesker udspringer af, er det fundament, som jeg har inspireret jer til i forbindelse med jeres åndelige mission.

9. For at erkende min sandhed kræves hverken menneskelig lærdom eller den viden, som findes i menneskenes bøger. Ånden har gaven og evnen til at fornemme sandheden.

10. Da mit ord er let at forstå, og principperne i min lære er udtrykt fuldstændig klart, behøver I ikke at frygte, at uforudsete vanskeligheder vil forhindre jer i at gå jeres vej med faste skridt.

11. Jeg har læst i jeres hjerter og konstateret, at I ønsker at forblive tro mod den lære, som Jeg har bragt jer. Våg og bed, lyt og tænk grundigt over det, så jeres gode forsætter ikke ødelægges af en eller anden svaghed fra jeres side i prøvelsens stund. Husk, at de menneskemængder, der fulgte Jesus i den anden tid, og som gav indtryk af at have forstået ham, forlod deres mester i ofringens øjeblikke, i den afgørende time. Selv

apostlene, der havde fulgt ham så tæt, følte i den time deres kræfter og endda deres tro svinde.

12. Årsagen hertil er, at den menneskelige natur er svag og har brug for opmuntring fra en stærk ånd.

13. Drik derfor af vinen fra mit ord, så I kan blive stærke, og så I, når prøvelsen kommer, kan bevise, at I er disciple, der er blevet hærdet i bøn og kamp, i selvransagelse og i praksis.

14. Søg ikke at forherlige mit værk ved hjælp af pompøse midler eller offentlige manifestationer, for jeres triumf ville let bryde sammen, fordi I ikke har bygget den på et fast fundament.

15. Imponer ikke jeres medmennesker med vidnesbyrd om mirakuløse helbredelser eller åbenlyse mirakler, for I ville blot ende med at smitte hinanden med fanatisme. De, der virkelig legemliggør sandheden, som forstår at udøve oprigtig gudsdyrkelse, som virkelig sår og udbreder kærlighedens frø, er så enkle, så beskedne og ydmyge, at de lever ubemærket blandt de andre. De beder, og ingen ved det. De helbreder en syg, og kun få eller ingen ser dem. De græder for en næstes skyld, men deres tårer er usynlige, fordi de, i stedet for at strømme udad, stiger op til Faderen.

16. Vær ikke bekymret, folk, Jeg siger jer ikke, at alt, hvad I gør, er ufuldkomment. Jeg retter blot alt det forkerte, men Jeg tager imod alt det gode, I bringer Mig.

17. Lyt her opmærksomt til undervisningen gennem mit ord, så I kan lære. Men vær opmærksom på jeres samvittigheds stemme i jeres livshandlinger, for den vil fortælle jer, om I handler godt eller dårligt, om I har opfyldt jeres opgave eller ej. Når I så mærker, at jeres hjerte græder på grund af jeres medmenneskers lidelse; når I deler den velsignelse, I modtager fra Gud, med de nødlidende; når I forstår den menneskelige elendighed og bestræber jer på at lindre den uden at forvente en belønning – så lever I op til Mig og vil kunne føle den fred, som samvittigheden skænker jer.

18. Discipel: Hvad skal spiritualisten gøre for at hjælpe den lære, han udøver, til sejr i denne tid med tragedier, krige og smerte? Forene sig med andre og forene jer alle med Mig, så jeres kraft og jeres lys kan gøre sig gældende i verden.

19. Se på menneskeheden: ligeglad med åndelig fremgang – ikke kun på det materielle område, men også inden for de religiøse samfund, hvor tradition og vane er blevet gjort til lov.

20. Se, hvordan mennesket selv i disse tider præget af videnskab og menneskelig fremskridt stadig dræber sine medmennesker, hvordan

folkeslagene bryder deres bånd af broderskab eller venskab med andre folkeslag, og hvordan de enkelte menneskers verdenssyn kommer i konflikt med hinanden og støder sammen.

21. Disse marker, der tilsyneladende er ufrugtbare for det guddommelige, er ikke desto mindre egnede til den åndelige såning. Begiv jer ud, og I vil ved hvert skridt opleve længslen efter lys, elendigheden, uvidenheden og smerten i alle dens former. Lad jeres tanker nå derhen, send dem fulde af gode ønsker, lysende idéer og åndelig inspiration. Lad jeres dybtfølte, oprigtige ord, der er gennemsyret af lys, trøst og balsam, blive hørt. Så vil I opleve, at menneskeheden er en egnet mark for jeres ånds arbejde.

22. Arbejd utrætteligt på jeres livsvej, og Jeg forsikrer jer om, at den fred, I oplever undervejs gennem den fuldførte mission, vil være endnu større, når jeres sjæl går ind i det hinsides. Men tænk foreløbig ikke på belønninger.

23. Hvor ynkelig er den menneske, der stadig tror, at sjælen er bestemt til at modtage en evig belønning eller en evig straf på grund af sin korte jordiske vandring i den menneskelige krop!

24. Mit ord vil i denne tid være det fyrtårn, der bringer lys ind i menneskehedens mørke. I vil nu opleve, hvordan denne nutidige verden – materialistisk, fjendtlig og egoistisk – vil forvandle sig, fordi min lære, som undertiden er voldsom som et uvejr og til tider mild som en let brise, vil feje det uretfærdige væk og give liv til det gode frø, så menneskene kan opbygge deres fremtid på fundamenter af kærlighed og harmoni.

25. Når menneskene når dertil, at de tænker universelt i kærlighed, vil hver enkelt stræbe efter at fuldkomme sig selv, bedre at leve op til og tjene de andre. Enhver frygt for straf vil blive overflødig; mennesket vil følge lovene ikke af frygt, men af overbevisning. Først da vil menneskeheden have udviklet sig åndeligt og intellektuelt.

26. Indtil nu har menneskets hovmod fået det til at se bort fra den åndelige del, og manglen på denne viden har forhindret det i at være fuldkommen.

27. Så længe mennesket ikke lærer at opretholde harmoni mellem sine fysiske og sjælelige kræfter, vil det ikke kunne finde den balance, der bør herske i dets liv.

28. Mit ord har været hos jer, folk. Forstå det; men hvis I skulle være i tvivl, så bed, mediter, beder om mit lys, og I vil modtage oplysning om det, I ønsker at vide.

29. Vær velkomne, vandrere, som har formået at holde fast i troen; her er belønningen for jeres urokkelige tillid: det er mit ord, som I så længe har ventet på. Drik nu af det, indtil I har fået nok.

30. Velkommen til dem, der tror på Mesterens ord, for de vil opleve, at mit løfte går i opfyldelse.

31. Nu har I modtaget det, I så længe har bedt om. I morgen, når I står foran de store menneskemængder, vil I virkelig forstå årsagen til mit kald. Jeg alene ved, at der er mange mennesker, der lever i forventning om den glade budskab, og jeg ønsker ikke, at de skal dø, uden først at have hørt mit ord på mine vidners læber. Der er sultne og tørstige, ligesom I har været det. Men ligesom jeg havde medlidenhed med jeres behov, så skal I også have det med dem.

32. Verden venter på, at min stemme kalder på den; menneskenes hjerte, selvom det er dødt for troen, forventer, at Kristi stemme nærmer sig det og siger til det: »Stå op og gå«.

33. De »døde«, de »blinde«, de syge og de udstødte udgør et meget stort folk. Jeg vil komme til dem, for de, der lider åndeligt eller legemligt, er mest modtagelige for min tilstedeværelse. Verdens store – dem, der har magt, rigdom og verdslig herlighed – tror ikke, at de har brug for Mig, og de forventer ikke, at Jeg kommer: Hvad kunne Kristus dog give dem, når de jo siger, at de allerede har alt? Måske nogle åndelige goder eller en plads i evigheden? Det interesserer dem ikke!

34. Det er grunden til, at Jeg har opsøgt disse skarer af fattige og syge i krop og sjæl for at forkynde Min lære blandt dem ; for de længtes efter Mig, de søgte Mig. Så var det kun naturligt, at de fornemmede Min tilstedeværelse, da tiden kom til at vise Mig for menneskeheden på ny.

35. Når tiden er inde, vil dette umådeligt store folk af syge, fattige, undertrykte og udstødte ved mit kald rejse sig som verdens stærkeste og uovervindelige folk. Ingen menneskelig magt vil kunne bringe dets stemme til tavshed, når det rejser sig og siger: »Herren åbenbarer sig i øjeblikket. Han sendte os sit budskab, for at vi kunne gøre os rede til at modtage Ham fra ånd til ånd.« Således vil det i sandhed ske, for det er forberedelsesbudskabet og min lære, som Jeg formidler gennem de dertil udvalgte talspersoner — et budskab, der vil nå frem til mine sendebud i de forskellige dele af verden.

36. Mit ord på mine vidners læber vil have samme virkning i hjerterne, som det havde på dette folk, da det hørte det samme direkte fra en talsmands mund. Men I må forberede jer på at tale med oprigtighed. I bøn og næstekærlighed vil I kunne finde inspiration, og sandelig, Jeg siger jer,

de »døde« vil da opstå, og de vantro vil bekende, at kun Helligåndens disciple kan tale således.

37. Jeg forbereder jer, for I vil møde en menneskehed uden fred, uden kærlighed, uden broderskab og uden harmoni. I vil overbringe dem det guddommelige budskab, som jeg har udpeget jer til at udbrede. Så vil I se fornyelsens mirakel, som I har set udfolde sig i jer selv, gentage sig blandt de folk og nationer, som mit ord ligeledes vil nå frem til, og som vil bryde materialismens, afgudsdyrkelsens, lasternes og uvidenhedens lænker.

38. I vil komme til at udføre en stor mission i denne Tredje Tid, når Jeg en dag efterlader jer i verden som mestre.

39. I dag er I det lille barn, der modtager mit ord; i morgen vil I være den discipel, der studerer læren, og senere den mester eller apostel, der følger og lever efter den lære, han har modtaget. Glem ikke, at det var mit ords enkelhed, der gav jer begyndelsen til jeres åndeliggørelse, så I aldrig må tilføje noget overflødigt til det.

40. Sammenlign altid jeres nutid med jeres fortid, så I kan fastslå, om I er kommet videre, eller om I står i stampe. Hvor mange sjæle er der ikke vågnet op på grund af denne prøve og har udbrudt: »Herre, hvordan er det muligt, at jeg har sovet så længe ? Hvordan kunne jeg forblive sløv og ligeglad, mens Du taler blandt os? Hvordan kunne jeg fornægte Dig, når jeg jo bærer Dig i mig?“

41. Ingen vil kunne modstå kraften i mit ord, for det har magten til at vække sjælene og få selv det hårdeste og mest følelseskolde hjerte til at føle og skælve. Jeg behøvede ikke at tugte jer for at tvinge jer til at opfylde jeres opgave, og jeg bruger heller ikke vold for at bringe jer på denne vej; jeg har ikke engang skræmt jer med ord og trusler. Min stemme har været kærlig og overbevisende, og den har vakt tro, tillid og lydhed i jer.

42. På samme måde skal I i morgen tale til jeres medmennesker og derved vække kærlighed, ikke frygt, for da ville frøet ikke være sandfærdigt.

43. Mit værk skal nå menneskeheden i ren form, så den kan begive sig ud for at opfylde min lov og omfavne korset for sin frelse.

44. Jeg har givet mennesket, hele menneskeheden, et løfte, og jeg vil holde det, for mit ord er en konges ord. Gennem mine disciple vil jeg sende jer mit ords gyldne hvede, og dette vil tjene som rustning for menneskene, så de snart kan glæde sig over samtalen fra ånd til ånd. For efter 1950 vil jeg hverken her eller noget andet sted nogensinde igen åbenbare mig *gennem en talers forstand*.

45. Foren jer, folk, for prøvelserne nærmer sig. Fjenderne af mit ord vil ligeledes forene sig for at bekæmpe og splitte jer. Men hvis I stoler på

bønnens kraft og styrker jer ved mit ord, vil I ikke blive besejret. Jeres magt vil være åndelig; den vil aldrig hvile på penge eller jordisk magt.

46. Udnyt denne lejlighed, folk, vent ikke på andre tider, for de vil aldrig komme for at bringe jer det, som I ikke har forstået at udnytte.

47. Sæt jer ved mit bord med det åndelige ønske om altid at lære af det mange, som jeres Mester åbenbarer for jer.

48. Disse sidste år af min åbenbaring vil være uudslettelige for alle dem, der værdsætter det, der er strømmet ind i dem gennem min Ånd.

49. Mine disciple vil utrætteligt tale om alt det, som Mesteren har åbenbaret og gjort kendt for dem.

50. For dem, der lever i en dagligdagens trummerum, hvor den ene dag er som den anden og den ene lektion som den anden, vil de herligheder, som Jeg har gemt til de sidste dage af Min åbenbaring, gå ubemærket forbi. De vil heller ikke mærke den forandring, der må finde sted fra det øjeblik, hvor Mit ord slutter. For de har aldrig haft lyst til at stige op, og de har heller ikke elsket den udvikling, som er fremskridt og fuldkommenhed for sjælen.

51. Jeg må tale således, for at de, der endnu sover, må vågne. For Jeg ønsker ikke, at en del af dette folk skal opnå frelse, mens den anden del går til grunde. Mit ønske er, at I alle skal stræbe op mod lyset.

52. Hver enkelt skal være en åben bog for sine medmennesker, og på dens sider skal det afspejles, hvad hver enkelt bærer i sin sjæl. Siderne i denne bog vil være jeres gerninger, og hvis der i jeres væsen findes åndelighed, kærlighed og visdom, vil verden anerkende jer som initiativtagerne til en ny tid, som forkynderne af en tidsalder med lys og sjælelig udvikling.

Hvis derimod kun gudsdyrkelsen ud fra tradition og det ydre findes hos jer, vil der i jeres bog kun være fanatisme, uvidenhed, forvirring og mørke. For disse sidstnævnte ville det være langt bedre ikke at tale om mit værk, så længe lyset endnu ikke er gået op i deres sind. For deres afkom vil — i stedet for at være gavnligt — være skadeligt for andres arbejde, selvom de har gode hensigter.

53. Hvad har I gjort med mit ord, o folk, at jeg ser mig nødsaget til at tale således til jer på dette tidspunkt, hvor min åbenbaring snart nærmer sig sin afslutning?

54. I har sovet, folk, fordi I troede, at denne åbenbaring ville vare evigt, og at den ikke havde anden opgave end at glæde jer gennem mit ord og helbrede enhver lidende, der måtte komme til jer. I dag har virkeligheden vækket jer: 1950 – det år, der tusind gange er blevet forkyndt som det sidste i min åbenbaring – står for døren.

55. Det er få, meget få, der »våger« i forventning om året 1950 og forbereder sig på den prøve, der for dem vil udgøre afslutningen på denne tidsperiode.

56. Dette år vil ikke kun have betydning for dette folk – nej. Mens det for jer er afslutningen på en tidsperiode og begyndelsen på en ny, vil det for kirkerne være et år med dom og selvransagelse. For videnskaben og for hele menneskeheden som helhed vil det være en prøvelsens tid.

57. Når dette værk breder sig, og menneskene erfarer, at Jeg i 1950 lod mit ord lyde for sidste gang gennem det menneskelige forstandsorgan, vil de forstå, at alt, hvad der i disse dage har manifesteret sig i jeres liv, var den Hellige Ånds kald og gnister af dens lys. Selv teologerne vil da blive eftertænksomme.

58. Våg og bed, I menneskemængder. For selv om den time, hvor Jeg for sidste gang taler til jer, allerede er meget nær, er der stadig tid til, at I gennem en oprigtig selvransagelse kan nå frem til en forståelse af, hvad der nu sker, og af, hvad I skal gøre i fremtiden.

59. Dette er en vejledning til forberedelse – endnu en, som Jeg giver jer – for at I ikke skal fejle i det daglige arbejde, som I må påtage jer.

60. Vær velsignet, mit folk. I kommer i længsel efter mit ord, som er trøst og næring for jeres sjæl. I har lært at udlede essensen, meningen, der ligger i det, og at erkende min vilje.

61. Dette ord, som har vækket jeres sjæle, der så længe har sovet, er i dag jeres glæde og har fyldt jeres hjerter med fred og kærlighed. Det har omsluttet dem, der skælvede af kulde, og har fyldt dem, der længtes efter lys, med håb. Det er den åbenbaring, som jeg har opbevaret i mit skatkammer for Israels folk og for hele menneskeheden.

62. I denne tid har Jeg talt til jer på samme måde, som Jeg taler til englens i det hinsides. Jeg har ikke gjort nogen forskel på jeres sjæle, fordi de lever i den jordiske dal, som Jeg har sendt jer til. I bliver alle elsket lige meget af Mig. I er i færd med at udvikle jer og nærme jer Mig. For ved vejs ende venter Jeg på jer, og mit guddommelige skød længes efter jeres nærvær. Lær vejen at kende, så I kan nå frem til Faderens hus, til Faderens hjerte, til jeres Guds Ånd.

63. Jeg har åbenbaret Mig for jer, fordi I altid har troet på den levende Gud, jeres eneste Gud, som aldrig tier, som ikke skjuler sig, men som altid leder, rådgiver og inspirerer. Denne tro nærer jer og redder jer.

Hvis tre af mine børn på denne måde søgte mig midt blandt menneskeheden, ville jeg allerede gennem dem udgyde mine velsignelser. Men jeg ser, at store menneskemængder lytter til mig og tror på mig.

Israels folk vil snart være fuldtalligt — de 144.000, som Jeg har mærket, vil være ved foden af bjerget, i den strålende »dal«, i den udvalgte by. Da vil Min glæde være stor.

64. Når I forbereder jer, vil Jeg udgyde al den viden, som menneskeheden har brug for, i jer. Jeg giver jer en stor myndighed, så I kan tale om Min komme i den Tredje Tid.

65. Mit ord har givet jer meget at tænke over. I har påbegyndt en omfattende studier og har opdaget, at min undervisning er uendelig, at den horisont, den åbner op for, bliver bredere for hver dag, og at I ikke er i stand til at forstå den i al sin sandhed.

I dag modtager I den ene undervisning efter den anden og kan glemme mit ord. Men det tidspunkt vil komme, hvor I i det rette øjeblik vil huske hver af disse undervisninger, og da vil jeres overbevisningskraft være stor.

66. I den første tid udvalgte Jeg den, der skulle repræsentere Mig på jorden: Moses, og gennem ham åbenbarede Jeg Min visdom, Min magt og Min strenghed. I har forstået Mig i det omfang, jeres sjæls begrænsede udvikling tillod det. Jeg talte gennem patriarkernes og profeternes mund, og Mit ord trængte ind i hjerterne. Folket modtog Mine inspirationer og Mine bud. Jeg lod jer krydse ørkenen for at give jer en stor lære, og I har udviklet jeres sjæle og oplevet troen og tilliden til Mig.

67. Efter en lang vandring, efter år med tålmodighed og erfaring, er I trådt ind i Kana'ans land og har set det løfte gå i opfyldelse, som min Ånd gentog dag efter dag. I har fundet det velsignede og forberedte land. Det var en oase af fred, som Jeg overgav jer, for at I skulle tro og formere jer. Da I derefter blev undervist gennem Mine udsendte, gik I ud blandt menneskene og viderebragte vidnesbyrdet om den pagt, som Gud indgik med menneskene.

68. Således har Jeg til alle tider opmuntret jer gennem Mine løfter. I denne Tredje Tid har Jeg sagt til jer: Jeg betror jer fredsarbejdet blandt menneskeheden. Jeg vil fuldføre det gennem jer, så snart I er forberedte. Men ikke kun den nuværende generation vil medvirke hertil; jeres børn og deres efterkommere vil fortsætte fredsarbejdet. Jeg viser folket en lang vej til gennemførelsen af denne mission.

69. Tænk over de opgaver, som Jeg har pålagt hele folket. De modgang, I møder på jeres vej, er store, og I må derfor være stærke og kraftfulde for at nå frem til målet for jeres bestemmelse. I skal leve i fællesskab med Faderen, i fuldkommen bøn, og overholde mine love uden nogensinde at forfalde til fanatisme eller mysticisme, for I vil kun elske mig i jeres hjertes tempel.

70. Gaven af det indre ord vil være i jer alle, og således vil I let kunne forklare mit værk. I vil trøste menneskenes hjerter og give dem det brød, de har brug for. I vil helbrede sjælens og kroppens sygdomme.

Mennesket lider i denne tid, fordi det har fjernet sig fra opfyldelsen af de guddommelige, moralske og naturlige love og søger hjælp i denne verdens vildfarelse. Det ved ikke, at oprindelsen til dets sygdom ligger i dets sjæl. Det har indtil i dag ikke villet vende tilbage til det oprindelige princip om love, orden og opfyldelse af åndelige pligter og er ikke vendt tilbage til den kilde, hvorfra alt det gode stammer.

Så længe han ikke ydmygt retter sit blik mod Mig, og de følsomme strenge i hans hjerte forbliver forhærdede, og troen ikke er hans vejleder, vil menneskene fortsat falde i vildfarelse, vil de fortsat blive syge og gå til grunde. Men dig, Israels folk, efterlader Jeg fuld af mod, fred og helbredende kraft, så du i mit navn kan lade disse komme dine medmennesker til gode.

71. Stands et øjeblik for at betragte denne verdens voldsomme fald mod afgrunden. Hvad søger menneskeheden? Hvad ser jeg i dens bestræbelser? Kun smerte, fortvivelse og død. Samvittighedens stemme har tavet, og dens lys er slukket. Den oplever sin store forsoningsdag, og dens smerte er stor.

72. Stand dem imod, folk, før de falder endnu dybere! Kæmp med jeres bønner og jeres tanker. Vær et forbillede, og når prøvelser rammer jer, så vis tegn på jeres tro og håb, og se dem blot som en anledning til at rense jeres sjæl.

Vær enkle i alt, hvad I gør, så jeres medmennesker kan forstå jer; gør ikke jeres liv kompliceret. Vær sagtomme som Jesus og enkle som børn og gamle, for disse dyder er et tegn på åndelighed.

73. Vær også som bonden, der glæder sig over sin såning, og som lever i forening med sin Gud. Bonden beder, når lyset fra en ny dag stråler frem, hvor han skal udføre et nyt dagsværk; og ved middagstid og om aftenen, når solen går ned, løfter han igen sin sjæl for at takke for alt, hvad hans Herre har skænket ham. For ham er alt, hvad han modtager, herligt og fuldkomment. Solen, vandet, alle elementerne taler til ham om hans Gud, og i dem elsker han Ham, søger han Ham og skuer han Hans nærvær. Vær ligesådan, I arbejdere på den åndelige mark.

74. Jeg har i denne tid ikke givet jer materiel agerjord til dyrkning. Jeres hænder er ikke i stand til at trække furer for at så materielle frø i dem. Men Jeg har kaldet jer sårmand af mit ord i hjerterne. Jeres daglige arbejde er åndeligt; Jeg har givet jer alt det nødvendige til jeres arbejde –

lyset, kærligheden, ordet. Således har Jeg set nogle af mine børn glæde sig over deres egen såning.

75. Mine goder er ikke gået ubemærket forbi dem. De har altid håbet på disse fra Mig, og i prøvelsens øjeblikke har de sagt: »Herren prøver mig for at se min tro.«

I har ikke kaldt smerten for en »fjende« og er ikke blevet trætte af de utallige prøvelser, som Jeg har sendt jer.

76. Elskede folk, I ved, at I lever i Mig, og at Jeg leder alle jeres handlinger, så Min barmhjertighed løfter jer netop i det øjeblik, hvor prøvelsen efterlader frugter af selvransagelse og styrkelse i jeres hjerter. I har lært mit ord og mine love at kende og ved, at der ud over min kærlighed og min godhed også findes min retfærdighed og min strenghed. Når I synder, må I lide under følgerne af jeres forseelse.

77. Jeg taler dagligt til menneskenes hjerter, men menneskeheden har ikke villet forstå mit sprog. Israel har talt med Mig, men en stor del af menneskene lever fjernt fra Mig. Deres religionsudøvelse er ufuldkommen, men mit lys og min retfærdighed rører i dag hjerterne, og de begynder at vågne op og huske, at der over dem er en Gud, der altid ser kærligt på dem.

Menneskeheden er styrtet ud i kaos, og menneskene formår ikke at løse deres problemer. Deres love har vendt sig imod dem, fordi disse love var baseret på de ufuldkomne videnskaber og materialismen, som Jeg vil tilintetgøre. Om kort tid vil en tidsalder af lys stråle frem for den menneskelige ånd. Menneskerne vil adlyde Mig og respektere Min vilje. Jeg sender beskyttelsesenglene, så de kan lede deres skridt hen imod Mig.

78. Jeg har tilladt, at den åndelige verden i en kort tid træder i forbindelse med menneskene. Deres ånd, som er lige så begrænset som jeres, har åbenbaret sig fuld af renhed og ophøjelse. De er kommet ned for at bistå jer i den store kamp i den tredje tid, og I har tydeligt opfattet dem. Deres velsignende indflydelse har omvendt mange hjerter, og deres eksempel er sandfærdigt.

79. Jeg velsigner de åndelige arbejdere – de arbejdere, der har udfoldet deres gave og ladet disse åndelige væsener åbenbare sig. For både de ene og de andre har fortjenester i Mine øjne. De vil åbenbare sig for jer indtil 1950. Derefter vil de stå jer bi for evigt, for dette er deres vanskelige mission.

Mennesket har brug for en *åndelig* vejleder. Den *guddommelige* vejleder står over alle ånder, og det er Mig. Men på jorden har Jeg tildelt alle mennesker en engel. Hvor meget har de ikke lidt for jeres skyld! Hvor

ofte har de ikke også grædt, når de har betragtet menneskehjertets hårdhed! Men de elsker Mig og udfører tålmodigt deres opgave.

80. Nu begynder Helligåndens tid, hvor de åndelige væsener, der bebor andre »dale«, åbenbarer sig for jer – hvor alle grænser er nedbrudt, og hvor I ligeledes kan hæve jer op til Mig, og Jeg kommer til jer og åbenbarer Mig gennem den menneskelige forstand og taler til jer på jeres eget sprog.

81. Efter 1950 vil Jeg ikke længere tale til jer på dette sprog; Jeg vil tale til jer i en højere, mere ophøjet udtryksform, som I efterhånden vil lære at kende – på det »sprog«, hvor der ikke længere er brug for materielle ord.

I er det åndelige folk, der i denne tid har modtaget min undervisning. Derfor kræver Jeg af jer åndeliggørelse, så jeres sjæl kan åbenbare sig og hverken på sin udviklingsvej, i sin bøn eller i sine åndelige handlinger oplever nogen forstyrrelse, men er fri på sin vej og kan komme til Mig.

Jeg har talt meget til jer om åndelig samtale, har sagt jer, at I vil lære at anvende den på en højtstående måde, og at I vil give efter for dette ønske.

82. Jeg efterlader jer forberedte som nationernes lys. Forbered jer, for mit ord i denne tid skal være testamentet, den bedste bog, der findes — mere end i jeres hænder, i jeres hjerter, fordi Jeg har åbenbaret den fuldkomne viden for jer.

83. Ligesom Jeg i den anden tid gav mit liv for jer, og min krop blev ofret som et lam, så vil Jeg i den tredje tid give mig selv som lys for hver eneste sjæl. Salig er den discipel, der forbereder sig og forstår Mig, for hans hjerte vil være et evigt hjem for Mig.

Min fred være med jer!

## Undervisning 292

1. Modtag endnu en side fra Visdommens Bog. Jeg pålægger jer at videregive dette budskab til de kommende generationer, som på grund af deres større sjælelige udvikling vil være i stand til at fordybe sig endnu mere i mit værk. Disse generationer vil bære åndeliggørelsens frø med sig, og deres opgave vil være at skabe et paradys af fred i menneskenes hjerter.

2. Jeg har givet den nuværende generation store lærdomme, men til morgendagens folk, mine fremtidige disciple, har Jeg forbeholdt endnu større åbenbaringer, fordi de da vil være forberedte på at modtage dem.

3. I har ofte spurgt Mig, hvad der findes hinsides denne verden, og om de stjerner, der kredser i rummet, er verdener som jeres. Mit svar på jeres nysgerrighed har ikke helt løftet sløret for mysteriet, da Jeg ser, at I endnu ikke har den nødvendige udvikling til at forstå, ej heller den absolut nødvendige åndelighed til at harmonere med andre verdener. I har endnu ikke erkendt og forstået de lærdomme, som den planet, I lever på, tilbyder jer, og allerede vil I søge efter andre verdener. I har ikke været i stand til at blive brødre blandt jer selv, beboerne af én og samme verden, og alligevel vil I opdage eksistensen af væsener på andre verdener. Foreløbig skal det være nok for jer at huske, at Jeg i den »Anden Tid« sagde til jer: »I Faderens hus er der mange boliger«, og at Jeg nu, som en bekræftelse af disse ord, siger til jer, at I ikke er de eneste beboere i universet, og at jeres planet ikke er den eneste beboede.

4. Det vil være morgendagens generationers lod at se de porte, der bringer dem tættere på andre verdener, stå åbne, og de vil med rette beundre Faderen.

5. Det gode og kærligheden, hvorfra velgørenhed og fred blomstrer, vil være nøglerne, der åbner dørene til mysteriet, hvorved menneskene vil tage et skridt mod den universelle harmoni.

6. Det gode og kærligheden, anvendt på jeres liv, jeres åndelige tilbedelse, jeres videnskab og jeres arbejde, vil føre menneskene til sand visdom.

7. I dag er I stadig isolerede, begrænsede, hæmmede, fordi jeres egennytte kun har ladet jer leve for »verdenen« uden at stræbe efter sjælens frihed og ophøjelse.

8. Hvad ville der blive af jer, forfængelige mennesker – væsener, der er blevet små på grund af jeres materialisme – hvis I fik lov til at nå frem til andre verdener, før I har frigjort jer fra jeres menneskelige fejl? Hvad ville det frø være, I ville så? Uenighed, grænseløs ambition, forfængelighed.

9. Sandelig, Jeg siger jer: For at opnå den viden, som ethvert menneske længes efter, og den åbenbaring, der befrier hans tanker fra de spørgsmål, der plager ham og vækker hans nysgerrighed, vil mennesket være nødt til at rense sig grundigt, våge og bede.

10. Det vil ikke alene være videnskaben, der afslører mine hemmeligheder for ham; det er nødvendigt, at denne længsel efter viden er inspireret af åndelig kærlighed.

11. Når menneskenes liv en dag afspejler åndelighed – jeg siger jer, da vil de ikke engang behøve at anstrenge sig for at udforske det, der ligger hinsides deres verden; for på samme tidspunkt vil de blive opsøgt af dem, der bebor højere hjemsteder.

12. Jeg efterlader dette korte budskab, hvis indhold blot vil sige jer: »Våg og bed, så I ikke falder i fristelse.«

13. Indtil videre vil I fortsat stille jer selv spørgsmål og besvare dem. Det er nødvendigt, at sjælens kræfter er kendte og udfoldede for alle, for at I kan erkende og forstå det, som Gud har bestemt for jer. Jeg ser stadig for meget ubehjælpssomhed, når det gælder at gøre det gode, at bede, at ære jeres Fader, fordi I ikke lader jeres sjæl komme til udtryk eller virke, og dermed hindrer den i at udfolde sig.

14. I har sande skatte i jer, evner og talenter, som I ikke engang aner, og som følge af jeres uvidenhed fælder I tårer som de trængende. Hvad ved I om bønnens magt og tankernes kraft? Hvad ved I om den dybe betydning af dialogen fra ånd til ånd? Intet, I materialistiske og jordisk indstillede mennesker!

15. Løft først sjælen ved at udfolde dens gaver, og stræb først derefter efter viden om det, der eksisterer hinsides jeres verden og jeres forstand.

16. Det menneskelige forstand er lille, den er begrænset. Hvorfor betror I den det, som kun åndssjælen kan opdage og begribe?

17. Åh, I tåbelige børn af denne jord, som ikke ønskede at have Mig som Mester og heller ikke troede på Mig, selvom mange af jer siger, at I elsker Mig! Nu vil I endelig forstå sandheden i mit ord, når I bekender, at Jeg er vejen, sandheden og livet.

18. Disciple, livet går forbi jer som en lektion i uendelig visdom; jeres sjæl vinder i viden, og som følge heraf opnår I en større ophøjelse.

19. Vær dommere over jeres egne handlinger, for samvittighedens stemme vil altid fortælle jer sandheden. Den vil gøre det klart for jer, om I går alt for langsomt frem, om I går alt for hurtigt, eller om I står stille.

20. Den, der bestræber sig på at erkende og bedømme sig selv, må være ærlig over for sig selv og andre. I alle sine handlinger vil han høre sin samvittigheds »stemme«, og hans skridt på livets vej vil være sikre.

21. Når den åndelige sjæl begynder at sejre over kroppen, oplever den en meget stor tilfredsstillelse og en fuld tillid til sig selv.

22. Men Mesteren siger jer, at – uanset hvor stor indsigt I måtte have i jeres gerningers større eller mindre værdi – er det alene Faderen, som er den højeste dommer, der kan træffe afgørelsen ved denne endelige dom.

23. Tro ikke – fordi I i det øjeblik, hvor I udfører en god gerning, ikke kender dens værdi – at I aldrig vil få kendskab til det gode, I har gjort. Jeg siger jer, at ingen af jeres gerninger vil forblive ubelønnet.

24. Når I en dag befinder jer i det åndelige rige, vil I indse, hvor ofte en lille gerning, der tilsyneladende var af ringe betydning, var begyndelsen på en kæde af gode gerninger – en kæde, som andre gjorde stadig længere, men som for evigt vil fylde den, der påbegyndte den, med tilfredshed.

25. I skal vide alt dette – I, som vil så det ord i hjerterne, som Jeg har bragt jer i denne tid. For ofte vil I tale til jeres medmennesker uden at opleve den virkning, jeres ord har haft – uden at vide, om de bar frugt eller ej, uden at vide, om frøet døde i disse hjerter, eller om de vidste, hvordan de skulle bevare og udbrede det. Alt dette vil I opleve, indtil I når vejs ende.

Arbejd i mellemtiden, mangedobbel jeres gode gerninger blandt jeres medmennesker, forbered marker for dem, så det frø, som Jeg har betroet jer, kan formere sig i deres gerninger.

26. Lang er den vej, ad hvilken I vil nå frem til lysets fylde. Intet væsen har en længere vej end sjælens, hvor Faderen, den guddommelige billedhugger, der former og udglatter jeres sjæl, giver den den fuldkomne skikkelse.

27. Jeg taler udførligt til jer, for at der ikke skal mangle hvede i jeres rejsebundt, som I skal så for at opfylde jeres mission.

28. Guds folk vil endnu en gang vise sig blandt menneskeheden – ikke et folk, der er personificeret i en race, men et stort antal, en legion af Mine disciple, for hvem det ikke er blodet, racen eller sproget, der er afgørende, men Ånden.

29. Dette folk vil ikke nøjes med at forkynde Min lære gennem skrifter. For at ordene skal have liv, må man leve dem. Dette folk vil ikke blot være formidlere af skrifter og bøger, men også af eksempler og handlinger.

30. I dag befrier Jeg jer fra alt det unødvendige, fra det urene og det vildledende, for at indføre jer i et enkelt og rent liv, hvorigennem jeres sjæl kan hæve sig, hvilket den vidner om gennem sine gerninger.

31. Når tiden er kommet, vil Jeg præsentere mit folk for menneskeheden, og hverken vil Mesteren skamme sig over sine disciple, eller vil disciplene fornægte deres Mester. Dette tidspunkt vil falde

sammen med krigen mellem verdensanskuelserne, hvorfra spiritualismen vil bryde frem som et pust af fred, som en lysstråle.

32. Allerede nu rammer Faderens retfærdighed menneskenes jordiske magt og deres opsamlede skatte for at få dem til at forstå, at mit ord aldrig vil bruge magt og materielle rigdomme til at herske eller til at udbrede sig.

33. Af hele denne menneskehedens moralske og materielle struktur vil »ingen sten blive liggende på den anden«. For at det »nye menneske« kan fremstå på denne jord, er det nemlig uundgåeligt, at enhver skamplet udslettes, enhver synd fjernes, og at kun det, der indeholder godt frø, bliver tilbage.

34. Lysglansen fra min tilstedeværelse og min retfærdighed vil blive opfattet over hele jordkloden, og i lyset af dette lys vil afgudsbillederne styrte, vil de vante traditioner falde i glemmebogen, og de ufrugtbare ritualer vil blive opgivet.

35. En »ny sang« vil opstå i sjælen hos alle dem, der ikke kunne se Mig, men som til sidst alligevel så Mig, fordi de søgte Mig trods deres ufuldkommenheder; og I ved jo, at den, der søger Mig, altid finder Mig.

36. Hvad angår dem, der har fornægtet Mig, der har undgået Mig, der har fortiet Mit navn, og som ikke vil erkende Min tilstedeværelse, så vil disse på deres vej blive udsat for de prøvelser, der åbner deres øjne og ligeledes lader dem se sandheden.

37. Hvad betyder det egentlig, at nogle elsker Mig på en ufuldkommen måde, og andre fornægter Mig, når Jeg jo ved, at de alle er i nød!

38. Den store kamp står for døren, hold alle jeres våben klar. I denne kamp vil I alle få jeres andel, I vil alle yde jeres bidrag: regerende, gejstlige, videnskabsfolk, velhavende, rige og fattige — alle.

39. Hvad blev der tilbage af Salomos tempel, da dommens time kom? Kun kendskabet til loven, som var indskrevet i samvittighederne. Riter, traditioner, ofre og gaver — alt forsvandt. Det Allerhelligste og alteret blev ødelagt, men loven og profeternes ord blev bevaret. For det var dem, der forberedte menneskehedens på en ny tidsalder og måtte rydde markerne, så det nye frø kunne spire.

40. Det Jerusalem, som det israelitiske folk anså for uovervindeligt, blev ødelagt, ligesom templet, der var dets stolthed. Dette skete, fordi Jeg kom for at regere blandt menneskene. Men da mit rige ikke er af denne verden, var det nødvendigt at ødelægge det materielle tempel for at opføre det åndelige hellighed i menneskets hjerte.

41. Forstå nu, hvorfor mine apostle fra den tid ikke opførte noget materielt, men opførte templer af tro, dyd og kærlighed i hjerterne, som gav udtryk for ord, ånd, gerning og sandhed. Guld, røgelse og liturgi

fandtes ikke hos dem. Når de lagde hænderne på de syge, blev disse helbredt. Når de talte om Kristi lære, opførte de helligdomme i menneskemængdernes sjæle. Når de talte om korset, forblev dette som et brændemærke i sjælene.

42. »Mit rige er ikke af denne verden«, siger Jeg jer endnu en gang. Helligåndens tempel har ingen materielle fundamenter, har ingen alter på jorden.

43. Når I i denne tid ser ødelæggelsen af enhver ydre kult, som menneskeheden har skabt, vil I se mange spørge i angst: »Hvorfor lod Gud dette ske?« De vil stille sig selv det samme spørgsmål, som jøderne gjorde, da deres by blev ødelagt. Og det skal være mit folk, der svarer på det, der forklarer det, der åbenbarer for menneskene, at en ny tid er brudt frem, og at et nyt frø er ved at sprede sig.

44. Jorden vil være fugtig og modtagelig i forventning om mine såmænds frø, og her er det på sin plads, at I en gang tænker over disse såmænds ansvar. Ville det være rigtigt, hvis dette folk, når menneskeheden er blevet fri for fanatisme og sansebedøvende tilbedelse, kom med en ny afgudsdyrkelse? Nej, elskede disciple og elever. Derfor er der også lektioner og prøver ved hvert skridt på jeres vej.

45. Stor er jeres bestemmelse! Lad jer dog ikke styre af dårlige varsler, men lad jer snarere fylde af mod og håb ved tanken om, at de bitre dage, der nærmer sig, er nødvendige for menneskenes opvågnen og renselse, uden hvilke I ikke ville kunne opleve den sejrende indtog af åndelighedens tid.

46. Lær at overvinde modgangene, lad ikke modløshed få magt over jeres hjerte, og pas på jeres helbred. Opmuntr jeres brødres og søstres sind ved at tale om Mig og vise dem Min lære, som tænder tro og håb.

47. Se, hvor nedtrykte mange mennesker lever. Det er væsener, der har ladet sig besejre i livets kamp. Se, hvor tidligt de er blevet gamle og grå, med visne ansigter og et melankolsk udtryk. Men når de, der burde være stærke, er svage, vil ungdommen visne bort, og børnene vil kun se tristhed i deres omgivelser.

48. I, folk, berøv ikke jeres hjerte alle de sunde glæder, som I, selv om de er flygtige, må nyde. Spis jeres beskedne brød i fred, og sandelig, Jeg siger jer, I vil da finde det mere velsmagende og nærende.

49. Forstå af mine ord, at det, jeg ønsker af jer, er tillid, tro, optimisme, sjælefred og styrke, at der trods jeres trængsler og plager ikke skal være bitterhed i jeres hjerter. Hvilken venlighed eller opmuntring ville I have at give dem, der har brug for det, hvis jeres hjerte var fyldt af lidelse, bekymringer eller utilfredshed?

50. Netop i jeres prøvelser skal I være det bedste eksempel på opløftelse, tro og ydmyghed.

51. Den, der formår at give sit liv denne åndelighed, føler altid fred, og selv når han sover, er hans søvn rolig og forfriskende, hvilket sjælen udnytter til at løsrive sig fra kroppen i retning af det hinsides, hvor den modtager de guddommelige kraftstrømme, som den næres af, og som den lader kroppen få del i.

52. Ingen skal sige, at mine profetier kun gør jeres liv mørkt – tværtimod, mit ord redder jer ud af mørket. Forstå, at jeg har forberedt jer, så I ikke føler jer svage i kampens øjeblikke.

53. Jeres ånd må ikke blive fej i bevidstheden om, at slaget nærmer sig, og I må heller ikke tvivle på, at freden vender tilbage til jeres verden.

54. Jeg har allerede sagt jer, at I befinder jer ved afslutningen af en verden og ved begyndelsen af en anden. Planeten vil fortsat være den samme, naturen den samme, lyset også det samme, men menneskehedens måde at leve på vil være en anden; dens mål, dens kampe og dens idealer vil være andre. Der vil herske retfærdighed og sandhed.

55. De sjæle, der inkarnerer i menneskeheden i de dage, vil i deres flertal være så forpligtet over for det gode, at når der dukker mennesker op, der er tilbøjelige til det onde, vil disse, uanset hvor magtfulde de end er, være nødt til at bøje sig for sandhedens lys, som de andre viser dem — helt i modsætning til, hvad der sker i øjeblikket. For da de fordærvede er i overtal, har de skabt en magt ud af det onde, som kvæler de gode, smitter dem og holder dem fanget.

56. Jeres verden vil fortsat være en prøvesten for sjæle, en verden af kamp og soning. Stadig kan jeres jord ikke frembringe højtstående sjæle for Mig, som, når de forlader dette sted, nærmer sig de retfærdiges hjemsteder. Stadig kan denne jordiske dal ikke rumme store sjæle, som må komme for at bo her. Det er en verden til uophørlig reinkarnation, fordi sjælene i deres kun langsomme opstigning efterlader påbegyndte værker uden pleje eller gæld, uden betaling.

57. I morgen vil denne jord i sine beboeres gerninger bringe Mig smukke åndelige blomster, og disse vil bringe Mig de modne frugter, som de høster efter et liv i udholdenhed i kærligheden til Faderen og til deres næste.

58. Har I ikke tænkt på, at det i morgen vil være jeres børn, der skal bebo jorden? Og ønsker I noget bedre for jeres børn end det, I selv har opnået? »Ja, Fader«, siger jeres hjerte til Mig. Da I bærer denne tanke, der er gennemsyret af kærlighed og barmhjertighed, i jer, så rens og jævn

deres vej. Jeg ønsker, at de skal finde sporene efter jeres skridt, og at de skal indsamle den beskedne arv, som I efterlader dem, og som vil blive holdt i høj ære af de kommende generationer.

59. Det betyder intet, at jeres navne går i glemmebogen; det betydningsfulde vil være jeres gerninger, for disse vil forblive uudsletteligt præget i den vej, I har banet.

60. Hvem vil kunne udslette dette spor, når det er min retfærdighed, der bevarer og beskytter det?

61. Se, hvor mange hemmeligheder spiritismen forklarer jer, hvor mange smukke åbenbaringer den skænker jer.

62. Det er strålerne, som bogen med de syv segl sender ned over jeres sjæle. Det er Lammets stemme, der taler og afslører indholdet af det sjette segl.

63. Kun Lammets trænger ind i Guds dybe hemmeligheder for at åbenbare denne visdom for Herrens børn.

64. Når I, den tredje tids disciple, en dag har fuld forståelse af det, I har modtaget, vil I straks begive jer ud for at udbrede det gode budskab i dette budskab, hvis indhold er bestemt for hele menneskeheden.

65. Indse, at der midt i en så stor materialisme også er dem, der husker Mine løfter om at vende tilbage, som studerer profeternes ord og udforsker livets begivenheder, fordi de vil vide, om Jeg snart kommer, om Jeg er til stede, eller om Jeg har været der og allerede er gået igen.

66. Til jer, der oplever Mig i denne form for åbenbaring og har glædet jer over den i så lang tid, siger Jeg: »Vis barmhjertighed over for menneskene, jeres brødre og søstre.«

67. Forbered jer, så I kan videregive det glade budskab, som vil blive modtaget med glæde af mange. Jeg taler om »mange« og *ikke* »alle«, for nogle vil måske sige til jer, »at det, som Gud åbenbarede i den »første tid«, og det, som Kristus bragte menneskene, er nok for dem«. Netop da skal jeres læber, som er bevæget og inspireret af Mig, sige til de vantro mennesker, at det er nødvendigt at lære den nye åbenbaring at kende for at erkende *hele* sandheden, som Gud har skænket menneskene i de forgangne tider.

68. Hvordan vil I kunne gøre jer hørt blandt jeres medmennesker uden at udsætte jer for hån og hårde domme? Ved at forberede jer som sande apostle og budbringere af denne sandhed og bære dette lys i jeres hjerte med den formaning, at I overgiver det uden skygge og uden plet til menneskenes sjæle.

69. Det er ikke jer, der skal være jordens folks frelsere, men I skal samarbejde med Mesteren, Frelseren og Redderen af denne og alle verdener, for jer selv og for alle sjæle.

70. Jeg vil glæde mig over mit eget værk, jeg vil føle mig elsket og forstået af alle dem, som Faderen gav en gnist af sin egen Ånd. Jeg vil, at alle skal komme til Mig, for fra mit rige at vise dem det guddommelige værks herlighed, og at de alle ved denne betragtning skal opleve den højeste salighed over, at de har tilbagelagt hele vejen, der fører til Herren.

71. Mit værk er evigt; afslutningen på mit ord blandt jer vil ikke betyde en afslutning, men snarere begyndelsen på jeres kamp.

72. Talernes læber vil ikke længere formidle Min stemme, men Min inspiration vil bringe lys i deres sind for at hjælpe dem med at forstå det ord, der kom fra deres mund, så de kan forklare det for menneskemængderne.

73. Meningen med min Ånds åbenbaring gennem disse forstandsorganer har netop været, at I gennem disse undervisninger skulle lære at søge Mig senere fra ånd til ånd.

Min fred være med jer!

## Undervisning 293

1. Min kærlighed oplyser jer som en uendelig stor sol og omslutter jer alle.

2. Her er Jeg, og Jeg lader Mine tanker, der er blevet til ord, strømme ind i jeres sind; ord, der er behagelige for hjertet, yderst elskværdige for den åndelige sjæl, og som ikke efterlader nogen bitterhed i jeres mund.

3. Ligesom bierne, der bygger en bikage og fylder den dråbe for dråbe med honning, således fylder de små børn, gennem hvilke Jeg åbenbarer Mig og giver mit ord, med den essens, der kommer fra deres læber, dråbe for dråbe hjerterne hos et folk, der længes efter åndelig kærlighed.

4. Mit folks antal er endnu lille, men Jeg giver jer Min undervisning, som om der var tale om store menneskemængder. Min kærlighed lader sig ikke standse af dette lille antal, for i Mesteren findes der ingen fordomme, og der kan heller ikke findes nogen, sådan som de er egnet for egoistiske mennesker.

5. Vær velkommen foran Frelserens lys, I folk, der plages af prøvelser og kampe, af tvivl og usikkerhed, af sorg og smerte.

6. I har brug for lægemidlet til sjælen, og Jeg kommer til jer, som Jeg kom i den anden tid – som læge for sygdomme i krop og sjæl.

7. Når I kommer til mig, plaget af alvorlige problemer, tynget af fattigdom eller skræmte af prøvelsernes lidelser, søger I i mit ord en sætning til jeres smerte – et ord, der viser, at mit blik har opdaget jer, og at jeg hører jeres stemmer. Så rører jeg ved jeres hjerter og beviser for jer, at intet er skjult for mig. Jeg udgyder min fred over jer, giver jer det udsøgte måltid af mine undervisninger og sender jer styrket ud igen på livets, kampens og forsoningens vej.

8. I mine lærdomme lærer I, at I i jeres prøvelser bidrager med jeres lille del af tro, håb, tålmodighed og standhaftighed, og at resten udføres af jeres Faders kærlighed.

9. Den, der stoler på mig, vil ikke kunne fortvivle, og hvor dejlig er belønningen for den, der har vidst at stole på sin Herres kærlighed og barmhjertighed.

10. Jeg er Den, der nærmer sig jeres hjerte, når I græder. Jeg er Kristus, og Kristus betyder kærlighed.

11. Derfor helbreder og opmuntrer Jeg jer, elskede folk. For der vil komme tider, hvor Jeg blandt de mest forberedte og de mest inderlige, blandt dem, der er kommet længst i udforskningen af mit ord, vil udvælge mine egne, og de vil være mine første sendebud, mine første vidner og også de første, der vil føre en samtale fra ånd til ånd med deres Fader.

12. Tro dog ikke, at det behager Mig at udvælge nogle og afvise andre — sådan er det aldrig, disciple. Men Jeg vil benytte jer i overensstemmelse med den grad af forberedelse, som I efterhånden når frem til, og som I har brug for for at kunne tjene Mig.

13. Ligesom de, der i dag har formået at forberede sig, har modtaget den åndelige åbenbaring gennem den menneskelige forstand, vil der komme tider, hvor min stemme vil nå jeres sjæl som en himmelsk harmoni og fylde jeres forstand med forundring og beundring gennem visdommen i mine åbenbaringer og de lysende indskydelser, som min Ånd sender jer.

14. Denne tid vil komme, tvivl ikke på det; men Jeg fastsætter ikke tidspunktet. Meget afhænger af jer, af jeres iver og jeres kærlighed, for at denne tid ikke længere skal være et anliggende for fremtiden, men blive nutid.

15. Men undervurder ikke det, som Jeg i øjeblikket giver jer gennem jeres broderlige talsmænds beskedne forstandsevne. For Mine undervisninger træner jer, så jeres sjæl kan udvikle sig og være i stand til at forvente dialogen fra ånd til ånd. Åh, hvis I dog forstod at søge den hemmelige betydning i hvert eneste af Mesterens ord — hvor mange forbløffende åbenbaringer ville I da finde! Hvor meget lys ville I da modtage, som I kunne anvende i jeres liv!

16. Til jer, dette værks disciple og dette ords vidner, siger jeres Mester, at hvis I ikke forstår eller følger denne lektion, som Jeg har åbenbaret for jer gennem den menneskelige forstand, vil I ikke kunne gå videre til den nye undervisning, der er lovet jeres ånd, og som vil finde sted direkte mellem Mesteren og disciplen — indadtil, uden behov for ydre midler eller former.

17. I er endnu ikke på højde med den undervisning, som jeg i øjeblikket forkynder jer — og alligevel ønsker I allerede at besidde denne nådegave?

18. Hvis I havde nået det fremskridtsniveau, som mit ord kræver, ville I handle i lyset af jeres åndssjæl, og I ville gøre jeres helbredende indflydelse mærkbar hos de andre. Men sådan er det ikke, og derfor gentager lektionerne sig til jeres store beklagelse.

19. Tre forskellige manifestationer af én og samme Guddommelige Ånd har været de åbenbaringer, som mennesket gennem tiden har modtaget fra Gud, opdelt i tre tidsaldr. Mange gange og på mange måder har Jeg forklaret jer det, som I fejlagtigt kalder »Den Hellige Treenighed«, og som I ikke kunne forklare, fordi I ikke har forstået det.

20. Jeg har forklaret jer, at det, I kalder Faderen, er Guds absolutte magt, den universelle Skaber, den eneste uskabte; at Den, I kalder »Sønnen«, er Kristus, det vil sige åbenbaringen af Faderens fuldkomne

kærlighed til sine skabninger, og at det, I kalder »Den Hellige Ånd«, er den visdom, som Gud sender jer som lys i denne tid, hvor jeres ånd er i stand til bedre at forstå mine åbenbaringer.

21. Den Helligånds lys, Guds visdom, vil snart herske i denne tredje tidsalder, som I ser opstå, og oplyse tanker hos en menneskehed, der har brug for åndelighed, som tørster efter sandhed og hungrer efter kærlighed.

22. Jeg har indstiftet tre »riger« blandt menneskene, som snart vil forene sig til ét.

23. Det første var magten og lovens kraft, det andet var kærligheden, det tredje er visdommen.

24. Når mennesket først lever i overensstemmelse med loven, de lærdomme og åbenbaringer, som Jeg har bragt ham i hvert »rige«, vil han sandfærdigt kunne sige, at himmelriget er trængt ind i menneskenes hjerter.

25. Lige så sandt er det, folk, at en eneste Gud har åbenbaret sig for menneskene, om end under tre forskellige aspekter: Hvis I søger kærlighed i Faderens gerninger i den første tidsalder, vil I finde den; og hvis I søger visdommens lys, vil I ligeledes opdage det, ligesom I i Kristi gerninger og ord ikke blot vil møde kærlighed, men også kraft og visdom. Hvad ville der så være mærkeligt ved, at I i Helligåndens gerninger i denne tid både opdager styrken, loven og magten samt kærligheden, ømheden og den helbredende balsam?

26. Dette er det højeste rige – ikke på grund af lyset, for dette er altid det samme, men fordi menneskene er bedre rustet til et højere liv.

27. Det vil være lysets rige, der oplyser forstandens organer og sjælene – et lys, der vil forvandle menneskeheden. Lysstyrken vil være så stor, at alle, der har fornægtet Mig, ikke længere vil gøre det, og de, der har været tåbelige, vil opgive deres tåbelighed, fordi de vil se sandheden i klart dagslys og så tydeligt som himmelhvælv.

28. Indtil videre må Jeg udvælge et folk blandt de øvrige mennesker, der består af hjerter med god vilje, som, når timen er kommet, skal tjene Mig som arbejdere for åndeliggørelsen. Her, i stilhed og ydmyghed, forbereder Jeg dem og underviser dem.

29. Ligesom landmanden dyrker sin jord, ligesom håndværkeren hengiver sig til sit arbejde, ligesom den lærde overgiver sig til sine betragtninger og filosofen til sine drømme – ligesom alle mennesker slider i en bekymret og fortvivlet livskamp, så vil Jeg skabe et folk, der er inspireret af åndelighed, fred, det gode og en højere erkendelse af livet, som arbejder og våger som en god såmand, som stræber som den lærde,

som drømmer som filosofen, og som kæmper for sjælens sande næring, ligesom menneskeheden kæmper for det daglige brød.

30. Den sande spiritualist vil være den, der forener åndens og materiens love og ud af dem skaber en dydig, samvittighedsfuld og højtstående livsnorm.

31. I dag er I mine små disciple, der i jeres ensomme meditationer gradvist former jeres sjæl for derefter at kunne hjælpe jeres medmennesker med at opnå deres velbefindende.

32. En af Jesu disciple er den, der sejrer gennem *ordet*, der overbeviser og trøster, der opløfter og vækker, der gør den besejrede til en, der overvinder sig selv og modgangene.

33. En af Kristi apostle kan ikke rumme egoisme i sit hjerte ved kun at tænke på sine egne lidelser eller bekymringer. Han bekymrer sig ikke om det, der er hans eget, men tænker på de andre, i fuld tillid til, at han ikke har forsømt noget, for Faderen kommer straks den til undsætning, der har lagt det, der er hans eget, bag sig for at vie sig til et af Herrens børn, der har brug for åndelig støtte. Og den, der glemte sig selv for at give en næste et smil af håb, en trøst for hans sorg, en dråbe balsam for hans smerte, finder ved sin hjemkomst sit hjem oplyst af et lys, der er velsignelse, glæde og fred.

34. Når menneskene en dag føler sig lidt som søskende til deres næste og lidt som forældre til hele jordens børn, vil de have taget et fast skridt i min lære.

35. Hvor få kender til livets store videnskab, hvis kraft og oprindelse bygger på kærligheden.

36. Den, der lærer at være god på grundlag af den guddommelige vejledning, som min lære indeholder, skal være som brødet, der deles på bordet for at blive uddelt til alle, der sætter sig til bords for at spise.

37. I kan ikke hævde, at I vandrer på min kærlighedens vej, så længe I endnu ikke er helt fyldt af godhed, og I forsømmer jeres åndelige fremskridt — så længe I beskæftiger jer med andres adfærd for at kritisere og dømme den.

38. Vær sikre på, at så længe I ikke renser jeres hjerte og jeres tanker, vil I være en hindring for, at mit lys kan nå frem til jeres væsen og trænge ind i det. For de dårlige tanker, ord og følelser er hindringer for, at dette lys, som er renhed i sin helhed, kan bo i jeres sjæl.

39. I må rense boligen, så Jeg kan flytte ind i jeres hjerte — men ikke blot for et øjeblik, men for evigt. Jeg vil bo i jeres hjertes hemmelige kammer. Men hold op med kun at kalde på Mig for at være der i nogle

korte øjeblikke, kun så længe jeres forberedelse varer, for derefter at blive smidt ud, så snart jeres lidenskaber vågner.

40. Verden og dens fristelser er stærke, derfor må jeres gode forsætter være endnu stærkere, så jeres vilje ikke svækkes midt i kampen og prøvelserne.

41. Nogle gange gentager Jeg Mine lektioner, fordi Jeg vil gøre jeres sjæl følsom og få jeres hjerte til at skælve. Hvis Jeg ikke handlede således, ville I falde i vildfarelser om sandheden i Mit ord. Kan I huske, hvordan det gamle folk Israel kun så ubønhørlig retfærdighed, strenghed og hårdhed i sin Gud, og at det derfor – fordi det havde denne opfattelse af sin Herre – var frygten for straf, der fik dem til at følge Guds lov?

42. I kender allerede den vildfarelse, som de befandt sig i, da I har opdaget Faderens uendelige kærlighed til menneskene.

43. I ser allerede i Gud mindre en dommer end Faderen med fuldkommen og udtømmelig kærlighed, og Jeg siger jer, at det er godt, at I ser Gud som jeres Fader. Alligevel må jeg sige jer, for at holde jer vågne, at også I, ligesom det gamle folk, kan falde i en ny fejl, og denne fejl kan bestå i, at I ikke bestræber jer på at forbedre jer moralsk og åndeligt, eller at I ikke bekymrer jer om, at I vedvarende og alvorligt synder, i tillid til, at Faderen frem for alt er kærlighed og vil tilgive jer.

44. Guds kærlighed er sandelig kærlighed, og der findes ingen forseelse, hvor alvorlig den end måtte være, som Han ikke tilgiver. Men I skal vide med sikkerhed, at der udgår en uforsonlig retfærdighed fra denne guddommelige kærlighed. Vær jer alt dette bevidst, så det, I har taget til jer som forståelse af min lære, svarer til sandheden, og så I kan gøre ende på alle de vildfarne forestillinger, der måtte findes i jer. Glem ikke, at Faderens kærlighed ganske vist tilgiver jer, men at skampletten – trods tilgivelsen – forbliver præget på jeres sjæl, og at I må vaske den bort gennem fortjenester og dermed leve op til den kærlighed, der tilgav jer.

45. I har haft en tendens til at lukke øjnene for jeres dårlige gerninger, jeres synder, og til at tage den uønskede byrde med jer og efterlade den i et fremmed hjem. Men I vil til sidst indse, at ingen kan vaske skampletterne bedre væk end den, der har præget dem ind i sit hjerte.

46. Hvorfor går I så langsomt, selvom det er porten til frelsen og nådens kilde, der venter på jer? Årsagen er, at følelsen af kulde i troen på Gud og den verdslige skepsis smitter jer, og at I til tider føler jer som de mennesker, der ikke længere forventer noget af min barmhjertighed.

47. Folk, der hører Mig på denne dag – I mennesker, der søger lykken i det forgængelige liv fuldt af fornøjelser, sandelig, Jeg siger jer: I sidste ende vil der kun blive tilbage i jeres mund – bitterhed og samvittighedens

bebrejdelse, når I oplever, hvor anderledes og i modsætning til jeres illusioner resultatet af jeres stræben er.

48. Sandelig, jeg siger jer: For at leve, kæmpe, nyde, lide og dø vil I kun kunne bestå ved at støtte jer til sjælen, som var den en stav, og sjælen må altid lytte til sin samvittigheds stemme.

49. Den nødvendige styrke vil I kun kunne finde i troen.

50. O bedrøvede menneskehed, formørket af smerte og bitterhed! Åbn dine øjne, så du kan skue ankomsten af Lysets Rige, Sandhedens Ånd, som kommer ned til de sjæle og forstandsorganer, der indtil i dag stadig sover, for at vække dem.

51. Det er Kristus i Ånden, jeres mellemmand mellem Gud og mennesket, der taler til jer. For Kristus er »Ordet«, er Guds ord, kærlighedens og sandhedens ord. I dag taler Jeg til jer i en af de utallige former, hvori Jeg kan åbenbare mit ord for jer. I morgen, når denne åbenbaringsform er forbi, vil mit ord være nedskrevet, og således, i skrifter, vil det vandre fra provins til provins, fra hjem til hjem, fra hjerte til hjerte og vække nogle, omvende andre, trøste atter andre, selvom jeg også må sige jer dette: Nogle vil forblive uimodtagelige over for budskabet, og nogle vil endda spotte det.

Men det betyder ikke noget, folk. Der vil komme tider, hvor menneskemængderne ivrigt vil søge mit ord gennem skrifterne. Selv dette folk her vil, når det ønsker at huske indholdet og klangen af det ord, der har været manna i dets livs ørken, med kærlighed og respekt samle de sider, hvorpå I har nedskrevet mit ord.

52. Mennesket har brug for åndelig visdom, og Jeg giver den til ham, ligesom i fortiden, hvor Jeg, da Jeg så, at menneskeheden hungrede efter kærlighed, lærte den dette.

53. For Gud findes der intet »umuligt«: Mennesket har haft brug for Gud, og Han er kommet til mennesket. Det har haft brug for en højere viden, og Herren har åbenbaret dybsindige lærdomme for det. Det har haft brug for en styrkelse af sin tro, og Faderen har styrket det højt elskede barns tro.

54. Det skal ikke undre jer, at Jeg i denne Tredje Tid åbenbarer Mig i den form, som jeres ører bevidner, og som jeres hjerte har følt.

55. I dag har I ikke set Mig inkarnere i et menneske; Kristi nærvær åbenbarer sig i den tredje tid gennem den inspiration og evne til at forene sig med Min Ånd, som er blevet givet som en opgave til nogle af Mine børn.

56. Menneskerne er på grund af deres forkerte fortolkninger af det, som Gud har åbenbaret i tidligere tider, kommet i en tilstand af stor

forvirring – på grund af deres manglende evne til at trænge ind i det, der er uforståeligt for dem, på grund af deres mangel på åndelig kraft til at kunne skue det Eviges lys hinsides muren af deres materialisme.

57. I lyset af jeres umådelige mangel på lys — lys, der betyder visdom, kærlighed og opløftelse — *måtte* Jeg komme.

58. For at give jer dette lys var det ikke hensigtsmæssigt, at Jeg skulle vise Mig hos jer som menneske. For at inspirere jer til en åndeliggørelse var det nemlig nødvendigt, at Jeg åbenbarede Min tilstedeværelse i en åndelig, usynlig og dog for jeres tro og kærlighed mærkbar form.

59. Helligåndens komme i denne tredje tidsalder er en åndelig åbenbaring af Gud, den mægtige og retfærdighedselskende Jehova, som i den første tidsalder åbenbarede sig gennem naturkræfterne, og den kærlige Jesus, som var et sandt menneske, gennem hvem Faderen talte i begyndelsen af den anden tidsalder. I dag kommer Jeg igen til menneskene, men Jeg kommer som Ånd, fordi Jeg ved, at I nu er i stand til at forstå Ham og tro på Ham, når Han træder i direkte forbindelse med jer.

60. Dette er lysets tidsalder, hvis klarhed vil lade jer forstå det, I anså for uforståeligt. Jeg vil efterlade essensen af de forgangne tiders lærdomme i jeres hjerter. Men den fanatisme, I har opbygget omkring dem, vil blive ødelagt af menneskeheden selv i det øjeblik, den fortsætter sin udviklingsvej.

61. Jeg taler her til alle uden at gøre forskel på jer efter religiøse samfund eller trosbekendelser. Den åndelige splittelse og uenighederne er skabt af menneskene; det er dem, der dømmer hinanden, bekæmper hinanden og benægter hinandens sandhed.

62. Jeg elsker alle og søger alle, for jeg ser, at I alle vandrer uden for vejen. Hvad har I gjort af sandheden og loven? Mange forskellige religioner. Det bebrejder jeg jer ikke – tværtimod, det blev tilladt jer, fordi I havde forskellige grader af forståelse, fremskridt og åndelighed. Men at *et* religiøst samfund betragter de øvrige som fjender og at de truer, sårer og dræber hinanden – det har min lære aldrig foreskrevet. Jeg siger jer, at de, der handler således, ikke er sandhedens forsvarere, men dens fjender.

63. Hvorfor er I fjender indbyrdes, skønt ingen er uden skyld? Hvorfor bekæmpe den måde, hvorpå andre søger at nå fuldkommenhed og komme tættere på deres Fader? Hvem er den, der kan sige, at han bringer sandheden og er med Gud, at han anser sig for frelst, og hvem er den, der er bestemt til at gå til grunde?

64. Hvor tåbelige er I dog, når I dømmer hinanden!

65. Skammer I jer ikke over, at I begår fejltagelser i lysets fulde tid, selvom jeres sjæl allerede burde have hævet sig over den menneskelige elendighed?

66. Folk, her er Helligåndens stemme, Guds åndelige åbenbaring gennem jeres forstand, som ikke åbenbarer jer en *ny* lov eller en *ny* lære, men en ny, mere fremskreden, mere åndelig og mere fuldkommen måde at træde i forbindelse med Faderen på, at modtage Ham og at tilbede Ham.

67. Hvis Herren sagde til jer: »Du skal elske Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og din næste som dig selv«, og hvis Mesteren prædikede kærlighedens lære for jer, så siger *denne* åndelige stemme, der stammer fra samme kilde, at I skal holde fast ved kærlighedens lov, fordi den har en magt, som ikke engang verdens største hære besidder, og at jeres erobringer vil være sikre og varige, fordi alt, hvad I opbygger på kærlighedens grundvold, vil have evigt liv.

68. Menneskeheden er i ulykke, det menneskelige sind er forvirret, hjertet er blevet hovmodigt på grund af de evner, mennesket har opnået på jorden. Lægemidlet mod dette har altid været inden for rækkevidde, men mennesket har foragtet det. Dette lægemiddel er åndelig viden.

69. Jeg siger jer, at de, der er vågnet og er bevidste om, hvad der sker, er de rette til at tænde troens lys for menneskene over for Guds Ånd.

70. Forstå, at jeres sjæl skal udfolde sig i overensstemmelse med sine evner, gaver og muligheder, som indtil i dag er jer næsten fuldstændig ukendte.

71. Mit ord afslører ingen detaljer om jeres fortid eller jeres åndelige fremtid, som ikke ville føre jer til noget godt. Jeg lærer jer imidlertid at udføre jeres opgave i den verden, som I er blevet sendt til.

72. Afvis derfor alle de idéer, som nogle søger at imponere jer med, når de taler om jeres fortid eller jeres fremtid i sjælens liv.

73. Véd, disciple, at åndeliggørelsen gør det muligt for samvittigheden at give sig til kende med større klarhed, og den, der lytter til denne vise stemme, vil ikke lade sig vildlede.

74. Bliv fortrolige med samvittigheden; den er en venlig stemme, den er det lys, gennem hvilket Herren lader *sit* lys skinne – hvad enten det er som Fader, som Mester eller som Dommer.

75. Lad jeres samvittighed i prøvelserne fortælle jer, at Jeg ikke straffer jer, men at I netop renses, og at I, når I ser naturkræfterne løsrive sig og udløse rædsler, ikke skal spotte ved at sige, at det er en straf fra Gud, men at det er en prøvelse for at rense jer.

76. Kun sjælens renhed vil kunne få den til at udstråle glansen fra sit lysende klæde.

77. Stræb efter den renselse, som I kan opnå ved at udøve kærlighed over for jeres næste.

Min fred være med jer!

## Undervisning 294

1. I disse for menneskene vanskelige og lidelsesfulde tider vil mit værk være som et fyrtårn for de skibbrudne, som et skjold for de svage, som en rejsepakke fuld af proviant for de trængende. — Jeg taler til jer i billedlig forstand om det åndelige. For jeg har allerede sagt jer, at mennesket ikke kun lever af brød, men også af mit ord.

2. Det er nødvendigt, at I forstår meningen med denne sandhed. For mange nødlidende, syge i krop og sjæl, vil krydse jeres vej. Men sandelig, siger Jeg jer: Deres fysiske nød vil ikke være større end deres sjæls. For denne vil bestå af elendighed, sult, nøgenhed, kulde, frygt og mørke.

3. Hvor meget må I være forberedte på at se ind i hjerterne og erfare, hvad de rummer i sig, hvad de skjuler, og hvad de har brug for! Jeg har lært jer at nære sjæle, at helbrede dem, at give dem lys og at vise dem vejen til deres opadgående udvikling.

4. Den, der hører dette ord og bevarer det i sit hjerte, vil være i stand til at blive en sjælevejleder, læge og rådgiver. I sit ord vil han have en gave af fred og trøst til sine medmennesker, der har brug for lyset.

5. Mens I helbreder de syge og lader dem høre det guddommelige ord, vil I være vidne til mange sjæles opstandelse, når de, idet de vågner op af deres dybe søvn og rystes af jeres stemme, opdager de skatte og gaver, de bar med sig, uden at være sig det bevidste. Der vil da være en stor glæde i deres hjerter, fordi de vil føle, at de er deres Faders arvinger.

6. I lang tid følte de sig fjerne fra Herren. Men et eneste ord fra en broder, en budbringer fra den kærligste Fader, var nok, og straks strålede hele deres væsen af kærlighed og liv.

7. Mit kald vil nå ud til alle ved at gå fra det ene hjerte til det næste. På samme måde har budskabet om min åndelige tilstedeværelse blandt jer spredt sig i stilhed, og kendskabet til, at den Tredje Tid nu er kommet, er blevet videregivet.

8. Jeg ønsker ikke, at I skal prale af min komme, ej heller at I skal benytte jer af midler, der er fremmede for åndeliggørelsen, for at udbrede mit budskab.

9. Tag mine apostle til forbillede, som gennem kærlighedens gerninger, ord fulde af lys og skrifter, der afspejlede sandheden, lod vidnesbyrdet nå ud til alle jordens folk om, at Kristus, den Guddommelige Mester, havde været hos dem.

10. Svage folk, I vil ikke gøre jer umage for at opnå jeres egen frelse. Er det mon ofre, jeg kræver af jer? Den opgave, jeg har betroet hver enkelt af jer, er ganske enkel. Men for jer fremstår den som et kors, hvis vægt overstiger jeres kræfter.

11. Når Jeg udsætter jer for en eller anden prøvelse, fortvivler I og gør oprør mod Min vilje, selv når den er mild.

12. Hvor er Abraham, som Jeg krævede livet af hans elskede søn, og som var rede til at adlyde Mig? Hvor kunne Jeg finde Moses' styrke og tro, da han krydsede ørkenen, fulgt af sit folk? Og mine apostles trofasthed til at følge de spor, som deres Mester efterlod, indtil døden – hvor kunne Jeg finde den igen?

13. Se, Jeg kræver ikke jeres børns liv af jer, ej heller at I ofrer jeres blod i mit navn, og alligevel forekommer den mission, som Jeg har betroet jer, jer tung, og der er mange, der afviser den.

14. Jeg har blot vist jer midlerne til at gøre godt, til at være til nytte for jeres næste, for derved at opnå evig fred for jeres sjæl og hjælpe jeres medmennesker med at bestige åndelighedens bjerg.

15. Lad jeres samvittigheds stemme tale, lyt til den, og sig mig derefter, om denne mission, som jeg har betroet jer, er et åg for jer. Sandelig, jeg siger jer: Hvis I altid er i stand til at høre den indre stemme, vil I blive nødt til at udgyde tårer af anger og sige til mig: Hvor utaknemmelige har vi været over for dig, og hvor uretfærdige over for os selv!

16. Når I har gjort jer disse overvejelser, og der i jeres hjerte dannes faste beslutninger om at udføre jeres mission med mildhed og kærlighed, vil I i jeres sjæl mærke jeres Faders lys, når Han velsigner jer.

17. Frygt ikke, folk, for Jeg går foran jer, leder jeres skridt og oplyser jeres vej som et uendeligt stort fyrtårn.

18. Hvis I opfatter dagens lektion som en bebrejdelse fra Mesteren, så opfatt den således. Men går I til bunds i den, vil I der finde min retfærdighed, min kærlighed og min iver for den del, som Jeg har betroet jer i mit værk.

19. Indse, at det nu er den Tredje Tid, den åndelige lysets tidsalder.

20. Vær ved godt mod, for I vil blive vidner til mange begivenheder og vil have nåden at modtage mange åbenbaringer.

21. Jeres hjerte er ikke forhærdet, jeres hjerne er ikke lukket for min kærlighed, jeres sjæl er ikke faldet i søvn. Åbn øjnene for lyset og skærp jeres sanser, så I kan opfatte de tegn, de kald og de åbenbaringer fra min Ånd og den åndelige verden, som vil give sig til kende over jer.

22. For hvert væsen er dagen for dets åndelige befrielse fastsat i denne tid – det øjeblik, hvor det for altid ophører med at være verdens slave, fristelsernes slave, tilbøder af kroppen og dens fornøjelser.

23. De falske smykker vil falde af jer, fordi sjælen foragter verdens forfængelighed for at iklæde sig åndelighedens værdige kappe.

24. For hvor mange af jer, der har hørt mit ord i denne tid, var dagen for jeres befrielse netop den dag, hvor I for første gang hørte denne stemme! Med hvor stor kærlighed har I indprentet den velsignede dato i jeres hukommelse, hvor I mindes miraklet ved jeres opstandelse til troen!

25. Salige er de, der har grædt meget, men som har forstået at vente. Salige er de, der ganske vist har syndet, men som derefter villigt har underkastet sig renselsen, fordi de forudføjte, at mit ord ville komme til deres hjerte. De var i stand til at føle og genkende Mig fra den dag, hvor de for første gang overværede min åbenbaring, lige fra mit første ord. Da Jeg med Min essens rørte ved strengene i deres hjerter, som var blevet følsomme gennem livets smerter og modgang, følte de gennem hele deres væsen Mesterens guddommelige livskraft strømme, og i det samme øjeblik, hvor de blev styrket, faldt elendighed, pletter, laster, lidelser, mørke og skamletter, og de iklædte sig derefter den lyssjælens egen dragt, som er sandheden.

26. Der var kommet mennesker i mit nærvær, som var døde for det åndelige liv. Men da de gik, gik de som mennesker, der var omvendt til troen, og som endelig vidste, hvilken vej der var den sande. For troen er sjælens kompas.

27. Det er en ubeskrivelig lykkefølelse for sjælen, når den genopstår til troen! Men dette var ikke alt; der ventede endnu mere på dem, der på denne måde vendte tilbage til livet. Det var glæden ved at vide, at de på deres vej ville kunne opvække de »døde«, som de havde lært af deres mester, og at de ville kunne vise vejen for enhver jordisk vandrer, som de mødte, og som vandrede uden et fast mål i livet.

28. Den, der ikke har reddet en næste, den, der ikke har givet en medmenneske den tabte tro eller sundheden tilbage, vil ikke kunne forestille sig denne sjælens fryd. Hvem kan da forestille sig glæden ved at være hver sjæls frelser, trøst, mester og evige opstandelse? Men Jeg har ikke forbeholdt denne glæde for Mig selv, for Jeg har delt noget af hver af Mine egenskaber med jer og lært jer at frelse, helbrede, trøste og vække til nyt liv. For Jeg vil, at Min glæde skal være alles, ligesom Mit himmerige venter på alle.

29. Folk, når I føler, at en højere magt omfavner jeres væsen, så er det fordi I netop mærker min tilstedeværelse. I har forberedt jeres sjæl og gjort jeres krop modtagelig. Derfor glæder I jer i dette øjeblik, rørt af mit ord, over den kraft, der udstråler fra min Ånd. Tænk på: Hvis I i alle øjeblikke af jeres liv havde denne åndelighed, ville I overalt opfatte følelsen af min nærvær. Da ville I opdage, at min retfærdighed åbenbarer sig fuldt ud i jeres liv.

30. Jeg dømmes i øjeblikket jordens folk og berører alle sjæle med mit lys. Men kun få er bevidste om, at deres dom er kommet, og endnu færre er der, der fornemmer nærværet af den tid, der allerede i de forgangne tidsaldre blev forkyndt.

31. Jeg har givet alle den nødvendige tid til at gøre status over deres liv i lyset af deres samvittighed, ligesom til at vise anger og fornyelse, hvis de skulle have noget at forbedre eller gøre godt igen. Både de mennesker, der regerer og vedtager love, og dem, der åndeligt leder menneskeheden, ligesom forskerne og alle, der formidler viden, har Jeg givet tid til at forberede sig. For alle vil blive nødt til at besvare de spørgsmål, som Min retfærdighed vil stille dem.

32. Hvis nutidens mennesker ikke var så hårde og følelseskolde, ville de uden tvivl konstant modtage budskaber fra den åndelige verden, og af og til ville de se sig omgivet af skarer af væsener, der uophørligt arbejder for menneskenes opvågnen, og de ville indse, at de aldrig er alene.

33. Nogle kalder denne verden »usynlig«, andre »den hinsides«. Men hvorfor? Sempelthen fordi de mangler troen til at »se« det åndelige, og fordi deres menneskelige ringhed giver dem følelsen af at være fjerne og fremmede over for en verden, som de burde kunne føle i deres hjerter.

34. Jeg måtte befri dette folk her, som samles i disse beskedne forsamlingslokaler for at lytte til Mig, fra jordiske goder og forfængelighed, så det ville føle sig tiltrukket af noget, der netop ikke er af denne verden, nemlig Min lære.

35. Jeg har fundet jer fattige, mens I græd over de tabte goder, og derfor var I lidt skuffede over den falske glans fra de verdslige herligheder og lidt mindre materialistiske. Dette hjælper jer med at føle det åndeliges nærvær, ligesom det får jer til at længes efter jeres sjæls udvikling og forbedring. Hvis I var rige og raske, og hvis I havde levet blandt bekvemmeligheder, fester og fornøjelser – ville I da være kommet farende, da jeg kaldte på jer?

36. Indse, hvor meget Jeg stadig må gøre Mig mærkbar blandt menneskene, for at monarkerne kan følge Min undervisning.

37. Det er ikke sådan, at Jeg ønsker at se jer fattige, og endnu mindre at I mangler det, der er nødvendigt for livet og overlevelsen. Men det udviklede menneske må vide, at sjælen kommer før det menneskelige, for sjælen kan leve uden en jordisk krop, mens kroppen derimod ikke kan eksistere uden sjælen.

38. Jeg ønsker, at alt skal være jeres, men at I bevidst gør brug af det, I har brug for; at I forstår at være åndeligt rige og kan besidde meget i det materielle, hvis I gør god brug af det og giver både det ene og det andet

dets sande værdi og rang. Hvordan kan sjælen hos et umådeligt rigt menneske skade sig selv, hvis det, han ejer, er til gavn for hans næste? Og hvordan kan et magtfuldt menneske lide skade, hvis hans ånd ved lejlighed forstår at trække sig tilbage for at bede, og han gennem sin bøn er i fællesskab med Mig?

39. I, der hører disse åbenbaringer, forstår sandheden. Men der er mange, der netop i disse øjeblikke lider skibbrud i mørket, og dem må Jeg redde. I den storm, der nærmer sig, vil mange skibe gå under, og der vil være frygt og klager og forbandelser, fortvivelse og tårer. Ikke desto mindre forsikrer Jeg jer om, at ingen vil gå til grunde åndeligt, for selv i det dybeste mørke vil der altid stråle et lys, en stjerne, en stråle, som er Ånden, hvorfra en gnist af tro og håb vil falde ned i hjertet.

40. Når der fra menneskenes inderste stiger et råb om hjælp op til Mig, som siger til Mig: »Min Fader, vor Frelser, kom til os, vi går til grunde«, da vil Jeg lade dem mærke Min nærvær, vil åbenbare Min uendelige barmhjertighed for dem og endnu en gang bevise den for dem.

41. Jeg tørster efter jeres tro, efter jeres anger og jeres kærlighed – en tørst, som I indtil i dag ikke har været i stand til at slukke. For hver gang Jeg har bedt jer om jeres kærligheds vand, har I tilbudt Mig bægeret med galde og eddike.

42. Min tørst er, at I skal elske hinanden. For det ville være nok for jer at opfylde dette bud, og straks ville alle jeres smerter, bitterhed og lidelser ophøre. Min tørst er ikke en nødvendighed for Mig, men for jer.

43. Disciple, mærk, hvor meget Jeg elsker jer i dette ord. Elsk Mig ligeledes i det, for min Ånd er i dets indhold.

44. Når denne lære spredes, vil man spørge jer om formålet med dette budskab, da der allerede findes så mange trossamfund. Da skal I åbenbare for dem, at dette ord er kommet til menneskeheden for at lære menneskene den ånd-til-ånd-dialog, som deres religioner ikke lærer dem, og at dette budskab er det guddommelige lys, der åbenbarer for jer alle de åndelige egenskaber, I besidder.

45. Dette folk vil bringe mit ords glædelige budskab til hele menneskeheden, og gennem det vil menneskene indse, at der kun er et skridt mellem dem og det åndelige rige, og at den uendelige afstand, som de mener eksisterer mellem den ene og den anden verden, kun har været et resultat af deres forestillinger, deres uvidenhed og deres ydre religionsudøvelse.

46. I fortiden blev menneskeheden kun forberedt på den tid, hvor det ville være passende at indlede den åndelige kommunikation. Nu er det

rette tidspunkt kommet, hvor jeres sjæl er bemyndiget og samtidig i stand til at hæve sig og træde i forbindelse med det højere liv.

47. Min åbenbaring gennem den menneskelige fornuft har bevist sandheden i alt det, jeg netop har sagt til jer, og har også tjent som en tilskyndelse for dette folk, der har lyttet til mig, og på denne måde hjulpet det med at tage det første skridt mod den åndelige dialog.

48. Ligesom Jeg først har undervist jer, for at I senere kunne tage skridt mod større fuldkommenhed på Min vej, skal I først tale med Mit ord og forklare det, så at når Mit værk en gang er blevet forstået af jeres medmennesker, vil de være forberedte og i stand til at træde i forbindelse med deres Fader og deres åndelige søskende.

49. Ikke alle mine talspersoner var i stand til og villige til at forberede sig på at tjene Mig, og ofte måtte Jeg sende mit lys ned over urene forstandsorganer, der var optaget af nytteløse, om ikke ligefrem syndige ting. Gennem deres fejltagelse har de fremkaldt Min retfærdighed, for deres forstand var berøvet enhver inspiration, og deres læber enhver veltalenhed til at udtrykke det guddommelige budskab.

I disse tilfælde lukkede tilhørerskaren ørerne for disse ringe meddelelser, men åbnede til gengæld deres sjæl for at føle Min tilstedeværelse i den og modtage Min essens. Folket nærmede sig af den essens, som min barmhjertighed sendte dem i det øjeblik; men taleren forhindrede et budskab, der ikke kom fra hans læber, og tvang dermed de tilstedeværende til at føre en dialog fra ånd til ånd med deres Mester, skønt de endnu ikke var forberedte på at modtage min inspiration i denne form.

50. Der er stadig tid nok til, at talerne og menighederne kan forberede sig, så de i det sidste år af min åbenbaring gennem menneskets forstand kan se mit ord nå sit højdepunkt gennem de højeste og mest lysfyldte undervisningstaler, I indtil da har hørt. Jeg er rede til at belønne jer ved at skænke jer denne forberedelse og dette ønske, hvis I virkelig gør jer rede. Mit lys vil strømme frem, oversvømme jeres sjæl og mætte den med kraft, visdom og åndelighed.

51. Sådan skal afskeden med mit ord være ved afslutningen af denne tid med min åbenbaring – i den størst mulige forberedelse af sjæl og forstand, så I, når I ikke længere hører mig i denne form, føler det umådelige ønske om at høre min stemme, og dette ønske driver jer til at søge mig i det uendelige, i det guddommelige. For dermed vil I have taget et fast skridt hen imod den åndelige gudsdyrkelse, hen imod den sande dialog mellem børnene og Faderen.

52. Når I en dag ikke længere har de personer, genstande eller skikkelser for øjnene, som I bruger som middel til at kunne føle Mig, og I kun gennem bønnen fornemmer Min tilstedeværelse og modtager Min inspiration i hvert øjeblik af jeres liv, hvor I længes efter Mig, vil I med jubel i jeres hjerter udbryde: »Mester, hvor er Du os dog så nær!«

53. Jeg vil fortsat være jeres Mester, jeres læge, og gennem jer vil Jeg åbenbare Mig i de syge, som I bringer foran Mig. Jeg vil være inspiration i jeres sind og ord på jeres læber. Jeg vil sende jer de åndelige beskyttere, så de fortsat kan lede og beskytte jer.

54. Nøj jer ikke med det første, I opnår, men ret jeres opmærksomhed og jeres indsats mod at fuldkomme jer selv. For også denne nye måde at søge Mig på vil være underlagt en udvikling.

55. Nu er den tredje tid, hvor jeres sjæl allerede her på jorden kan begynde at drømme om meget høje verdener og meget stor indsigt. For den, der forlader denne verden og i sin sjæl bærer viden om, hvad han vil møde, samt udfoldelsen af sine åndelige gaver, vil gennemrejse mange verdener uden at dvæle i dem, indtil han når frem til den, som han på grund af sine fortjenester har ret til at bebo.

Han vil være fuldt bevidst om sin åndelige tilstand, vil forstå at udføre sin mission, uanset hvor han befinder sig, vil kende kærlighedens, harmoniens og retfærdighedens sprog og vil være i stand til at udtrykke sig med det åndelige sprogs renhed, som er tanken. For ham vil der ikke være nogen hindringer, forvirring eller tårer, og han vil begynde at opleve den højeste glæde ved at nærme sig de hjemsteder, der tilhører ham, fordi de tilkommer ham som en evig arv.

56. For at mit værk kan slå rod i menneskenes hjerter som et helligdom for troen og åndeliggørelsen, vil mine tjenere have meget at kæmpe med, og mit folk vil måtte gennemgå utallige prøvelser.

57. Først vil verden afvise denne lære. Men I skal ikke miste modet, for jeg gør jer allerede nu opmærksom på, at den, der afviser den, vil gøre det med hjertet, men det vil ikke ske gennem menneskets åndssjæl, da sjælen bevarer dette mit løfte i sig.

58. Jeg har set, hvor optaget I er af den rejse, der venter jer, og jeg er kommet til jeres hjerter for at give jer fred og gennem mit ord bane veje for jer og nedbryde de forhindringer, som I allerede begynder at skabe med jeres fantasi.

59. Salige er de, der reflekterer, lider og bekymrer sig om mit værk, for det er et bevis på, at de har taget det til sig i deres hjerter. Jeg opmuntrer da deres sjæl og kærtegner den, så den igen føler sig fuld af tro, fred og tillid.

60. Ved mit kærlighedsbord har I spist det guddommelige brød, som I har fortjent gennem jeres forberedelse. Hvis I ikke har opnået mere, er det fordi jeres forberedelse ikke rakte til mere. Hvis I har opnået meget på denne dag, har det været et bevis på, at I har forstået at gøre jer denne belønning værdig. Jeg siger jer også, at når Jeg i dag udgød mit lys i strømme i andre forsamlingssteder, skete det, fordi tilhørerskaren forstod at forberede sig, og at derimod der, hvor denne åndeliggørelse ikke fandtes, lød mit ord i mine børns samvittighed fuld af retfærdighed.

Min fred være med jer!

## Undervisning 295

1. Menneskeheden, du har fortolket livets mening forkert, fordi du har tillagt det materielle større betydning end det åndelige. Hvis det ikke var sådan, ville mit genkomst blandt jer ikke have været nødvendig. Men hør, hvordan mit ord opfordrer jer til ophøjelse og åndeliggørelse, for jeg ser, at menneskene lever ligegyldigt over for virkeligheden.

2. Formålet med min lære er, at I skal interessere jer for det liv, der venter jer, og som vil være evigt. Den skal fordrive frygten fra jeres hjerter for at forlade den menneskelige skal — frygten for døden. Mit ord vil befri jer fra alle jeres vildfarelser.

3. Sandelig, jeg siger jer: Der findes ingen død, for Skaberen er livet, og hans værker kan ikke dø.

4. Det er mennesket, der med sin forestillingsevne har skabt døden, og som desuden har skabt helvede og himlen i overensstemmelse med sin ringe forståelsesevne. Hvilke rigtige forestillinger kunne det da have om min eksistens, om min retfærdighed og om sandheden om det evige liv? Der hersker kun forvirring i menneskenes hjerter, og denne forvirring udgør en del af de fundamenter, som flertallets trosoverbevisninger hviler på. Hvilken fremtid venter menneskeheden, hvis den fortsat fjerner sig fra den sande vej? Kun elendighed, forvirring og smerte, som den får en forsmag på i det liv fuld af modgang, den fører på jorden.

5. Åndens lære, min lære, folk, er det lysstråle, der bryder igennem det mørke, I er havnet i. Kun gennem den vil menneskene nå frem til en fuldkommen og omfattende undervisning om deres åndelige bestemmelse og en sand viden om min retfærdigheds eksistens.

6. Dagens mennesker kan ikke tænke på Gud uden på en eller anden måde at give Ham en synlig skikkelse. De kan ikke tale om fristelser uden at personificere det ondes indflydelse i et væsen, hvis opgave det er at fordærve sjælene, og lige så lidt kan de tænke på soningen for den, der har syndet, uden at forestille sig straffen i helvedesilden, som aldrig har eksisteret.

7. Om disse tre vildfarelser, der hersker i menneskenes sind, siger Jeg jer: Hvis I tror, at Gud er Den Hellige Ånd, er der ingen grund til at søge Ham i materielle skikkelser, da Han er Ånd. Og det imaginære væsen, som I kalder Lucifer eller Satan, eksisterer kun i sindet hos dem, der ikke har været i stand til at fortolke mine ord, åbenbaringer og budskaber fra fortiden åndeligt.

Sandelig, Jeg siger jer, i den »åndelige verden« findes der store mørkets ånder, der sår splid, had og fordærv. Der findes utallige ånder, hvis indflydelse når ud til menneskene, når de indgyder dem onde tanker og

tilskynder dem til onde handlinger. Men disse væsener er ikke dæmoner; det er ufuldkomne, forstyrrede, forvirrede væsener, der er formørket af smerte, misundelse eller hævnthirst. Undre jer heller ikke, når Jeg siger jer, at deres natur er den samme som jeres sjæls, og den samme som den, de væsener har, som I kalder engle.

8. Hvorfor kalder I ikke de onde mennesker, der bebor jorden, for dæmoner, da de ligeledes forfører jer, da de også tilskynder jer til det onde og leder jer bort fra den sande vej? De er ligesom de forvirrede væsener i det hinsides ligeledes ufuldkomne sjæle, som dog har opnået magt og indflydelse, fordi et ideal om storhed har taget magten over dem.

9. Sandelig, Jeg siger jer: Hverken blandt dem, der bor på jorden, eller blandt dem, der befinder sig i det åndelige, har Jeg fjender. Der er ikke én eneste, der hader Mig, bespottede Mig eller leder sine medmennesker bort fra den rette vej af ren og skær glæde ved at fornærme Mig. Løgn! De, der afleder mennesker fra troen, som udrydder mit navn fra deres medmenneskers hjerter og som kæmper imod det åndelige, gør ikke dette for at fornærme mig. De gør det, fordi det er nødvendigt for deres jordiske magtbegær, deres drømme om storhed og menneskelig herlighed.

10. Det samme gælder for de væsener i det hinsides, som ikke er vågnet op til det lys, der løfter en op på kærlighedens vej. De har forsøgt at være store gennem ren viden, og når de påvirker deres medmennesker og leder dem bort fra den rette vej, sker det ikke med den hensigt at påføre Mig smerte, at konkurrere med Min magt eller at glæde sig over det ondes sejr over det gode – nej. Motivet, selvom det er ondt, er ikke at fornærme Mig. Hvordan kan I i hele jeres liv tænke på, at der står en mægtig fjende imod Mig, som konstant røver Mig det, der er mit?

11. Hvordan kan I tro, at Jeg har sat et væsen, der er uendeligt mægtigere end menneskene, på deres vej for at forføre dem uophørligt og til sidst føre dem ud i evig fortabelse?

12. Hvor dårligt tænker I om Mig og Min retfærdighed – I, der hævder at kende og elske Mig!

13. Det er sandt, at de onde frister de gode, de stærke udnytter de svage, de uretfærdige håner de uskyldige, og de urene krænker den, der er ren. Men det er fristelser, som den, der møder dem, kan afvise, fordi han besidder våben og et skjold til at kæmpe og forsvare sig med. Hans sværd er samvittigheden, og bag denne står moralen, troen og fornuften, så han ikke lader sig forføre af de onde indflydelser.

Men han skal ikke blot gøre dette, men også med sine gerninger så dyd og så vidt muligt modstå det onde. Når han ser, at nogle sår fordærv,

laster og ødelæggelse, vil han drage ud for at så lys, redde de vildfarne og rejse den, der er faldet.

14. Det er den evige kamp mellem det gode og det onde og mellem lyset og mørket – en uundværlig kamp for at hæve sig og nå fuldkommenhedens højder.

15. For Mig er det lige så fortjenstfuldt, når et væsen, der er besmittet med de alvorligste forseelser, renser sig, inspireret af et højt ideal, som når et væsen, der standhaftigt er forblevet rent, indtil det sidste kæmper for ikke at besmitte sig, fordi det fra begyndelsen elskede lyset.

16. Hvor langt fra sandheden vandrer de, der mener, at de forvirrede ånder har en anden natur end lysets ånder!

17. Faderen ville være uretfærdig, hvis dette var sandt, ligesom Han heller ikke længere ville være den Almægtige, hvis Han manglede visdom og kærlighed til at redde de besmittede, de urene, de ufuldkomne, og ikke kunne forene dem med alle de retfærdige i ét og samme hjemsted.

18. Jünger: Når mennesket har en sand erkendelse af de gerninger, det har udført, lader det sig ikke blinde af forfængelighed. Det ved, at — hvis dette uædle følelse trænger ind i dets væsen — vil dets intelligens blive sløret, og det vil ikke længere kunne komme videre på udviklingsvejen, men vil stå stille og synke ned i sløvhed.

19. Forfængeligheden har ødelagt mange mennesker, har tilintetgjort mange blomstrende folkeslag og bragt jeres kulturer til fald.

20. Så længe folkeslagene havde handlekraft, dygtighed og fremskridt som idealer, oplevede de overflod, pragt og velstand. Men da hovmodet fik dem til at føle sig overlegne, da deres ideal om opadgående udvikling blev erstattet af den umættelige ambition om at ville have alt for sig selv, begyndte de skridt for skridt, uden at de bemærkede det og uden at ville det, at ødelægge alt, hvad de havde opbygget, og styrtede til sidst ned i afgrunden.

21. Menneskehedens historie er fuld af sådanne erfaringer. Derfor siger Jeg jer, at det er rigtigt, når der i verden opstår et folk med store idealer, som — selv om det altid er bevidst om sine gode gerninger — ikke indbiller sig noget af det. På denne måde vil dets fremgang ikke blive bremsat, og den glans, der hidtil er opnået, vil i morgen blive overgået og senere forøget endnu mere.

22. Når Jeg taler således til jer, forsøger Jeg ikke blot at inspirere jer til materielle mål: Jeg ønsker, at mine ord skal fortolkes korrekt, så I forstår at anvende dem på det åndelige såvel som på det materielle.

23. Forfængelighed kan ikke kun ramme mennesket i dets materielle liv, og som bevis på det, jeg siger jer, skal I betragte de store trosretnings

fald og fiaskoer, som i deres grundvold er ædt af forfængelighed, hovmod og deres falske pragt. Hver gang de har troet, at de var på toppen af deres magt, er der kommet nogen og har rystet dem vågne ud af deres drømme og påpeget deres vildfarelser, deres afvigelse og deres fravigelse fra loven og sandheden.

24. Kun gennem den virkelige erkendelse og opfyldelse af min lov i samvittighedens lys vil denne menneskehed kunne hæve sig til et højere liv; for samvittigheden, som er mit lys, er fuldkommen, er ubesmittet, er retfærdig, den bliver aldrig forfængelig eller går skæve veje.

25. Sig Mig, om det ikke er en åndelig lære, som menneskene har brug for for at nærme sig sandheden. For denne lære, som menneskeheden har så stort behov for, er netop den, som Jeg har bragt jer.

26. Når dette ord spreder sig over verden, og menneskene spørger, hvem der inspirerede det, og hvem der dikterede det, så det kunne nedskrives, skal dets budbringere og såmænd vidne om, at det var Helligånden, der åbenbarede det gennem sine talsmænds forberedte forstandsevne.

27. Når menneskeheden modtager mit budskab, vil den huske Jesus, den ydmyge mand fra Nazaret, der prædikede på bjergene, i ørkenen, ved flodbredderne og i dalene. For hans ord havde ikke brug for materielle templer, da der, hvor det ønskede at komme til udtryk, opstod det indre tempel hos skarer af tilhørere, hvis hjerter åbnede sig som blomsterkroner i solskinnet.

28. Nu står Jeg foran døren til hvert hjerte, men det er nødvendigt, at menneskeheden, når den husker mit løfte om at vende tilbage, også husker, at Jeg aldrig forkyndte, at Min tilstedeværelse igen ville være som menneske, men at Jeg gjorde det klart for jer, at denne genkomst ville være i Ånden.

29. Nu er tiden kommet til forståelse, til oplysning af sjælen og forstanden, hvor mennesket endelig vil søge Mig *åndeligt*, fordi det vil indse, at Gud hverken er en person eller en fantasifigur, men en ubegrænset og absolut universel ånd.

30. Denne lære, som kun er kendt af ganske få og som menneskeheden ikke tager til sig, vil snart nå ud til alle lidende som en helbredende balsam for at skænke trøst, vække troen, fordrive mørket og indgyde håb. Den løfter jer op over synden, elendigheden, smerten og døden.

31. Det kunne slet ikke være anderledes, for det er Mig, den Guddommelige Læge, den lovede Trøster, der har åbenbaret det for jer.

32. Gennem alle tider har min lære gjort det klart for jer, at jeres inderste væsen er kærligheden. Kærligheden er Guds essens. Alle væsener

henter livskraft fra denne kraft; ud af den opstod livet og hele skabelsen. Kærligheden er oprindelsen og målet i bestemmelsen af alt det, som Faderen har skabt. I lyset af den kraft, der bevæger, oplyser og giver liv til alt, forsvinder døden, forsvinder synden, forsvinder lidenskaberne, vaskes urenhederne bort, og alt, hvad der er ufuldkomment, fuldendes.

33. Jeg kom til verden i den Anden Tid for gennem min lære og mine eksempler, som er indprentet uudsletteligt i jeres ånd, at bevise kærlighedens magt. Alligevel spørger Jeg, som gennem kærlighed overvandt verdens og dødens smerte, jer mennesker, der stadig er under udvikling: Har I allerede lært at overvinde verdens og dødens smerte?

34. Jeg har set, at I stadig fejrer de dødes dag. Men hvorfor? Er det mon jeres måde at fejre sejren over døden på? Nej, menneskehed, tag ikke fejl, indse, at I dermed fejrer tilbedelsen af det fysiske legeme og kærligheden til verden. I denne kult for dem, der er blevet sænket ned i jordens indre, fjerner I jer fra sjælene og glemmer dem, der repræsenterer det sande og evige liv. Når jeg ser jer vande en grav med tårer eller dække den med blomster, kan jeg ikke lade være med at anvende mine ord på jer, som siger: »I er døde, der våger over jeres døde.«

35. Dem, der har forstået mit ord og anvender det i deres liv, pålægger jeg at bede for alle dem, der i deres materialisme forvrænger sandhedens betydning, og som i deres videnskab, i al deres hovmod og forfængelighed, til sidst anser sig selv for at være vise, skabende og stærke og gør nar af dem, der nærmer sig Gud og sender deres bønner op til Ham. De tror, at de holder menneskehedens skæbne i deres hænder, uden at vide, at også de er underlagt Min guddommelige retfærdighed. De har mere end nogen andre brug for jeres bønner og jeres åndelige støtte.

36. Disse mennesker har forvildet sig i deres afgudsdyrkelse af kroppen – en kult, der udøves ved hjælp af videnskaben. Men også de vil vågne op i de store prøvelser, der er bestemt for dem, og gennem dem vil de til sidst forstå, at der er noget i mennesket, der ligger hinsides intelligensen, nemlig åndssjælen, og at der findes noget endnu højere end den jordiske videnskab, nemlig kendskabet til det åndelige liv.

37. Først når det ikke længere er *forstanden*, der ansporer *ånden* til at iagttage og fordybe sig i videnskaben, men *ånden*, der opløfter og vejleder *forstanden*, vil mennesket opdage det, der i øjeblikket forekommer ham uforskeligt, og som alligevel er bestemt til at blive åbenbaret for ham, så snart han har åndeliggjort sin intelligens.

38. Når I hører nogen af mine foredrag, kan I sikkert forstå og endda ane det kaos af verdensanskuelser, der venter jer.

39. Tiden for afgudsdyrkelse nærmer sig nu sin afslutning, og den periode, hvor åndeligiggørelsen vil finde sted, vil snart indfinde sig i menneskets hjerte. Alle afguder vil styrte til jorden og vige pladsen for sandheden, og dér vil man opføre Guds sande alter.

40. Jeg er lyset, sandheden og livet. Jeg er den åbne bog.

41. Lige siden menneskehedens begyndelse har menneskene søgt livets oprindelse og årsagen til alt, hvad der omgiver dem. Til det har de anvendt deres forstands kraft, intelligensens lys. Derudaf er deres videnskaber og filosofier opstået. Men da den menneskelige forstand er for begrænset til at fatte sandheden, som kun Ånden kan forstå og gennemskue, har den kun kunnet opdage meget lidt af denne sandhed gennem sin videnskab.

42. Menneskerne har ikke søgt dette lys i det åndelige – men Jeg er Ånd. Den, der derfor ønsker at finde livets kilde, sandhedens lys og oprindelsen til alt det skabte, må først søge Mig – søge Mig gennem bøn, gennem sjælens længsel efter viden, for at elske sine medmennesker og tjene dem bedre, for at hæve sig over det menneskelige livs trængsler. For ham vil de lærdomme blive åbenbaret, som andre, der har plaget sig selv med forstanden, først har opdaget efter århundreder.

43. Jeg er kærligheden, og den, der søger Mig, må gøre det inspireret af kærligheden.

44. Mennesket er et afspejling af Skaberen, et billede af Gud. Børnene må uundgåeligt komme til at ligne den Fader, de stammer fra. Denne lighed har sin grund i den åndelige sjæl, da den er udstyret med Guds egenskaber og desuden har evigt liv. Materien, det vil sige den menneskelige krop, er blot en forbigående klædedragt for sjælen.

45. Faderen udsendte sjælene for at bebo denne jord, så de herpå kunne finde midler til deres udvikling, prøvelser for at blive stærke, lektioner for at blive fyldt med lys, uendelige muligheder for at erhverve fortjenester, der hæver dem over dette liv, frigør dem fra materien og fører dem til det åndelige rige.

Men mennesket har endnu ikke vundet kampen, har ikke behersket materien, har ikke gjort verden til sin tjener. Tværtimod — det har ladet sig beherske af kræfter og elementer, der står under det. Mennesket tror, at det er verdens herre, mens det i virkeligheden ikke er andet end en slave af materien.

46. Så længe han ikke vinder denne kamp, vil han ikke have erobret det åndelige liv for sig selv.

47. Tro dog ikke, at Jeg ønsker, at menneskene skal afvise de jordiske love for udelukkende at vie sig til det åndelige. Nej, folk, jeg ønsker, at I skal bruge det, som Faderen har skabt og tilbudt menneskeheden, til jeres

eget bedste, til jeres udvikling og til jeres opstigning — at I lærer at herske over det materielle liv med dets naturriger, kræfter og væsener. Men for at opnå dette er det nødvendigt at gå ud over det, som jeres intelligens når, det vil sige at virke gennem åndssjælen, så Faderen, når han ser jeres ædle mål — den kærlighed, I lægger i jeres gerninger, og den plads, I har forstået at give jeres åndssjæl — trækker det forhæng væk fra sit hemmelige skatkammer og skænker jer en gnist af sin visdom, som skal oplyse jeres sjæl.

48. Det rette er, at Ånden åbenbarer visdom for det menneskelige forstand, og ikke at forstanden giver Ånden »lys«. Mange vil ikke forstå det, jeg siger jer her, og det skyldes, at I i lang tid har vendt jeres livsorden på hovedet.

49. Se, hvordan mennesket står foran og over alt, hvad der omgiver det; at det er det eneste væsen, der er udstyret med viljesfrihed og samvittighed. Fra denne viljesfrihed har alle menneskers vildfarelser, fald og synder deres udspring. Men det er forgængelige fejltagelser i forhold til Skaberens retfærdighed og evighed. For herefter vil samvittigheden sejre over kroppens svagheder og sjælens fristelighed. Dermed vil lysets sejr indtræde, hvilket er viden om mørket, der betyder uvidenhed. Det vil være det godes sejr — som er kærlighed, retfærdighed og harmoni — over det onde, som er egoisme, umådeholdenhed og uretfærdighed.

50. Når I betragter jeres liv og menneskehedens historie, vil I opdage, at denne kamp har eksisteret fra skabelsens begyndelse og frem til i dag — en kamp, der er nødvendig for jeres sjæls fuldkommenhed, lige så nødvendig som ilden er for at rense guldet.

51. Hvem, der hører denne undervisning, kan tro, at et eneste menneskeligt liv kan være tilstrækkeligt for en sjæls fulde udvikling og fuldkommenhed?

52. Åh, I mennesker, der beskæftiger jer alt for meget med det menneskelige liv og indbilder jer, at I er evigt på jorden, og ikke ved, at I på grund af jeres materialisering må komme til verden i nye kroppe for at tage det skridt, som I ikke var i stand til at tage ved den tidligere lejlighed!

53. Men de mange reinkarnationer giver heller ikke en sjæl den absolutte fuldkommenhed. Hvor højtstående den end måtte være efter sit sidste liv på jorden — venter der stadig den »Åndelige Dal« med sine utallige livsverdener, sine nye undervisninger, åbenbaringer og mirakler.

54. Når I en gang har tilbagelagt vejen og nået tærsklen til det rene og fuldkomne, vil I forstå grunden til jeres eksistens, og I vil virkelig bo i lyset.

55. Her på jorden har Jeg inddelt menneskeheden's åndelige liv i tre etaper, tider eller tidsalder, hvor Jeg gradvist, lektion for lektion, har åbenbaret den visdom, som I alle skal besidde.

56. Den første tid er så at sige menneskets åndelige barndom, hvor det åbner øjnene og ser sin Faders ansigt, hører Ham, men stadig er langt fra at forstå Ham. Beviset herfor er, at det forsøgte at adlyde Ham ved at klamre sig til teksten's bogstaver uden med sjælen at trænge ind i deres indhold.

57. I den anden tid kom Jeg, »Ordet«, for at bo hos jer i Jesus og med mit liv vise jer sjælens vej. Denne anden tid er opvækstens tid eller den første åndelige ungdom. Det er den livsalder, hvor Kristus lærte menneskene kærlighed for at vække deres sovende hjertestrenger, så deres hjerter kunne vibrere under en ny følelse, under kærlighedens kraftfulde impuls til deres Fader og til deres næste.

58. I disse to former for kærlighed sammenfattede jeg hele loven, hele min undervisning: kærligheden til Gud, livets skaber, Faderen, Skaberen, og kærligheden til hinanden.

59. Loven har altid været til stede i samvittigheden. Generationer går, og generationer kommer, sjæle vandrer videre, og sjæle kommer, men mit ord forbliver fast og uforanderligt. Alligevel har mennesket været langsomt til at forstå og hårdhjertet, og der har kun været få, der har forstået kærlighedsånden i min lære.

60. Menneskerne formerer sig og vokser. Men så snart deres intelligens vågner, vender de sig bort fra det åndelige for at stræbe efter verdens herlighed, rigdom eller videnskab. Derfor kunne deres frugter ikke være helt så søde, som jeres hjerte ønsker det. Der er altid blevet efterladt en bitter smag i jeres mund.

61. Men tro ikke, at mit ord generelt fordømmer jeres gerninger eller fordømmer det, som jeres videnskab har opnået. Nej, folk, det er ikke mig, der med ord fortæller jer, at I kun er et skridt fra afgrunden — det er kendsgerningerne, resultaterne af jeres manglende åndelighed.

62. Men netop i de øjeblikke, hvor I nærmer jer afgrunden, lyder den høje klokke i evighedens ur og markerer begyndelsen på en ny tid: den tredje tidsalder — den tid, hvor Helligånden lyser op i samvittighederne og udgyder sig som visdom, som lys, der opklarer hemmeligheder — som en kraft, der opløfter, vækker til nyt liv, trøster og frelser.

63. Det er den mest subtile og højeste form, som Faderen har anvendt for at tale til menneskene. For menneskene er der allerede gået to livsalder, og de har nået sjælens modenhed. De kan nu begribe og forstå dybere lektioner.

64. Dette er den »Tredje Tid«, hvor menneskets sjæl må frigøre sig fra materialismens lænker. Dette vil medføre en kamp mellem verdensanskuelser, der vil være voldsommere, end menneskehedens historie nogensinde har kendt.

65. Fordærvelsen, egoismen, hovmodet, lasterne, løgneren og alt, hvad der har kastet en skygge over jeres liv, vil som knuste afgudsbilleder falde for fødderne af dem, der tilbad dem, for at give plads til ydmyghed.

66. Hvordan vil I kunne yde hjælp i denne kamp? Med bønnens mægtige våben – ikke med ordbønner, men ved at ophøje tankerne.

67. Min Ånd – uendeligt mere subtil end den luft, der omgiver jer – vil være til stede, modtage jeres bøn og samtidig omdanne den til fred og balsam for jeres medmennesker.

68. Jeres tanker vil blive til lysgnistere i rummet og nå frem som et budskab til den forstand, der har brug for klarhed i sit tænkning.

69. Jeres forbøn vil blive opfyldt, for freden i mit rige kommer til jorden, og jeres gerninger vil så at sige være det første frø af åndeliggørelse, der falder i jordens skød i den tredje tid.

Min fred være med jer!

## Undervisning 296

1. Jeg er det lys, der oplyser jeres vej — den visdom, der når frem til jeres forstand — den balsam, der lindrer jeres lidelser.

2. Jeg er Mesteren og kommer til jer med den hensigt at gøre jer til mine disciple. For hvis I er mine disciple, vil I være retfærdige mennesker på jorden.

3. Hvis I virkelig ønsker at bryde igennem mørket i jeres uvidenhed, så vend jer til Mig, og Jeg vil give jer det nødvendige lys, så I ikke snubler. Hvis I ønsker, at jeres tro skal være stor, så kom herhen, lyt til Mig og følg Mig utrætteligt.

4. I tidernes morgen manglede verden kærlighed. De første mennesker var langt fra at kunne føle og forstå den guddommelige kraft — åndens essens, oprindelsen til alt det skabte. De troede på Gud, men tilskrev Ham kun magt og retfærdighed. Menneskene troede, at de kunne forstå det guddommelige sprog gennem naturens elementer; derfor tænkte de, når de så naturen mild og fredfyldt, at Herren var tilfreds med menneskenes gerninger; men når naturkræfterne brød løs, mente de at genkende Guds vrede, der gav sig til kende på denne måde.

5. I menneskenes hjerter havde der dannet sig en forestilling om en frygtindgydende Gud, der bar på vrede og en følelse af hævn. Når de derfor troede, at de havde fornærmet Gud, bragte de ham brændofre og offergaver i håb om at forsone ham. Jeg siger jer, at disse offergaver ikke var inspireret af kærlighed til Gud: det var frykten for den guddommelige retfærdighed, frykten for straf, der drev de første folkeslag til at betale tribut til deres Herre.

6. Den guddommelige Ånd kaldte de ganske enkelt Gud, men aldrig Fader eller Mester.

7. Det var patriarkerne og de første profeter, der begyndte at gøre det klart for mennesket, at Gud ganske vist var retfærdighed – ja, men fuldkommen retfærdighed; at han frem for alt var Fader og som Fader elskede alle sine skabninger.

8. Skridt for skridt vandrede menneskeheden langsomt ad vejen mod sin åndelige udvikling og fortsatte sin pilgrimsrejse, gik fra en tidsalder til en anden og lærte gennem de åbenbaringer, som Gud til alle tider gav sine børn, lidt mere om det guddommelige mysterium at kende.

9. Alligevel opnåede mennesket ikke fuld erkendelse af den guddommelige kærlighed; for det elskede ikke virkelig Gud som en fader, og det var heller ikke i stand til i sit hjerte at føle den kærlighed, som dets Herre altid viste det.

10. Det var nødvendigt, at den fuldkomne kærlighed blev menneske, at »Ordet« inkarnerede sig og antog en krop, som menneskene kunne røre ved og se, for at de endelig kunne opleve, hvor meget og på hvilken måde Gud elskede dem.

11. Ikke alle genkendte Faderens nærvær i Jesus. Hvordan skulle de også kunne genkende ham, når Jesus selv var ydmyg, medfølelse og kærlig over for dem, der fornærmede ham? De opfattede Gud som stærk og stolt over for sine fjender, dømmende og frygtindgydende over for dem, der fornærmede ham.

12. Men ligesom mange afviste dette ord, troede mange også på det – det ord, der trængte ind i hjertets inderste. Den måde at helbrede lidelser og uhelbredelige sygdomme på blot med en kærlig berøring, et blik af uendelig medfølelse, et ord af håb, den lære, der var løftet om en ny verden, et liv fuldt af lys og retfærdighed, kunne ikke længere udslettes fra mange hjerter, som forstod, at dette guddommelige menneske var Faderens sandhed, den guddommelige kærlighed fra Ham, som menneskene ikke kendte og derfor ikke kunne elske.

13. Frøet til denne højeste sandhed blev for evigt sået i menneskehedens hjerte. Kristus var såmanden, og Han plejer stadig sin såning. Derefter vil Han høste sin frugt og glæde sig ved den i al evighed. Da vil Han ikke længere sige i sit ord: »Jeg er sulten« eller »Jeg er tørstig«, for endelig vil Hans børn elske Ham, ligesom Han har elsket dem siden begyndelsen.

14. Hvem taler til jer om Kristus, disciple? Han selv.

15. Det er mig, »Ordet«, der på ny taler til dig, menneskehed. Genkend mig, tvivl ikke på min tilstedeværelse på grund af den beskedne skikkelse, hvori jeg viser mig. Hos mig kan der ikke være nogen hovmod.

16. Genkend mig på min daværende livsvej i verden; husk, at jeg døde lige så ydmygt, som jeg var blevet født og havde levet.

17. Jeg er til stede i menneskeheden i en tid, hvor nye opdagelser har forandret menneskenes liv, og jeg gør min tilstedeværelse blandt jer mærkbar med den samme ydmyghed, som I engang kendte hos mig.

18. Guds »Ord« er ikke blevet menneske igen, Kristus er ikke på ny født i en stalds fattigdom — nej; for det er ikke længere nødvendigt, at en krop vidner om Guds magt. Hvis mennesker mener, at denne krop her er den Gud, der kom til verden, tager de fejl. Guds nærvær er åndeligt, universelt, uendeligt.

19. Hvis alt, hvad menneskene i denne tid har opnået, lå inden for grænserne af det retfærdige, det tilladte og det gode, ville det ikke have været nødvendigt, at Jeg kom ned for at tale til jer igen. Men ikke alle de

gerninger, som denne menneskehed frembyder Mig, er gode: der er mange fejltagelser, mange uretfærdigheder, mange afvigelser og onde handlinger. Derfor var det nødvendigt, at Min omsorgsfulde kærlighed vækkede mennesket, da det var mest fordybet i sit arbejde, for at minde det om, hvilke pligter det har glemt, og hvem det skylder alt, hvad der er, og hvad der endnu skal blive.

20. For at gøre Mig hørbar for en materialiseret menneskehed, der ikke kunne høre Mig fra ånd til ånd, måtte Jeg benytte mig af dens åndelige gaver og evner for at åbenbare Mig gennem menneskets forstandsevne.

21. Forklaringen på, hvorfor Jeg »kommer ned« for at meddele Mig til jer, er denne: Da I ikke var i stand til at hæve jer for at føre en samtale med jeres Herre fra ånd til ånd, måtte Jeg stige et trin ned, det vil sige fra det åndelige, fra det guddommelige, hvorhen I endnu ikke kan nå. Jeg måtte derfor gøre brug af jeres forstandsorgan, som har sin plads i menneskets hjerne, og overføre min guddommelige inspiration til menneskelige ord og materielle lyde.

22. Mennesket har brug for en udvidet viden, og det er Gud, der kommer til mennesket for at betro det visdom. Hvis det valgte middel til min korte åbenbaring gennem disse talerørs forstand ikke forekommer jer værdigt, så siger Jeg jer i sandhed, at det budskab, der gives gennem dem, er meget stort. I ville hellere have set, at min åbenbaring for menneskene var sket med pomp og ceremonier, der ville have gjort indtryk, men som i virkeligheden, set ud fra åndens synspunkt, ville have været forfængelige, fordi de ikke indeholdt noget sandt lys.

23. Jeg kunne være kommet midt i lyn og storm for at gøre min magt mærkbar; men hvor let ville det da have været for mennesket at bekende, at Herrens nærvær var kommet! Men tror I ikke, at frygten da ville være vendt tilbage til jeres hjerter, og også forestillingen om noget uforståeligt? Tror I ikke, at enhver følelse af kærlighed til Faderen blot ville være blevet forvandlet til frygt for hans retfærdighed? Men I skal vide, at Gud, selvom Han er den almægtige kraft, ikke vil besejre jer gennem denne magt, ikke vil gennemtvinge sig gennem den, men gennem en anden magt, og det er kærlighedens.

24. Det er den Guddommelige Ånd, der i dag taler til universet. Det er Ham, der bringer lys ind i alt det, I i andre tider ikke har erkendt klart. Han er daggryet for en ny dag for alle mennesker, for Han vil befri jer fra falske frygt, fjerne jeres tvivl for at frigøre jeres sjæl og jeres forstand.

25. Jeg siger jer: Når I har lært kernen i mine lære og retfærdigheden i mine love at kende, vil I også erkende de grænser, som jeres forestillinger

har pålagt jer og har forhindret jer i at nå ud over en ringe erkendelse af sandheden.

26. Det vil ikke længere være frygten for straf, der afholder jer fra at søge og opdage. Kun hvis I virkelig ønsker at lære det at kende, der er uforståeligt for jer, vil jeres samvittighed forhindre jer i at gå den vej; for I skal vide, at mennesket ikke har ret til hele sandheden, og at det kun skal forstå den del af den, der passer til det.

27. Folk: Når min komme blev forkyndt som noget, der ville finde sted midt i krige, voldsomme naturkræfter, epidemier og kaos, så skete dette ikke, fordi *jeg* ville have bragt jer alt dette; det skete, fordi min tilstedeværelse netop i denne krisetid ville være til hjælp for menneskeheden. Her er nu opfyldelsen af alt det, der er blevet sagt om min genkomst. Jeg kommer til menneskene, mens en verden kæmper med døden, og jorden i sit dødsrallen skælver og ryster for at bane vejen for en ny menneskehed. Derfor er Guds kald i den »Tredje Tid« et kald af kærlighed — en kærlighed, der bærer retfærdighed, broderskab og fred i sig og inspirerer til det.

28. Til jer, der har haft den nåde at høre Mig i denne tid, må Jeg sige, at for virkelig at være en spirituel discipel må I anvende Min lære i jeres liv; det er ikke overholdelsen af bestemte bud, der vil forvandle jer til spirituelle, og det vil heller ikke være bestemte ritualer og manifestationer, der vil føre jer til at opfylde jeres mission på jorden.

29. Når Jeg taler således til jer, som kun Jeg kan, åbenbarer Jeg jer den bedste måde at leve op til Gud på, og fjerner Jeg fra jeres hjerter de indpodede frygt for jeres Fader.

30. Men Jeg befrier jer ikke blot fra vildfarelser og fordomme, der vedrører jeres liv i verden, men Jeg siger jer også, at den evige fordømmelse, som man har beskrevet for jer, ikke eksisterer, fordi sjælen ikke kan lide den fysiske pine, som smerten i kroppen frembringer. Sjælens smerte skyldes, at den ser sine handlinger i samvittighedens lys, hvilket lader den erkende og forstå alle begåede fejl og ufuldkommenheder i fuldstændig klarhed.

31. Kom til Mig i den fulde overbevisning om, at I vandrer på sandhedens vej, og lad det ikke være frygten, der stammer fra uvidenhed, der tvinger jer til at forblive på denne vej.

32. Når I undersøger Mine åbenbaringer og budskaber fra denne og tidligere tider, vil I til sidst forstå, at Jeg altid er kommet indhyllet i ydmyghed. Lad jer derfor ikke forblænde af det ydre pragtfulde, og når jeres medmennesker, der følger andre veje, kommer og siger til jer, at Herren ikke kan være midt i denne fattigdom, denne ringhed, som I

udviser, så mind dem om, at Gud, i »Ordet« manifesterede sig, kom ydmygt til verden i Jesus, og at mennesket alligevel troede på Ham, og at man trods de århundreder, der er gået siden hans fødsel, ikke har været i stand til at udsukke den ydmyghed fra menneskenes hjerter, hvormed Frelseren åbenbarede sig for verden.

33. Der findes blandt jer forsamlingssteder, hvor menighederne elsker og søger det ydre, det pragtfulde og det iøjnefaldende for at imponere deres sanser, uden at forstå, at de, når de længes efter det ydre, glemmer de vidundere, som den åndelige lære rummer.

34. At undervise, korrigere, åbenbare — dette er mit værk blandt jer for at føre jer til lysets hjemsted. Men inden I når frem til tærsklen til det forjættede land, vil I være nødt til at gøre jer fortjenester i tro og kærlighed.

35. Kristi ord spirede engang i hans disciple, og i det folk, der fulgte dem, voksede hans frø frem. Hans lære spredte sig, og dens indhold nåede ud over hele verden. Således vil også denne nutidige lære sprede sig, og den vil blive taget imod af alle dem, der er i stand til at føle og forstå den.

36. Modtag, elskede disciple, min balsam — tag imod, I skarer af tilhørere, min faderlige kærtegn og mit budskab som Mester — for jer og for jeres kære.

37. Min tilstedeværelse fremstår for jer som en blid brise, der kærtegner. Således kommer Jeg til jeres hjerte for at give det liv.

38. Nogle fornemmer, at jeg snart kommer, andre ser mig med det åndelige blik, og atter andre ved gennem deres følsomhed, hvornår jeg nærmer mig. Alle siger i deres hjerte i denne velsignede time: »Mesteren er her«, fordi de har følt, at min fred omgiver dem.

39. For den sjæl, der har vandret vild i livets uendelige ørken, findes der ingen mere værdifuld skat og ingen mere eftertragtet oase end fredens. Dette er den skat, jeg tilbyder jer, og som I senere skal lade jeres medmennesker få del i.

40. Jeg viser jer også midlerne til at udbrede fredens velsignede kappe over menneskene, og disse midler er tanken, bønner, ordet og gerningerne.

41. Ligesom Jeg ser jer i dette øjeblik — forenet gennem den fred, som mit ord giver jer — således vil Jeg se jer efter mit farvel, i de kampens dage, der venter jer, hvor Jeg på en subtil måde vil lade jer mærke min tilstedeværelse, hvor I vil høre Mig i jeres hjerter. For Jeg lover jer, at I ikke vil mangle Min kærtegn, Min essens, Min balsam.

42. Gå med standhaftighed og forståelse fra den ene lektion til den næste, fra den ene tidsperiode til den næste, så vil jeres harmoni med mit

værk ikke brydes. Jeres lydighed og villighed over for mine love og påbud vil give jer en ubeskrivelig fred, og I vil aldrig have klager, ej heller vil der være torne, der får jer til at græde.

43. Hvis I ønsker at være mine disciple, så forstå, at I skal være bringere af fred og alle de dyder, som Jeg har lært jer at udøve.

44. Jeg har hidtil ikke ladet jer drage ud i provinserne, fordi jeg ser, at I er frugter, der endnu ikke er modne. Jeg vil stadig være nødt til at sende jer kærlighedens regn, lyset fra min visdom og strålerne fra den guddommelige sol for at give jer liv og mod. Men når I en dag er modnet som frugter på min læres træ, vil I falde ned med vinden, der vil bevæge de grene, der bar jer.

45. Jo mere den dag nærmer sig, hvor Jeg ikke længere taler til jer i denne form, desto større storhed vil I opdage i min åndelige lære, og umærkeligt vil I fjerne jer fra alt det, som I i fortiden har begrænset den med — ja, for I har begrænset dette guddommelige værk til personer, steder og genstande, mens det, da det er universelt og ubegrænset, ligger hinsides det materielle og det menneskelige.

46. Nu ser I ikke længere mit værk som begrænset til personer, steder eller genstande; nu ser I alt i det guddommelige, i det uendeligt høje, og I opdager det også i det høje i jeres væsen.

47. Hvordan vil mit værk stråle for jer, når jeres sjæl har tilbagelagt sin vej til Gud, og I derfra i betragtningen af dette værk kommer i ekstase og glæder jer over lyset og forståelsen i jeres opfattelsesevne?

48. I aner noget af den store sandhed og den salighed, der venter jer, men jeres fornemmelse og jeres forestillingsevne er for ringe til at opdage virkeligheden.

49. Hvert trin på stigen, hvert trin, hvert hjem giver sjælen et større lys og en mere fuldkommen salighed. Men den højeste fred, sjælens mest fuldkomne salighed, ligger hinsides alle sjælernes forbigående livsverdener.

50. Hvor ofte vil I tro, at I fornemmer den fuldkomne lykke i Guds skød, uden at være jer bevidst, at denne lykkefornemmelse knap nok er en forsmag på den kommende verden, som I vil overgå til efter dette liv.

51. Mit frø er i denne tid spiret hurtigst hos dem, der kom med et sind og et hjerte, der ikke var belastet af teorier og fortolkninger. De var som jomfruelig jord med hensyn til mit ord, og dem benyttede jeg mig af for at overbringe mit budskab til verden.

52. Andre bragte en sandhed med sig, der var blandet med det falske, og mit lys befriede dem efterhånden for vildfarelser og bekræftede dem samtidig i det gode, de bar i sig. Ikke alt er giftplanter eller ukrudt i

menneskets hjerte – nogle gange vokser der en hvedeplante, og den plejer jeg, så den modnes, og dens korn senere formerer sig.

53. Både de ene og de andre – dem alle har Jeg forvandlet til mine disciple og forenet dem til ét eneste folk, som i det øjeblik, hvor det gennem sine gerninger vidner om min lære, får menneskenes hjerter til at slå hurtigere, når de erkender denne læres kraft. I mit navn vil der rejse sig modstand mod de vantro og forfølgere; kampen vil blive stor, og jeres navn vil ofte være på læberne hos dem, der i skrifter fordømmer jer som ophavsmænd til skandaler og bagvaskelser.

54. Jeg forkynder jer disse prøvelser, så I ikke bliver overraskede, når de indtræffer. Men Jeg siger jer også, at dette netop vil ske, når Jeg åbenbarer Min magt, Min barmhjertighed og Min retfærdighed blandt dette folk.

55. Alle mine hærskarer vil gøre sig klar til kamp, alle mine tjenere vil adlyde min stemme og vidne om mig.

56. Ikke kun dette folk her vil være vidne i den afgørende time: Naturkræfterne vil som altid »tale« og repræsentere den guddommelige retfærdighed, den »åndelige verden« vil være til stede og rive uvidenhedens binde for øjnene af denne materialistiske menneskehed — af de mennesker, der hævder at vandre på Kristi vej i længslen efter evigheden, og som alligevel insisterer på at holde deres øjne, ører og forstand lukkede for ethvert kald og enhver manifestation af det åndelige liv.

57. Netop den Kristus, som de tror, de følger og forstår, var det, der åbnede døren, der giver adgang til andre verdener og livsniveauer — Ham, der fjernede forvirringen hos de sjæle, der forsøger at leve ved at tage fremmedlegemer i besiddelse — den samme som ham, der i den sidste time af sin mission gennem Jesus gjorde sig mærkbar i de sjæle, der sov dødssøvnen i gravene, ved at lade dem stige op mod livets lys. Men for at menneskene skulle tro på disse manifestationer, tillod jeg, at disse væsener viste sig for deres pårørende.

58. Jeg åbnede den dør; kun jeg kunne gøre det, for Kristus er med sin kærlighed det bånd, der forener alle verdener.

59. I skal høre til mine lysets legioner, til mine fredens hærskarer, til dem, der beder for verden, og sandelig, jeg siger jer: Jeres øjnes tårer, der udgydes på grund af andres smerte, vil forene sig med jeres Faders balsam for at falde ned som dugdråber på de bedrøvede hjerter.

60. Den sande helbredende balsam, folk – den, der helbreder alle sygdomme – udspringer af kærligheden.

61. Elsk med Ånden, elsk med hjertet og med forstanden, så vil I have tilstrækkelig kraft til ikke blot at helbrede kroppens sygdomme eller trøste i de små menneskelige nødsituationer, men også til at opklare de åndelige mysterier, sjælens store frygt, dens forvirringer og samvittighedskvaler.

62. Denne balsam løser de store prøvelser, tænder lyset, lindrer kvalerne, smelter de lænker, der snører.

63. Det menneske, som videnskaben har opgivet, vil ved kontakt med denne balsam vende tilbage til sundhed og liv; den sjæl, der har løsrevet sig, vil vende tilbage ved kærlighedens ord fra den bror, der kalder på den.

64. Når denne tid har nået sit højdepunkt, vil menneskene være omgivet af åndelige kræfter, og der vil være manifestationer, begivenheder og tegn, som aldrig før er set. De stolte videnskabsmænd vil blive målløse, og der vil være lejligheder, hvor de, overbevist om deres egen ringhed, vil græde af magtesløshed.

65. Menneskerne vil rette deres blik mod Kristus, og når de derefter reflekterer over deres gerninger, vil de til sidst indse, at Den, der udførte så mange og så ekstraordinære gerninger i den Anden Tid, er den samme som Den, der nu er vendt tilbage og er til stede og vidner om sin magt.

66. Jeg ønsker, at I skal træde ind i et liv i åndelighed, at der skal være selvdisciplin og nøjsomhed, at der skal være bøn og kærlighedshandlinger. Således vil I blive følsomme over for enhver åndelig begivenhed. Da vil det, der er usynligt for mange, kunne blive synligt for jer. Kun således vil I være i stand til at forklare årsagen til alt det, der sker, og som menneskene ikke kan finde en løsning på.

67. Jeg ønsker, at mine disciples forberedelse og deres forståelse af den mission, der er betroet dem, skal være så stor, at de på deres vej og alene gennem deres indflydelse befrier de væsener, der er usynlige, skjulte og ukendte blandt menneskene, og som lever et for menneskeheden ukendt liv i forvirring og smerte.

68. Stræb efter jeres forening, folk. Hvis I ikke opnår dette – hvordan kunne lysvæsenerne fra den højere verden da afspejles gennem jer, når dette er nødvendigt for at give menneskeheden deres budskab?

69. Jeg har lært jer at bede for andre og at bede om ting, men Jeg hører jer også, når I beder for jeres egne anliggender, og Jeg tager denne bøn imod. Men Jeg siger jer, at den tid, hvor Jeg – fordi I endnu var umodne – gav jer det, I bad om, er forbi. Nu ønsker Jeg, at I skal virke som disciple, at I skal ofre jeres åndssjæl og jeres hjerte til Mig i bønnen, men at I tillader Mig at læse i dem og fuldbyrde Min vilje.

70. Mit vise ord, indhyllet i en yderst tålmodig Mesters kærlighed, har trin for trin ført jer til forståelsen af den storhed, som spiritismen rummer,

og har ladet jer skue den vide åndelige horisont, der begynder i det menneskelige og smelter sammen med det himmelske.

Min fred være med jer!

## Undervisning 297

1. Folk: Dit ønske om at høste frugterne af din såning er ædelt. Men Jeg siger dig, at du skal have tålmodighed, at du ikke skal have lyst til straks at kende resultatet af dine gerninger, for dette ville betyde at forkorte tiden indtil høsten og dermed nøjes med at skære frugterne af, før de er modne.

2. Dette værks udfoldelse sker ikke på et øjeblik, det kræver lang tid. Derfor skal hver enkelt forstå den del, der tilkommer ham at udføre på dette åndelige felt, og derefter skal han overlade og betro sit arbejde til dem, der kommer efter jer, for at de kan bistå jer ved at fortsætte den markbearbejdning, I har påbegyndt. Efter disse vil andre komme, og derefter igen andre. Således er det, at I ikke ved, hvem det er bestemt til at høste frugterne af troen og omvendelsen til åndelighed.

3. De, der oplever, at frugterne bærer frugt, vil vide, at dette ikke kun er de sidst ankomnes fortjeneste, men at det var et arbejde, hvor fortjenesterne, anstrengelserne og ofrene fra de første, de anden og de tredje ankomne forenede sig for at føre et åndeligt værk til sejr, som Mesteren havde pålagt dem alle.

4. Véd, at en enkelt generation ikke er i stand til at fuldføre hele værket, og véd også, at det ikke er høsttid nu.

5. Hvordan kunne I gøre mit ord forståeligt, hvis I ikke følger det? Hvis I har haft brug for så lang tid til at forstå mit ord, tro på det og træne jeres oprørske legeme til at udføre en mission – hvordan kan I så forlange, at verdens forvandling sker med det samme?

6. I bør heller ikke tro, at I arbejder alene med dette arbejde, for I har endnu ikke tilstrækkelig styrke til at udføre gerninger af så stor åndelig betydning. I må vide, at der findes væsener, der viser jer den vej, I skal følge, og som viser jer vejen og de steder, hvor I skal bringe frøet hen.

Disse banebrydere er jeres brødre og søstre fra andre verdener, fra andre hjemsteder, hvorfra de våger over jeres skridt og baner vejen for jer. For også de er fredens, kærlighedens og broderskabets arbejdere. Det er sjæle af større renhed end jeres, med større viden og større erfaring, som I ikke har noget ondt at frygte fra. Det er dem, der ikke lader jer stå stille – dem, der skaber uro i jeres hjerter, når I svigter såsæden.

7. I er ikke alene, og I vil aldrig blive overladt til jeres egne kræfter.

8. Stol på dette værk, se dets storhed. Indse, at det ikke er et værk, der opstår af menneskets forstand, at det ikke er et nyt verdenssyn for denne menneskehed, men et evigt lys, der altid har oplyst menneskesjælens vej, og i hvis sandhed enhver ufuldkommenhed, enhver urenhed og synd vil forsvinde.

9. Af min sandhed har jeg skabt en lære, der er gennemsyret af kærlighed, retfærdighed og visdom, og gennem hvilken jeg vil bevise dens kraft for jer ved at omvende og forvandle dem, der i en kort tid er kommet på afveje fra den rette vej.

10. Hvorfor dømme mennesket til undergang eller evig pine, når dets synd dog kun er forbigående og en følge af dets uvidenhed? Hvorfor dømme et væsen, der bærer min egen guddommelige natur i sig?

11. Hvis det i et øjeblik eller i længere tid har haft en tilbøjelighed til det materielle og en hang til det onde, vil det, når øjeblikket af klarhed er kommet, hvor Jeg lader Min nåde nå frem til dets hjerte, svare på denne og dermed åbenbare, at Gud er i hver sjæl.

12. Dette er den natur, som mennesket må søge i sig selv – den essens, som det har mistet, og som det ofte forgæves har søgt. Til det formål har Jeg åbenbaret jer alle de evner, I besidder, for at I kan finde jer selv – for at lære jer at opdage jeres sjæl, at kende jer selv virkelig, uden at lade jer opholde af betragtningen af det ydre, den fysiske skikkelse.

13. Lær at søge det åndelige, disciple, og I vil også befri jer fra fanatismen i udøvelsen af den ydre kult.

14. Så vil I indse, at det hverken er forsamlingslokalet, symbolet eller ritualet, der rummer det åndelige værks storhed, men dets evige indhold og dets endelige mål fuldt af retfærdighed.

15. Forsøg ikke at begrænse dette værk, som er universelt og uendeligt, eller at sætte grænser for jeres åndelige udvikling, for jo mere I fordyber jer i vejen for gode gerninger og studier, desto større åbenbaringer vil I modtage. I vil se det guddommelige værk bryde frem fra det mest ubetydelige, I vil se det manifesteret i alt det skabte, I vil føle det banke i jeres væsen.

16. Dette er den enkelhed, hvormed Jeg underviser den spiritistiske discipel, for at også han kan være enkel som sin Mester. Discipelen skal overbevise og omvende gennem sandheden i sine ord og kraften i sine gerninger, uden at forsøge at imponere nogen med mystiske kræfter eller usædvanlige evner.

17. Den sande discipel vil være stor gennem sin enkelhed. Han vil forstå sin mester og samtidig gøre sig forståelig for sine medmennesker.

18. Livet er et vidtstrakt hav, hvor hver især sejler i sin båd. Men mens nogle søger midler og veje til at styre den ind i en sikker havn, kæntrer andre på grund af manglende mål eller erfaring.

19. Jeg har på ny bragt jer min lære. Jeg ønsker, at I skal huske, at den frelsende havn findes i den. Hvorfor skulle Jeg give jer upræcise undervisninger, vage ord eller åbenbaringer med begrænset dybde? Hvis

det var tilfældet, ville Jeg udsætte jer for faren for at falde i en ny form for fanatisme, mens I jo lever i en tid, hvor samvittigheden ikke giver jer ro – især når I forsøger at tilsløre den sande opfyldelse af loven om barmhjertighed og kærlighed, som Jeg har lært jer, ved hjælp af skinnende løgne.

20. Hør Mig, folk, lyt, disciple: Jeg giver jer i øjeblikket lyset og befrier jer fra lænker, bånd og mørke. Men Jeg bemyndiger jer ikke til at gøre dette værk til endnu en religion, ej heller til at fylde det som sædvanlig med billeder og ritualer – nej! Forstå nøje, hvad den frihed består i, som Jeg bringer jer, så I ikke erstatter den med en ny form for fanatisme.

21. Er I endnu ikke blevet klar over, at jeres forstand og dermed sjælen er blevet bremsat i sin udvikling? Husker I ikke den strøm af falske frygt og fordomme, som I har arvet fra jeres forfædre, og som Jeg har befriet jer fra, så I kan se sandheden uforvrænget og modtage lyset?

22. Hvis I ikke forbereder jer, hvis uretfærdighederne fortsat viser sig hos jer, vil jeres lys blive låst inde bag jeres materialisme, forblive skjult, og I vil fremstå som uvidende over for jeres medmennesker — som dem, der intet ved om denne store åbenbaring.

23. Se altid først på den »bjælke«, I har i jeres eget øje, disciple, for at have ret til at se på den »splint«, jeres bror har.

24. Dermed vil Jeg sige jer, at I ikke skal bruge Min lære til at fordømme jeres medmenneskers handlinger inden for deres forskellige trosretninger. Sandelig, Jeg siger jer, på alle disse veje findes der hjerter, der søger Mig gennem et ædelt liv fyldt med ofre. Alligevel spørger disciplen Mig igen og igen, hvorfor Jeg tillader denne mangfoldighed af verdensanskuelser, som til tider modsiger hinanden, skaber uenigheder og fremkalder fjendskab mellem mennesker. Derom siger Mesteren jer: Det er blevet tilladt, fordi der ikke findes to sjæle, der har nøjagtig den samme forståelse, det samme lys, den samme tro, og fordi I desuden har fået viljesfrihed til at vælge jeres vej. I er aldrig blevet tvunget til at følge lovens vej, men er blevet opfordret hertil, hvorved I bevarede friheden til at opnå virkelige fortjenester i jeres søgen efter sandheden.

25. Ligeledes skal I, elskede disciple, vide, at jeres opgave er at forene jer, at være i harmoni, at række jeres arm ud og lade alle, der måtte have brug for jer, jeres helbredende kraft, jeres ord eller jeres hjælp, få del i jeres evner og gaver.

26. Sandelig, jeg siger jer: Hvis hovmod spirer frem i jeres hjerter, vil I ikke være åndelige mennesker. Den oplyste sjæl kan ikke tilfredsstilles af den slags små forfængeligheder, der kun smigrer det egoistiske hjerte.

27. Det er ikke den tilsyneladende opfyldelse af opgaven, der gør disciplene store i Mine øjne, selvom de for deres brødre fremstår som de mest ivrige, inderlige og vedholdende.

28. Det reneste, det mest oprigtige arbejde – og dermed det, der løfter jer mest op til Mig – er det, I udfører i stilhed, selvom jeres medmennesker ikke kender til det.

29. »Jeres højre hånd skal ikke vide, hvad den venstre gør«, sagde Jeg til Mine disciple i den anden tid. Derfor siger Jeg jer i dag, nu hvor mit Ånds lys forklarer alt: Vær ydmyge uden hykleri, græd oprigtigt over andres smerte og glæd jer oprigtigt over det gode, som jeres medmennesker nyder. Kun den, der følger min lære på denne måde, vil være i stand til at give sit liv for sine medmennesker.

30. Folk: Hvis det har været jeres skæbne at forberede marken og begynde at så den, og det måtte være andre, der høstede frugten, så accepter det. For ikke kun har I ret til at nyde glæden ved at arbejde på jeres Faders marker, men alle jeres brødre og søstre.

31. Jeg er vejen, og I er de vandrere, der kommer frem ad den.

32. Når I en gang når bjergtoppen, vil I vende blikket tilbage og se alt det, som jeres sjæl har gennemgået, og I vil takke Faderen.

33. Vejen er lang. Hvem kan sige, at han allerede har gennemgået det hele, at han kender alle hemmelighederne, og at han har trængt ind i alt det, der ligger hinsides det, han ser og hører?

34. Det er ikke sådan, at Mesteren undervurderer jeres arbejde eller misforstår det, I har opnået på vejen – nej, folk. Jeg er den første til at værdsætte jeres fortjenester. Hvis det ikke var sådan, ville der ikke være retfærdighed i Mig.

Når Jeg taler således til jer, er det fordi Jeg vil gøre det klart for jer, at selv om jeres evne til at nå jeres grænser både i det menneskelige og i det åndelige er stor, mangler I stadig meget — at jo mere I i det uendelige søger det, der eksisterer hinsides jeres fysiske sanser, jo flere læringsområder vil I opdage, som skal erkendes og læres.

35. Ligesom Jeg har overladt jer en natur, der ligger inden for jeres intelligens' rækkevidde, for at I kan udforske den, har Jeg åbenbart for jer eksistensen af en verden, der ligger hinsides denne natur, for at I gennem sjælen kan trænge ind i den. Jeg har ladet jer udforske og undersøge, for at I kan lære det åndelige liv at kende. Men Jeg siger jer, at I ikke skal begrænse jer til det lille, I indtil i dag ved. Vær lærevillige, uddann jer selv for at trænge ind i den uendelige verden, arbejd flittigt, så I ved slutningen af jeres dagsværk tilfredse kan udbryde: »Vi har opfyldt vores opgave.«

36. Min lære lader ikke sjælen stå stille, min lære bremser heller ikke menneskets udvikling – tværtimod, den befrier det fra frygt og fordomme og lader det skue den lysvej, der venter det.

37. Betragt denne menneskehed, der giver indtryk af at have nået højdepunktet i sin videnskab og sine undersøgelser, og som i virkeligheden kun står ved begyndelsen af den videnskab, den vil nå i morgen, når den til sit begær efter viden følger idealet om broderskab.

38. I dag gennemlever menneskene en epoke præget af forvirring, fordi de ikke har forstået, at hele deres liv og alle deres bestræbelser skal føre dem til en udfoldelse af deres ånd, hvis mål skal være en dialog mellem deres ånd og Skaberens.

39. Den kult, som flertallet af mennesker i dag bekender sig til, er materialismen.

40. Så længe troslærerne og religionerne insisterer på deres forskelle, vil verden fortsat nære sit had og ikke være i stand til at tage det afgørende skridt mod den sande gudsdyrkelse. Men hvornår vil menneskene forstå hinanden og forene sig og dermed tage det første skridt mod kærlighed til hinanden, når der stadig er mennesker, der i den tro, at de besidder nøglen eller hemmeligheden til sjælernes frelse og nøglerne til det evige liv, ikke anerkender alle dem, der følger andre veje, fordi de efter deres opfattelse ikke er værdige til at komme til Gud?

41. Gør jer derfor det sande mål med spiritualismen klart, hvis lære står over enhver trosretning, enhver menneskelig ideologi og enhver sekt.

42. Studér indholdet af dette budskab, som indeholder Guds lov, og I vil indse, at det gælder for alle mennesker, alle folkeslag og alle livsomstændigheder, I måtte befinde jer i.

43. Se, hvordan forskelle, fremmedgørelse, uoverensstemmelser og modstand forsvinder i lyset af denne læres sandhed, for i dens lys fremstår I alle lige, i lyset af dens kærlighed er I alle brødre og søstre, og i lyset af dens retfærdighed er I alle ufuldkomne.

44. Dette ord stammer fra Mig, er livets kilde, er Alfa og Omega, begyndelsen og slutningen. Derfor vil menneskene, for at overvinde deres uvidenhed, være nødt til at lægge deres konventioner og deres religiøse fanatisme bag sig og komme til Mig, som er i Ånden — ikke blandt de former for tilbedelse, som hver enkelt har ønsket at bringe Mig. Men når de når frem til den sande kilde, vil Jeg modtage dem alle, fjerne deres smerter, befri dem fra deres tunge byrde og forene dem med hinanden.

45. Tænk over dette: Hvis I alle kunne forstå jeres rolle i dette liv, ville menneskeheden allerede have afstået fra at være egoistisk, og hvis hvert

enkelt menneske forstod sin oprindelse og sin bestemmelse, ville det sætte alle sine handlinger i relation til det formål, det blev skabt til.

46. Der er ikke længere behov for mange forskellige religioner i verden; I er nu alle nået til det punkt, hvor I kan forene jer i én eneste tro og én eneste form for gudsdyrkelse. Kun i foreningen af tanker og i den åndelige samhørighed vil I kunne finde det lys, der fører jer til fremskridt, harmoni og fred.

47. I vil nu opleve, at ingen religion vil opnå fred blandt menneskene og deres åndelige frihed. I stedet vil I være vidner til, hvordan mit guddommelige budskab, der når nogle gennem skrifter og andre gennem inspiration, vil opnå menneskenes frelse, forening og åndeliggørelse.

48. Spiritualismen skaber ingen uligheder; spiritualismen er den lære, som menneskeheden har brug for, og som den ubevidst længes efter. For den er den fred, den kærlighed, den retfærdighed og det lys, som menneskene hungre efter.

49. Tror I, I, der hører disse ord, at Jeg kunne så modvilje eller ond vilje i jeres hjerter over *for* jeres medmennesker, der bekender sig til andre trosretninger? Aldrig, disciple, det er *jer*, der skal begynde at være et eksempel på broderskab og harmoni ved at betragte og elske alle med den samme hengivenhed, som I viser dem, der deler jeres tankegang.

50. Dette skridt vil alle trossamfund være nødt til at tage. De vil være nødt til at lade sig inspirere af længslen efter at elske hinanden i en handling af kærlighed til deres Fader, som alle hævder at tilbede.

51. Frygt ikke, hvis man kalder jer vildfarne — ræk hånden ud til alle. Tænk på, at dette værk, som er sandt for jer, kan forekomme andre som falsk, fordi det i deres øjne mangler *den* indvielse, som religionerne har modtaget for at blive anerkendt.

52. Hvis I tror på Mig, hvis I tror, at Jeg åbenbarer Mig gennem disse taleres ord, så frygt ikke jeres medmenneskers dom. For Min lære er så overbevisende, og Mit budskab indeholder så mange sandheder, at I, hvis I forstår at bruge disse våben rigtigt, næppe kan besejres.

53. Ingen vil kunne dømme jer for, at I ivrigt søger sandheden, det fuldkomne. Til det har I alle en hellig ret, og derfor er friheden blevet jer givet til at stræbe mod lyset.

54. Folk, I har i lang tid spist og drukket ved mit bord. Hvis I stadig føler åndelig sult, er det uberettiget, for der er dag efter dag blevet tilbudt jer mad. Jeg tørster efter jeres kærlighed, men hvad giver I mig at drikke? Galden og eddiken fra jeres stridigheder og jeres manglende forståelse!

55. På denne nådens dag siger jeg jer: Lad min guddommelige udstråling trænge ind i jeres hjerter, så I kan mærke min tilstedeværelse og forvandle jeres liv.

56. Jeg er ganske vist kommet som dommer, men sandheden er, at når I søger i dommerens ord, må I nødvendigvis befinde jer i Faderens nærvær — den Fader, der elsker jer, og som derfor åbenbarer sig på så mange måder, for at I bedre kan lære Ham at kende.

57. Jeg ved, at jo større jeres erkendelse bliver, desto større vil jeres kærlighed til Mig være.

58. Når Jeg siger til jer: »Elsk Mig« — ved I så, hvad Jeg vil sige jer med det? Elsk sandheden, elsk det gode, elsk lyset, elsk hinanden, elsk det sande liv.

59. Lær at elske Mig, erkend, hvordan Min kærlighed følger jer overalt trods jeres overtrædelser og synder, uden at I kan unddrage jer dens indflydelse eller undvige den. Erkend: Jo alvorligere jeres fejltagelser er, desto større er Min barmhjertighed over for jer.

60. Menneskernes ondskab ønsker at afvise min kærlighed, men den kan ikke modstå den, for kærligheden er den universelle kraft, den guddommelige magt, der skaber alt og bevæger alt.

61. Beviset for alt, hvad Jeg siger til jer, er det, Jeg har givet jer, da Jeg åbenbarede Mig blandt jer i denne tid, hvor menneskeheden har forvildet sig i sin synds afgrund. Min kærlighed kan ikke føle afsky for den menneskelige synd, men derimod medfølelse.

62. Erkend Mig, kom til Mig for at vaske jeres pletter væk i den krystallklare kilde af Min barmhjertighed. Bed, bed, så skal der gives jer.

63. Hvad kan I fremvise for Mig, hvad enten det er i jeres hjerte eller i jeres sjæl, som Jeg ikke ser? Hvilke lidelser, hvilke længsler, bekymringer eller hemmeligheder kunne I skjule for Mig? Ingen. Lær derfor at bede åndeligt, at bekende jer indvendigt for Mig, at stole på Min forsyn og Min barmhjertighed, så I kan lade den fred strømme ind i jeres hjerte, som det så meget mangler.

64. Jeg har sagt jer, at bønnen er sjælens sprog, hvormed jeres hjerte taler til Mig, klager, beder Mig, græder og bliver styrket. Men nogle gange, når jeres væsen er fyldt med glæde eller føler sig gennemstrømmet af fred, bliver bønnen til en åndelig hymne, der når helt op til højderne af mit rige.

65. Stol på Mig, folk, stol på Mig, menneskehed, i den overbevisning, at der på jorden ikke findes noget menneske, intet folk, ingen lov, som I kan betro jeres frelse til. Kom til Mig, søg Mig, søg sandheden, så vil I alle en dag være forenet i én eneste »sang«, under ét og samme lys.

66. Mennesker, nationer, racer og folk, de vil alle være nødt til at følge det guddommelige kald, når menneskets ånd, træt af sin fangenskab på jorden, rejser sig, bryder materialismens lænker og udstøder jubelråbet over den åndelige befrielse.

67. I dag kan opfyldelsen af mit ord måske forekomme jer meget fjern, ligesom den moralske og åndelige forvandling af denne menneskehed. Men det er jeres opgave at bane vejen og udføre den del, der tilkommer jer. Hvis I ikke gør det, har I ingen ret til at bedømme opfyldelsen af mit ord.

68. Der vil komme en tid, hvor menneskets længsel efter at udvikle sin sjæl til et højere niveau vil være så brændende, at det vil anvende alle de midler, der står til rådighed, for at forvandle denne tåredal til en verden, hvor harmoni hersker, at det vil udrette det »umulige«, at det vil gå så langt som til selvpofrelse og overmenneskelige anstrengelser for at forhindre krige.

69. Det vil være disse mennesker, der vil løfte denne verden op, der vil fjerne lidelsens bæger fra det menneskelige liv, der vil genopbygge alt det, som de forgangne generationer har ødelagt i deres blinde stræben efter magt, i deres materialisme og ubesindighed. Det vil være dem, der våger over den sande tilbedelse af Mig – den tilbedelse uden fanatisme eller ydre og unyttige kultiske handlinger. De vil forsøge at gøre det klart for menneskeheden, at harmonien mellem de menneskelige love og de åndelige love samt opfyldelsen af disse er den bedste gudstjeneste, som menneskene kan bringe Gud.

70. Ønsker I ikke at høre til blandt dem? Ønsker I ikke, at jeres børn skal høre til blandt disse mennesker med en ophøjet sjæl? I kan stille denne længsel. Det er op til jer at bane vejen for dem, som Jeg har betroet jeres opdragelse og omsorg, så de, når timen er kommet til at indlede den afgørende kamp mellem ånden og materiens herredømme, de i bevidsthed om deres mission, styrke i deres tro og fyldt af den viden, som mit ord formidler, kan forene sig og danne ét legeme, ét folk, én ånd, der på sin vej river mure ned og overvinder forhindringer, ligesom Israel, da det søgte det Forjættede Land.

71. Jeg ved: Hvis I efterlader jeres børn uden tilstrækkelig forberedelse, vil jeres sjæl fra det hinsides begræde skæbnen for dem, der blev efterladt på jorden, for I vil se dem bukke under uden at kunne forsvare sig mod den invasion af ulykker og plager, der vil komme for at plage jordens folk.

72. Kan I forestille jer den sjæls soning og smerte, der ved sin ankomst til den åndelige verden, i stedet for at høste søde frugter, kun møder tornbuske og brændenælder?

73. Det er det, I skal undgå i tide – nu, hvor I i overflod har lyset fra den undervisning, som Jeg giver jer til alle menneskers frelse.

Min fred være med jer!

## Undervisning 298

1. Helbred alle lidelser, både kroppens og sjælens, for I har til opgave at trøste, styrke og helbrede jeres næste. Men Jeg spørger jer: Hvordan kunne I give de nødlidende sundhed, hvis I selv var syge? Hvilken fred kunne strømme ud fra jeres sjæl, hvis den er forstyrret af bekymringer, lidelser, samvittighedskvaler og lavtstående lidenskaber?

2. Kun det, I har samlet i jeres hjerte, vil I kunne tilbyde jeres medmennesker.

3. I dag skal I samle så meget som muligt af de goder, som Jeg uddeler blandt dette folk, og lære at bevare dem under fjendtligheder og modgang, så I, når tiden er inde til at opfylde jeres mission, vil være i stand til at sejre i kampen. Freden, lyset og balsammen vil udgøre ét eneste legeme med jeres væsen — på en sådan måde, at I ikke blot vil helbrede en syg ved håndspålæggelse, men at I gennem jeres ord, jeres tanker og jeres blik vil overføre sundhed, fred og styrke, og i mange tilfælde vil jeres blotte tilstedeværelse udstråle disse kræfter.

4. Men tro ikke, at det vil være nok for jer at vide, at Jeg har skænket jer disse gaver. Nej — I må desuden vide, at I har brug for kraften til at manifestere dem, og det er uundværligt, at I opnår denne kraft gennem troen på Mig, gennem kærlighedshandlinger over for jeres næste, gennem renhed i følelserne og uselvskhed. Den, der ikke handler efter disse principper, vil — selv om han er velsignet af Mig — ikke videregive noget godt. For disse gaver blomstrer og formere sig kun gennem ædle, rene og opløftende følelser.

5. Der er ganske vist mange, der trods deres manglende forberedelse efterlader et spor af mirakler på deres vej. Men det er ikke dem, der udfører dem — det er Mig, fordi Jeg har medfølelse med de nødlidende, de syge, de åndeligt fattige og mennesker med god tro. Men så tilskrives disse »arbejdere« *Mine* mirakler sig selv.

6. Der er andre tilfælde, hvor den, der endnu ikke er i stand til at udføre det, Jeg har betroet ham, fordi han ikke kender måden at forberede sig på. Men hans tro er stor, og han føler barmhjertighed over for sin næste. Ham tillader Jeg at udføre mirakler for at opmuntre ham i hans arbejde, så han forbliver udholdende og fuldender sig selv.

7. Det er en vildfarelse at sige, at Jeg fratager den, der ikke gør god brug af sine gaver, disse. Men den, der ikke bruger dem til de formål, som Jeg har angivet ham — mister straks evnen til at anvende dem.

8. Hvordan skulle Jeg berøve mennesket dets åndelige gaver, når disse jo er midlerne til at opnå dets frelse og dets eneste våben til at forsvare sig med? Hvis Min retfærdighed handlede, som I tror, ville Jeg allerede have

frataget mange mennesker deres samvittigheds lys, og mange hjerner ville Jeg have nægtet intelligens. Men Jeg siger jer endnu en gang, at Jeg ikke tilbageholder menneskenes gaver, for det er netop disse egenskaber, gennem hvilke de skal frelse sig selv og hæve sig til fuldkommenhed.

I siger til Mig, at nogle mister forstanden, og at andre mister livet eller en eller anden evne før tiden. Det er sandt, men det er ikke Mig, der tager det fra dem, som allerede tilhører dem. Det er dem selv, der gennem svaghed, dumhed og forblændelse berøver sig selv det, som deres Fader har givet dem som arv.

9. Er min retfærdighedselskende hånd ikke til stede i alt dette?

10. Men hvis I blot iagttager den måde, hvorpå Jeg udøver Min fuldkomne retfærdighed, vil I overbevise jer om, at det er Min kærlighed, der viser sig i hvert af disse tilfælde og giver den ene lyset, den anden freden og atter andre livet tilbage, selvom Jeg også siger jer, at de, for at genvinde det, de har mistet, først må gennemgå en stor renselse.

11. Om alt vil Jeg tale til jer i dette ord, for der må ikke mangle et eneste kapitel i min lære. Om alt vil Jeg undervise jer, så I i morgen ikke har nogen tvivl, ingen usikkerhed.

12. Jeg vil gøre jer til et folk, der er bevidst om sin bestemmelse, kender sin mission og er forberedt på med fuld sandhed og renhed at så og udbrede dette velsignede frø, som Jeg lod falde ned i jeres hjerter til menneskehedens velsignelse og åndelige fremskridt.

13. Da Jeg derfor begyndte dagens undervisning, sagde Jeg først til jer, at I i dag skal lade jer helbrede og styrke hos Mig. For det, der er i jeres hjerter, vil I videregive til jeres medmennesker.

14. Stol aldrig på, at Jeg vil udgyde Min barmhjertighed over de nødlidende, der opsøger jer, på trods af jeres ufuldkommenheder og jeres manglende forberedelse. For allerede nu siger Jeg jer, at selv hvis I her i verden kan skjule det onde for Mig, vil kun jeres fortjenester kunne beskytte jer mod en smertefuld soning, når jeres dom er kommet.

15. Forstår I, hvad denne undervisning har forklaret jer? Så glem den aldrig!

16. Elskede folk: Jeg har åbenbaret Mig på jeres livsvej, har prøvet jer i forskellige former og har set, at I elsker Mig. I er snublet over klippeblokkene på vejen, men I har gjort brug af jeres tro og har rejst jer igen.

17. Min lære redder jer, og mit ord opløfter jer, fordi I har tro på min tilstedeværelse og på min åbenbaring gennem disse stemmeføreres forstand.

18. Jeres sjæl har haft tilfredsstillelsen ved i sin krop at opdage den følsomhed, der gjorde det muligt for jer at genkende Min tilstedeværelse i denne åbenbaring.

19. Hvor mange er der ikke, som gennem fortidens skrifter kender de profetier, der forudsagde denne æra. Og dog – hvis de overværede mine åbenbaringer, ville de hverken tro på dem eller opfatte dem som opfyldelsen af disse løfter! Det er dem, der ikke har nået det udviklingsstadium, der ville give dem mulighed for at erkende dette lys.

Hvor mange af dem derimod, der i dag ville give deres liv for at vidne om, at det er Mig, der åbenbarer Mig for menneskene i denne tid, havde ikke engang kendskab til, at der findes profetier, der taler om disse begivenheder. Årsagen hertil er, at deres sjæl allerede var forberedt og parat til at modtage lyset.

20. Profeter, oplyste og seere opfattede mit komme i Ånden; de så den bog, der åbnede sig for at udgyde sit indhold over menneskenes forstand, og de bekræftede den åndelige verdens tilstedeværelse blandt menneskene. De så det nye bjerg, hvor Herren ville komme for at forene sit folk. Men sandelig, Jeg siger jer: Ligesom I er kommet herhen og har fornemmet Mig, så vil det ene folk efter det andet og det ene menneske efter det andet slutte sig til, så snart den forudbestemte tid for hver enkeltes opvågnen er kommet.

21. Tro ikke, at Jeg vil åbenbare Mig i hver nation og hvert folk på jorden i den form, som Jeg har skænket jer. Men i Min uendelige magt og visdom vil Jeg forstå at banke på dørene til alle hjerter.

22. Jeg må sige jer, at I skal udbrede og gøre dette åndelige frø, som Jeg har betroet jer i denne tid, kendt over hele kloden.

23. Tiden for min åbenbaring har været tiden for dette folks forberedelse. Undervisningen har været lang og udførlig – så lang, at jeg har set nogle generationer forlade denne jord og andre komme for at erstatte dem. Således har det været nødvendigt, for at frøet kunne spire, modnes og bære frugt.

24. Undervisningen nærmer sig nu sin afslutning; vær derfor opmærksomme på, at Jeg i hver eneste undervisningstale åbenbarer den fremgangsmåde, som I skal arbejde efter i fremtiden.

25. Mit værk har et stort endemål, og det er mit ord, der fører jer mod dette mål.

26. Jeg ved, at I stadig vil fælde tårer, selvom I befinder jer blandt det folk, der har hørt min stemme. I vil beklage jeres splittelse, fordi prøvelserne vil ramme jer, mens I er svage. Så vil det være den smerte og de slag, som verden uddeler, der får jer til at give afkald på jeres ret til

fredens, foreningens og den gode viljes banner, som jeg har talt om til jer siden de første dage af min åbenbaring.

27. Vær velsignet, hvis I, når I hører disse ord, kommer smerten i forkøbet og forener jer i broderskab. Jeg ser smerten og sorgen hos dem, der har drømt om dette folks broderskab og endnu ikke har kunnet se noget tegn på forening. Det er dem, der i stilhed siger til Mig: »Herre, lad det være Din kærlighed, der forener os. Giv os endnu en kort tid til at kæmpe for vores frelse.«

28. Andre spørger Mig: »Mester, hvorfor skal hjertet renses, og hvorfor findes der lidelse, selvom vi hører Dit ord?« Men Jeg siger jer: Folk, I er stadig ikke rene for enhver plet, og I er heller ikke fri for smerte. Der er strenge i jeres væsen, som endnu ikke er blevet ramt, og det er nødvendigt at prøve dem, for at åndssjælen og hjertet kan opnå fasthed.

29. Hvis I alene ved den omstændighed, at I lytter til Mig, ikke længere ville føle smerte – ville I da i jeres liv bestræbe jer på at rense jer og komme tættere på Mig? Sandelig, Jeg siger jer, I ville da ikke længere gøre noget for at forbedre jeres sjælelige og moralske tilstand.

30. Véd, disciple, at målet for jeres kamp er den sjælstilstand, som smerten ikke længere kan nå, og dette mål opnås gennem fortjenester, kampe, prøvelser, ofre og afkald.

31. Læg mærke til de tilfælde af tålmodighed, tro, ydmyghed og underkastelse, som I undertiden opdager hos nogle af jeres medmennesker. Det er sjæle, som Jeg har sendt, for at de kan være et eksempel på dyd blandt menneskeheden. Tilsyneladende er disse væseners skæbne trist, men i deres tro ved de, at de er kommet for at udføre en mission.

32. I har i jeres historie modtaget store forbilleder blandt Mine budbringere og disciple — navne, som I kender; men undervurder derfor ikke de små forbilleder, som I møder på jeres livsvej.

33. Ofte udfører I handlinger af stor ophøjelse, som når frem til Faderen som en hyldest, som er hans minde værdige, og som tjener som eksempel for dem, der omgiver jer. I bliver ikke altid bevidste om værdien af det pågældende værk eller fortjenesten ved den pågældende handling, og det er bedre for jer, så hjertet ikke bliver stolt af sine fortjenester, for da går frøet til spilde. Men sjælen har ikke desto mindre kendskab til værdien af sine gerninger. Hvis det ikke var sådan – hvor ofte ville den da spilde sin tid på middelmådige gerninger i den tro, at den var beskæftiget med højtstående og nyttige handlinger.

34. Disciple, I er blevet standhaftige i lidelserne, men nu må I udvikle jer opad gennem åndeliggørelsen. Det betyder ikke noget, at det

menneskelige liv med dets trængsler, bekymringer og fristelser fanger jer. Denne underkastelse er kun tilsyneladende, hvis I forstår at opdage fremgangsmåden til at frigøre jer. Men hvordan ser denne fremgangsmåde ud, der skal give sjælen udvidelse og frihed? Gennem bøn, refleksion over mit værk, beskæftigelse med ædle gerninger og hævelse over modgangene.

35. Den, der opnår dette, vil være trådt ind i en verden af lys og fred, uden at undlade at udføre sin opgave i den materielle verden.

36. Dette er den vej, som Jeg har udstukket for jer, så I kan undslippe materialismen, de jordiske trængsler, smerten, fristelserne og lasterne.

37. Jeg opfordrer jer til bøn, til meditation og til gode gerninger, så I takket være åndeliggørelsen kan nå frem til de regioner, hvor I vil slukke jeres tørst med sandhedens vand, og hvor I vil blive oversvømmet af jeres Faders lys. Kun dér vil I kunne finde inspiration til at opfylde jeres pligter på bedste vis — både de åndelige og de menneskelige.

38. Så længe I er nødt til at leve på jorden, skal I gøre det på den bedst mulige måde. Men vis ikke jeres modvilje, når lidelsens bæger udgyder sit indhold i jeres hjerte, ved at give udtryk for, at I ikke længere ønsker at leve i denne verden. Jorden er den »dal«, hvor sjælen renses, og hvor man erhverver fortjenester for at indtage et højere hjemsted. Hvis I blot vidste, hvor meget det koster jeres sjæl at bebo det.

39. Det er nødvendigt, at I baner vejen for de kommende generationer og forbereder det hjemsted, som de skal indtage for at fortsætte jeres værk. Men hvis I ikke opfylder den del, der tilkommer jer, vil de være nødt til at gøre det, I ikke har gjort, og det, der da pålægges dem, vil de være nødt til at overlade til andre. Tror I, at I på den måde lever op til jeres Faders vilje?

40. Da I trådte ind på denne vej her, modtog I på jeres læber frugten af tidligere generationer. Dette var den gave, de efterlod jer som arv. Mener I ikke, at I på samme måde bør efterlade noget forberedt til dem, der snart kommer for at afløse jer?

41. Vågn op, folk! Det hinsides iagttager jeres skridt på jorden! Disse verdener kender jeres gerninger! Når de ser denne menneskehed gå under i et hav af fjendskab og lidenskaber, rystes de og beder for jer.

42. Vær fortrøstningsfulde, I er ikke forladte. Stol på jeres Fader og hav tillid til dem, der elsker jer og beskytter jer fra det åndelige rige.

43. Hvis I i den tid, hvor Jeg giver jer Min undervisning, virkelig hengiver jer til Mit værk – sandelig, Jeg siger jer, denne tid vil være tilstrækkelig til,

at I bliver forberedt på at tage det faste skridt ind i den nye tidsalder, der venter jer.

44. Disse tre sidste år af min åbenbaring har Jeg bestemt til at repræsentere de år, hvor Jeg forkyndte min lære i den Anden Tid. Således vil I bedre kunne forstå kærligheden, viljestyrken og hengivenheden hos de disciple, der dengang fulgte Mig, da en kort tid var nok for dem til at blive disciple af den Guddommelige Mester, til at blive sandhedens apostle.

45. Dengang var der tolv udvalgte, som skulle følge Mig direkte, og af de tolv faldt kun én i prøvelsens time, da mit farvel nærmede sig.

46. I dag har Jeg sat et stort antal disciple til mit bord, for at de, ved konstant at lytte til Mig og trin for trin følge Mine undervisninger, kan nå frem til slutningen af denne åbenbaringstid som stærke — stærke nok til hverken at forråde deres Mester eller forråde sig selv.

47. »Våg og bed«, siger Jeg til jer, folk, ligesom Jeg sagde det til Mine disciple, da timen var kommet. Vær vågne, for kroppen er svag og kan i et øjeblik svaghed forråde sin sjæl, og Jeg ønsker ikke, at I senere som mennesker eller åndelige væsener skal udgyde bitre tårer på grund af et øjebliks forvirring eller svaghed.

48. Tro ikke, at konsekvenserne af ulydighed viser sig med det samme — nej. Men det, jeg siger jer, er, at I før eller senere må stå til ansvar for jeres handlinger; selvom det til tider har set ud for jer, som om jeres forseelse ikke medførte nogen konsekvenser, i betragtning af at tiden gik, og min retfærdighed ikke gav nogen tegn. Men I ved allerede gennem mit ord, at jeg som dommer er ubarmhjertig, og at I, når jeres dom er kommet, vil åbne jeres øjne for samvittighedens lys.

49. Lad ingen pådrage sig denne dom, lad ingen begære denne kalk af smerte, angst, samvittighedskvaler og fortvivlelse, for jeres sjæl vil lide på en måde, I ikke kan forestille jer, når jeres samvittighed uophørligt kalder hende »ulydig«, »forræder«, »utaknemmelig«, efter at den af sin Mester er blevet kaldt »elsket discipel«, »yndling« og »arving til mit rige«.

50. Hvis Jeg ikke vidste, at I stadig er i stand til at begå en fejl, at være ulydige eller at nedværdige, ville Jeg ikke tale til jer på denne måde. Men Jeg kender jeres svaghed, og det er nødvendigt, at Jeg ryster jer vågne. Men hvorfor har I endnu ikke opnået fuld erkendelse af den måde, hvorpå I skal fortolke hver af Mine anvisninger, selvom I snart er nået til slutningen af Min åbenbaring? Fordi I har vænnet jer så meget til Mit ord, at I for altid anser det for ubetydeligt og jer selv derimod for altid for betydningsfulde.

51. Jeg taler til jer for jeres eget bedste, for ingen menneskelig fejl vil kunne skade min Ånd eller mit værk. I vil imidlertid gennem jeres fejl meget vel kunne påføre jer selv mange ulykker, og jeg ønsker, at I skal spare jer for denne ulykke.

52. I ved, hvordan et øjebliks svaghed fra en af mine disciple i den anden tid ikke blot forårsagede så megen smerte for hans mester, men også for hans brødre og alle, der elskede mig, at alt fra det øjeblik blev anderledes for dem, der fulgte mig. Mesteren blev revet væk fra disciplenes arme, og de kærlige ord, som hans læber så ofte havde udtalt, ophørte. Den velsignede krop, gennem hvilken de følte Guds nærvær i verden, forsvandt. De følte, at skyggerne af smerte og forladthed omgav deres liv. Men det var ikke kun dem, der græd over den offerdød, men menneskeheden gennem alle tider sørgede over den.

53. Nu spørger Jeg jer: Tror I, at den forræderiske disciples fejltagelse forhindrede, at mit værk blev fuldendt? Tror I, at den fejltagelse ændrede det, Jeg havde forudset? — På ingen måde. Mit værk, min sandhed og min mission blev opfyldt med den højeste fuldkommenhed, ligesom alle de forudbestemte livsomstændigheder måtte indtræde, som skulle føre disse disciple for øjnene af deres Herre. For den guddommelige vilje vil aldrig kunne underkastes menneskets handlinger. Den udfolder sig uanset menneskenes synd og vil altid gøre det.

54. Indse, at Jeg forbereder jer alle på prøvelsens dag, som nærmer sig. Men Jeg siger jer, at en eneste samvittighedsfuld og forberedt talsperson ville være nok for Mig til at formidle Mine sidste ord og dermed besegle den sandhed, som Jeg har åbenbaret for jer gennem så mange år og gennem så mange talspersoner.

55. Indse, Israel, hvor lille den skare er, der slår sig ned under livets træ. Nogle har ikke forstået min guddommelige undervisning, andre er blevet overrasket af fristelsen på deres veje. Men som Fader giver Jeg jer gode råd, og som Mester underviser Jeg jer.

56. Denne undervisning skal I indprente i jeres hjerter, så I følger i mine fodspor, så I giver de blinde lyset, så de døve hører min kærligheds kald, så de lamme går og følger mig, så menneskeheden ser middagslyset.

57. Jeg forbereder i øjeblikket menneskene for at befri dem fra enhver synd. Mit lys oplyser deres hjerter, så de kan udøve kærlighed over for hinanden.

58. Siden det øjeblik, hvor Elias førte jer til indhegningen, har I været forberedt på at nå frem til åndeliggørelse og jeres sjæls opstigning. I kom til Mig og sagde: »Herre, lad din vilje ske med mig.«

Jeg gav jer et nyt klæde, fjernede de klude, I tilbød Mig, og prydede jeres sjæl med et rent klæde. Jeg satte i jeres sjæl tegnet på mit udvalgte folk Israel og sagde til jer: »Dette er de rækker, I hører til, for at I kan vise underkastelse og lydighed over for Min opgave.« Og I har sagt til Mig: »Fader, lad Din vilje ske med mig.«

59. Ja, mine børn, jeg har oplyst jer, for at I ikke skal være uvidende, for at I som stærke kan udøve min undervisning, for at I kan give mig husly i jeres hjerter og adskille jer fra det onde, for at I kan føle smerten hos de mennesker, der blindt går deres vej i materialisme. Jeg har givet jer den åndelige balsam, for at I kan helbrede dem og give dem nyt liv, for at I kan føre dem til Mig.

60. Jeg er kommet i denne tid for at give de »døde« liv, for at redde menneskeheden og rive den ud af dens afgrunde, for fra den første til den nuværende side i bogen at fremlægge den undervisning, som Jeg har givet den gennem tiderne. Her er min kærlighed, min uendelige visdom. Den, der ønsker at forstå Mig, skal leve i Mig. Den, der ønsker at elske Mig, skal være hos Mig og må følge sin vej med åndelighed, så smerten ikke længere overvælder ham, og han ikke længere føler sig alene.

61. Dette er din mission, Israel. Forbered jer, for I skal være mine disciple, I skal lytte til jeres Mester med fuld opmærksomhed. For hver og en af jer skal i morgen være som en åben bog, hvor menneskene studerer og udforsker mit ord.

62. Jeres opfyldelse af jeres opgave er ikke begrænset til de fire vægge i et forsamlingslokale. Nej, Israel, mit gennemtrængende blik følger hvert eneste af jeres gerninger, og hvis I for en kort stund ønsker at vige fra vejen, vil Jeg tillade det, fordi I har fri vilje. Men jeg siger jer: I jeres ulydighed vil I møde smerte ved hvert skridt. Men når I omvender jer, vil jeg sige til jer: Vend tilbage til mig, for jeg venter på jer for at give jer trøst.

63. Enhver, der ønsker at komme til Faderen, må frigøre sig fra sin stolthed, sin forfængelighed og enhver svaghed, som mit gennemtrængende blik ser.

64. Det har behaget Mig at benytte Mig af den ydmyge, den uvidende. Min kærlighed har bearbejdet hans hjerte. Jeg har betroet ham Min lov, ladet ham mærke Min nærvær og sagt til ham: Gå ud og lad opfordringen lyde til dine medmennesker, før dem til Mig, for Jeg vil give dem alt, hvad de har brug for til deres åndelige opstigning.

Derfor har Jeg sagt jer, at jeres mission er stor og vanskelig. I må forstå meget og arbejde hårdt på jeres åndelige vej. Men I er ikke fattige, I er rige, fordi I har Mig, fordi I har hørt og følt Mig, fordi Jeg har opmuntret jer

og sagt til jer: Vær ubekymrede, for Min barmhjertighed vil altid være med jer.

Til hver »arbejder« har Jeg givet et stykke jord, så han kan dyrke det og høste gode frugter. Men hvis frugterne er bitre, vil Jeg ikke modtage dem. Arbejderen vil være nødt til at dyrke sin jord endnu en gang, indtil han høster frugter, der smager godt og er værdige til at nå frem til Mig.

65. Mit værk vil forblive ubesmittet, og min sandhed vil altid være den samme.

66. Dette folks skampletter og vanhelligelser vil blive udslettet af min retfærdighed, og I vil opleve, hvordan min vilje altid sker.

67. I ved nu, hvad Jeg ønsker af jer, og hvad I ikke skal gøre i henhold til Min vilje. Lev i overensstemmelse med jeres samvittighed, og den vil altid fortælle jer, hvad I skal gøre for at

68. Jeg siger jer endnu en gang, at I skal være vågne, og at I skal bede, så der i denne tid ikke er én eneste, der i den afgørende time falder i fristelse. Men hvis nogen skulle gøre oprør mod min vilje ved at forråde det, jeg har påbudt, og få begivenhederne til at tage en anden retning – sandelig, jeg siger jer, da vil mit værk ikke lide skade, fordi det er guddommeligt. Men de, der i det afgørende øjeblik stolt tilsidesætter min vilje, vil i deres væsen mærke følgerne af deres stædighed.

Min fred være med jer!

## Undervisning 299

1. Discipel: Mesteren er hos jer og giver hvert af sine små børn et kys.
2. Den åndelige glæde, som I udtrykker i disse dage, hvor I mindes den velsignede nat, hvor »Ordet« blev menneske for at bo blandt jer, når mig.
3. Når I i broderlig kærlighed slutter jer tættere sammen og viser ømhed over for de børn, som Jeg har betroet jer, vil I mærke den fuldkomne kærlighed, som jeres Fader har sendt jer. Jeg har åbnet mit skatkammer og taget derfra det, der skal være lys og fred for menneskeheden.
4. Jeg ville ønske, at alle kunne mærke Min tilstedeværelse. Hvis menneskene i det mindste i disse mindedage forstod at gøre deres hjerter følsomme og åndelige, kunne de finde Mig overalt, på hvert eneste væsens vej, i familierne, på de steder, hvor smerten bor. Men Jeg må stadig vente, for ikke alle er i stand til at mærke Mig i deres hjerter. Alligevel efterlader Jeg en kærlighedsgave på hvert af Mine børns vej.
5. Jeg kan åbenbare Mig for menneskene i uendeligt mange former. Selv når Jeg lader *jer* høre mit ord gennem en menneskelig taler, taler Jeg til andre i deres ånd.
6. På denne dag, hvor menneskene mindes den morgengry, hvor Messias som et lille barn begyndte sin livsvej på jorden, ønsker Jeg, at hele menneskeheden må føle Min åndelige tilstedeværelse. Jeg ønsker, at børnene skal glæde sig over Mig, at de unge skal standse et øjeblik for at mindes Ham, der af kærlighed blev menneske for at frelse jer, og at de voksne, der fælder tårer, når de tænker over disse begivenheder og mindes de lykkelige dage i deres barndom, skal føle Min fred i deres hjerter.
7. Glæde og sorg vil veksle, når I tænker på den moderlige skød, der vuggede jer, på jeres forældres kærlighed og kærtegn, på den lykkelige, men korte barndom og derefter på alt det, I efterhånden har mistet i verden: forældrene, barndommen, glæderne, uskylden.
8. I vil blive nødt til at tænke på, at mange hjerter er blevet for kolde til at elske Mig og elske deres kære her i verden.
9. Bed i dette øjeblik, elskede folk, og sørg for, at de, der har glemt jer, husker jer, at de, der er fløjet ind i den »e åndelige dal«, nærmer sig jeres hjerte, så alle er forenet på denne kærligheds dag.
10. Det er ikke kun menneskene, der med glæde mindes den dag, hvor miraklet fandt sted på jorden, at Guds »Ord« blev menneske. Også den åndelige verden deler i denne glæde, når den betragter Herrens guddommelige gerninger.

11. I er dem, der i denne tid på denne planet har oplevet den tydeligste manifestation af min komme, min tilstedeværelse og mit ord. Min stemme, der er blevet menneskelig gennem stemmebæreren, har tændt lyset i jeres sjæle, har opklaret hemmeligheder, har åbenbaret ny viden om det åndelige og har udført mirakler hos dem, der har hørt den. Derfor kaldes I »den tredje tids disciple«, og Faderen forventer altid den mest åndelige tilbedelse af jer.

12. I begynder nu gradvist at forstå meningen med min lære, og når I forsøger at huske mine skridt her på jorden, gør I det derfor uden ritualer, uden ceremonier og uden verdslige fester. I lader jeres jubel være indre, og når I giver udtryk for den, gør I det ved at beskæftige jeres sjæl og jeres hjerte med at lytte til mine ord og med at udøve det, de lærer.

13. O velsignede og elskede folk: Bevar disse hellige minder i jeres hjerte; de skal være vejen og lyset for jeres liv. Når I ser, at menneskene ved disse mindehøjtideligheder overskrider grænserne for respekt over for det guddommelige og begår vanhelligelser, så tilgiv dem, ligesom Jeg tilgiver dem. Jeg vil også lade mit lys nå frem til dem.

En åndelig omvæltning vil ryste menneskeheden, som det er forudsagt, og da vil menneskene vågne op for at vende tilbage til Mig. Vejene hertil er banet; usædvanlige prøvelser og begivenheder vil ryste verden og vil være som dommens kald, der opfordrer menneskene til fornyelse.

14. Allerede i dag lærer Jeg jer at bede med den forberedelse, hvorved I kan forene jer med de bønner, der stiger op til Mig fra folkeslagene. Jeg skænker jer sjælestyrke, så I i prøvelsens øjeblik ikke fortvivler eller føler jer fattige på intuition.

15. Jeg giver jer mit ord, så I kan tale med sandt lys i jeres sjæl, og så I ved, hvordan I skal forholde jer i prøvelserne og de alvorlige kriser på jeres livsvej.

16. Jeg velsigner jer og siger jer desuden, at hvor man end mindes »Ordets« inkarnation og tænker på Kristi fødsel, vil den kærlige kappe fra jeres himmelske Moder være til stede, hun, som blev kvinde, for at Gud kunne passere gennem hendes skød, da Han blev menneske.

17. Da hun forstod Mesteren i høj grad, måtte det være hende, der blev den menneskelige mor for at bringe Ham til verden.

18. Hun kom ikke blot for at elske sin »enbårne Søn«. Hendes guddommelige kærlighed er en universel trøstens kappe; hendes tilstedeværelse til alle tider er ømhed og forbøn. Vend jer til hende, og I vil i hende finde en himmelsstige, der vil føre jer til Mig.

19. Min Ånd træder ind i hjemmene, trøster dem, der græder, og fylder alle hjerter med fred.

20. Det åndelige budskab, som Jeg bringer jer denne morgen, har til formål at forberede jer på det sidste år af Min åbenbaring.

21. Jeg bringer jer min fred, så I senere kan bringe den til alle jordens folk. For freden er det højeste mål, I skal stræbe efter.

22. Sjælens fred er en tilstand, hvorfra I kan forstå lyset fra Min visdom og alt det, som et forvirret sind ikke kan begribe på grund af mangel på fred.

23. Mennesket har brug for fred i sin sjæl, ro i sit hjerte. Men denne rigdom vinder man ikke gennem vold, og den kan heller ikke købes for nogen pris. Den er en nåde, som man opnår gennem udholdenhed i det gode.

24. Jeg betror dig fredens frø, elskede folk, så du kan sprede det på jorden. Men sandelig, jeg siger jer: I er ikke de eneste, der vil udbrede dette frø. For i andre samfund – både i denne nation og i andre lande – findes der mennesker, der beder for freden, som længes efter deres medmenneskers velbefindende, og som arbejder flittigt for at nå deres mål.

25. Velsignet være alle, der ivrigt lytter til min ordinspiration i denne Tredje Tid, til mine åndelige åbenbaringer. For da de træner menneskenes forståelsesevne i henhold til deres udvikling, vil de forstå at opfange mine tanker og give udtryk for dem i ord og handlinger blandt deres medmennesker.

26. Mennesket bærer åndens udødelige kraft i sig og vil gennem ønsket om befrielse, gennem længslen efter at udvikle sig højere, være i stand til at hæve sig ud af sin forfald.

27. Nu er det en tid, hvor mennesket erkender sin intelligens' evne og kraft. Det skal blot tillade, at dets sjæl i høj grad gør brug af denne kraft for at udføre de gerninger, som Herren påbyder i sin lærebog.

28. I ved nu, elskede disciple, at mennesket — for at sjælen kan kæmpe og udtrykke sig uhindret — må ryste åg af sig, udrydde traditioner fra sit hjerte og frigøre sig fra religiøs fanatisme, ligesom alle dem har gjort, der har rejst sig overalt på jorden.

29. For alle har Jeg forberedt et krydsfelt på deres vej, hvor de må møde hinanden og vil genkende hinanden som brødre og søstre i idealet, i kampen og i troen.

30. Sandelig, Jeg siger jer, i alle verdensdele findes der spredte spiritualister — modne mennesker, som vil bringe fred til menneskeheden. Men Jeg siger jer, at foreningen mellem spiritualisterne over hele kloden ikke vil ske gennem oprettelsen af en ny kirke, for deres styrke vil ikke være materiel. Deres enhed vil bestå i tankerne, i idealerne og i deres

virke, og på denne måde vil deres kraft være uovervindelig, da de har hentet den fra den Evige Kilde, som er i Min Ånd.

31. Dem alle indgyder Jeg Min sandhed og søger dem også, så alle urenheder kan forsvinde fra deres hjerter og forstand, da disse ikke må blandes med Mit lys.

32. I har alle pligt til at sørge for, at den spiritualistiske lære gennem jeres åndelige evner bliver forklaret og klart genkendelig og ikke forurenes af menneskelige filosofier.

33. Allerede i tidligere tider har menneskene blandet deres verdensanskuelser, deres filosofier og deres teorier ind i mine åbenbaringer og undervisninger, hvorved de kun har opnået at splitte og forvirre menneskeheden.

34. Jeg ønsker, at de, der har fundet vejen, skal undervise i den på en letforståelig måde og gøre den let for deres medmennesker, så de ikke belægger den med forhindringer, som mange har gjort, hvorved de har forhindret dem, der søger Mig, i at komme til Mig.

35. Til de, der værner om ritualerne – dem, der insisterer på at personificere Gud i skikkelser, genstande og afbildninger – siger Jeg, at hvis de ikke slår ind på åndelighedens vej, hører de, uden at være sig det bevidst, til dem, der fremmer krige blandt folkeslagene ved at se bort fra deres medmennesker.

36. Til jer alle siger Jeg i sandhed, at den Gud, I tror på, er renere og i sin guddommelige kærlighed elsker jer alle lige meget.

37. Når Jeg siger jer sandheden, og I skulle føle jer krænket derved, så tænk på, at det ikke er et menneske, der har sagt dette til jer, men jeres Mester, der elsker jer og påpeger jeres fejltagelser for at redde jer.

38. Er I endnu ikke blevet klar over, at magtbegær, fanatisme og uforsonlighed er som en flodbølge, som I, når den først er sluppet løs, ikke længere kan standse?

39. Jeg bekæmper ingens trosoverbevisninger, så længe de bygger på sandheden. Men jeg bekæmper fejltagelserne hos dem, hvor de findes.

40. Stræb alle allerede nu mod det samme mål, hvorved I forsoner og harmoniserer jeres sjæleliv. Ingen skal tro, at han går på en bedre vej end sin bror, eller tænke, at han står på et højere trin end de andre. Jeg siger jer: I dødstimen vil det være min stemme, der fortæller jer sandheden om jeres udviklingsniveau.

41. Der, i det korte øjeblik af oplysning foran samvittigheden, modtager mange deres belønning; men mange ser også deres storhed forsvinde.

42. Vil I frelse jer selv? Så kom til Mig ad broderskabets vej. Det er den eneste, der findes ingen anden; det er den, der står skrevet i mit højeste bud, som siger til jer: »Elsk hinanden.«

43. Menneskeheden: I disse dage, hvor I mindes Jesu fødsel, lad freden indtage jeres hjerter, og fremstå som en forenet og lykkelig familie. Jeg ved, at ikke alle hjerter føler en oprigtig glæde, når de mindes min ankomst til verden på den tid. Det er meget få, der tager sig tid til fordybelse og indsamling og lader glæden være indre, og at mindehøjtiden udspiller sig i ånden.

44. I dag som til alle tider har menneskene gjort mindedagene til verdslige og meningsløse fester for at søge sanselig fornøjelse, langt væk fra det, som åndens glæder bør være.

45. Hvis menneskene ville benytte denne dag til at vie den til Ånden ved at reflektere over den guddommelige kærlighed, hvis ubestridelige bevis var det faktum, at Jeg blev menneske for at leve sammen med jer — sandelig, Jeg siger jer, jeres tro ville stråle i det højeste af jeres væsen, og den ville være den stjerne, der ville vise jer vejen, der fører til Mig. Jeres sjæl ville være så gennemsyret af godhed, at I på jeres livsvej ville oversvømme de trængende med godgørenhed, trøst og hjertelighed. I ville føle jer mere som søskende og tilgive jeres krænker af hele jeres hjerte. I ville føle jer fyldt af ømhed ved synet af de udstødte, disse børn uden forældre, uden tag over hovedet og uden kærlighed. I ville tænke på de folk, der lever uden fred, hvor krigen har ødelagt alt det gode, ædle og hellige i det menneskelige liv. Da ville jeres bøn stige rent op til Mig og sige: »Herre, hvilken ret til fred har vi, så længe der er så mange af vores brødre og søstre, der lider forfærdeligt?«

46. Mit svar på det ville være dette: Da I har følt jeres medmenneskers smerte og har bedt og vist medfølelse, så saml jer i jeres hjem, sæt jer til bords og glæd jer i den velsignede time, for Jeg vil være til stede der. Vær ikke bange for at være glade, selvom I ved, at der i det øjeblik er mange, der lider; for sandelig, Jeg siger jer: Hvis jeres glæde er oprigtig, vil der strømme et pust af fred og håb ud fra den, som vil røre de nødlidende som en kærlighedens vind.

47. Ingen skal tro, at Jeg ønsker at udslukke den rene fest fra jeres hjerter, som I fejrer i løbet af året, når I mindes Jesu fødsel. Jeg vil blot lære jer at give verden det, der tilkommer den, og sjælen det, der tilkommer den; for når I fejrer så mange højtider for at fejre menneskelige begivenheder — hvorfor overlader I da ikke denne højtid til sjælen, så den, blevet til et barn, kan komme for at bringe Mig sin kærlighedsgave, så den kan opnå hyrdernes enkelhed for at tilbede Mig, og de vise mænds

ydmighed, så den kan bøje sit hoved og frembringe sin viden for Herren, den sande visdoms herre?

48. Jeg vil ikke dæmpe den glæde, der omgiver menneskenes liv i disse dage. Det er ikke blot traditionens kraft – det skyldes, at min barmhjertighed rører jer, mit lys oplyser jer, min kærlighed omslutter jer som en kappe. Så føler I hjertet fuldt af håb, glæde og ømhed, fyldt af behovet for at give, opleve og elske. Men I lader ikke altid disse følelser og indskydelser komme til udtryk i deres sande storsindethed og oprigtighed; for I spilder denne glæde på verdens fornøjelser uden at tillade, at sjælen, for hvis skyld Frelseren kom til verden, gennemlever dette øjeblik, træder ind i dette lys, renses og bliver frelst. For den guddommelige kærlighed, der blev menneske, er evigt til stede på hvert menneskes livsvej, for at han i den kan finde livet.

49. Min Ånds fred breder sig i denne fredens nat som en kappe af ømhed over alle mennesker, og et kærlighedsfuldt kys, der udgår fra Marias sjæl, når ligeledes hvert af hendes børn.

50. Se nøje efter, disciple, og I vil hver dag på jeres vej erkende en kærlighedsgave fra jeres Gud.

51. På denne nådens dag, hvor I mindes den velsignede nat, hvor Messias blev menneske for at bo blandt jer – sandelig, Jeg siger jer, ikke kun her viser Jeg Mig og åbenbarer Mig, men Jeg gør Mig mærkbar på forskellige måder hos alle.

52. Jeg nærmer mig børnene på den ene måde, de unge på en anden og de voksne igen på en anden. Jeg banker på dørene til hvert religiøst fællesskab og åbenbarer min tilstedeværelse for dem i overensstemmelse med det lys, der hersker i hvert fællesskab. Men ingen lader Jeg være uden besøg.

53. Dette er den kærligste erindring af alle, som I har om jeres Mester. Børnenes hjerter er fulde af jubel, og de ældres hjerter oversvømmes af fred og håb om Frelseren.

54. I, som har nåden at høre dette ord, hører til de få, der fejrer denne højtid uden ritualer, idet I fejrer den i hjertets rene indre. På denne måde vil I ikke kunne falde i nogen vanhelligelse, og det er fordi jeres forstand er nået frem til den indsigt, at den bedste erindring, den der er mest behagelig for Herren, er den, I udøver, når I anvender Mesterens eksempler i jeres liv, når I lever efter hans lære.

55. Tænk på alle jeres medmennesker, lad jeres sjæl række ud over hele jordkloden. Men tænk på dem med kærlighed, med barmhjertighed, med ønsket om at bringe dem fred, og sandelig, Jeg siger jer, jeres bønner, tanker og ønsker vil ikke være frugtesløse.

56. Jeg forbereder vejen for jer til den tid, hvor denne menneskeheds åndelige opvågnen indtræder. Prøvelser, begivenheder og kald vil finde sted på menneskenes vej og tale til dem om den Nye Tids nærvær.

57. Jeg har allerede advaret jer, så I ikke mister modet, når I ser den ideologiske kamp mellem religionerne og mellem folkeslagene opstå. Husk også, at Jeg har sagt jer, at denne strid er uundværlig, for at enighed, harmoni og fred kan indtræde blandt menneskene.

58. Når kampen så bliver hårdere, vil I se, at menneskene af sig selv vil søge sandheden, og de vil hverken frygte trusler eller fordømmelser. Da vil der fremstå profeter midt blandt de folk, der er undertrykt af deres herrer og herskere. I denne tid vil min lære stråle i al sin pragt, udbredt over hele jorden gennem mine nye disciples virke.

59. I dag opmuntre mit ord jer, samtidig med at jeres sjæls prøvelser giver jer styrke, så I ikke frygter slagene, krænkelserne og forræderierne.

60. Mange af jer følger Mig med stor bitterhed, fordi I i jeres families skød er stødt på modstand, vantro og hån. Jeres pårørende har tvivlet på de gaver, som Gud har givet jer, og på den mission, som Han har udsendt jer for at udføre.

61. Nogle er blevet fordrevet fra deres hjem, andre er blevet tvunget til at emigrere til andre lande.

62. Jeg siger jer, at I ikke har været de eneste, som jeres pårørende ikke troede på. Jeg minder jer om historien om Josef, Jakobs søn, som blev solgt til nogle købmænd af sine egne brødre, fordi de indså, at Josef var en stor profet, og de misundte ham. Men Herrens barmhjertighed omsluttede den unge mand med sin kappe, og efter at han var kommet til Egypten som slave, blev han – klædt i sin tro og sin standhaftighed i sine forfædres lov samt i Guds nåde og visdom – rådgiver, minister og profet for det folk ved faraos side.

63. Josefs sjæl var trofast i dyd, og hans færd gennem det folk efterlod et spor af velsignelser, overflod, velstand og fred.

64. Josef havde ikke glemt Jakob, sin far, som han elskede højt, og han havde heller ikke glemt sine brødre, selvom de havde boret skammens torn ind i hans hjerte ved at sælge ham og forråde den kærlighed, de havde haft som børn. Men til sidst kom det øjeblik, hvor den guddommelige retfærdighed skete fyldest. Landene i Kana'an, hvor Jakob boede sammen med sine sønner, var blevet ramt af tørke. Elendighed og sult havde taget magten over disse egne, mens kornkammerne i Egypten var overfyldte med hvede.

65. Josef's brødre, som de havde glemt og anset for døde, begav sig i deres længsel efter hvide på vej til Egypten uden at have den mindste anelse om, hvem de skulle møde.

Retfærdighedens time kom – men ikke for at straffe og ydmyge, men for at tilgive. Hvilken større retfærdighed kunne der have været for dem, der havde misforstået og såret ham?

Da den storsindede Josef afslørede sig for sine brødre, oversvømmede han dem med velsignelser og tilgivelse, mens de, knælende, angerfulde og rørte, mindedes Josefs profetier fra hans barndom og undrede sig, da de så dem gå i opfyldelse.

66. Har I forstået det, mine børn? Så hold fast i trængselens dage, modstå jeres skuffelser og ensomhed, for til sidst vil retfærdighedens time slå, og I vil se netop dem, der forrådte og hånet jer, dukke op hos jer med anger i hjertet.

67. Vil I have Josefs ædelhed til at modtage og tilgive dem, der har fornærmet jer? Forestil jer det billede, hvor Josef stod og betragtede sine knælende og angerfuldt grædende brødre. Dette billede er et afspejling af min kærlige retfærdighed. Josef stod oprejst på grund af sin dyd, mens hans brødre, nedtrykte af deres anger, knælede.

68. Jeg ønsker, at det frø, der stammer fra Josef, et af Israels børn, skal være til stede blandt jer og spire frem.

69. Jesus, jeres Mester, måtte ligeledes flygte til Egypten, da Han knap nok var begyndt at leve på jorden. Dette skete, fordi folket ikke var i stand til at fornemme Hans ankomst, og da der var tegn på, at dette barn var den Messias-konge, som Herren havde lovet dette folk, tvivlede menneskene på det, fordi han ikke var klædt i kongelige klæder, og lod deres øjne vandre vantrø fra den fattige krybbe til den bondagtige stald, som efter deres mening ikke var den seng og det sovested, der var en konge værdig.

70. Jeg måtte søge tilflugt hos et folk som Egypten, da *det* folk, jeg var kommet til, ikke kunne give mig et beskyttende opholdssted. Men dette var ikke den eneste smerte, mit hjerte måtte lide.

71. Da jeg vendte tilbage fra Egypten og derefter boede i Nazaret, blev jeg konstant hånet og såret af udtalelser præget af vantrø og misundelse.

72. Jeg udførte mirakler der, viste min næstekærlighed og min magt – og blev misforstået. Ikke én af dem, der kendte mit liv og mine gerninger på tæt hold, troede på mig. Da timen for forkyndelsen derfor var kommet, måtte jeg, da jeg forlod Nazareth, sige: »Sandelig, jeg siger jer: Ingen profet finder tro i sit fædreland. Han må forlade det, for at hans ord kan blive hørt.«

73. Heller ikke dette var den sidste smerte, jeg drak af min lidelseskalk. Der manglede endnu en større smerte – den, som en af mine egne måtte påføre mig, en af dem, der havde spist ved mit bord, og som førhen var som min bror – da han for tredive sølvpenge solgte mig til mine sagens fjender.

74. Også jeg blev anset for at være død, ligesom Josef havde været det for sine brødre. Men ligesom den mand dukkede op foran de forbløffede blikke fra dem, der havde glemt ham, så dukkede også jeg op – dog som et åndeligt væsen – foran mine forbløffede disciple, for hvem jeg beviste, at jeg ikke var død.

75. Jeg er her, i mit rige, og afventer ankomsten af alle dem, der har glemt mig — alle dem, der har forrådt og hånet mig.

76. Her er Jeg og venter på alle for at omfavne dem med uendelig kærlighed.

77. Jeg taler til jer i en af de sidste morgenandagter; det sidste år af min åbenbaring nærmer sig allerede. Endnu nogle dage, nogle få timer, og blandt jer vil det år begynde, som jeg har forkyndt, og som mit folk frygter.

78. Vil I alle være tilstrækkeligt forberedte til i jeres hjerter at modtage alt det, som Jeg har forudbestemt at udgyde over jer?

79. Jeg vil tilbyde jer mit ord, jeg vil vise jer mit værk, og dette vil være som det strålende bord ved et festmåltid.

80. Jeg vil være midt på bordet, og på det vil der stå Åndens bedste frugter og de lækreste retter. Husets døre vil være åbne, så ingen bliver holdt væk fra festmåltidet.

81. Fra dette bord vil det nye budskab til folkeslagene udgå, det glade budskab, der vækker menneskene — det lys, der gør Åndens udødelige frø synligt blandt menneskeheden.

82. Her vil Abels oprigtighed, Noas tro, Abrahams lydighed, Jakobs styrke, Davids inspiration, Salomos visdom, mine profeters sandfærdighed, mine apostles ophøjelse og Johannes' åndelighed stråle frem.

83. Menneskerne vil ikke være nødt til at bære et klædedragt som disse, ej heller at adskille sig ydre fra de øvrige; de vil ikke engang være nødt til at udtale mit navn, » «, for Jeg vil sprede lysets, sandhedens, videnens, kærlighedens og retfærdighedens frø på alle jeres livsveje.

84. Jeg giver jer dette ord som en åndelig gave. Bevar det i jeres hjerter som et minde om en af de sidste undervisninger, som jeres Mester gav jer i anledning af den mindehøjtidelighed, I fejrede i forbindelse med min fødsel som menneske.

Min fred være med jer!

## Undervisning 300

1. I mærker min tilstedeværelse i jeres hjertes stilhed og fyldes af glæde, når mit ord kommer ned for at oplyse jer gennem det åndelige videns lys.

2. Lad jeres sjæl blive opmuntret, o elskede disciple, da I har grædt meget på livets veje.

3. Her er Jeg hos jer og giver jer styrke til at kæmpe for jeres sjæls evige fred. Men sandelig, Jeg siger jer: Allerede før menneskeheden lærte Mig at kende, oplyste Jeg jer fra uendeligheden og talte allerede til jeres hjerter. For da Jeg er ét med Faderen, har Jeg altid været i Ham. Der måtte gå tidsaldre over menneskeheden, indtil verden modtog Mig i Jesus og hørte Guds ord, selvom Jeg må sige jer, at ikke alle, der dengang hørte Min lære, havde den nødvendige sjælelige udvikling til at føle Guds nærvær i Kristus. Derfor måtte Jeg blandt de kaldede udvælge dem, der skulle afgive et trofast vidnesbyrd om sandheden. For de øvrige var min lære på den tid vanskelig at anvende, fordi afgudsdyrkelse og hedenskab herskede i hjerterne. Men kærlighedens ord var skrevet med uudslettelige bogstaver i samvittighederne i forventning om de generationer, der ville omfavne deres Mesters kors.

4. Dengang var det ikke blot tolv disciple og nogle få menneskemængder, der begav sig ud på vejen i kærlighedens fodspor, men der var folkeslag og nationer, der forandrede deres skikke, deres liv og deres gudsdyrkelse.

Jeg siger jer dette, fordi jeres sjæl i dag, hvor I oplever en ny tids daggry, er nået frem til lyset fra et nyt budskab.

Ikke alle, der har set og hørt, vil forstå essensen og meningen med denne åbenbaring. Mens nogle er tilstrækkeligt udviklede til at modtage dette lys, vil andre — selvom de ønsker det — ikke kunne forstå mange af de lærdomme, som de vil opfatte som indhyllet i mystik. Men tiderne vil gå, nye generationer vil komme til jorden, og det lys, som kun nogle få modtog i dagene for min åbenbaring, vil stråle i forstanden hos store menneskemængder, store folkeslag og nationer.

5. De, der i denne tid har taget Mig ind i deres sjæl, vil forblive her som Mine disciple og vil være ansvarlige for denne guddommelige arv, som trofast vil blive videregivet fra generation til generation, indtil de kommer, hos hvem spiritismen vil blomstre som en lære om fred og visdom.

6. Hvem er mine disciple i denne tid? Alle, der elsker dette ord og sætter det i praksis.

7. Mange har jeg kaldt til mit bord og indbudt til at nyde livets brød, den allerbedste spise. Jeg vil, at de skal være de udvalgte, for markerne, der venter på såsæden, er meget vidtstrakte.

8. Folk: Jeg har mange gange sagt jer, at I skal »våge«, at I skal studere og være forberedte, for I skal ikke forblive uvidende for evigt. Dagen nærmer sig, hvor jeres medmennesker vil opdage eksistensen af dette folk, der hørte Herrens stemme i tilbagetrukkethed og ydmyghed på et forsamlingssted, og de vil ønske at vide, hvad der skete, hvad mit budskab var, og hvilke beviser jeg gav jer på min sandhed.

9. Mænd og kvinder af alle slags vil banke på dørene til jeres hjerter i længsel efter jeres vidnesbyrd. Synes I ikke, at det er ret og rimeligt, at dette vidnesbyrd skal være klart, så jeres medmennesker kan få en klar forestilling om, hvad min åbenbaring har været, da de ikke har haft den lykke, som dette folk her har haft, nemlig at høre mine undervisninger gennem talernes forstand?

10. Hvis I ville bruge en del af jeres tid på at reflektere over mit ord, ville der ikke være behov for, at jeg kommer ned for at forklare jer mine undervisninger. For da ville jeres meditation, jeres overvejelser og jeres indre selvransagelse gøre omfanget af jeres ansvar forståeligt for jer.

11. Den tid, der endnu står mig til rådighed for at tale til jer i denne form, er meget kort, og da I har været meget langsomme til at forstå, har jeg måttet bistå jer ved at udvide mine undervisninger til det yderste.

12. Forstå, at det vidnesbyrd, I vil afgive om Mig, ikke blot begrænser sig til at gentage Mine ord for jeres medmennesker — nej, det er let og kræver ingen større forberedelse. Det er da tilstrækkeligt, at I bevarer dette ord i jeres hukommelse eller i skrifter for således, som sagt, at gentage det. Men når I tænker på, at I skal afgive det sande vidnesbyrd med jeres kærlighedsgerninger, som gør det væsentlige i mit ord håndgribeligt, så forklarer I det samtidig grundigt og på en enkel måde og beviser det gennem gerninger, der overstiger det menneskelige. Derefter vil I måtte indse, at I skal nå frem til en virkelig åndeliggørelse for med rette at kunne kalde jer »vidner om mit ord i den tredje tid«.

13. Med hvilken mildhed vil selv de største tvivlere bøje sig for sandheden, når I udfører de gerninger hos dem, som Jeg har lært jer!

14. Hvis I virkelig føler kærlighed til jeres næste og ønsker at lade dem få del i jeres barmhjertighed, så tænk grundigt over denne undervisning og forbered jer på kampen med den største oprigtighed, I er i stand til. Da vil I med rette blive kaldt »Guds vidner i den tredje tid«.

15. Din time nærmer sig, folk, hvor hver enkelt af jer skal påtage sig sin mission og udføre den med ægte kærlighed til sine medmennesker.

16. Mens Jeg forbereder mit farvel, skal I forberede jeres åndelige arbejde i verden.

17. Jeg ser, at I har dårlig samvittighed, fordi I ikke har været i stand til at bevare Mine undervisninger i jeres hukommelse, og at I frygter, at I må træde frem foran menneskene uden argumenter, der understøtter denne sandhed. Men Jeg siger jer, at I ikke skal frygte. For når Jeg forbereder mit farvel, vil Jeg – når tiden er inde – give ordre til, at der i dette folks skød udgives en bog, der indeholder den Tredje Tids lære og omvæltninger, så denne bog kan nå ud til de mange mennesker, der i den skal genfinde Mine undervisningstaler, studere dem og forberede sig på at vidne om Min sandhed.

18. De skrifter, der skal bevare mit ord, vil være af stor betydning og nytte. For først efter mit farvel vil I virkelig vie jer til at studere det.

19. Gennem denne bog vil de, der har hørt min lære, men har glemt mange lektioner og passager, med rørthed og glæde mindes de øjeblikke, hvor de modtog de guddommelige budskaber fra Mig. Og de, der ikke har hørt Mig, vil forundres over indholdet af mine undervisninger og vil der i det uendelige skue Guds rige.

20. Når disciplen en gang har gennemgået det grundige og samvittighedsfulde studium og har nået sin åndeliggyrelse, vil han ikke længere have brug for den materielle bog. For i hvert øjeblik, hvor han forbereder sig, vil hans læber nøjagtigt gentage mit ord, inspireret af hans ånd, i hvis bevidsthed det for evigt forbliver nedskrevet.

21. Vær velsignet – I, der har våget i forventning om dette øjeblik, for I vil blive styrket i Ånden og i sandheden. I vil hæve jer op til en lysverden, hvorfra I vil vende tilbage styrket.

22. Når I så kommer således, længselsfuldt efter mit ord, frigør I jer fra alt, hvad der hører til verden. I kommer til Mig og drikker af den guddommelige essens' bæger.

23. Når I har deltaget i det åndelige festmåltid, vil livet i verden forekomme jer mere udholdeligt, korset lettere og prøvelserne mildere.

24. Ja, mine børn, den, der støtter sig til en åndelig stav, bliver ikke træt. Den, der ser op mod himlen, falder ikke på jorden!

25. Åh, hvis I dog vidste, hvor mange væsener fulde af lys og kærlighed der følger jer fra den åndelige dal, står jer bi og inspirerer jer! Men hvordan kan I forlange, at de skal stå jer bi, når I ikke gør det, der påhviler jer?

26. Hvis I tydeligt vil mærke indflydelsen og hjælpen fra dem, der føler barmhjertighed over for jer, må I have tro, lydighed over for deres

indskydelser, tillid, følsomhed og en god sjælsindstilstand til bønner. Så vil I kunne opleve mirakler på jeres livsvej.

27. Mit ord gør jeres forhærdede, af lidelser plagede hjerte kærligt. Også I skal, når I bliver jeres medmenneskers lærere, opmuntre dem gennem jeres trøstende ord og jeres kærlighedsgerninger.

28. Hvem vil ikke lade sig overbevise, når han står over for et bevis på oprigtighed, kærlighed og sandfærdighed? Hvem af jer husker ikke de ord, hvormed Jeg modtog ham den første dag, han hørte mit ord – den uforglemmelige stemme, hvis ømhed og særpræg lod ham genkende Mig?

29. Jeg tilgiver jeres fejltagelser, men samtidig korrigerer Jeg jer, så I kan fordrive egoismen fra jeres hjerter, for den er en af de svagheder, der trækker sjælen dybest ned. Jeg rører ved jeres samvittighed, så I husker jeres pligter over for jeres medmennesker og på jeres vej så kærlighedsgerninger og tilgivelse, som Jeg lærte jer i den »Anden Tid«.

30. Kristi kors var tungt, vejen meget bitter og smertefuld, stigningen meget stenet, og alligevel trøstede Jeg, idet Jeg glemte Min egen smerte, dem, der led, og velsignede Jeg Mine bødler.

31. I, det folk, hvis ånd har modtaget lyset fra de tre tider: Erkend, hvor meget elendighed og lidelse der er. Det er nødvendigt at fylde menneskeheden med kærlighed. Så gode gerninger blandt dem, oplys dem gennem troen og håbet, oversvøm dem med fred.

32. Til dette værk ville Min magt og Min kærlighed være tilstrækkelig. Men da I er blevet skabt for at lære at elske hinanden, er det nødvendigt, at der opstår et folk, der skal være som en umådelig stor hær af åndelighedens soldater, af trofaste vogtere af Min lov, for at de kan hævde Min sandhed over for så megen falskhed og tænde lyset i mørket.

33. En ny krig vil snart bryde ud i verden. Det vil være en krig, der adskiller sig fra alle de krige, menneskeheden har lidt under – en krig mellem verdensanskuelser, filosofier, læresætninger, ideologier, trosoverbevisninger og religioner.

34. Folk: Du skal være forberedt på denne tid og lade vækkelsesråbet lyde til dine børn.

35. Materialismens bølge vil rejse sig og blive til – et oprørt hav, et hav af lidelser, fortvivelse og frygt for menneskenes uretfærdighed. Kun én båd vil sejle over dette hav af lidenskaber, begær og menneskehad, og denne båd vil være min lovs. Salige er de, der er stærke, når denne tid kommer! Men ve dem, der sover! Ve de svage! Ve de folk, der har sat deres tillid til fundamentet af religiøs fanatisme, for de vil let blive bytte for disse rasende bølger!

36. Aner du ikke kampen, o menneskehed? Får mit ord dig ikke til at forberede dig på at forsvare dig, når timen er kommet? Mit lys er i alle, men kun de ser det, som beder, som forbereder sig. Mit lys taler til jer gennem forudelse, gennem inspiration, gennem intuition, gennem drømme og vink. Men I er døde over for ethvert åndeligt kald, I er ligeglade over for ethvert guddommeligt tegn.

37. Snart vil I se mit ord gå i opfyldelse og bevidne, at alt dette stemte overens med sandheden.

38. Min lære og mit navn vil være målet for alle angreb og forfølgelser; de vil være årsagen til, at sandhedens fjender forfølger jer. Men min lære vil også være det lyssværd for dem, der rejser sig og forsvare troen, og den vil være det skjold, bag hvilket de uskyldige finder beskyttelse. Mit navn vil være på alles læber, velsignet af de ene, forbandet af de andre.

39. Alle menneskets evner vil blive frigjort: dets intelligens, dets følelser, dets lidenskaber; dets åndelige evner vil være vågne og klar til kamp.

40. Hvilken forvirring vil der da opstå! Hvor mange, der troede, at de troede på Mig, vil blive nødt til at indse, at det ikke var en sand tro! I mange hjem og hjerter vil kærlighedens og håbets lys være slukket. Børnene og de unge vil ikke have nogen anden gud end verden, ej heller nogen anden lov end jordens.

41. I lyset af dette kaos spørger Jeg dig, folk: Hvilken mission vil I da udføre? Vil I mon skjule denne juvel, som Jeg har betroet jer? Vil I lukke bogen med Mine lære væk og dermed afvise den myndighed, som Jeg har givet jer som Mine disciple? Nej, elskede folk, Jeg har forberedt jer, så I ikke lader jer overraske af stormen, og Jeg har opmuntret jer, så I ikke lader jer skræmme af veltalenheden eller viden hos dem, der bekæmper jer. Bøgerne, titlerne og navnene er menneskelig forfængelighed. Men det, I vil forkynde, er evige sandheder.

42. I jeres midte er der opstået en bølge af forvirring, som har fremkaldt splid, fordømmelser og diskussioner blandt jer selv. Det var nødvendigt, at denne prøvelse ramte folket, for at de, der var faldet i søvn, kunne vågne op, og I til sidst kunne finde definitionen på mit værk.

43. Frygt ikke denne indre kamp, folk. Jeg siger dig endnu en gang, at den er nødvendig for dit opvågnen, for du gør din rutine og dine traditioner til en ny kult. Men sandelig, jeg siger dig, spiritismen står fuldstændig fjernt fra enhver rutine, vane, tradition eller ydre ceremoni.

44. I denne prøvelse, der har overrasket jer, er nogle vågnet op med overbevisningen om, at I ikke har realiseret den sande åndeliggørelse. Disse vil være nødt til at trække sig tilbage i en periode, fordi flertallet af

folket vil klamre sig til sine skikke og traditioner, som det i sidste ende betragter som om de var loven.

Derefter vil der indtræde en pause i kampen, så dette folk kan meditere og reflektere indadtil, iagttage og selv indsamle erfaringer. For derefter vil kampen på ny bryde ud med største kraft, så essensen af min lære kan stråle, og mit værk kan forstås i al sin renhed og åndelighed.

45. Ved denne anden prøve vil flertallet være dem, der åbner deres øjne for sandheden, og de andre med deres kultiske handlinger, der er uegnede for mit værk, vil være nødt til at trække sig tilbage fra deres brødres og søstres midte, indtil de når frem til forståelse og forbedring og igen kan slutte sig til folket.

46. Indse, at det er nødvendigt, at prøvelserne ryster jer og vækker jer. For I ville ikke af egen drift bryde jeres rutine.

47. Den harmoni og den fred, der hersker i jeres midte, er kun tilsyneladende, så længe den sande åndelighed ikke indfinder sig i jeres hjerter. Inden da vil I imidlertid blive prøvet og rensset på mange måder. Vær jer bevidst, at I forbliver tilbage som vidner om mit ord, der er givet i denne tid, og at jeres vidnesbyrd ikke må være falsk, men så trofast, som I er i stand til at videregive det.

48. I dag er det smerten, der renser jer. I morgen skal det være jeres åndeliggørelse!

49. Hvis der, efter at min undervisning er afsluttet, og efter at I har gennemgået jeres prøvelser, stadig hersker forvirring og smerte blandt jer, vil I ikke have nogen undskyldning over for Mig, og I vil pådrage jer en endnu større prøve end den, I gennemgår i øjeblikket. Elsker I sandheden? Længes I efter fred? Så følg mit ord med den oprigtighed, det kræver, og jeres sjæl vil finde den vej, der fører til harmoni.

50. Forstå, at Jeg i denne tid har begrænset mit lys og mine åbenbaringer, da Jeg gav mig til kende gennem disse talere, ligesom Jeg begrænsede mig, da Jeg i fortiden talte gennem profeternes mund.

51. Både de ene og de andre har Jeg udsendt i menneskehedens prøvelsens timer, da denne befandt sig på randen af afgrunden eller undergangen.

52. Også dem, gennem hvilke Jeg lod mit ord høre i denne tredje tid, er profeter, fra hvis læber stemmen lød, der vækker den, der sover, og advarer den, der er kommet på afveje.

53. Profeternes ord har i hver tidsalder været som en klar trompetklang i mørket. Mange har hørt det, men ikke alle har troet på det. Hvorfor har menneskene ikke villet høre profeternes stemme? Fordi de altid har talt om begivenheder, der nærmer sig, og har forkyndt den guddommelige

retfærdighed. De har altid sagt: »Bed, våg, omvend jer, rens jer for jeres skampletter, angre.«

54. Profeterne fra de første tider var intuitive; deres mund forkyndte mange begivenheder, som de ikke kendte til. De vidste ikke, at Kristus eksisterede, og alligevel talte de alle om Ham. Der skulle endnu gå århundreder, før Frelseren kom til verden, men allerede dengang fortalte profeterne, hvordan Hans ankomst, Hans liv og Hans død som menneske ville blive.

55. Hvor meget lys har I modtaget som nye disciple og samtidig profeter i den tredje tid! Nu begynder I at bevise jeres intuition, når I under jeres besøg i forskellige provinser og blandt forskellige folkeslag forstår at tale til indbyggerne på hvert sted i overensstemmelse med deres behov, forståelse og udvikling.

56. Nogle vil lytte til jeres stemme, andre vil gøre nar af jer. Men I skal ikke holde op med at forkynde omvendelse, som er fornyelse — bøn, som er anger og tro — barmhjertighed, som er udtryk for broderskab og kærlighed.

57. Glem ikke, og vær altid bevidste om, at den tro, I vækker hos jeres medmennesker, afhænger af jeres retskafne og dydige liv; det vil sige, at de vil undersøge og iagttage jer selv i jeres privatliv for at søge bekræftelse i jeres gerninger på den lære, I forkynder.

58. Vær ydmyge, enkle og beskedne, men vis altid en fast tro og en urokkelig iver.

59. Dette folk, som er forvalter af min åbenbaring i denne Tredje Tid, opfattes endnu ikke som bærere af et lys. Men der vil ikke gå lang tid, før menneskeheden begynder at interessere sig for at lære sandheden om min genkomst at kende og alt, hvad der vedrører min åbenbaring. Den vil komme for at spørge jer, og det skal I være forberedte på.

60. Sandelig, Jeg siger jer, selv i de mest fjendtlige medier vil der være nogen – om det så kun er et eneste hjerte – der åbner sig for at modtage jeres ord.

61. Bliv åndelige og udfold det indre ords gave, så vil I ikke vakle i kampen eller i prøvelsens øjeblikke.

62. I dag kender verden jer ikke, men sandelig, Jeg siger jer, den dag vil komme, hvor folkeslagene længselsfuldt vil vente på jer. Dette vil ske, når de store prøvelser og katastrofer gør sig gældende i landene, og man ved, at spiritualisterne har magt over epidemierne og de ukendte sygdomme.

63. Der vil de syge ligge på deres lejer og vente på Jesu udsendte og arbejder, der kommer for at »salve« dem med balsam af hjertelighed og næstekærlighed. Der vil hjemmene stå med åbne døre og vente på

disciplene, der gennem deres tilstedeværelse lader fred og lys strømme ind i disse hjerter.

64. De nuværende generationer, som har været blinde over for de tegn, jeg har givet jer, og som har tilskrevet alt til tilfældighederne, vil fordybe sig i betydningen af de begivenheder, der ledsagede min ankomst, min tilstedeværelse i løbet af min åbenbaringstid og afslutningen af mit ord, og de vil måtte indrømme, at det virkelig var de tegn, der allerede var forudsagt i fortiden. »Intet blad på træet bevæger sig uden Faderens vilje«, vil de sige, og deres ord vil svare til sandheden.

65. Elskede menneskehed, du er min datter, som jeg vil frelse, som jeg har besøgt i ørkenen og trøstet i hendes fængsel. Mærk min tilstedeværelse, og jeg siger dig: Da vil du ikke længere mangle noget.

66. Stol på mig, hav håb! Prøvelserne har været store, dagene med din soning lange. Men snart vil du se en renere vej foran dig, snart vil du have den fred, du så inderligt har længtes efter.

Min fred være med jer!

## Undervisning 301

1. Glæd jer over mit ord, I sjæle, som Faderen har ventet så længe på, og for hvilke han kom til verden og udgød sit blod!

2. Disse menneskemængder her består af troende og vantro, men de er alle sjæle, der hungrer efter kærlighed og tørster efter lys og sandhed. Mens de, der har tro, får næring og bliver stærke, afviser de vantro det evige livs brød og må udholde deres sult og tørst. Det er sjæle, der er forvirrede af et liv i materialisme, uvidenhed og fanatisme, som de ikke kan glemme, for derefter at kunne erkende og føle min tilstedeværelse. Det er hjerter, der frygter menneskers domme.

Hvordan kunne de koncentrere sig om det høje i deres sjæl for at mærke min essens, når de tænker på, hvad de andre vil sige om dem? De vil til sidst sige, at min tilstedeværelse på disse steder ikke er sand, mens det i virkeligheden er sådan, at det er dem, der – selvom de er til stede – ikke har været hos Mig, fordi deres sjæl er blevet tilbage der, hvor deres tanker, deres interesser, deres bekymringer og deres lidenskaber har holdt dem fast.

Jeg er ganske vist kommet, jeg har ganske vist været hos jer, for jeg tænker altid på dem, der har brug for mig – på dem, der drikker lidelsens bæger og spiser trældommens og ydmygelsens brød.

3. Mennesker vil ikke tro, fordi de mangler viljen til at overvinde deres forfængelighed og deres fanatisme. Derimod er der også sådanne, der gerne vil tro, men ikke kan, fordi noget, der findes i deres indre, vildleder dem og forhindrer dem i at opdage sandheden i mit budskab og glæde sig over den.

4. Tror I, at Jeg forlader disse mine børn? Tror I, at når de vender Mig ryggen og fjerner sig fra den vej, som Jeg kaldte dem til, så glemmer Jeg dem? Nej, folk. Min Ånd vil utrætteligt følge efter dem, hjælpe dem med at overvinde forhindringer, prøve dem og på mange måder vise dem, at det, de har hørt i mit ord, var rigtigt, at mit kald var sandhed. De vil alle vende tilbage, nogle på den ene måde, andre på en anden – nogle på et tidspunkt, andre på et andet. Men jeg vil altid være til stede for at modtage dem med kærlighed.

5. Jeg tilbyder jer Åndens brød og vin; spis og drik, folk. Tag den tredje tids føde og næres af den. Velsignet være den, der spiser af dette brød, for han vil vågne, åbne sine øjne for lyset og finde ud af sin tilstand.

6. I lang tid har Jeg talt til jer på denne måde, men dagen er nær, hvor Jeg afslutter dette kapitel af undervisninger og åbenbaringer. Mit værk vil dog ikke være afsluttet, ej heller min guddommelige undervisning. Men denne periode med sjælelig forberedelse vil ikke desto mindre slutte.

7. Det folk, der i denne tid har hørt deres Faders stemme gennem taleren, vil blive tilbage på jorden med den mission at tale til menneskene og med deres gerninger vidne om den modtagne undervisning.

8. Kærlighed og barmhjertighed har mit ord rummet, siden det begyndte at åbenbare sig i denne Tredje Tid. Men selvom dets indhold har rummet retfærdighed og har stillet jer til regnskab og rettet jer, skal I nu, hvor dets ende nærmer sig, erkende, hvordan dets retfærdighed bliver endnu stærkere, og samtidig hvordan dets ømhed trænger ind i jeres hjerter.

9. Jeg ønsker, at I i mine sidste undervisningstaler skal finde al den opmuntring, I vil få brug for i kampen. Jeg vil efterlade en himmelsk smag i jeres hjerter, og at der ikke skal være nogen bitterhed tilbage i dem, så I altid med kærlighed kan huske Mig, og at Mine ord stiger op fra jeres hukommelse som opvågningsråb, som velsignelser, som inspiration og balsam. Så vil I med indre rørthed mindes denne tid med undervisning, og når I så når frem til forståelsen af, at det virkelig var Mesteren, der løste seglene på Livets Bog og slog den op for jeres øjne netop i det sjette kapitel, vil I indse, at det var Elias, der tog nøglen for at åbne portene til den tredje tid, som er lysets og åndens tidsalder.

10. For at styrke menneskeheden tro på kendskabet til den åndelige eksistens hinsides det materielle liv blev I i fortiden skænket nogle åbenbaringer fra Faderens budbringere, som I har givet navnet »engle«.

Disse tidlige åbenbaringer blev efterfulgt af nogle gerninger, som Jeg udførte gennem Jesus for at lade jer trænge lidt dybere ind i mit hemmelige skatkammer. Af disse minder Jeg jer om følgende: Tilstedeværelsen af lysvæsener, der forkyndte Min ankomst til Jorden; indflydelsen fra forvirrede ånder på mennesker, kaldet »besatte«; sjælens udtræden af kroppen og dens tilbagevenden til den, hvilket blev bevist i det øjeblik, hvor Jeg blev »forherliget«; og materialiseringen af væsener, der ikke har hævet sig til deres sande rige, fordi de var omgivet af uvidenhedens mørke, ligesom dem, der manifesterede sig i Jerusalem på dagen for min korsfæstelse.

11. Hvor dybtgående var disse lektioner! Men de mennesker, der ikke ønskede at erkende det lys, der lå i dem, ligesom de hykleriske præster og farisæere fra den tid, tilskrev al åndelig viden onde kræfter. Sagde de ikke dengang, at Jesus helbredte de besatte gennem en pagt med djævelen? Det samme er sket for jer i denne tid, hvor Jeg kommer i Ånden – for denne er Min sande essens – for at give jer endnu en undervisning om den åndelige sjæls liv – men en mere udførlig, klarere og dybere undervisning, hvor I personligt kan samle erfaringer om det, Jeg har åbenbaret for jer.

12. Nogle mener, at det, jeg har skænket dette folk i den nuværende tidsalder, har været alt for højt i betragtning af min åbenbaring gennem det menneskelige forstandsevne og den åndelige verden, der har anvendt det samme middel. For andre har det, de har modtaget indtil i dag, forekommet så stort, at de antager, at det ikke kan overgå.

I den forbindelse må jeg sige jer: Det, I har modtaget og oplevet i denne tid, er knap nok et lille forsmag på det, som spiritualisterne vil opleve i fremtiden, når de – efter at have overvundet alle fordomme og befriet sjælen og forstanden – har gjort større fremskridt end jer. Hvem kunne standse forløbet af disse åbenbaringer, der er forudset for i morgen, da de vil være tilpasset menneskehedens udvikling? Dumme og urimelige vil de være, der modsætter sig dem i deres blinde fanatisme.

13. Hver tidsalder har bragt mennesket nye og vidunderlige erkendelser for forstanden og sjælen. Gør jer alle rede til at modtage mine guddommelige budskaber, for en ny tid har slået sine porte op, og der er meget, I skal erkende og lære at kende.

14. »Barmhjertighed og endnu mere barmhjertighed over for jeres medmennesker«, sagde Elias til jer i denne tid. Men det fattige folk spørger sig selv: Hvad kan vi give, når vi ikke har noget? Det er sandt, I ejer intet. Men hvis I samler den nåde og den viden, som Jeg giver jer i mit ord, og hvis I udfolder de gaver, som Jeg har fyldt jeres sjæl med, vil I evigt kunne give og aldrig se jeres rigdom udtømt.

15. Her er nogle af de velsignelser, som min Ånd har skænket jer: helbredende balsam til at helbrede enhver fysisk lidelse og fjerne enhver sjælens sorg; vedvarende fred for jer, og for at I kan give den til den, der ikke bærer den i sit hjerte; sjælens lys til at oplyse jeres vej, til at lede jeres skridt og inspirere jer til ædle tanker og højtstående intellektuelle bedrifter, så I kan trænge ind i videnskaben. Jeg bringer jer den åndelige bøn – den, der forbinder jer med det Guddommelige og gør jer til formidlere eller redskaber for mine budskaber og åbenbaringer. Også profetiens gave, hvorfra intuition og forudelse stammer, har Jeg udgydt over jeres ånd, for gennem den vil I på forhånd kunne erkende noget af den vej, som hver af jer skal tilbagelægge.

16. Disse og andre gaver er blevet betroet jer. Hvem kunne påstå, at han er trængende, når han besidder så megen nåde? Hvem vil nægte – hvor fattig han end er på det, der hører verden til – at udøve velgørenhed, selvom han i sin sjæl bærer en så herlig arv med sig? Det eneste, der mangler, er, at jeres hjerte åbner sig ved kontakten med min guddommelige udstråling, ligesom blomsterkalkerne åbner sig, når den kærtegnende dug falder ned over dem. Da vil I føle jer stærke nok til at

bestige den tornede sti, og I vil føle jer i stand til at give til enhver, der nærmer sig jer i længsel efter en god gerning. For da vil I være fyldt af min Ånd.

17. I den Anden Tid gav Jeg jer det klareste og mest levende eksempel på, at det ikke er nødvendigt at besidde verdens goder for at kunne udøve barmhjertighed, og at der kan udføres mirakler, når man har et hjerte fuldt af kærlighed til alle og er rede til at føle med den, der lider, og trøste ham.

18. Jeg forøgede brødet, når det var knapt, forvandlede vand til vin, gav de syge deres helbred tilbage, befriede de hjælpeløse besatte, gav de døde nyt liv, blødgjorde de hårde hjerter med et ord og fyldte sjælene med lys. Noget eller meget af alt dette vil også I kunne gøre, hvis I forbereder jer.

Da Jeg udførte disse gerninger som et eksempel for jer, er dette et bevis på, at også I kan udføre dem. Hvis I altså føler jer for ubetydelige og klodsede til at udføre dem, så genkend Mig på ny blandt jer, når Jeg vækker alle jeres væsens gaver og evner, så I aldrig mere siger, at I er fattige. For dermed fornærmer I jeres Fader, som har givet jer alt, for at I kan nå frem til Ham.

19. Glem ikke, at Elias har sagt til jer: »Barmhjertighed og endnu mere barmhjertighed over for jeres medmennesker«, især fordi I ved, at I besidder meget og kan give meget.

20. Den tredje tids manna falder ned over jer uden at røre jorden, fordi den optages af jeres sjæl.

21. Folk, I er menneskehedens spejl, og derfor modtager Jeg jer som dens repræsentanter. Her blandt jer finder Jeg smerter, svagheder, manglende tro, uenigheder, splittelser og krige. Det, Jeg taler til jer, siger Jeg for alle, og det, Jeg nu giver nogle få, skal I i morgen bringe til jeres medmennesker, for mit budskab er bestemt for alle mennesker.

22. Jeg ser jer ikke forenet, og I ville ikke engang i dag kunne begive jer ud for at udbrede mit ord, for jeres samvittighed ville ikke tillade jer at prædike forening og harmoni, så længe I ikke forstod at bevare dem. Men snart vil tiden komme, hvor alle dette folks børn forener sig for at udbrede min lære som et banner for fred, broderskab og åndelighed.

23. I har vandret langt på livets vej; men nu er tiden kommet til at påbegynde hjemvenden.

24. I har tilbagelagt den lange vej af erfaring. Den uskyld, som er blindhed og uvidenhed, er forsvundet, da I opnåede erfaringens lys. Desuden har I besudlet jer, og derfor er der prøvelser og smerte for at rense og forædle jer.

25. Den uvidende er blind, han forstår intet, og han kender heller ikke vejen til at kunne vende tilbage til Faderen. Den, der samler erfaring, kender stien og ved, hvor han er på vej hen.

26. Dermed vil I let kunne forstå, hvilken mening der ligger i smerten, livets prøvelser, fristelserne og alle de tunge og bitre oplevelser, I høster på den lange vandring for at nå frem til, at jeres sjæl opnår fuldkommenhed.

27. Dette er forklaringen på, hvorfor livet byder jer på så mange problemer, som I må løse for at kunne komme videre.

28. Derfor er det nødvendigt at komme til jer for at fortælle jer denne sandhed, for kun på den måde kan I rustes med håb og idealisme. Hvis Jeg ikke hele tiden gentager bjergprædikenen for jer, mister I livsmodet, fordi I ikke længere ser meningen med livets kamp, og lader I jer besejre af smerten, fordi I tror, at I er dømt til at lide for evigt.

29. Jeg ønsker, at I skal være mine disciple, men I vil stædigt fortsat være mine små børn. Hvor ofte hører jeg jer, når I siger til mig: »Fader, hvorfor sender du os så megen elendighed? Hvorfor vil du ikke høre vores bøn? Fader, du har ikke hørt os.«

30. Jeg hører jeres klage og siger jer: Jeg har altid modtaget jeres bøn, men jeg behøver ikke altid at opfylde det, I ønsker, på netop det tidspunkt, hvor I beder om det, og det vil heller ikke ske efter jeres ønske, men efter min vilje. Jeres opgave er at udbrede jeres bønners kappe, at oplyse veje med jeres gode tanker og fjerne mørket, så jeres medmennesker er forberedte, når det øjeblik kommer, hvor Jeg sender dem min fred.

31. Det er ikke den ydre triumf, der har værdi for min retfærdighed, men jeres indsats. For gennem den vil I opnå udvikling, erfaring og fuldkommenhed.

32. Det er jer, som Jeg har betroet opgaven med at bringe lyset overalt, og som Jeg har sagt, at I skal være som fakler, uanset hvor I befinder jer. Hvem vil da være troens sønner, der flytter bjerge og oplyser landene?

33. Hvis I forstod alt, hvad mit ord indeholder, ville I med faste skridt og i al hast begive jer ud for at udbrede det gode, det rummer. I ville se med medfølelse på de børn, der mangler kærlighed og opdragere, fordi deres forældre er døde.

34. I ville se med medfølelse på de unge, der lever uden idealer, fordi menneskene har dræbt troen i hjerterne, som knap nok har åbnet sig for livet.

35. Forstår I nu, hvad den fakkel er, som Jeg taler til jer om, og det ideal, som Jeg har inspireret jer til?

36. »Ja, Mester,« svarer jeres ånd Mig, »vi har forstået, at faklen er lyset fra din lære, som fordriver mørket i den så lange nat, som menneskeheden er sunket ned i.«

37. Vær velsignet, mine børn, for I vil også kunne høre stemmen fra den ungdom, der spørger sig selv: »Hvor er Gud? Hvad er himlen, og hvad er troen?«

38. Det er jeres pligt at gå til jeres små søskende og give dem retning på livets vej, hvor de har mistet orienteringen, at tale til dem om Faderen, at fortælle dem, at en smule åndelighed er nok til at mærke min tilstedeværelse, som vil give dem mod og styrke til ikke at lade sig rive med mod undergangen.

39. Det er jeres opgave at fortælle de forældreløse, at deres mor ikke er langt væk, at hendes kappe af ømhed og beskyttelse har dækket dem fra det øjeblik, hvor de på jorden mistede dem, der var deres støtte og deres tilflugtssted. I skal lære dem at finde den himmelske varme overalt.

40. Enhver, der er stærk på livets vej, gør Jeg ansvarlig for de stakkels forældreløse, for de børn, der er ubeskyttede over for mennesker, og som i deres længsel efter moderlig kærlighed vandrer rundt i gaderne.

41. Ligeledes inviterer Jeg jer ind i mit fredens rige, så I kan komme jer efter den kamp, I nu lever i. Jeg lærer jer at gøre jeres kors' byrde let ved at forstå livets prøvelser i deres sande betydning, så I ikke lider meningsløst, men kun lærer, samler erfaringer og virkelig renses.

42. Nær jer af sunde og hellige glæder, glæd jer over børnenes nærvær, i hvilke der allerede bor de sjæle, som Jeg forkyndte for menneskeheden til denne tid, og hvis freds- og lysmission åbenbarer sig i deres handlinger allerede fra deres første skridt. Våg, for i dem opfyldes mit løfte. De er håb og fundament for fremtidige generationer, og deres bestemmelse vil være et vidnesbyrd for dem, der længselsfuldt afventer tegnene på, at det lovede rige allerede er nær.

43. Menneskeheden vil nu forny sig; jo mere tiden går, desto større udvikling vil sjælen opnå, og hendes gerninger vil føre hende til med rette at indtage den plads, der tilkommer hende.

44. I dag er I endnu ikke i stand til at forstå meningen med jeres prøvelser. I anser dem for unødvendige, uretfærdige og urimelige. Men Jeg vil fortælle jer, hvor meget retfærdighed og sans for proportioner der lå i hver af dem, når I er blevet gamle, og til andre, når I har krydset denne verdens tærskel og bebor de åndelige riger.

45. I dag vil Jeg ikke fortælle jer, hvad I har efterladt jer uden at have opfyldt det, jeres fejltagelser eller fejltrin. Jeg vil heller ikke afsløre fremtiden for jer. Jeg vil blot se tillid og hengivenhed over for jeres Fader.

For der er ikke en eneste time i jeres liv, ikke en eneste handling eller tanke, hvor min Ånd ikke er til stede for at velsigne jer, opmuntre jer eller vejlede jer. Jeg ønsker, at troen skal leve i jeres hjerter, at I skal elske Mig og søge Mig i alle jeres prøvelser som Fader, som ven og som rådgiver.

46. Og da I ved, at I i øjeblikket soner, at der kræves betaling for jeres skyld, så husk at føre en retfærdig kamp indeni jer. For hver modstand vil I skulle have en smule menneskelighed, for hver prøve en masse mod, så vil I stige op fra trin til trin, indtil I når de højeste regioner.

47. Jeg siger jer ikke, at målet er meget tæt på, men Jeg lover jer ganske vist, at Jeg vil give jer store muligheder for at nå det.

48. Hvis I forstår at forene jer med Mig, vil I ikke have brug for forbønnere, for I vil selv blive inspireret og ledet af Mig.

49. Den dag, hvor I er forenet, vil jeres tanker omslutte jorden, jeres kærlighed vil stråle ud til andre nationer og sprede sig der, og menneskeheden vil føle sig tiltrukket, grebet af noget, som den ikke vil kunne forstå, og den vil sige til sig selv: Noget overnaturligt er på vej.

50. Men i denne tid skal I udsende jeres budbringere; da vil dette lys, som i dag kun nogle få har skuet, blive skuet af andre folk, og der, hvor der kun var ufrugtbarhed — på de forladte og udyrkede marker — vil livet spire frem, vil Åndens lys stråle, og vil sjælen blomstre.

51. Jeg forbereder jer, så I kan være mine gode disciple, der i livet lytter til mine ord, der studerer i stilhed for at lære endnu mere, for min undervisning har ingen ende.

Når I så føler jer stærke — i stand til at undervise — så saml dem, der hungrer efter sandheden, omkring jer, oplær nye disciple, som Johannes gjorde i ørkenen, og overgiv dem derefter til Mig. Jeg vil føre dem frem til det endelige mål for deres udvikling.

52. Husk, at I en dag skal opfylde det, jeg taler til jer. I dag er I hos Mig, forenet som en familie under forældrenes omsorg. Men bagefter vil I sprede jer ud på verdens veje, og der vil I finde opfyldelsen af Mine ord og muligheden for at kæmpe for dette værk. For I, folk, er det spejl, hvori Min kærlighed skal afspejles, og I skal være et eksempel på broderskab.

53. Jeg rører ved de mest følsomme strenge i jeres hjerter, for tiden for mit farvel nærmer sig, og jeg vil efterlade jer følsomme over for smerten, elendigheden og forældreløsheden.

54. Mit lys vil altid være hos jer, min guddommelige stråle vil aldrig forlade jer, for selv når tiden for min åbenbaring er forbi, vil den oplyse jeres sjæl.

55. Hvor meget vil I dog have brug for, at dette lys fortsat gør sig gældende i jeres sjæl, når I begynder kampen, når I bliver angrebet og ser,

at mennesker gør nar af jer – når I hører, at de kalder jer falske og bedragere!

56. Da vil mit lys tale indadtil til jer og sige: »Vær ikke bange, tal om det, I ved, og gentag mine lære.«

57. I skal forkynde den sandhed, som Jeg har bragt jer. Men hvis nogen skulle føle sig krænket af det, han har hørt, så overlad sagen til Mig. Men Jeg siger jer: Når I forkynder Min sandhed, så gør det aldrig med den hensigt at såre, for da vil det være jer, der må stå til ansvar for jeres ord.

58. I skal respektere alles tro og religion og huske, at Jeg, jeres Gud, den Alstedværende og Almægtige, har ladet jer være blandt alle Mine børn uden at skelne mellem kulter og trosbekendelser.

59. I skal udbrede denne lære med kærlighed, som skal være den, der lærer menneskene at vende tilbage til deres udgangspunkt – den undervisning, der lader dem hæve sig over deres materielle liv til en mere fuldkommen verden.

60. Indse, hvor nødvendigt det er med et lys, der oplyser menneskets sjæl for at hjælpe den med at finde vejen og vende tilbage til det sted, hvorfra den udgik, for at tilegne sig viden om livets mening. For det var nødvendigt, at sjælen – da den var uvidende – skulle lære prøvelsens lys og kampen på den lange vej gennem erfaring at kende for at lære Gud at kende.

61. Den dag vil komme, hvor mange af jeres medmennesker vil opsøge jer, banke på jeres døre og sige: »Giv os af jeres åndelige brød, for vi ser, at I har brød, at I er lykkelige, at I oplyses af et lys, der ikke er af denne verden. Giv os af dette lys, så det kan lede os.«

62. Dette vil være begyndelsen på fred og broderskab, når krigene og fjendskaberne ophører, og mørkets rige bliver tilintetgjort.

63. I dag er I endnu ikke parate til at dele det åndelige brød, fordi I endnu ikke har frigjort jer fra den sidste rest af egoisme og forfængelighed. Men Jeg giver jer endnu en tid til at forberede jer.

64. Folk, jeg har givet jer endnu en belæring – en belæring, der taler til jer om broderskab. Livets bog vil åbne sig for jer, og i jeres samvittighed vil I fortsat høre Mesterens stemme, der siger til jer: »Elsk hinanden.«

65. Den, der har været til stede ved denne forkyndelse, og hvis sind har været fyldt af materielle bekymringer, ligesom den, der har tænkt på jordiske glæder, har fået meget lidt med sig. Den derimod, der er trådt ind i ydmyghed og har overgivet sig til glæden ved at høre sin Mester – denne har taget en skat med sig i sit hjerte; hans åndelige rigdom vil vokse dag for dag, og snart vil han føle sig i stand til at lade sine næste få del i sine goder.

66. Jeg ønsker, at I skal høre til disse, så I kan drage ud i verden på jagt efter dem, der hungrer efter kærlighed og sandhed.

Min fred være med jer!

## Undervisning 302

Min fred være med jer!

1. Lærlinge af min guddommelighed: Vær velkomne til min undervisningstale. Undre jer ikke over den hilsen, hvormed min Guddommelige Ånd modtager jer. For sandelig, Jeg siger jer: I det sidste år af min åbenbaring blandt jer i denne form vil Jeg give mig til kende i det øjeblik, Jeg kommer.

2. Hvert skridt, I tager på vejen mod åndeliggørelse, vil blive belønnet af Mig. Hver menighed, der bryder med sin rutine og i sine gudstjenester bevæger sig mod fuldkommenhed, vil ligeledes modtage Faderens belønning. Det er ikke Mig, der vil markere dagene for Mine åbenbaringer med bestemte datoer, for Jeg står over tiden, hinsides den.

3. I den anden tidsalder, nogle dage efter Jesu korsfæstelse, vandrede tre af mine disciple ad en markvej. De var på vej til en ensom hyrdehytte, hvor de kunne fordybe sig i mindet om Mesteren, der var gået bort. De gik med hjertet sønderrevet af smerte og følte samtidig tomheden i deres sjæl.

På deres vej mødte de en vandrers, der fulgte med dem, og da han spurgte dem om årsagen til deres så åbenlyse sorg, fortalte de med rørte ord om alt det, der var overgået dem – om det, der var sket i Jerusalem, om det, der var sket på Golgata.

Således nåede de frem til hytten, trådte ind i den, og da de ikke blot fysisk, men også sjæleligt var forenet i et fællesskab af tanker og minder, blev den vandrende forvandlet og sagde til dem: »Min fred være med jer.« De forbløffede disciple genkendte straks deres Mesters stemme og kastede sig ned for Hans fødder.

4. De betragtede hans strålende ansigt, hans menneskelige skikkelse fuld af lys, kærlighed og fyldt med liv. Hvor mange gange viste han sig fra dette øjeblik af for sine disciple og gav sig til kende med den velsignede sætning: »Min fred være med jer!« Jeg ønsker, at I skal høre mig på samme måde som disse disciple. Når mit ord er ophørt gennem dagens åbenbaringer, vil I – ikke længere gennem de fysiske ører, men gennem jeres ånd – høre klangen af min guddommelige stemme, der evigt siger til jer: »Min fred være med jer.«

5. I er alle mine disciple, også de, der er kommet til sidst, også dem, der hører mig for første gang. For dette er ikke den første undervisning, jeg giver dem. Det er længe siden, at de udgik fra min Ånd, og fra det øjeblik begyndte jeg at være deres Mester. Derfor har jeg i denne Tredje Tid, da de hørte min stemme, der var blevet menneskelig i stemmebærerne, kaldt

dem mine disciple, fordi de allerede har modtaget uendeligt mange lektioner fra mig.

Jeg har selv skabt livet således, at det for jer er som en bog af høj visdom. Antallet af sider er utalligt, indholdet er dybtgående, og et liv er ikke nok til at lære den at kende i sin helhed, og endnu mindre til at forstå den. Dens omfang er stort; den er skrevet af det fuldkomne væsen, af livets skaber og alt det skabtes skaber. Men denne bog, der er så fuld af visdom, er enkel og klart skrevet, som alle Guds værker er.

6. Den første lektion, det vil sige: den første side, er den enkleste. Men hvis den trods sin enkelhed ikke forstås, følger den anden for at forklare indholdet af den første, og sådan fortsætter det indtil slutningen af denne store livets bog, som Jeg har forelagt mennesket. Den er nu slået op på sjette kapitel, for at han kan lære Faderen at kende, for at han kan erkende sit liv og sin bestemmelse, for at han kan forstå sin fortid, sin nutid og – i det omfang det er min vilje – sin fremtid.

7. Med den tredje tid er Helligåndens tidsalder, åndelighedens tidsalder, kommet for menneskeheden. Men for at nå frem til denne udviklingsfase – hvor meget har I ikke måttet opleve og lide på vejen!

8. Jeg ser, at jeres sjæl i denne tidsalder har nået et udviklingsstadium, der har gjort jer til en frugtbar mark for mit frø. Men jeg opdager stadig, at jeres sjæl tørster og hungrer efter sandhed. Jeres sjæl har udfoldet sig i smerten, i lidelsen og i skuffelserne. Men der findes en anden form for udfoldelse, som jeg ikke ser i jer, nemlig den, der kun frembringes ved at udøve mine lære, ved at følge mine love og ved at udfolde ægte kærlighed, hvorfra alle dyder udspringer.

9. Menneskets hjerne, der med sin videnskab udforsker, forvandler jeres liv. Dets hjerte føler sig stort i lidenskaberne, i de jordiske ejendele, i herredømmet over denne verden. Men denne storhed har ingen gyldighed for Mig. Det er en forgængelig storhed, det er menneskelig forfængelighed, og dette liv, som i dag er forvandlet af menneskene, vil Jeg rense. Allerede nu udgydes min Hellige Ånds lys som sandhedens frø over hver eneste sjæl. Men for at opvågnen kan finde sted i alle mine børn, vil de skulle gennemgå endnu en prøve.

10. Menneskerne har modsat sig min retfærdigheds strenghed ved at bringe deres samvittigheds stemme til tavshed, ved at skjule mine love og ved at vende ryggen til mine guddommelige bud. De har dræbt mine profeter og hånet mine budbringere, men min magt er uendelig.

Jeg vil ikke udøve hele min magt over menneskene, for i mine øjne er de stadig meget umodne. Jeg vil ikke knuse deres sjæl for at tvinge dem til at følge Mig efter deres eget sammenbrud. For Jeg vil se mennesket – det

væsen, der er udstyret med Mine guddommelige egenskaber – stå på egne ben, med ansigtet vendt opad, fuld af tilfredshed, med ægte storhed i sin sjæl og ægte værdighed i hele sit væsen.

11. Sådan vil Jeg se mit barn – det væsen, der er Skaberens spejl og afbillede. Jeg vil blot befri ham fra hans vildfarelser, fra hans synd, fra hans ufuldkommenheder. Men altid vil Jeg stå ved hans sjæls side gennem håbets lys, gennem tilliden til Mig, og altid vil Jeg, når der åbner sig en afgrund for hans fødder, række min hånd ud mod ham, så han ikke styrter ned.

Men der skal komme endnu en prøvelse, som vil være en verdensomspændende omvæltning, og i dette kaos vil det ikke kun være skabelsens elementer, der er sluppet løs som i fortiden — det vil også være sjælen, der rystes og kæmper og i denne kamp vil udgøre en del af det verdensomspændende kaos.

12. Begyndelsen kan allerede ses blandt jer. Kampen vil blive stadig mere intens. Men sandelig, siger Jeg jer: Midt i denne storm vil enhver, der opfylder Min lov, blive frelst.

13. Hvert dårligt frø vil blive revet op med roden, og min retfærdighed vil kun lade det gode frø bestå og dermed efterlade denne jord rensat endnu en gang. For når prøvelsen er forbi, vil der komme et nyt liv for denne menneskehed. Alle dem, som Jeg har taget dette jordiske liv fra som dårlige frø, vil Jeg som sjæle føre til det velsignede sted, som I kalder det hinsides. Jeg vil bearbejde dem, og der vil de gennem deres egen anger gøre bod for alle deres forseelser.

14. Der er så meget lys i sjælene i denne tid, at blot et øjeblik ægte anger vil være nok for dem til at tage et fast og varigt forsæt om at forny sig og følge min lov. Og når alle dem, som er blevet oprejst af Mig, har opnået denne forberedelse, vil Jeg sende dem tilbage til denne planet — nogle for at begynde forfra på vejen, andre for at genopbygge det ødelagte, og endelig andre for at fuldføre de opgaver, de allerede har påbegyndt. Således vil Min kærlighedens retfærdighed gælde for hver enkelt.

I menneskehedens tidlige tider herskede uskyld og enkelhed blandt menneskene; men i takt med at deres antal voksede, blev deres synder også talrigere på grund af deres udvikling og deres frie vilje og udfoldede sig stadig hurtigere — ikke deres dyder, men deres overtrædelser af min lov. Da forberedte Jeg Noah, til hvem Jeg åbenbarede Mig fra ånd til ånd, for denne dialog har Jeg ført med menneskene siden menneskehedens begyndelse. Men denne nåde, som i fortiden kun blev skænket få, vil i de kommende tider blive verdensomspændende og universel. Samspillet

mellem Faderen og hans børn, samspillet gennem bønner og den inspiration, som kærligheden og udøvelsen af mine lære giver, vil finde sted blandt alle mine børn.

15. Jeg sagde til Noah: »Jeg vil rense menneskenes sjæle for alle deres synder; til dette formål vil Jeg sende en stor syndflod. Byg en ark, og lad dine børn, deres hustruer, dine børns børn og et par af hver dyreart gå ombord i den.« Noah adlød mit bud, og katastrofen indtraf i opfyldelse af mit ord. Det onde frø blev revet op med roden, og det gode frø blev opbevaret i mine kornkamre, hvorfra Jeg skabte en ny menneskehed, som bar lyset af Min retfærdighed i sig og forstod at opfylde Min lov og leve i overensstemmelse med gode sædvaner.

16. Tror I mon, at de mennesker, der fandt en så smertefuld død, omkom *både* legemligt og sjæleligt? Sandelig, jeg siger jer: nej, mine børn. Deres sjæle blev bevaret af mig og vågnede foran dommeren, deres egen samvittighed, og blev forberedt til at vende tilbage til livets vej, for at de derpå kunne opnå åndelig fremgang.

17. Den dag, hvor vandmasserne (fra syndfloden) ikke længere dækkede jorden, lod Jeg fredens regnbue stråle på himmelhvælvet som et tegn på den pagt, som Gud indgik med menneskene. Nu siger Jeg jer: O menneskehed i den »Tredje Tid«, som er den samme, der har gennemgået alle disse prøvelser, hvor I har rensat jer: Du, , vil snart opleve et nyt kaos. Men Jeg er kommet for at advare det folk, Jeg har udvalgt, og hele menneskeheden, som Jeg har gjort Mig forståelig for i denne tid. Lyt godt efter, mine børn: Her er arken, gå ind i den, Jeg indbyder jer til det.

18. For dig, o Israel, er arken overholdelsen af min lov. Enhver, der i de mest smertefulde dage, i den sværeste prøvelsestid, følger mine bud, vil være *inden* for arken, vil være stærk og føle min kærligheds beskyttelse.

19. Og til hele menneskeheden siger jeg endnu en gang: Arken er min lov om kærlighed. Enhver, der udviser kærlighed og barmhjertighed over for sin næste og sig selv, vil blive frelst. Jeg vil velsigne denne dyd og gennem den sørge for, at menneskene åndeligt finder redningsarken i denne Tredje Tid — ikke blot redningen af deres menneskelige liv, men også deres sjæls redning og fred. Tiden for de store prøvelser nærmer sig, hvor kampen mellem sekter og mellem religioner vil bryde løs.

20. Hvor længe vil denne strid vare? Det kan I ikke vide. Men sandelig, siger Jeg jer, der vil være tid nok til at forberede de resterende menneskers sjæl. Der vil være tid nok til, at alle, selv det sidste af skabningerne, vågner — selv i barndomsalderen. Så I alle kan blive bevidste om den tid, I lever i, og have kendskab til jeres ansvar over for den Guddommelige Retfærdighed, som opfordrer alle sjæle til fornyelse.

Denne storm vil drive over, og I vil igen se tegnet på min pagt med menneskene på himmelhvelvet. Men det vil ikke være den jordiske regnbue med sine syv farver, men Helligåndens lys i sin fulde fylde, der åbenbarer sig for alle sjæle, både de inkarnerede og de ikke-inkarnerede?

Den Hellige Ånds stemme vil sige til alle sine børn: Jeg er freden, jeg er vejen, sandheden og livet, jeg er Den, der skaber en ny pagt mellem jer og min Hellige Ånd, min lov. For i denne tid vil I gennem mine undervisninger blive befriet fra uvidenhedens lænker, og Jeg vil skænke den nye menneskehed – bestående af mennesker, der er befriet fra materialismen og fornyet helt ind til marven – en ny tid med fred og velstand. I denne tid vil de sjæle inkarnere, som er vågnet op i lyset af mit lys, og som er blevet grundigt forberedt på at vende tilbage til verdens veje for at så dyd og sandhed i overensstemmelse med min lov.

21. Derfor har I, mine elskede disciple, som kender mine lære, et så stort ansvar over for jeres Fader, fordi I ved, hvad fremtiden vil bringe jer. Men I skal ikke måle den tid, hvor mine profetier endnu ikke går i opfyldelse, i år eller endog i århundreder. I skal blot tænke på at afgive jeres hyldest af kærlighed og tillid til Mig og opfylde det, der tilkommer hver enkelt af jer i min lære. Resten vil Jeg gøre, og således vil I altid have god samvittighed.

22. I vil da opleve, o Israel, at – hvor bittert livet end er for andre – vil det være behageligt for jer, og ingen smerte vil kunne plage jer på grund af den styrke, I har erhvervet gennem opfyldelsen af min lov og lydighed mod mine bud. Da vil I ikke længere frygte jeres kors' byrde, ej heller vil I frygte dødens komme i dette liv. I vil vente roligt på den og se den komme som en veninde, som jeres søster, som den, der kommer for at befri jer, for at forkorte dagene med smerte, elendighed og plager i jeres liv. For selv dette vil føre jer derhen og hjælpe jer med at overskride tærsklerne til evigheden med faste skridt – til det hinsides, som ikke engang jeres sjæl kender. For selvom I allerede har beboet det, har I ikke gjort det på de højeste niveauer, hvorhen I vil nå i de kommende tidsaldre.

23. I kender allerede nogle af dets regioner, men ikke alle, folk. Jesus har allerede sagt til jer: »I min Faders hus er der mange boliger«, og i dag siger Helligånden til jer: »I Faderens hus er der et uendeligt antal boliger.«

24. Hvordan vil dette liv, fuldt af kampe og prøvelser for jeres sjæl, udfolde sig? I ved det ikke, og I skal ikke engang forestille jer det, for det ville kun være jeres fantasi, der ville få jer til at danne jer falske forestillinger.

25. Det skal være nok for jer at vide, at dette jordiske liv – vidunderligt og fuldkomment i enhver henseende – kun er et symbol, et svagt

afspejlning af det hinsides. Men forsøg ikke at forestille jer disse livsniveauer i al deres fuldkommenhed. For det ville, o Israel, være som om I ville gøre det forståeligt for en, der har været blind fra fødslen, hvordan farverne er på alt det, der omgiver jer.

Ligesom jeres sjæl, der er inkarneret i et barn, opdager mirakler ved hvert skridt og fortsætter med at gøre nye oplevelser i ungdommen, ikke holder op med at lære skabelsen at kende i moden alder, når den når alderdommen og forlader dette liv med klagen over ikke at have lært alt at kende, hvad der omgav den, så vil jeres sjæl fra dette liv — forberedt til det næste — og vil vandre videre og nå fra overraskelse til overraskelse, fra lektion til lektion, fra vidunder til vidunder ind i evigheden, og vil alligevel ikke være i stand til at skue sin Skaber i al hans uendelige herlighed.

26. Han vil i vid udstrækning begribe og forstå Ham i Hans love, i Hans kærlighed, i Hans egenskaber. Men vil han kunne fatte Ham fuldt ud? Aldrig, mit folk, for Skaberen er og vil altid være Faderen, og hans børn er hans skabninger.

Børnene vil kunne sætte sig til højre for Herren, men aldrig på hans æresplads. Men fra denne æresplads vil Jehova, som er kilden til den fuldkomne kærlighed, aldrig ydmyge sine børn. Han vil altid betragte dem som sine forkælede skabninger, som sine disciple, aldrig som tjenere eller som anklagede. Jeg ønsker, at den tid skal komme, hvor I ikke føler jer som anklagede eller som Herrens tjenere, men som hans højt elskede børn.

27. Jeg vil hverken i denne eller i nogen anden verden have slaver; jeg vil ikke have lakajer eller vasaller. Jeg vil ikke have anklagede; jeg vil forstås og elskes med den samme kærlighed, som jeg elsker alle mine børn med.

28. Med disse undervisninger, folk, giver Jeg jer vidnesbyrdet om Min tilstedeværelse blandt jer som Sandhedens Ånd. Med Mit ord bygger Jeg for jer den frelsende ark i denne Tredje Tid. Forstå den billedlige betydning i alle mine lektioner, og bevar deres indhold i opfyldelse af min lov. For jeg vil, at når kaoset rammer menneskene, skal jeg allerede finde jer forberedte og i sikkerhed, så I kan sende et kald ud til dem, der kæntrer — til dem, der går under, og til dem, der synder og omvender sig i tide.

29. Søg ikke kun jeres egen sikkerhed. For hvis I skulle handle således, og jeres læber i den tid forbliver lukkede, og I skulle skjule mine åbenbaringer for menneskene, fordi frykten griber jer, selvom I allerede i arken anser jer for reddet — sandelig, Jeg siger jer, da vil I være blandt de skibbrudne.

30. For at I virkelig skal blive frelst, må I glemme jer selv og kun tænke på de andre. Vis barmhjertighed over for jeres medmennesker uden at skelne mellem dem på grund af deres hudfarve, deres blod, deres sprog eller deres verdensanskuelse. I skal i hvert af jeres medmennesker se jeres Faders billede, som er universelt og findes i alle hans børn.

31. Se Mig og elsk Mig i alle jeres medmennesker; husk, at Jeg har sagt jer, at intet af Mine børn vil gå til grunde i al evighed, intet vil finde døden for sin sjæl, for den findes ikke. Jeg har ikke skabt den, for Jeg dræber kun synden.

32. Selv de væsener, som I kalder fristeren eller djævelen – sandelig, Jeg siger jer, de er intet andet end forvirrede eller ufuldkomne væsener, som Faderen klogt benytter sig af for at gennemføre sine høje beslutninger og planer. Men også disse væsener, hvis sjæle i dag er indhyllet i mørke, og hvoraf mange gør dårlig brug af de gaver, jeg har skænket dem, vil blive frelst af mig på det rette tidspunkt. For tiden vil komme, o Israel, hvor alle Herrens skabninger vil prise mig i al evighed. Jeg ville ikke længere være Gud, hvis jeg med min magt, min visdom og min kærlighed ikke var i stand til at frelse en sjæl.

33. I vil alle blive frelst, og når I har læst om helvedesilden og den evige død – sandelig, Jeg siger jer: I skal søge den billedlige betydning deri og må ikke fortolke Mine lære forkert. For derved ville I tillægge Mig ufuldkommenheder, som Jeg ikke har. Jeg er fuldkommen, men det praler Jeg ikke med over for Mine børn. For så sikkert som det er, at I i dag stadig er ufuldkomne, vil Jeg alligevel gennem Min kærlighed og Mit lys føre jer til fuldkommenhed.

34. I skal vide, disciple, at jeg ved udgangen af 1950, når jeg har trukket mit ord tilbage, som jeg i øjeblikket lader nå frem til jer gennem talerne, vil efterlade jer som én eneste sjæl og ét eneste hjerte. Jeg vil fortsat forkynde mine guddommelige undervisninger, men de vil være endnu mere præcise, og desuden vil de markere begyndelsen på dialogen fra ånd til ånd. Jo mere I forener jer i lydighed mod min lov, desto tættere vil I komme på den fuldkomne åndelige dialog.

35. Når denne fase af min åbenbaring blandt jer en gang er afsluttet, vil Jeg give jer en tid til eftertanke, forberedelse og udforskning. Men disse studier skal I ikke udføre hver for sig, men I skal altid være forenet.

Inden I søger mine undervisninger i jeres hukommelse og i de nedskrevne tekster, skal I forberede jer og forene jer med jeres Herre gennem bøn. I dette øjeblik vil I blive støttet af Mig, og når I derefter går i gang med at forstå mit ord, vil Helligånden åbenbare det sande indhold af

hver lektion for jer. For Jeg ønsker ikke at se forskellige fortolkninger blandt mine disciple.

36. Jeg ønsker, at alle tilegner sig kendskabet til alt det grundlæggende i mit værk; at fanatismen og afgudsdyrkelsen forsvinder; at der ikke findes overtro blandt jer; at I bringer Mig den enkleste tilbedelse uden ritualer og overflødige ceremonier, for udelukkende at udøve Min sandhed. Derfor sagde Jeg til jer i begyndelsen af Min undervisning, at hvert skridt, I tager mod åndeliggørelsen, vil blive belønnet af Mig.

37. Tiden med ritualer, alter og kirkeklokker er nu ved at løbe ud blandt menneskene. Afgudsdyrkelsen og den religiøse fanatisme vil give deres sidste livstegn. Den tid med kamp og kaos, som Jeg hele tiden har forudsagt jer, vil komme. Når freden så er vendt tilbage til alle sjæle efter uvejret, vil menneskene ikke længere opføre kongelige paladser til Min ære, ej heller vil menneskemængderne blive samlet ved klokkenes klang, og de mennesker, der føler sig store, vil ikke længere udøve magt over folkemængderne. Der vil komme en tid med ydmyghed, broderskab og åndelighed, som medfører lighed i de åndelige gaver for menneskeheden.

38. Rens dig fortsat, o Israel! I behøver ikke at rette noget ved indholdet af min undervisning, for den er fuldkommen. Se altid mit værk bag alt, hvad I gør. For hele jeres ydre kult, ritualerne og traditionerne er ikke en del af det.

39. Min Ånd, som er altomfattende, findes i alt, hvad jeg har skabt, hvad enten det er i den åndelige eller den materielle natur. I alt er mit værk til stede og vidner på alle livsniveauer om min fuldkommenhed. Mit guddommelige værk omfatter alt — fra de største og mest fuldkomne væsener, der bor til min højre side, til de knap mærkbare mikroorganismer, planten eller mineralet, atomet eller cellen, som giver alle skabninger form. Dermed gør Jeg jer endnu en gang opmærksom på fuldkommenheden i alt, hvad Jeg har skabt — fra de materielle væsener til de ånder, der allerede har nået fuldkommenheden. Dette er mit værk.

40. I er de disciple, der føler jer små og svage i lyset af min universelle tilstedeværelse. Men Jeg siger jer: Kun jeres krop er lille og svag, men jeres sjæl vil være stærk, og den vil Jeg benytte Mig af. Når Faderen i dag har opsøgt jer for at skænke jer, skete dette, fordi Han ved, at I ikke vil skuffe Ham, og Faderen tager aldrig fejl.

41. Som Mester forstår Han at udvælge dem blandt menneskemængderne, der har en vanskelig mission at udføre. Sandelig, Jeg siger jer: Mange er kommet til Mig, da de hørte mit kald, for at lytte til mine undervisninger, men det er kun meget få, der er forblevet trofaste mod Mig og udfører deres mission.

42. Hvor mange af dem, jeg har begavet, har ladet deres troens og kærlighedens lampe slukke, har vendt mig ryggen, fornægtet mig og spotter endda mine åbenbaringer. Også dem kalder Jeg i øjeblikket ind i den frelsende ark, og der er stadig tid for dem til gennem selvransagelse og anger at opnå deres forsoning. Men kun gennem de trofaste, gennem de standhaftige, vil også de andre nå dette. De, der har fjernet sig fra Mine lære, gjorde dette på grund af deres svaghed over for verdens fristelser og lokkelser.

43. Min fuldkommenhed skænker dem endnu en frist, og Jeg giver dem mit lys til deres selvransagelse og frelse.

44. Send jeres åndelige bøn opad, men ikke for jer selv eller for jeres kære, men for hele menneskeheden, der lider og afviser min kærlige omsorg. Men I er i stand til bedre at føle denne kærlighed, og selvom I møder store prøvelser på jeres vej, vil I ikke gå til grunde.

Der er prøvelser, som min retfærdighed sender jer, men størstedelen af dem skaber I selv gennem jeres svagheder. Men i begge tilfælde styrker min kærlighed jer og hjælper jer, så I kan nå frem til vejs ende.

45. Foren jer i dette øjeblik med jeres Fader, vær vågne og bed for menneskeheden.

46. Jeg ønsker, at I skal være som en stjerne på himmelhvælvet, og at I derfra skal sende stråler af lys, kærlighed, tilgivelse og barmhjertighed ned over alle jordens folk. Jeg velsigner jer, o disciple.

47. Ikke engang jeres åndssjæl er i stand til at begribe sin egen kraft, ligeså lidt som den broderlige omfavelse, hvormed I har omfavnet menneskeheden. Men Jeg ved det godt, og derfor siger Jeg til dig, folk, at du altid skal bede således, for dette er en af jeres ånds højeste missioner. Men når jeres læber ikke kan skænke trøst, og I heller ikke kan nå de syge med jeres hænder for at »salve« dem, skal jeres bøn være som vinger for jeres sjæl, der bærer den til de fjerneste steder for at bringe dem mit budskab om fred og kærlighed. Da I har våget og bedt for menneskeheden, vil Jeg våge for jer, trænge ind i jeres hjerte, og når Jeg opdager dets lidelser og nød, vil Jeg trøste det og efterlade det en gave, og denne gave vil være opfyldelsen af det, I beder Mig om i dette øjeblik. Men I må være tålmodige. Sæt Mig ikke på prøve, press Mig ikke.

48. Det er ganske vist ikke nødvendigt, at I beder Mig, men Jeg tillader jer det alligevel, nemlig fordi I stadig er små børn, og nøden tynger jer.

49. Der vil komme et tidspunkt, hvor I ikke længere skal bede Mig om noget, men komme til Mig for at sige: »Fader, virk i mig efter din vilje.«

50. Velsignet være jeres liv, jeres vej og også jeres bord.

Min fred være med jer!

## Undervisning 303

1. Folk: Da dette undervisningsforedrag markerer begyndelsen på det sidste år af min åbenbaring gennem det menneskelige forstandsevne, opfordrer jeg jer til, at I i jeres samvittigheds lys underkaster jer en dybtgående og meget nøje undersøgelse, så I åndeligt kan svare, når jeg spørger jer: »Hvad har I forstået af mit værk, og hvilke afgørende skridt har I taget på denne vej?« Hvis I da, selv om I har koncentreret jer om jeres hjertes inderste, ikke får et klart billede af, hvad I har gjort godt, og hvad I har gjort dårligt, vil I i mit ord finde en fuldkommen dom over jeres gerninger.

2. Det er nødvendigt at skabe en balance ved hjælp af samvittigheden, før I tager det første skridt i det sidste år af min åbenbaring. For jeg ønsker, at I ved slutningen af dette år som høst og hyldet for jeres bestræbelser skal bringe mig frugten af lydighed, forståelse og åndeliggørelse.

3. Den periode, som året 1950 omfatter, vil være fuld af begivenheder, der vil forurolige verden. Alle områder af jeres liv vil blive rystet. Menneskehedens åndelige gudsdyrkelse i religionerne vil blive ramt, de stærke nationer vil blive ramt, videnskaben vil stå forbløffet over de store tegn i naturen, og det menneskelige liv generelt vil være fyldt med begivenheder og hændelser, som menneskene vil kalde fremmedartede og usædvanlige.

4. I ved, at alt dette vil ske for at markere det sidste år af min åbenbaring gennem begivenheder, der er synlige og håndgribelige for menneskene, fordi menneskene – på grund af deres tvivl og deres materialistiske tankegang – ikke ville opfatte tegnene på afslutningen af denne tidsalder, hvis Jeg gav dem disse tegn på åndelig vis.

5. Alle prøvelser og begivenheder, der vil ryste verden i løbet af året 1950, vil være en lignelse om det, der skete i Jerusalem i den anden tid på den dag, hvor Jesus døde på korset.

6. Hvis I virkelig forbereder jer og forstår at iagttage, hvad der sker i dette år, vil I blive bevidste om mørket, de mørke kræfter, der trænger ind i verden – de uvejre, der vil hærge folk og institutioner, samt det øjeblik, hvor menneskeheden åndeligt fornemmer Min tilstedeværelse og intuitivt skuer lyset fra den Tredje Tid. Hvilket øjeblik vil det være? t sidste øjeblik af min åbenbaring – det øjeblik, hvor templets forhæng åndeligt revner, ligesom det skete i Jerusalem, og menneskeheden da ser mit lys og erkender sandheden.

7. Frygt ikke, folk, for min barmhjertighed vil omslutte jer, og jeres bøn og jeres opfyldelse af jeres opgave vil være som en rustning, der beskytter jer i modgang.

Frygt heller ikke at blive alene, når mit ord ophører blandt jer. For sandelig, jeg siger jer: Ingen af de gaver, som jeg har prydet jeres væsen med, vil skille sig fra jer. Den, der har lært at lede menneskemængder, vil fortsat lede hjerter. Den, der i sin forstandsevne har modtaget min stråle, vil have store inspirationer. Den, der har været redskab eller talerør for den åndelige verden, vil fortsat være modtagelig for den stemme. Og den, der har haft gaven til ordet, fortolkningen, helbredelsen eller profetien, vil se kraften i sine gaver vokse, hvis han virkelig forbereder sig ved at klæde sig i åndelighed og tro.

8. Forbered jer grundigt, så I efter mit farvel udgør et stærkt folk og er i stand til at modtage enhver, der opsøger jer, uden at føle jer uuddannede eller ubetydelige over for videnskabsfolkene, over for de titler, de bærer, eller over for dem, der sætter jer på prøve, fordi de tror, at de besidder kendskabet til sandheden om det åndelige.

9. Hvis disse forsamlingshuse nu, i tiden for min åbenbaring, har været fulde, så ønsker Jeg, at de derefter ikke længere skal være tilstrækkelige. For dette vil markere det rette tidspunkt for, at dette folk bryder op og spreder sig ud over verden.

10. Jeg ved, at I i jeres hjerter siger til Mig: »Herre, dit ord fuldt af magt, majestæt og essens har udført det vidunder at tiltrække menneskemængder til dette lys. Men efter denne tid – hvem vil da udføre det vidunder at tiltrække menneskemængder og karavaner, som Du har gjort?«

Disciple, hvorfor er I så småtroende? Er de gaver, som Jeg har betroet jer, ikke sikre? Har I ikke på tæt hold været vidne til de mirakler, som I har udført gennem dem? Sandelig, Jeg siger jer: I fremtiden vil I udføre endnu større gerninger, som er tilstrækkelige til, at det mirakel sker, hvorved I opfylder Mine højeste bud om enhed, lydighed og åndeliggørelse.

11. Sandelig, jeg siger jer: I de øjeblikke, hvor mit ord lader sig høre gennem taleren, ryster ikke blot dette folks sjæl, men alle væsener, der i den åndelige dal ligeledes har brug for det guddommelige lys.

12. Det er ikke lyden af det menneskelige ord, der når frem til dem, men indholdet og inspirationen i mine budskaber. For min stemme er universel, og dens genklang når alle verdener og hjemsteder, hvor et Guds barn bor.

13. Jeg sender en stråle af mit lys til hver eneste verden. Til jer har Jeg ladet dette lys nå frem i form af menneskelige ord, ligesom det når frem til andre hjemsteder ved hjælp af inspiration.

14. I lyset af denne guddommelige stråle vil alle ånder forene sig ved at danne en himmelsstige ud af den, som fører dem til det samme punkt, til det åndelige rige, der er lovet jer alle, som er åndelige partikler af min guddommelighed.

15. Kan I forestille jer jublen hos alle de væsener, der på jorden var forbundet med jer gennem fysiske bånd, og som i dag lever hinsides jeres verden, når de får at vide, at den stemme, de hører, også høres af nogle på jorden? De har ikke fjernet sig fra jer, ej heller glemmer de jer, og de undlader ikke at gøre noget for dem, der er blevet tilbage i den jordiske dal en kort tid længere. Deres kærtegn og deres velsignelser hviler konstant over jer.

16. Der lever de, der var jeres forældre, børn, søskende, ægtefæller, venner eller velgørere. I det åndelige er de ganske enkelt jeres søskende, men deres kærlighed til jer er den samme eller endnu større, ligesom deres evne til at hjælpe og beskytte jer er blevet større.

17. Bed for dem, folk, og I skal heller ikke holde op med at elske dem og huske dem, for jeres erindring og jeres bønner er en sød trøst i deres kamp.

Forestil jer dem aldrig som forvirrede eller som om de befinder sig i mørket, for det ville være det samme som, hvis I følte jer i stand til at fælde en dom og en kendelse over dem. Hvis menneskene her på jorden plejer at være så ufuldkomne og uretfærdige, når det gælder at dømme deres næstes anliggender – hvad betyder det så, når det drejer sig om domme over en hvilken som helst sjæl?

18. Jeg siger jer endnu en gang, at det kun tilkommer jer at støtte dem gennem jeres bøn og jeres gode gerninger i verden.

19. I må ikke ønske, at de på nogen materiel måde skal give sig til kende i jeres liv – hverken ved at besætte en hjerne eller på anden måde, for så ville I fornægte den åndelighed, som Jeg har lært jer. I må heller ikke fastsætte en bestemt årsdato for at påkalde dem. Husk, at det åndelige lever hinsides den jordiske tid, og at hvert øjeblik derfor kan være passende til at nærme jer dem gennem den åndelige bøn.

20. Hvor mange af de væsener, som I ofte har forestillet jer som forvirrede, er netop dem, der har bestræbt sig på at føre jer tættere på den lysets vej, som de selv ikke kunne finde, så længe de var på jorden! Græd ikke flere tårer over dem, og sørg slet ikke over, at de er gået ind i den åndelige dal. De er ikke rigtig døde, de er blot gået bort kort før det

øjeblik, hvor I selv må skilles fra livet. Men sådan var det bestemt af Mig, for at de kunne bane vejen for jer. Må Jeg virkelig sige jer, at I ikke har noget at gøre på kirkegårdene, og at de tårer, I fælder over gravene, er tårer af uvidenhed, materialisering og forblændelse?

21. Sjælen hos dem, I græder over, lever. Men I holder fast i at betragte dem som døde i den krop, der forsvandt ned i jorden. I anser dem for tabte, mens de fulde af kærlighed venter på jer for at vidne om sandheden og livet. I anser dem for fjerne eller følelseskolde og ligeglade over for jeres kampe og lidelser. Men I ved ikke, hvor mange sten de rydder af vejen for jer, og for hvor mange farer de beskytter jer mod.

22. Uvidenheden tvinger jer til at være uretfærdige og endda grusomme over for jer selv og andre, selvom jeg må sige jer: Hvem kan være uvidende, efter at han har hørt en eneste af mine læreforedrag?

23. Mit ord er lysstrålen, der skal omfavne jer alle, så I forbliver forenet i min kærligheds ild. Hvis I, efter at have hørt det, tror på det og følger det, vil I alle, der elsker og ærer Mig, forblive forenet fra dette øjeblik af.

24. Mit Ånds lys har åbenbaret for jer alle de gaver, der er skjult i kernen af jeres væsen – alt det, I har båret med jer siden jeres oprindelse uden at ane det. Jeg har ladet jer vide, at det nu er på tide, at I virkelig erkender jer selv, at I møder jer selv og lærer jeres arv at kende, så I kan blive af stor ånd.

25. Fra tid til anden har Jeg givet jer åbenbaringer. Først var det loven, senere Min lære, til sidst den fulde viden om jeres åndelige mission.

26. I siger, at Jeg har været blandt menneskene tre gange, men det er korrekt at sige, at Jeg altid har været der. Den Fader, der i menneskehedens første tidsalder åbenbarede sin lov om retfærdighed; som i den anden tid lod sit »Ord« blive menneske i Jesus, sin Søn; og som nu åbenbarer sig åndeligt for verden, har i alle tidsalder givet jer den guddommelige lignelse, hvis indhold taler til jer ud fra jeres sjælelige udvikling og lader jer vide, at Den, der til alle tider har talt til jer, har været én eneste Gud, én eneste Ånd og én eneste Fader.

27. Da Jeg sagde til jer, at I skulle give afkald på fornøjelser, fortolkede I Mine ord forkert og endte med at tro, at det glæder Mig mere at se jer lide end at se jer glæde jer. Da Jeg er jeres Fader – hvordan kan I da tro, at Jeg hellere vil se jer græde end smile? Da Jeg sagde til jer, at I skal afstå fra fornøjelser, mente Jeg kun dem, der er ødelæggende for sjælen eller skadelige for jeres krop. Men Jeg siger, at I skal skaffe jer de tilfredsstillende, der er gavnlige for ånden og hjertet, og som er inden for jeres rækkevidde.

28. Den prøvelse, som menneskets liv indebærer, er så hård, at det er nødvendigt at forsøde den med alle de sjælelige og legemlige glæder, der gør byrden af menneskets kors mere elskværdig og lettere at bære.

29. Jeg velsigner alle dem, der i deres hjems varme finder livets største glæder, og som stræber efter at gøre forældrenes kærlighed til børnene, børnenes kærlighed til forældrene og søskendernes indbyrdes kærlighed til en tjeneste for Gud. For denne enhed, denne harmoni og denne fred ligner den harmoni, der eksisterer mellem den Universelle Fader og hans åndelige familie.

30. I disse hjem stråler sjælens lys, der hersker mit riges fred, og når lidelser indtræffer, er de lettere at udholde, og prøvelsens øjeblikke er mindre bitre. Endnu mere fortjenstfuldt handler de, der søger tilfredsstillelse i at skabe dette for andre, og som glæder sig over deres næstes sunde glæde. Disse er glædens apostle, og de udfører en stor mission.

31. Sandelig, Jeg siger jer: Hvis I forstod at søge øjeblikke af tilfredshed og glæde samt at indfange timer med indre fred, ville I have sådanne på alle dage af jeres jordiske tilværelse. Men for det skal I først opløfte jeres sjæl og gøre jeres følelser og jeres måde at tænke på livet på mere storsindet.

32. Dette budskab, som Jeg sender jer gennem mit ord, er fyldt med lys, der vil oplyse jeres vej og give jeres væsen *den* opadgående udvikling, som vil lære jer at leve i fred og på en sund måde nyde alt det, som Jeg har velsignet jeres tilværelse med. Denne menneskehed må stadig kæmpe hårdt for at bekæmpe smertenens skygger og overvinde sin tilbøjelighed til falske fornøjelser og vildledende tilfredsstillelser. Den vil måtte kæmpe mod sin religiøse fanatisme, der forhindrer den i at erkende sandheden; den vil måtte kæmpe mod fatalismen, der får den til at tro, at alt er på vej mod den endelige undergang, som ingen kan redde sig fra, og den vil måtte kæmpe mod sin materialisme, der kun får den til at søge flygtige fornøjelser — sanselige glæder, der styrter sjælen ned i en afgrund af laster, smerte, fortvivelse og mørke.

33. Jeg giver jer mit lys, så I kan forlade skyggerne og på denne planet, som I har forvandlet til en tåredal, endelig opdage sjælens og hjertets sande glæder, ved siden af hvilke alle andre glæder er små og ubetydelige.

34. Jeg giver jer i øjeblikket den nye undervisning, der er bestemt for alle mennesker. Ikke alle har bedt i forventning om mit komme, men smerten har holdt dem vågne og forberedt dem på at modtage Mig.

Verden har den erfaring, som »Israels folk« har efterladt den siden den Anden Tid, for at ingen skal tvivle på den Guddommelige Retfærdighed.

Ved I ikke, at de åndeligt fattige, som længtes efter Herrens ankomst for at modtage håbets og videnens lys fra Ham, fik gaverne profeti, guddommelig videnskab og åndelig kraft? Hvis I spørger Mig om, hvor disse sjæle befinder sig, vil Jeg sige jer, at de bebor livsverdener, hvor alt det store, der findes på denne jordplanet, i deres øjne er som ren jordstøv.

Men hvis I spørger Mig, hvad der skete med dem, der ikke tog imod noget fra mit rige, fordi mit ord og mine løfter forekom dem ubetydelige, så siger Jeg jer, at de hører til dem, der inkarnerer og reinkarnerer indtil tidernes ende, fordi de begærede guld, verden, kødet og magten. Og derfor blev de retfærdigt og til deres åndelige oprejsning givet verden med dens ringe rigdomme og dens falske magt.

35. De er i en tid blevet ramt af den guddommelige retfærdighed, men er ikke blevet forvist fra frelsens vej, der fører til Sandhedens rige. Derfor vil Jeg nu, da Jeg i rigelig mål sender jer mit Ånds lys, ivrigt søge dem for at spørge dem, om den prøvelsens tid, der var bestemt for dem, nu er tilstrækkelig, og for at gøre det klart for dem, at det nu er den Tredje Tid – netop den, hvor de tider fuldendes, som Jeg talte om, da Jeg henviste til dommen over det jødiske folk.

36. I har alle en aftale med Mig og vil være nødt til at forene jer for at høre Mig, for I skal alle høre Mig.

37. Alt vil blive lagt på min retfærdigheds vægt, hvorpå alle gerninger, der endnu ikke er dømt, vil blive vejjet. Min tilstedeværelse og min magt vil gøre sig gældende som aldrig før. For efter kaoset skal alt vende tilbage til sin rette bane.

38. Våg og bed uophørligt, så I ikke bliver overrasket, o folk. Men sandelig, Jeg siger jer: Når I våger og beder for verden, vil der være en usynlig kappe, der vil beskytte jer, fordi I har været i stand til at elske jeres medmennesker og føle deres smerte som jeres egen.

39. Jeg gentager, at Jeg vil gøre Min tilstedeværelse, Min magt og Min retfærdighed mærkbar. Når Jeg har tilladt, at mennesket i sin fordærvelse vanhelliger alt, hvad der er helligt i livet, vil Jeg sætte en grænse for dets forfald. Når jeg har ladet ham vandre på viljens friheds vej, vil jeg bevise for ham, at alt har en grænse. Når jeg har tilladt, at han i overmål har tilfredsstillet sit stræben efter magt og storhed i verden, vil jeg standse ham på hans vej, så han kan bedømme sit værk ved hjælp af sin samvittighed, så han kan svare på mine spørgsmål.

40. Jeg har tilladt, at smerte, ødelæggelse og død skulle gøre sig gældende i jeres liv, for at deres så bitre frugter kunne få jer til at forstå, hvilken slags træ I har dyrket. Men Jeg vil også sørge for, at smerten forsvinder, og at sjælen kommer sig og kommer til fornuft, for deraf vil

kærlighedens hymne stige op. Det er blevet sagt og også nedskrevet, at denne dag vil komme, når menneskene har klædt deres sjæl i den hvide kappe af ophøjelse.

41. Alle vil da være frelst, alle vil være tilgivet, alle vil være trøstet. Hvor er da døden, hvor er den evige fordømmelse og ilden uden ende?

42. Jeg skabte hverken døden eller helvede. For da min Ånd formede forestillingen om skabelsen, følte Jeg kun kærlighed, og fra mit skød sprang kun liv frem. Hvis døden og helvede eksisterer, må de – fordi de er forgængelige – være menneskelige værker, og I ved allerede, at intet menneskeligt er evigt.

43. Her er jeres Mester, udvalgte folk, og han viser jer på ny vejen. Jeg gør jer til modige soldater, der forstår at kæmpe og forsvare min sag.

44. Forenet med min kærlighed vil I begive jer ud for at vandre over jordens overflade og give de »døde« liv ved at vise denne vej med min Hellige Ånds lys til dem, der er kommet på afveje – til dem, der er blevet menneskehedens ødelæggere. I vil bringe dette brød til det evige liv, denne »mælk og honning«, som I har næret jer af, ud overalt.

45. I er mit udvalgte folk, som jeg ikke skelner mellem efter hudfarve eller race. Til jer alle har jeg udsendt kaldet, for at I skal lære jeres sande Gud at kende, så I ikke smittes af verdens forvirring. I er mine udvalgte, som jeg har efterladt en arv, i hvilke jeg har lagt mine gaver, og hos hvilke jeg har efterladt en juvel af uvurderlig værdi, for at I skal blive anerkendt af menneskeheden.

46. Jeg har rensset og forberedt jeres åndelige øjne, så I kan trænge ind i det hinsides, skue min nærvær og vidne herom for menneskemængderne. Jeg har betroet jer min visdom, den bog, der er skrevet med gyldne bogstaver, for at I aldrig skal vige fra vejen, og for at I kan lede menneskeheden ad den samme vej.

47. Jeg har forvandlet jer til mine profeter, så I kan vidne om det, som Faderen viser jer i det hinsides, og så I også kan forberede de kommende generationer.

48. I denne Tredje Tid har Mesteren udsendt et kald til jer og indbudt jer til sit bord. Nogle er kommet i den materielle krop, og andre som åndelige væsener, men I har alle nydt livets nektar.

49. I hører mit ord og siger: »Herren kommer fra himmelhøjderne.« Derpå svarer jeg jer: Hvis I med »himmelhøjder« mener det rene, det fuldkomne, det evige og det vise, så har I ret. Men hvis I med »højderne i himlen« mener det materielle sted, der befinder sig over jer i det uendelige, så er I faldet for en vildfarelse. For Jeg er i alt og overalt, Jeg er allestedsnærværende, og min Ånd fylder og omfatter alt.

50. Når I siger, at Jeg »kommer ned«, har I ret, for Jeg kommer ned fra det fuldkomne til det ufuldkomne, når Jeg åbenbarer Mig for jer. For Jeg antager endda menneskelig skikkelse og materialiserer Mig for at gøre Mig mærkbar for jer, der er mennesker.

51. Dette folk her, som nu lytter til mit ord, vil snart forstå meningen med det, jeg i øjeblikket lærer jer, og vil være forberedt på at videregive mit budskab til de andre.

52. I øjeblikket modtager Jeg disse menneskemængder her på vegne af menneskeheden, og når Jeg henviser til menneskeheden, taler Jeg ikke kun om nutidens mennesker, men om alle generationer, der har beboet Jorden i løbet af seks åndelige tidsaldre. De budskaber, som Jeg har bragt jer i disse seks tidsaldre, er netop det, som Jeg har symboliseret med betegnelsen »segl«, hvorefter — som I allerede ved — der endnu mangler ét at blive løst, for at det kan åbenbare indholdet eller betydningen af alle de andre for jer — den høje betydning af sjælens liv, udviklingen og fuldkommenheden.

53. Som en kilde til visdom, som en udtømmelig kilde til viden vil Jeg efterlade menneskeheden arven efter dette ord, hvori den vil finde den højeste glæde ved det guddommelige, det åndelige og det evige.

54. Allerede nu er frøet begyndt at sprede sig over jorden. Men når frøet er spiret, vil Jeg sende det vand, der gør åndens marker frugtbare. Da vil I se åndeligheden blomstre i menneskehedens hjerter.

55. I dag er antallet af nybegyndere lille, og antallet af disciple endnu mindre. Men de vil formere sig og sprede sig over alle steder og egne på jorden og vidne om, at der er kommet en tid for menneskene, der kaldes »Det sjette segl«, fordi det er menneskets sjette åndelige etape på jorden, og som desuden kaldes »Den tredje tid«, fordi det er den tredje kommunikation mellem min Ånd og menneskets Ånd — en tid, hvor Elias har ført jer sammen fra de forskellige veje.

Jeg har på ny sendt jer til denne verden, så I kan fuldkomme jer selv i opfyldelsen af jeres vanskelige mission. Min undervisning forbereder jer, så I kan blive åndelige.

56. Jeg taler også til jer som en ven, så I ikke længere føler jer alene i denne verdens prøvelser, så I i jeres hjerter har troen og tilliden til jeres Gud, som åbenbarer sig og taler til jer gennem den menneskelige forstand.

Hvis I ikke har følt Mig, er det fordi I ikke har forberedt jer. Men når I forbereder jeres hjerter og løfter jeres sjæle op til Mig, vil I føle Mig og se Mig med jeres ånds øjne.

57. Jeg har talt til jer i denne tid for at minde jer om loven og for at I skal opfylde den. Jeg har tilladt, at den åndelige verden lever sammen med

jer, for at den kan rådgive jer, stå jer bi og beskytte jer. Disse åndelige væsener kæmper og virker med Faderens kærlighed i deres ånd.

58. Det ord, jeg bringer jer, er klart og enkelt, så I alle kan forstå mig, så I alle kan blive oplyst af min Hellige Ånds lys. Jeg ønsker, at når I ikke længere hører mig gennem disse sanser, skal I som mine disciple være forberedte, så I kan drage ud og med jeres ord og gode eksempel vidne om min tilstedeværelse.

59. Menneskerne vil komme til jer for at spørge, hvordan undervisningen er, hvad det åndelige måltid er, som jeres Mester har betroet jer til for menneskeheds skyld. Men I skal vise dem den dybere betydning og den kærlighed, der ligger i mit ord.

60. Sandheden vil altid sejre. Jeg giver jer sandhedens ord, så I med dem kan tørre jeres medmenneskers tårer.

Lad jer ikke i denne tid, hvor I har trosbekendelsens frihed, gøre til slaver af løgnen. Jeg underviser jer i øjeblikket på ny gennem min kærlighed, og i min hånd vil I ikke finde nogen pisk, der skal tvinge jer til at tro på Mig. For hvis det var tilfældet, ville Jeg ikke længere være jeres Fader og jeres Gud.

61. Søg min guddommelige herlighed, lær jer at tilgive. Jeg har betroet jer gaver, for at I kan gøre god brug af dem og blive mine gode disciple, der giver menneskeheden retning. Elias og min åndelige verden er med jer, for at jeres kors ikke skal blive for tungt for jer.

62. Salige er de troende, der åbner deres hjerte for dette budskab, og salige er de mennesker med god vilje, der følger mine lære, for de vil være børn af lyset og freden.

Min fred være med jer!

## Undervisning 304

1. Salige er de, der kommer til Mig, fordi de har fundet vejen. Salige er de, der søger vejledning gennem mit ord. Jeg er vejen, og I er dem, der vandrer på den og på denne vej vil nå frem til bjergtoppen. Fra denne højde vil I overskue alt, hvad jeres sjæl har gennemgået under sin udvikling.

2. Hver forhindring eller hver klippeblok, I støder på, vil være en prøve, som, hvis I består den, vil give jer fortjenester.

3. Hvem kan påstå, at han har forstået naturens hemmeligheder, at han er trængt ind i det hinsides, i mysteriet om det, man hverken ser eller hører – at han er trængt ind i det guddommelige arkanum og kender dets beslutninger? Hvem har været i stand til at erkende sig selv på en sådan måde, at han formår at bringe sine handlinger i harmoni med sin åndelige og materielle natur?

4. I er stadig svage væsener, der vandrer målløst omkring. For selv om den viden, I besidder, har forberedt jer på at tjene menneskeheden, har I ikke udfoldet jeres åndelige gaver, og I er stadig ikke åndeligt modne nok til at leve i harmoni med Mig og med jer selv. Hvis I ikke kan erkende jer selv, vil I heller ikke kunne erkende de andre eller vejlede dem på fuldkommen vis. Hvordan vil I være menneskenes ledere, hvis I ikke først har lært at rette jeres skridt mod sandhedens vej?

5. Når Jeg taler således til dig, Israels folk, sker det ikke, fordi Mesteren undervurderer jeres arbejde inden for mit værk. Det sker for at lade jer indse, at jeres skridt mod åndeliggørelse ikke kender nogen grænser — at med hvert skridt fremad vil opnå mere lys til at forstå mit værks storhed.

6. Jeg har udstyret mennesket med intelligens, der sætter det i stand til at udforske naturens sammensætning og dens manifestationer, og Jeg har tilladt det at betragte en del af universet og fornemme det åndelige livs åbenbaringer. For min lære holder ikke sjælene tilbage, ej heller hæmmer den menneskets udvikling — tværtimod, den befrier og oplyser ham, så han kan undersøge, overveje, udforske og stræbe. Men det, som mennesket betragter som det højeste i sin intellektuelle udforskning, er knap nok begyndelsen!

7. Alt er blevet forberedt til sjælens udvikling. Forbered jer, så I kan undervise morgendagens menneskeheden i at forene sig med Mig fra ånd til ånd. I nutiden er verden kommet i forvirring på grund af sine forskellige verdensanskuelser, og det er lyset fra Min Hellige Ånd, der kan oplyse den, så den, når den modtager Min inspiration, kan udfolde de rene idealer, der kan åndeliggøre den, for at den kan leve i fred.

8. Min åndslære forener menneskene i en ægte forståelse og erkendelse af de åndelige værdier. Jeg er centrum for foreningen, inspirationskilden til deres sjælelige udvikling.

9. I skal komme til Mig med jeres lidelser, glæder og problemer. I stedet for jeres smerte giver Jeg jer glæden ved at føle jer ædle og værdige til Mig – muligheden for at rydde op i jeres fejltagelser.

10. Hvert menneske vil blive rensset af min Hellige Ånds lys, som vil inspirere det til at elske sine medmennesker. På denne måde vil freden i verden blive styrket, og alle vil forenes i én kraft, handling og sindelag, og det, som ingen religion har opnået, vil Guds inspiration, som menneskene har modtaget, opnå. Derfor giver Jeg i denne Tredje Tid alle den samme mulighed for at nå frem til Mig. Min åndelige lære giver ikke anledning til uenigheder.

11. Hvis dine ører i øjeblikket ikke hører Mig, o menneskehed, og dine øjne er tildækket med en mørk binde, så vil der alligevel komme en dag, hvor du vil se Helligåndens lys og høre mit ord som guddommeligt musik.

12. Israel, erkend, at alle dine medmennesker er værdige til at opnå de nådegaver, som I har modtaget. Ræk din hånd ud til den, I ser forvirret, for I ved jo, at I alle skal nå det samme mål.

Jeg har skænket jer at høre mit ord gennem det menneskelige forstandsevne. Men mange af jeres medmennesker vil benægte sandheden i denne åbenbaring og også benægte, at jeg i denne tid på ny har banet vejen for jer, at jeg udgyder min nåde blandt jer, og at min universelle stråle hviler på den stemme, der er forberedt gennem min guddommelige barmhjertighed. De vil ikke kunne forstå, hvordan min guddommelighed kan åbenbare sig gennem et ufuldkomment væsen, gennem hvis forstand jeg åbenbarer mig for jer. I stedet vil de fortsat søge mig i deres gamle kultiske handlinger og ritualer i deres trossamfund, i de sanselige former. Er det mon svært for Gud, som er almægtig, at åbenbare sig gennem den menneskelige forstand? Vil I mon kun føle troen på Mig gennem billeder og rituelle kulthandlinger?

13. Hvis I tror på Mig som den Almægtige, som Skaberen, som den universelle autoritet, der udøver indflydelse på alt — hvis I tror, at Jeg er til stede i hele Min skabelse, så kan I ikke tvivle på, at Jeg har forberedt forstandsevnen hos dem, Jeg har udvalgt til dette formål, for at åbenbare Mig gennem dem.

14. Jeg åbenbarer Mig i den luft, I indånder, i det uendelige rum, hvor verdenerne eksisterer — i solen, der sender sine stråler til jeres planet — i det synlige og i det, der er usynligt for jer.

15. Udvalgte folk, gå ikke til værks med fordømmelse eller kritik af de andre. Ræk din hånd ud og tag fat i dine medmenneskers hænder, som søger Mig på forskellige måder. Tal til dem, så de kan modtage den viden, I besidder. Men lyt villigt til deres overvejelser, så også I kan få en vis vejledning. For ingen er selvtilstrækkelig; I har alle brug for Min visdom og jeres næstes.

16. Som spiritualister skal I indgå i et kærligt forhold til jeres medmennesker, uanset hvilket trossamfund de tilhører. På denne måde vil I vidne om, at I er blevet forberedt af Mig. Da vil jeres ædle handlinger nå ud til alle hjerter, og I vil blive forstået af alle, der reflekterer over det uden egoisme.

17. Mit folk, spiritualismen har ingen ydre former; den har ikke brug for disse manifestationer, disse ritualer. Så længe der i jeres handlinger kommer noget uforståeligt og mystisk til udtryk, kan I ikke være sande spiritualister. Den ydre udformning, udtrykket, formen og de genstande, I havde brug for for også at gøre indtryk, er blevet fjernet. For mit ord besidder tilstrækkelig kraft til, at I kan genkende Mig og hæve jer til fuldkommenhed.

18. Efter år 1950 vil den ægte spiritualist have forstået den undervisning, jeg har givet jer, og udøve den med det eneste mål at videregive min barmhjertighed, hvor der er brug for den.

19. I morgen vil menneskene være i stand til bedre at forstå dette ord, som kun meget få har hørt, og det vil blive forstået af de fleste.

20. Det betyder ikke noget, at mit ord ikke er blevet forstået af alle, når året 1950 slutter. Det få frø, der bliver tilbage, vil være tilstrækkeligt til, at frugten modnes i fremtiden.

21. Elskede disciple, I er som en stjerne, I er som et fyrtårn i havets uendelighed. Stræb efter at bevare jeres klæder, rens jeres hjerte og forvandl det til et helligdom, hvor den sjette lysestages fakkelt bærer og oplyser hver eneste sjæl dag og nat.

22. Vær som Mig – ydmyge og af hjertet sagtnodige. Elsk hinanden, tilgiv hinanden. Vær som en flod af krystalklart vand. Bær en eneste frugt i jeres hænder. Fremstil læren fra en eneste bog som redningsbåden for menneskeheden.

23. Kom til Mig, Jeg venter på jer. Den, der beder, får; den, der søger, finder; og den, der banker på denne dør, får åbnet. Jeg vil bearbejde jer som klippeblokke med mit ords mejsel og bade jer i Helligåndens lys.

24. O elskede disciple! Vend jer bort fra verdens fristelser, for Jeg har forberedt jer, så I i morgen kan blive som jeres Mester.

25. På den sidste dag af min åbenbaring blandt jer gennem det menneskelige forstandsevne vil selv »stenene« græde. Men Jeg vil lade alle mærke mit fredens kys og trykke hver enkelt til mit bryst. Og bagefter, når Jeg ser, at I er forberedte, vil Jeg fra »skyen« sige til jer: Her er ørkenen, kryds den og bring verden det, som Jeg har givet jer.

26. O disciple! Jeg taler til jer om i morgen og opmuntrer jer, så I ikke græder af sorg i det øjeblik, hvor jeg tager afsked. For jeg ønsker ikke, at I skal være triste bagefter – jeg ønsker at se jer undervise, udgyde kildens krystallklare vand og bringe menneskeheden frugter i overflod.

27. Vidn som mine profeter, forkynd, at Jeg befinder Mig i jer som Helligånden. I vil ikke længere høre Mig gennem talerne, men åndeligt vil I fortsat modtage Min undervisning i al evighed. Når I bliver åndelige, vil I være fulde af glæde, fordi I vil føle Mig, modtage inspirationen og i alle jeres prøvelser opleve, at Jeg er hos jer. I vil høre Min stemme fra ånd til ånd, som opmuntrer jer til at gå videre i jeres kamp, og I vil føle jer styrket, fordi Jeg vil være hos alle Mine børn.

28. I dag åbenbarer Jeg Mig blandt jer som Fader, som Søn og som Helligånd, og Jeg er hos jer i essens, nærvær og kraft.

29. Kom herhen, I skarer, som udgør en del af mit folk Israel. Kom til Mig, I kvinder, som på jorden er mødre, der ligner Maria. Kom til Mig, I jomfruer, I unge mænd, I børn og I voksne, for Jeg tager imod jer og giver jer mit fredskys.

30. Lad jeres sjæl komme til Mig, for Jeg er Den, der kan give den det, den har brug for. Jeg er Giveren, der udgyder Sin nåde over de inkarnerede og de ikke-inkarnerede sjæle.

31. Det udvalgte folk Israel, I er ikke længere små børn, for I har udviklet jer mere og mere på denne åndelige vej og har opnået megen viden gennem jeres forskellige reinkarnationer. Nu, i denne Tredje Tid, er I den Guddommelige Mesters disciple, der lærer de lektioner, som Jeg har givet jer dag for dag, for at I kan blive store i ånden og kendere af det, der er ukendt for menneskeheden.

»Israel« vil i de kommende tider være stort gennem sin viden, gennem sin erkendelse af mit værk, gennem sin forening, gennem sin kamp, gennem sin lydlighed, gennem kærligheden til min guddommelighed og til sine medmennesker. For hvis mit folk ikke skulle have denne åndelighed, vil verden kun betragte mit værk som endnu en lære på jorden.

32. Alt dette vil ske, hvis mit folk ikke forbereder sig, hvis det ikke forstår Mig, hvis det ikke åndeliggøres. Derfor siger Jeg jer: Nu er tiden kommet, hvor I skal forny jer og hæve jer åndeligt gennem udøvelsen af Min lære.

33. Men jeg er ikke kommet forgæves i denne tredje tid for at åbenbare mig med min Hellige Ånds lys. For I er de første, som Jeg har rensset og befriet for pletter, som Jeg har styrket og undervist, så I er forberedt til at udføre jeres vanskelige mission, og så I kan hæve jer som apostle, som ældre søskende for menneskeheden, så I for menneskeheden kan være som stjernerne på himmelhvælvet, og jeres medmennesker på denne måde kan erkende opfyldelsen af de profetier, som jeg og budbringerne fra fortiden har givet.

»Israel«, du vil vinde anseelse blandt folkeslagene, blandt nationerne, så også disse kan næres af det evige livs brød.

34. Jeg gør jer til en åben bog, der indeholder profetien, mine undervisninger, den guddommelige åbenbaring og vidnesbyrdet om min tilstedeværelse. Denne bog vil åbenbare sig for den, der søger denne viden. I vil besvare mange spørgsmål med lyset og sandheden. I vil ikke være hyklere, I vil forsvare mit værk og ikke tillade, at verden vanhelliger det.

35. Denne undervisning er ikke kun til jer. For når I først er forberedt efter jeres Mesters eksempel, skal I drage ud for at vidne om Mig med jeres ord og gerninger. Jeg vil føre filosoffer og videnskabsmænd til jer, som i deres viden anså sig for store. Men I skal ikke frygte dem på grund af deres videnskab, for i forhold til min visdom er de meget små.

36. Så længe menneskenes forstand ikke er fri for enhver formørkelse og ikke befrier sig fra alt det mørke, den rummer i sig, vil den ikke kunne forstå Mig, ej heller vil den kunne anerkende Mine budbringere, Mine apostle, og heller ikke dem, der i fremtiden vil træde frem som mestre.

37. Tænk efter, Israels folk, og befri dig fra enhver form for fanatisme og enhver form for materialistisk forfængelighed, så du kan udføre din mission på fuldkommen vis.

38. Hvis mit folk ikke tager fat og bestræber sig, som det er min vilje, vil dets prøvelser blive meget store for at få det til at indse sine fejl, og de vil være så stærke, som dets styrke tillader, så det lærer at erkende og forstå, hvad dets pligt er.

39. I hver enkelt af jeres kroppe har Jeg anbragt et lysatom, som er en del af Min Ånd, og alle disse partikler skal, når tiden er inde, vende tilbage til Mit skød. De sjæle, der har inkarneret sig i den øvrige menneskehed, er ligesom jeres, og blandt dem findes der væsener, som ligeledes søger Mig. Også de forstår at hæve sig op til Mig for at spørge Mig.

Andre henvender sig til Mig for at spørge Mig om årsagen til den omvæltning, som menneskeheden gennemgår, og siger til Mig: »Fader, hvorfor hører Du os ikke? Hvorfor mærker vi ikke din kraft, så vi ikke

fejler? Er vi da ikke dine børn?” Således råber sjælene til mig, men de ved ikke, at de i øjeblikket renses — de ved ikke, at de lever i den tredje tid — de ved ikke, at de befinder sig i opstandelsens tid for de inkarnerede og de ikke-inkarnerede.

Menneskene har pralet med det, der hører denne verden til, de er fyldt af hovmod og har ikke tilladt, at deres sjæle hæver sig op til Mig.

40. I denne tid er det Min vilje, at alle skal komme til Mig, at de skal søge Mig i det åndelige, hvor de vil finde deres Fader.

41. I denne tid, Israel, skal du opnå fortjenester og gennem dit eksempel lære menneskene at leve i fællesskab med Mig.

42. Jeg taler kun om jeres fejl, fordi intet er skjult for Mig, og fordi det er nødvendigt, at I fornyer jer, så I foran Mig er rene kar. Jeg har overdraget jer mit ord, og i det ligger min kraft, så I kan overvinde alle fristelser og prøvelser. Jeg har oplyst jer, så I kan forstå det, der vedrører jeres sjæl, og det, der hører til jeres menneskelige liv. Således kan I leve op til de guddommelige bud, fordi I er mine disciple, som Jeg underviser, for at jeres sjæl kan udvikle sig stadig højere, og I ikke længere bryder sammen under materialismens byrde og under de vanemæssige kultiske handlinger, som I har indført i mit værk. I må ikke længere lade jer opholde af overflødige ting, for I har styrken og den nødvendige viden til at overvinde alle forhindringer. I skal uophørligt gå fremad.

43. I den grad, I opnår renhed og afmaterialisering, vil jeres gudsdyrkelse blive mere åndelig, og jeres ritualer inden for mit værk vil blive mindre komplicerede. For I har i mit værk handlet efter jeres egen vilje og har ikke holdt jer til åndeliggørelsen, har ikke forberedt jeres hjerte til at sende jeres bøn opad, og har kun med ord frembåret de nedskrevne bønner til Mig, hvorved I har gjort det samme som jeres medmennesker. For jeres ritualer, jeres tilbedelsesmåde, jeres traditioner var de samme som dem, som menneskene fremviser over for menneskeheden. Hvordan adskilte I jer da? Hvad gjorde jer anderledes end de andre? Intet, Israel, for I har materialiseret mit ord, og det samme gjorde I med min åndelige verden. Jeres kultiske handlinger forfaldt til en sanselighed svarende til menneskehedens, jeres symboler var de samme, og I har også vist deres uenighed og grådighed inden for mit værk.

44. Hvordan kunne menneskeheden derfor tro på jer? Hvordan kunne den genkende Mig i jeres adfærd, når I fremstod på samme måde som jeres medmennesker?

Da Faderen så, at jeres vandring var meget langsom og meget sanselig, havde Han ikke længere tålmodighed med jer, og derfor befalede Han, at I skulle forene jer og samles for at overraske jer med Hans ord, der var ved

at nå sin afslutning. Og uden yderligere imødekommenhed befalede Han jer at frigøre jer fra al materialisme, at rense jeres kultiske handlinger, fordi de var mere sanselige end åndelige. Men mit værk er åndeligt; mit værk har til formål at opløfte sjælen, at forny jer i jeres menneskelige liv, så »kødet« og sjælen kan føre et højtstående liv. Min vilje tillod ikke længere, at mit folk styrtede ned i afgrunden og der udøvede mit værk.

45. Da det derfor modtog mine bud, opstod der forvirring i Israel på grund af dets materialisme. Andre fulgte imidlertid dette bud med respekt og lydighed, fordi deres sjæle indså, at timen for en ny opvågnen i Israel var kommet, at Faderen havde revet det ud af dets rutine og gamle skikke, og de takkede Ham.

46. Alle disse prøvelser har rystet dig, folk, da du havde vænnet dig til rutinen. For I havde med jeres forstand og jeres sjæl hindret den opadgående udvikling gennem falske kultiske handlinger.

47. Du ved nu, folk, at hvis du ikke følger den undervisning, jeg har givet jer, for at opfylde din pligt, vil det ikke have nytte for dig at høre mig. For det er min vilje, at når du modtager mit ord, skal du udøve det, fordi afslutningen på min åbenbaring gennem det menneskelige forstandsevne nærmer sig for jer – året 1950, hvorfra I heller ikke længere vil kunne høre min åndelige verden.

48. Jeg ønsker ikke, at I af denne grund skal føle smerte i jeres sjæl, for Jeg har forberedt jer, så I kan være stærke sjæle, så I i morgen kan være som træer, der skygger for den vandrer, der er udmattet og udtømt af den brændende sol. Jeg ønsker heller ikke, at I i øjeblikket af mit farvel skal påføre min Ånd den samme smerte, som I påførte Mig i den Anden Tid. Jeg ønsker ikke, at I endnu en gang lægger korset af jeres synd, jeres ulydighed og jeres fiasko på mine skuldre. Jeg ønsker at se lydighed, pligtopfyldelse, fornyelse, åndeliggørelse og jeres ophøjelse i Israel, for at I kan kommunikere med Mig fra ånd til ånd.

49. Israel, nu er der ikke længere tid til at sove; du må vågne helt op, så du kan vie dig til opgaven med at vække menneskeheden. For selvom mit lys oplyser enhver forstand, ser jeg mine børn sløve, ser jeg min lov i støvede bøger. Men du, det udvalgte folk, skal lede menneskene og »våge« over dem.

50. Du skal uden fanatisme tale til verden om den åndelige lære.

51. Øv jer i samtalen fra ånd til ånd, som I dag for dag skal fuldkomme yderligere. For det er min vilje, at I og menneskeheden kommunikerer med Mig. Gennem denne forbundethed vil I modtage mine inspirationer, mine opgaver, og Jeg vil modtage jeres sjæl, høre jeres bøn og lade jeres åndelige arme omfavne Mig.

52. Når I har lært at træde i forbindelse med Mig fra ånd til ånd, vil jeres gaver udfolde sig, og i jeres udøvelse af religionen vil disse gaver blomstre i herlighed og åndelighed. Da vil I søge Mig i det åndelige, og jeres gudstjeneste vil være fuldkommen.

53. Denne åbenbaring gennem det menneskelige forstandsevne skal ikke længere være blandt jer. Jeg ønsker ikke, at I efter mit farvel skal føle jer forladte, ej heller at døden skal overraske jer, eller at der skal være svaghed blandt jer. For efter 1950 vil I forberede jer og søge Mig fra ånd til ånd, I vil leve i harmoni og i Min fred. Derefter vil I indhente den tabte tid og nå den grad af åndeliggørelse, der bringer jer tættere på mit rige, mens I stadig lever på denne planet, og I vil bevise for verden, at I hverken har brug for ritualer og ceremonier eller materielle symboler for at vise Mig jeres tilbedelse — at jeres måde at tilbede på er ophøjet og åndelig, og at jeres tro er en fakkelt, der spreder sit lys på livets veje, i menneskenes hjerter og i deres sjæle.

54. Tiden for min åbenbaring har været tilstrækkelig til, at I kan nå den grad af åndelighed, der vil føre jer til fornyelse og ophøjelse af jeres sjæl.

55. Jeg hjælper jer i øjeblikket med at bestige bjerget. Jeg fører jer ved hånden mod dette mål, og Jeg har skænket jer, at min åndelige verden ligeledes står jer bi, at den styrker jeres tro, at den sørger for, at jeres skridt er sikre, så der ikke længere er nogen tvivl, når I udfører jeres opgave, og så intet længere får jer til at vige fra den vej, I har vandret i så mange år og århundreder. Jeg har under jeres ørkenvandring sørget for det nødvendige til jeres underhold, og derfor er I nu meget tæt på Mig.

56. Det tidspunkt nærmer sig, hvor Jeg afslutter Min åbenbaring gennem det menneskelige forstandsevne, og da skal I bryde op for at fortsætte jeres vandring. For her på jorden er ikke jeres mål, og der er heller ingen hvile for jer. Jeg ønsker, at I skal være tilstrækkeligt forberedte til den kamp, der venter jer; da vil I gennem de gaver, jeg har skænket jer, være mestre, mine apostle og mine vidner. Jeg ønsker, at I skal være som en stor fakkelt, der bringer mit lys til de forskellige folkeslag, der udgør denne menneskehed.

57. I er hos Mig og nyder Min fred, lytter til Min undervisning, så I kan forberede jer. Men glem ikke jeres medmennesker, verden, der befinder sig i kaos og drikker af et meget bittert bæger — glem ikke den forvirring, der hersker i denne verden. Jeg vil ikke se jer være følelseskolde, for verdens klageråb skal også nå jer.

58. I er dem, der har det største ansvar over for Mig, for til jer har Jeg givet mit ord gennem den menneskelige forstand. Jeg ønsker, at jeres handlinger inden for mit værk skal blive mere fuldkomne og åndelige, for

den dag er ikke længere fjernt, hvor I vil bringe min lære ud overalt, forberedt af Elias og min åndelige verden. For mit rige venter på alle, og I skal alle komme til Mig gennem jeres fortjenester og ydmygheden i jeres sjæl.

59. I har ofte sagt til Mig fra jeres inderste hjerte: »Mester, Fader, hvorfor har Du betroet Dit værk, selvom det er så følsomt og så dybtgående, til så syndige og uværdige mennesker? Hvorfor har Du lagt dette så store ansvar i vores hænder? Hvorfor har Du, selvom Du ser dette folk, som Du kalder Israel, som så klodset og uvidende, sat al Din tillid til det? Hvorfor har Du udvalgt os, som har gennemlevet så mange prøvelser, så mange renselser, så meget fanatisme og afgudsdyrkelse?

Men jeg siger jer, mine børn: Netop fordi I er det folk, der er blevet stærkt rensat og har erkendt mig midt i sine prøvelser. For prøvelserne har bragt jer tættere på mig, og derfor har jeg præsenteret jer for de andre nationer som et udvalgt og velsignet folk, så de gennem jer kan modtage og lære mit værk at kende til deres fornyelse og åndeliggørelse.

Jeg har dog ikke udvalgt jer, fordi Jeg har større tilknytning til jer, eller fordi Jeg elsker jer mere end resten af menneskeheden. Og Jeg har ikke gjort jer til besiddere af gaver og nådegaver, fordi I er mere værdige i Faderens øjne. Hvis I har gennemgået jeres renselser, så er det fordi I også har været det folk, der har syndet mest, der har begået flest fejl, og I derfor har den største bod at yde.

60. Spørg din samvittighed, folk, og overvej, om du overhovedet er mig værdig. Indse, om dine fortjenester er store nok til, at du kan stå foran mig. Husk din fortid, og overvej, om det, du har gjort på din vandring gennem denne verden, gør dig værdig til, at jeg sætter dig ved min højre hånd.

Sig mig, efter at du har betragtet din fortid, om du har erhvervet ret til at besidde min nåde, mine gaver, mine velgerninger og min lov.

»Nej«, siger jeres hjerte til Mig, »Du har ofte sagt til os, at vi er et utaknemmeligt folk – et folk, der altid har været ulydigt mod Dig.«

Men jeg siger jer: Jeg har skænket jer min nåde med det store ønske i min Ånd, at I en dag skal blive et folk med rene tanker, at I skal udføre store gerninger, at I skal opnå en stor åndelig opløftelse.

61. Det vil være jeres børnebørn, der får sandhedens frø til at blomstre. I vil først så det blandt jeres pårørende og derefter blandt menneskeheden.

62. Israel: Efter 1950 vil alt blive anderledes for dig. Dine religiøse handlinger og din viden vil fortsætte, dine gerninger vil blive mere

åndelige, dine tanker og din bøn vil være mere ophøjede, og du vil blive endnu mere åndelig. For da vil du ikke længere leve i materialisme.

63. Jeg gør jeres hjerter følsomme, så I kan føle menneskenes smerte. Ligesom Jeg i dag overgiver jer mit ord, skal I i morgen være dem, der skal overgive det til verden. Da menneskeheden ikke ønskede at komme til Mig, skal I i morgen gå til den og i mit navn bringe den kærlighedsbudskab, som Jeg har efterladt den som arv.

64. Stor vil jeres kamp og det arbejde være, som I skal udføre blandt denne menneskehed, der er uden tro, uden håb, uden Gud. Selvom Jeg er tæt på den, har den ikke fornemmet Mig og ikke opfattet Min tilstedeværelse. For den vil se Mig på en sanselig måde, og da den ikke ser Mig med sit ånds øjne, afviser den Mig og glemmer Mig. Snart vil det øjeblik komme, hvor I som mine apostle skal drage ud og med jeres kraftfulde og åndelige stemme vække menneskemængderne og føre dem til troen og til åndeliggørelse.

65. I nutiden er det ikke blot tolv hjerter, som Jeg vil benytte mig af efter 1950 for at vidne om Mig. I dag er det 144.000 udvalgte fra mit velsignede folk Israel, som Jeg har sat al mit håb og min tillid til, for at menneskeheden gennem dem kan lære mit værk at kende.

66. I skal være de stærke blandt menneskeheden og fuldføre jeres mission til det sidste. Men I vil altid være beskyttet af min Ånd. Jeg vil være jeres forsvar, og åndeligt vil jeg betro jer min essens, min nærvær og min kraft – i det omfang, I føler og udøver den kærlighed, den åndelige kærlighed, der åbenbarer sig i hele skabelsen.

Min fred være med jer!

## Undervisning 305

1. Menneskehedens åndelige liv er inddelt i tre epoker eller tidsaldrer. I den første tid lod Jeg mig genkende som Fader, i den anden åbenbarede Jeg mig som Mester, og i den tredje tidsalder gør Jeg mig gældende som Dommer.

2. Dette er tre faser, som Jeg har åbenbaret for menneskene, og i løbet af hvilke I skal lære Mig fuldt og helt at kende. I skal dog ikke søge at genkende tre guder eller tre personer dér, hvor der kun eksisterer én eneste guddommelig Ånd. For i nutiden er I i stand til at acceptere forenklingen af alt det, som I har indhyllet i hemmelighed og gjort uforståeligt kompliceret.

Dette »tempel« vil bestå, men dette værk har ikke gjort fremskridt i mange århundreder, og I må nu fortsætte det med det mål at fuldføre det for at overgive det til jeres Fader.

3. Det er ikke nødvendigt, at alle jordens folk overværer denne forkyndelse. For Jeg vil sørge for, at Mine lære spredes over hele kloden gennem skrifter og bøger, som det skete i den Anden Tid. Da vil Mit åndelige budskab blive kendt, og mennesker med god vilje vil bestræbe sig på at følge det.

4. I denne beskedne og enkle, men af guddommeligt lys fyldte bog vil menneskene finde afklaring på alle deres tvivl; de vil opdage suppleringen til de lære, der i fortiden kun delvist blev åbenbaret, og de vil finde den klare og enkle måde at fortolke alt det på, der i de gamle tekster er skjult i symboler.

5. Den, der efter at have modtaget dette åndelige budskab overbeviser sig om sandheden i dets indhold og går i gang med bekæmpe sit begær efter sanseindtryk, sin afgudsdyrkelse og sin fanatisme samt rense sit sind og sit hjerte for alle disse urenheder, vil befri sin sjæl og skænke den glæde og fred, for nu vil den kunne kæmpe for at vinde den evighed, der venter den. Men de, der fortsætter med deres ydre kultudøvelse, som stædigt holder fast i at elske det, der hører til verden, og som ikke tror på sjælens udfoldelse eller udvikling – sandelig, Jeg siger jer, de vil blive efterladt og udgyde tårer, når de bliver bevidste om deres tilbageståenhed og deres uvidenhed.

6. Mens alt uophørligt vokser, forandrer sig, fuldendes og udfolder sig – hvorfor skulle jeres sjæl da forblive i stilstand i århundreder?

7. Det er den menneskelige åndssjæl, der bør gå foran alle de gerninger, som mennesket udfører, for det er den, der er blevet betroet livet på jorden. Alligevel gør I her på jeres verden det modsatte, fordi sjælen

forsømmer sine højeste opgaver for at vie sig til de jordiske mål og fordybe sig mere og mere i rusen af det liv, I har skabt.

8. Da I gennem videnskaben har opdaget og lært meget, er den uophørlige udvikling, der findes i alle skabningens væsener, ikke ukendt for jer. Derfor ønsker Jeg, at I skal forstå, at I ikke må lade jeres sjæl forblive i den tilbagestående og det stilstand, som I allerede for længe siden har bragt den i, og at I må bestræbe jer på at opnå harmoni med alt, hvad der omgiver jer, så der for menneskene kommer en dag, hvor naturen, i stedet for at skjule sine hemmeligheder, afslører dem, og i stedet for at naturkræfterne er jer fjendtlige, bliver de til tjenere, medarbejdere og brødre.

9. Jeg sendte sjælen ud for at inkarnere på jorden og blive et menneske, for at han skulle være fyrste og herre over alt, hvad der eksisterer på den, og ikke for at han skulle være slave og offer eller en nødlidende, som Jeg faktisk ser ham. Mennesket er slave af sine behov, sine lidenskaber, sine laster og sin uvidenhed.

10. Han er offer for lidelser, fejltrin og skæbneslag, som hans mangel på åndelig ophøjelse påfører ham på hans vandring over jorden. Han er trængende, fordi han i uvidenhed om den arv, der tilkommer ham i livet, ikke ved, hvad han besidder, og opfører sig, som om han intet havde.

11. Denne menneskehed må først vågne op, så den kan begynde at studere i det åndelige livs bog, og så vil der snart, gennem videregivelsen af denne idéverden fra generation til generation, fremkomme det velsignede frø, hvori mit ord opfyldes. Jeg har sagt jer, at denne menneskehed en dag vil nå åndeligheden og lære at leve i harmoni med alt det skabte, og at sjæl, forstand og hjerte vil gå i takt.

12. Denne tredje tid, hvor den menneskelige ondskab har nået sit højdepunkt, vil ikke desto mindre blive en tid med forsoning og tilgivelse.

13. Mens menneskene, drevet af deres egoistiske mål og deres fjendskaber, forbereder udryddelsen af deres medmennesker, som de kalder fjender, forbereder Jeg den time, hvor Jeg må dømme dem, ved at lade dem bedømme og erkende deres gerninger.

14. I den dommens time, når samvittigheden bliver hørt, og dens lys lyser op og oplyser forstanden og hjertet, vil menneskene rive sig i håret og knirke med tænderne og sige til Mig: »Herre, hvordan kunne jeg være i stand til så megen ondskab? Hvorfor har Du tilladt, at jeg udførte et så afskyeligt værk?«

15. Salige er de, der vågner op i dette dommens øjeblik, for de vil se lyset fra min tilgivelse falde ned over dem, de vil se den velsignede forsoningsdag komme. Da vil mange mennesker forstå grunden til min

kærlighedslære og opleve, hvad hvert af mine børn betyder for Mig, selv når det drejer sig om de mest syndige.

16. Ja, elskede folk, Jeg elsker alle grænseløst, for også bag en stor synder gemmer der sig en sjæl, der har brug for mit lys for ikke længere at synde.

17. Jeg kommer for at redde de skyldige, for det menneske, der begår forbrydelser, er også et af Guds børn, og for Mig betyder hvert af Mine børn meget.

18. Jeg vil udbrede denne lære som en kappe af håb og frelse over hele jorden og dermed give alle mulighed for efterhånden at betale de gamle og de nuværende gældsforpligtelser, indtil de igen kan mærke Mig i det mest skjulte af deres væsen.

19. I har længe ikke længere kunnet mærke Mig, I har mistet Mig, og nu giver Jeg jer muligheden for at møde Mig. Jeg ved, at den, der genfinder Mig på sin vej, aldrig mere vil miste Mig.

20. Begynd at gå Mig i møde, I syndere. Frygt ikke, at når I kommer i Min nærhed, vil Min stemme dømme jer foran jeres medmennesker, for Jeg vil ikke forråde jer. Frygt ikke, ligesom Magdalena ikke frygtede, hun, der, da hun kom til Mig, befriede sig for sin tunge syndebyrde uden at tage hensyn til, hvem der så hende, lyttede til hende eller fordømte hende. Hun var rolig, fordi hun vidste, at hun nu ikke længere var en kvinde besmittet af synd, men en synderinde, der var rensat gennem anger.

21. Tag hende som forbillede i hendes anger og i hendes kærlighed.

22. Jeg vil lade alle høre Min stemme i deres samvittighed – en stemme fra Faderen, fra Mesteren, fra Dommeren, som vil trænge ind i hjerterne og få dem til at slå hurtigere af lykke, forundring og kærlighed. Min stemme vil blive hørt i det indre af hvert eneste væsen, fordi jeres sjæl er parat til at modtage Mig i denne form.

23. I fængselscellernes stilhed vil min stemme lade sig høre og sige til disse mænd og kvinder: »Jeg er her hos jer. Troede I mon, at I var forladt af Mig? Nej, I småtroende, Jeg spørger jer ikke, om I er mordere, eller om I har stjålet. Gennem min kærlighed frelser jeg den, der har syndet, jeg opmuntrer den, der er faldet, og redder den uskyldige, der er blevet offer for bagvaskelse, uretfærdighed eller en fejltagelse.»

24. Min stemme vil kunne høres midt i krigens larm, og dens klang vil være så gennemtrængende, at menneskenes våben vil tie, når min tilstedeværelse mærkes.

25. På hospitalerne og hvor der end befinder sig en syg, vil Jeg ligeledes gøre Mig mærkbar og hørbar, »salve« de syge og trøste dem, som kun Jeg kan gøre det. Jeg vil bredde en kappe af fred og trøst over smerten hos

dem, der – glemt af deres medmennesker – lider, og jeg vil lade en guddommelig balsam strømme ned over deres lidelser og opløfte dem til livet, så de kan vidne om min åndelige tilstedeværelse.

26. I hjemmene vil jeg blive fornemmet af børnene og de voksne, og begge vil vidne om min tilstedeværelse.

27. Når jeg finder ilden i ildstedet slukket, vil jeg kalde på ægtemanden og sige til ham: Hvorfor er du ikke kærlig og forstående? Hvorfor tænder du ikke kærlighedens ild, som er den flamme, der giver jeres ægteskab liv?

Når Jeg ser, at han forsømmer sine pligter, vil Jeg overraske ham og sige til ham: Hvorfor er du kommet væk fra den rette vej og har kastet korset fra dig? Havde du ikke styrken til også at drikke de sidste dråber af den bitre drik, der stadig var tilbage i kalken? Vend tilbage til den vej, som Jeg har sat dig på; kun der vil du finde Mig, så Jeg kan belønne din tro, din lydighed og dit mod.

28. Jeg vil røre ved hustruens mest følsomme hjertebånd og spørge hende: »Kvinde, tror du mon, at du langt fra din pligts vej kan finde den fred, du længe efter? Nej, lad dig ikke narre. Din fortjeneste vil bestå i, at du med selvfor nægtelse og tålmodighed bærer det kors, som Jeg har lagt på dine skuldre, helt til det sidste.«

29. Der vil ikke være et eneste hjerte tilbage, som Jeg ikke lader føle Min guddommelige nærvær og opfordrer til forsoning, kærlighed og fred.

30. Jeg søger forberedte hjerter for at lægge min essens i dem, hvilket er det samme som at træde ind i menneskets indre tempel i ånden — i det tempel, hvorfra jeg må drive jeres synder ud, som var de verdslige købmænd, indtil helligdommen er rensset.

31. Jeg tager ingen pisk med for at få jer til at forstå mit ord; jeg bringer livets brød for at styrke jer i idealet om jeres ophøjelse.

32. Mens verden er nået til den opfattelse, at Jeg har forladt den i dens afgrund af smerte og synd, er Jeg kommet for at give den et nyt bevis på Min uendelige kærlighed, som aldrig kan svigte jer, og som derfor taler faderligt til jer og tilgiver jer.

33. Nogle gange, når I hører mit ord fuldt af guddommelig ømhed, bliver I forvirrede uden at kunne forstå, hvorfor Jeg bruger denne form for belæring over for syndere, selvom Jeg burde udvise en vis strengthed for at få jer til at bøje jer.

34. Jeg siger jer, at i denne »Tredje Tid« vil – selvom det forekommer jer umuligt – fornyelsen og frelsen af menneskeheden ikke være vanskelig, da forløsningsværket er et guddommeligt værk.

35. Det vil være Min kærlighed, der fører menneskene tilbage på vejen mod lyset og sandheden. Min kærlighed, der hemmeligt trænger ind i

hvert hjerte, kærtegner hver sjæl og åbenbarer sig gennem hver samvittighed, vil forvandle de hårde klipper til følsomme hjerter, vil gøre de materialistiske mennesker til åndelige væsener og de hårdnakkede syndere til mennesker af godhed, fred og god vilje.

36. Jeg taler således til jer, fordi ingen bedre end Jeg kender jeres sjæls udvikling, og Jeg ved, at nutidens menneske trods sin store materialisme, sin kærlighed til verden og sine lidenskaber, der er udviklet til den største synd, kun tilsyneladende lever i »kødets« og det materielle livs vold. Jeg ved: Så snart han i sin sjæl mærker den kærlige berøring af Min kærlighed, vil han hurtigt komme til Mig for at slippe af med sin byrde og følge Mig på sandhedens vej, som han ubevidst længes så meget efter at vandre.

37. Jeg behøver ikke at vise ham den lov, der er hugget i sten, som i den første tid, og Jeg behøver heller ikke at give udtryk for Min tilstedeværelse gennem naturkræfterne, for at han kan fornemme Mig. Jeg behøver ikke engang at komme til verden i menneskeskikkelse for at frelse menneskenes sjæl gennem et lidelsesfuldt liv og en blodig død.

38. Disse tider er forbi; menneskets sjæl har udviklet sig. Den er ikke længere det lille barn fra fortiden, der måtte røre ved det guddommelige med sine hænder og opfatte det med sine fysiske sanser for at kunne tro på Mig og Min tilstedeværelse.

39. Bag sin materialisme og sin manglende følsomhed over for det åndelige skjuler mennesket en lyssjæl, en åndssjæl, der har tilbagelagt lange veje og bestået store prøvelser, som har givet ham standhaftighed, erfaring og viden. Det vil være tilstrækkeligt, at han er rede til at indgå i en indre dialog med sin samvittighed, for at han kan genopstå til et nyt liv og i kernen af sit væsen opdage det sande Allerhelligste, hvorfra Herrens uendelige stemme udgår som en lov om evig og vis retfærdighed — som en vej, der altid er lysfyldt og sikker.

40. Hvis denne sjælelige udvikling ikke fandtes i denne menneskehed, og hvis den ikke stod på tærsklen til sin befrielse, ville Jeg ikke have givet jer åbenbaringen om samtalen fra ånd til ånd i denne tid.

41. De prøvelser, som jeres verden gennemlever, er tegn på en tidsalders afslutning, de er materialismens undergang eller døds kamp; for materialismen har været til stede i jeres videnskab, i jeres målsætninger og i jeres lidenskaber. Materialismen har præget jeres tilbedelse af Mig og også alle jeres gerninger.

42. Kærligheden til verden, begærligheden efter det jordiske, kødet begær, nydelsen af alle lavere lyster, egoismen, selvkærligheden og hovmodet var den kraft, hvormed I skabte et liv i overensstemmelse med jeres intelligens og jeres menneskelige vilje, hvis frugter Jeg lod jer høste,

for at jeres erfaring måtte blive fuldkommen. Men hvis denne tidsalder, der nu går på hæld, vil blive kendetegnet i menneskehedens historie ved sin materialisme – sandelig, Jeg siger jer, den nye tid vil udmærke sig ved sin åndelighed. For i den vil samvittigheden og åndens vilje på jorden opbygge en verden af væsener, der er storsindede gennem kærligheden – et liv, hvor man mærker Faderens ånd vibrere i børnenes ånd, for da vil alle de gaver og evner, der i dag lever skjult i jeres væsen, have uendeligheden som virkefelt.

43. Elskede folk, I må forstå Mig, for Jeg taler til jer på den enkleste måde, og mit ord indeholder ingen hemmeligheder. Jeg er jeres Fader og har ingen hemmeligheder over for jer. Jeg har åbnet mit skatkammer, så I deri kan finde den visdom, I har brug for til at blive oplyst i den tidsperiode, I netop gennemlever.

44. Den menneskelige sjæl har udviklet sig, dens evner har udfoldet sig, og den er i stand til at påbegynde studiet af mit værk.

45. Gaven af inspiration, af det (indre) ord og af erkendelse findes i jer alle, når I er forberedte, fordi lyset har strømmet ud over jeres sjæl.

46. Véd, at det er jeres skæbne at nå frem til Mig ad den samme vej, som Jeg banede for jer, da Jeg blev menneske. Mit eksempel er kendt af alle. Hvem har ikke allerede hørt navnet Kristus nævnt? Hvem har ikke i sine prøvelsens stunder mindet sig sin Mester? Og hvem har ikke (i sine tidligere jordiske liv), for at nå frem til de åndelige regioner, i dødstimen, når kroppen dør, udbrudt: »I dine hænder overgiver jeg min ånd?« Jeg kender jeres længsel efter lys, jeres længsel efter åndeliggørelse. Derfor er jeg kommet ned til jer.

47. Jeres hyrde har forberedt jer, så I kan komme til Mig. Det er den samme som den, der i den Anden Tid råbte i ørkenen, og til hvem mange, der hungrede og tørstede efter kærlighed, kom for at blive forberedt.

48. Det er Elias, der har ført jer til Mig, for hans mission, at gå foran Mig ved hvert af Mine komme, er og vil altid være den samme.

49. I dag gennemlever I en ny tid, og i lyset af de mirakler, I har været vidne til, har jeres sjæl bøjet sig. Den har koncentreret sig om sig selv og har i mine ord fundet det svar, den havde brug for til at dæmpe sin tvivl – det lys, der indbyder den til at fortsætte på vejen. Og der, i det uendelige, ser den, hvordan dørene til et hjem åbner sig, der venter på den, hvor Faderen og Moderen vil modtage den for at bo hos dem for evigt.

50. Åbn jeres øjne for sandheden, for nu er det ikke tid til hemmeligheder – tværtimod, det er tiden til at afsløre dem.

51. Det skal ikke være frygt, der styrer jeres skridt, og det skal heller ikke være frygt, der tvinger jer til at overholde loven. Troen og

kærligheden skal være den kraft, der driver jer til at udføre gode gerninger i jeres liv. For da vil jeres fortjenester være ægte.

52. Denne lysets tidsalder vil bringe forståelse til alle mennesker, for hver eneste hemmelighed vil blive afsløret.

53. I siger til Mig i jeres hjerte: »Herre, når Du lægger Din sandhed for øjnene af os – hvilken fortjeneste vil vi da have opnået? Du har sagt, at de er salige, som har troet uden at se.«

54. Åh, I mennesker, som ikke forstår at fortolke mit ord. Ser I ikke, hvor nødvendigt det er, at jeg hjælper jer med at trænge ind i dets indhold og forstå det?

55. Ganske vist sagde Jeg dengang: »Salige er de, som har troet uden at se.« Men jeg mente dermed: »Salige er de, der – uden at forsøge at se det guddommelige med deres jordiske øjne – forstår at se det gennem troens lys, som er det åndelige blik. Salig er den, der – uden at have til hensigt at røre ved eller opfatte det åndelige med sine sanser – vidste, hvordan han skulle forberede sig på at føle den guddommelige tilstedeværelse i sin sjæl.«

56. Forstå, mine disciple, at når Jeg sagde: »Salig er den, der tror uden at se«, henviste Jeg til »kødets« syn og sanser, da den, der troede på denne måde, gjorde det, fordi han så og følte Mig med sin sjæl.

57. I står nu over for en tid, hvor I ikke blot vil tro gennem troen, gennem den højere indsigt, som den åndelige sjæl giver, men også vil forstå med en indsigt, der ligger hævet over jeres menneskelige forstandsevne, for det vil være sjælen, der er oplyst af den åndelige visdom.

58. Også i nutiden siger Jeg jer: »Salige er de, der, uden at se med deres fysiske øjne eller forstå med deres begrænsede menneskelige forstand, alligevel tror, fordi de føler med sjælen, fordi de hæver sig for at se med det åndelige blik og forstå med den intelligens, der står over al menneskelig klogskab.«

59. Når den sande tro på det guddommelige opstår i et menneske, er det fordi han har set med ånden. Hvem eller hvad kunne da få ham til at benægte det, som han selv har oplevet på denne måde? Men de, der bedrager sig selv med en falsk tro, fordi de aldrig har forstået at se eller føle med ånden og har nøjedes med at sige, at de har tro, selv uden at se, de tror ganske vist. Men det er dem, der ved den første prøve kommer i tvivl, bliver usikre eller forvirrede og til sidst ofte fornægter.

60. Men Jeg frelser jer alle. Derfor blev det allerede i tidligere tider sagt til jer, at den time vil komme, hvor hvert øje vil se Mig.

61. Jeres fremskridt eller jeres opadgående udvikling vil gøre det muligt for jer at opdage Min sandhed og opfatte Min guddommelige tilstedeværelse – både i det åndelige og i hvert af Mine værker. Da vil Jeg sige til jer: »Salige er de, der er i stand til at genkende Mig overalt, for det er dem, der virkelig elsker Mig.

62. Salige er de, der er i stand til at føle Mig med sjælen og endog med kroppen, for det er dem, der har givet hele deres væsen følsomhed, som virkelig har åndeliggjort sig.“

63. Hvor meget har de urene religiøse kulturer, som menneskeheden har udøvet, ikke bremset den sjælelige udvikling! Dermed har menneskene forhindret, at de mirakler, som den åndelige tro udfører, bliver til virkelighed, og også den åndeliges naturlige indvirkning på det menneskelige liv er blevet forhindret.

64. Når menneskene modtager mine godgørenheder, mine svar og mine uophørlige kærlighedsbeviser, sker dette ikke som belønning for en tro eller en sand åndeliggørelse, men på grund af min medfølelse med deres umodenhed, deres elendighed og deres uvidenhed.

65. Jeg ved, at mange vil blive forargede, når de hører dette ord; men det vil være dem, der i deres åndelige forvirring ikke vil erkende, at der i mennesket ud over den menneskelige natur også findes den åndelige del — eller dem, der ganske vist tror på den menneskelige sjæl, men som, bundet af deres traditioner og trosoverbevisninger, benægter, at der findes en uendelig lang udviklingsvej for sjælen.

66. Jeg ved også, at Jeg må tale til jer med retfærdighedens ord for at ryste jer og vække jer ud af den dybe sløvhed, som verden befinder sig i.

I lang tid har menneskene brugt deres kræfter på at gøre deres vilje, idet de anvender den frie viljes gave til jordiske gerninger. Men Jeg ser, at de stadig har kræfter, og Jeg vil gøre brug af disse ved at inspirere dem til idealet om en ny verden, en bedre verden, hvis fundament skal være den sande tro, og hvis mål skal være sjælens ophøjelse gennem kærlighed og retfærdighed. Har dette ikke altid været Min lære?

67. Studér min lære, og når I har tænkt dybt over den, så bed jeres ånd om dens dom over den. Det skal ikke være jeres forstand eller jeres hjerte, der som det første fælder en dom over noget, der ligger uden for dem. For I lever i en tid, hvor mit guddommelige lys, når det bliver til tanker, når frem til jeres forstand og lader den træde ind i en verden af uendelig skønhed og visdom.

68. Her er Han blandt jer, som aldrig er blevet træt af at vente på jer, og som nærmer sig jeres hjerte for at inspirere det til åndelige længsler og fylde dets umådelige tomhed med min kærlighed.

69. Næsten tyve århundreder er gået, siden verden ikke længere hørte og så Mig, uden at vide, at Jeg ikke et eneste øjeblik har været adskilt fra den, ej heller et eneste øjeblik har holdt op med at tale til den.

70. Dengang måtte Jeg blive menneske, for at I kunne høre mit ord. Nu måtte Jeg åbenbare Mig gennem menneskets forstand, for at verden igen kunne høre »ordet«.

71. Det er ikke længere Jesus fra Nazaret, der viser sig for jeres øjne — det er Kristus, det er Mesteren i Ånden, der manifesterer sig for jeres ånd for at give jer sin nye lektion.

72. Jesus var kroppen, den menneskeblevne skikkelse, som Jeg benyttede for at gøre Mig synlig for menneskenes øjne, og Nazaret var den landsby, hvor Jeg voksede op som menneske, hvor Jeg tilbragte Min barndom og begyndte Min ungdom. Fra Nazaret kom Maria, den velsignede Moder, som tilbød Mig sin skød for at blive menneske, og der voksede og udviklede sig den krop, hvilket var grunden til, at verden senere kaldte Mig nazareneren.

73. I dag kommer Jeg ikke fra Nazaret; Jeg bor i den verden, der svarer til Mig, nemlig det åndelige rige, som Jeg allerede forkyndte for jer i de tider, og Jeg lader jer høre Min stemme, for hvilken der hverken findes hindringer eller afstande.

74. Jeg velsigner jer, o folk, der er samlet denne aften for at byde velkommen til den første dag i det sidste år, hvor I vil modtage forkyndelsen af mit ord i denne form.

75. Snart vil Jeg ikke længere tale til jer i ekstase gennem disse stemmeformidlere. Men I må ikke glemme, at Jeg har sagt til jer, at Jeg aldrig vil skille mig fra jer, og at Jeg aldrig vil ophøre med at sende jer mit ord i form af inspiration.

76. Der herskede stor forvirring blandt menneskene, da Jeg viste Mig for dem i den anden tid. Men i dag, hvor Jeg igen lader Min menneskeliggjorte stemme høre, opdager Jeg, at forvirringen er endnu større. Derfor ser Jeg den time, som Jeg har forkyndt, komme, hvor Jeg igen skal åbenbare Mig for menneskeheden, og Jeg påbegynder mit lysets værk ved at udbrede Min sandhed og trin for trin føre menneskene nærmere den vej, hvorpå de skal løse alle de mysterier, de bør kende, og hvorpå de skal finde enhver forklaring og enhver opklaring.

77. Det er en betydningsfuld tid, der nu er begyndt — en tid af umådelig rækkevidde for mennesker og åndelige væsener.

78. Og dette år, det sidste af min åbenbaring, er ligeledes af uendelig betydning for dette folk, for i det giver Jeg jer normerne, lyset, opgaverne

og den viden, der skal til for med mod og fasthed at træde ind i en ny tidsalder.

79. Mit budskab har været klart, lysfyldt og forståeligt, så I aldrig kan snuble over vildfarelsens eller uvidenhedens klippeblokke.

80. Sørg for, at dens indhold forbliver bevaret i jeres hjerter, så I bærer Mig i jer, og så der i hver enkelt findes en rådgiver, en vejleder, en læge.

81. Hvis I følger min lære, som Jeg har lært jer den, og udøver åndelig velgørenhed, vil I snart ikke længere være små børn, men blive disciple og opdage, hvor let det er at komme i forbindelse med min Ånd ved hjælp af en ren og opadstræbende tanke. Da vil I forstå, hvorfor tidsrummet for min åbenbaring har haft en grænse. For hvis det aldrig skulle slutte, ville I aldrig blive åndelige, fordi I, i stedet for at hæve jer i længslen efter min inspiration gennem jeres renselse og jeres fortjenester, dernede i jeres verden hele tiden ville vente på, at stemmebæreren gør sig klar til at overbringe jer et budskab.

82. Sandelig, Jeg siger jer: Frugten af mit ord, som har været et frø i jeres hjerte, skal efter min vilje være dialogen fra ånd til ånd. Jeg har allerede betroet jer frøet og har allerede lært jer at så det. Nu har I opgaven at udbrede den og pleje den. For Jeg vil vente på frugten af min såning for i min ånd at føle den ubeskrivelige lykke ved børnenes nærvær hos Mig, at høre deres åndelige stemme, at mærke deres kærtegn, ligesom Jeg gjorde det gennem Jesu læber. »Jeg tørster, Jeg tørster efter jeres kærlighed.«

Min fred være med jer!

## Undervisning 306

1. I er samlet for at drikke af livets kilde, hvis krystalklare vand strømmer over jeres sjæl. Når I opfatter åbenbaringen af mit ord som sandhed, er det et bevis på, at I har tilbagelagt en lang åndelig vej for at kunne modtage min nye lektion i denne form.

2. Sandelig, jeg siger jer: I har været der mange gange, både i den »åndelige verden« og på den planet, I bor på. Men jeg skal også fortælle jer, hvornår jeres åndelige fødsel fandt sted, og hvornår I for første gang satte fod på denne verdens jord, ligesom I finder det nødvendigt, at jeg afslører for jer, hvor ofte I har været her, og hvem I har været i andre inkarnationer.

Min lære afslører ikke for jer, hvad I foreløbig ikke skal vide, og hvad der først må åbenbares for jer, når I når vejs ende. Mit værk viser jer den sti, ad hvilken I når frem til toppen af den åndelige viden, idet det trin for trin bærer jer op ad stigen af det gode, kærligheden og broderskabet.

3. For at udbrede mit værk i denne »Tredje Tid« har jeg blandt de store skarer udvalgt 144.000 sjæle og mærket dem med et kys af guddommeligt lys – ikke et Judas-kys, ej heller med et segl på en pagt, der bringer jeres sjæl i fare. Mit mærke er det tegn, som Helligånden sætter i sine udvalgte, for at de i denne »Tredje Tid« kan udføre en stor mission. Den, der bærer dette tegn, er ikke fri for farer — tværtimod bliver han mere fristet og mere prøvet end de andre. Tænk på hver eneste af de tolv, som Jeg udvalgte i den »Anden Tid«, og I vil bekræfte det, Jeg netop siger til jer. Blandt dem var der øjeblikke med tvivl, svaghed og forvirring, og der var endda én, der forrædte Mig ved at udlevere Mig til Mine bødler med et kys.

4. Hvordan skulle de udvalgte i denne tid ikke være nødt til at våge og bede for ikke at give efter for fristelsen! Men sandelig, siger Jeg jer, alligevel vil der være forrædere blandt de hundrede og fireogfyrrer tusinde.

5. Våg og bed, elskede folk, den jordiske vej er fuld af farer og fristelser; den er en vedvarende kamp mellem lyset og mørket. Kæmp og bed uophørligt, følg mit ord og forbered jer, hvis I ikke vil forråde mit værk. Tænk på, at I også ufrivilligt eller ubevidst kan blive forrædere, hvis I forråder sandheden.

6. Jeres sjæl, der er splittet mellem samvittigheden og den frie vilje, mellem den tilbøjelighed til det høje, som er åndens egen, og den tilbøjelighed til det lave, det naturlige i kødet, ved, at den har muligheden for at befri sig selv og chancen for at opnå fortjenester for at nå den højeste sejr for det gode over det onde, for sjælen over »kødet«, for lyset over mørket.

7. Tegnets betydning er en opgave, en mission og et ansvar over for Gud. Det er ingen garanti mod fristelser eller sygdomme; for hvis det var tilfældet – hvilke fortjenester ville mine udvalgte da have? Hvilken indsats ville jeres ånd yde for at forblive tro mod mit ord? Jeg taler således til jer, fordi der er mange hjerter blandt dette folk her, som gerne vil høre til de udvalgte. Men Jeg har set, at mere end ønsket om at tjene menneskeheden ved hjælp af de gaver, Jeg skænker med tegnet, er det ønsket om at føle sig tryk, der er afgørende, eller det er forfængeligheden, der får dem til at bede Mig om at kalde dem. Disse Mine børn og disciple vil Jeg sætte på prøve, og de vil da selv overbevise sig om, at mit ord ikke er ubegrundet.

8. Kendetegnet er det usynlige tegn, gennem hvilket den, der bærer det med kærlighed, respekt, iver og ydmyghed, kan udføre sin opgave. Derefter vil han kunne konstatere, at tegnet er en guddommelig nåde, der lader ham hæve sig over smerten, som oplyser ham i de store prøvelser, som åbenbarer dybe erkendelser for ham og, hvor han end ønsker det, åbner en vej for ham, hvorpå sjælen kan gå videre.

9. Tegnet er som et led i en kæde, der forbinder den, der besidder det, med den åndelige verden; det er midlet til, at den åndelige verdens tanke og ord kommer til udtryk i jeres verden, hvorfor Jeg siger jer, at en, der er mærket, er en af Mine budbringere, at han er Min sendebud og Mit redskab.

10. Den mærkedes opgave og ansvar over for mit værk er stort. Men han er ikke alene på sin vej; ved hans side er der altid beskyttelsesenglen, der værner om ham, leder ham, inspirerer ham og opmuntrer ham.

11. Hvor stærk har den været, der med kærlighed forstod at klamre sig til sit kors, og hvor hård og bitter har vejen været for den udvalgte, der ikke var rede til at bære det guddommelige tegn på den udvalgte i den »Tredje Tid«. Jeg siger til alle, der lytter til Mig, at de skal lære at våge og bede, at bære deres kors med kærlighed og handle retskaffent og lydigt, så dette liv, der for jeres sjæl betyder dens lyseste reinkarnation, ikke bliver ufrugtbart, og så den senere ikke må græde over den tabte tid og de uudnyttede evner.

12. Tænk alle over denne undervisning, uanset om I er udvalgt eller ej, for I har alle en bestemmelse at opfylde i mit værk.

13. Jeg minder jer om loven – den, der ikke kan udslettes fra jeres ånd, ej heller glemmes af jeres hjerte, ej heller må sættes i tvivl, fordi den er dikteret af den vise intelligens, den universelle intelligens, for at hvert menneske indadtil måtte besidde det lys, der fører det på vejen til Gud.

14. Det er nødvendigt at have en dyb forståelse af loven, så alle livets handlinger bygger på sandhed og retfærdighed. Uden kendskab til loven vil I uundgåeligt begå mange fejl. Men Jeg spørger jer: Har jeres ånd da aldrig ført jer til erkendelsens lys? Sandelig, Jeg siger jer, at ånden aldrig har været inaktiv eller ligegyldig. Det er jeres hjerte, det er også jeres forstand, der afviser det indre lys, fascineret af det ydre lys' glans, det vil sige af verdens viden.

15. Mens Jeg burde have været jeres første kærlighed, har I overladt Mig den sidste, fordi illusionerne og drømmene, de jordiske kærligheder og jeres lidenskaber har gjort jer for svage til at kunne elske Mig.

16. I har udmattet jeres hjerte meget i kærligheden til verden og også gennem lidelser, men jeres sjæl, som i hvert øjeblik kan hæve sig op, forbliver aktiv, da træthed i den kun er tilsyneladende, og den hverken ældes som kroppen eller udmatter sig som hjertet.

17. I troede, at I elskede Mig mere end alt det skabte, men I vil blive nødt til at overbevise jer selv om, at I kun har overladt Mig jeres sidste kærlighed.

18. Når I når en høj alder og af naturlige årsager føler, at lidenskaberne og længslerne i jeres hjerte er døde, vil I vende jeres øjne mod Mig og sige til Mig: »Herre, Du havde ret. Så længe vi føler os unge og stærke på jorden, glemmer vi Dig, selvom vi ofte har troet, at vi elskede Dig, og at Du var den første i vores liv.«

19. Indser I, at Jeg har sagt jer sandheden, da Jeg fortalte jer, at Jeg er jeres sidste kærlighed i jeres liv? Ingen skal dog tro, at når Jeg har sagt jer, at Jeg skal være det første i jeres liv, så mente Jeg dermed, at I ikke må elske nogen anden end Mig. Jeg ønskede at gøre det klart for jer, at den, der elsker Mig mere end nogen anden, vil elske sandfærdigt. Denne vil kun elske det rigtige, han vil aldrig blive udtømt i livet, og han vil heller ikke lide skuffelser. For ved at elske Mig over alt elskede han sandheden og retfærdigheden, som – ved at han anvendte dem i sit liv og sine gerninger – har hævet ham over de menneskelige trængsler, har beskyttet ham mod vrangforestillinger og har ladet ham leve i en verden af lys, fred og visdom.

20. Nogle gange bliver I berørt, når I konstaterer, at I, selvom I så vidt muligt holder jer til Min lov, ikke undgår smerten, ulykkerne og prøvelserne, og det er sandt, elskede folk. Men dette sker kun her i denne tåredal, som er prøvesten, rensende flod og skole for sjælen.

21. Men hvorfor tro, at prøvelserne er straffe? Det er bedre at tro, at prøvelserne ikke er straffe, men oplevelser, som I må gennemgå, for at jeres sjæl kan opnå mere lys. Hvor ofte udsætter Jeg jer for en prøve, for at I skal udøve bønner, for at I skal vække troen og se, hvordan Jeg

straks svarer på jeres kald ved at sende jer trøst og fred! Men I forstår det ikke sådan, og i stedet for at bede og stole på Mig bliver I utaknemmelige og blasfemiske, idet I siger, at Jeg har glemt jer, at Jeg ikke hører jer, og så banker I på dørene hos jeres medmennesker, som har lige så meget brug for Mig som I.

22. Det er ikke Mig, der har frataget verden Min barmhjertighed; det er menneskene, der har afvist den. Jeg vil lade dem fortsætte således endnu en tid og lade dem stole på deres viden og deres styrke. For senere, når de er overbevist om deres manglende evne til at overvinde den smerte, der vil oversvømme verden, vil deres sjæle hurtigt vende tilbage til Mig for at bekende sig som umodne, skrøbelige, utaknemmelige og hårdhjertede.

23. Jeg, for hvem der ikke findes noget værk fra jer, hvorfra Jeg ikke lader lys stråle frem, selv om det er et dårligt værk, I har begået, vil sørge for, at verden, når den undslipper sit kaos, har mere lys i sin ånd end det, den havde før sit fald.

24. Jeg vil tilgive alle jeres synder, fordi de var frugten af jeres uvidenhed. Men når lyset er gået op i jeres væsen – ville I da være i stand til bevidst at synde ved at se bort fra jeres erfaring og jeres samvittighed? Nej, disciple, I kunne aldrig igen falde i den fejl, der fik jer til at drikke et så bittert bæger.

25. Indser I, at I dømmes letsindigt, når I kalder jeres prøvelser for straf, at disse ikke har andet formål end at give jer erfaring, styrke jer i troen, berige jer med sand viden og bringe jer i forsoning med jeres samvittighed?

26. Lyt til Mig med ydmyghed, idet I overvinder den hovmod, I bærer i jeres hjerter, og gradvist begynder at opdage livets sande mening og ved hvert skridt erkender de mirakler, I før ikke har set, fordi jeres uformåenhed havde bredt et slør af hemmelighed ud over sandheden.

Her er mit lys, som ikke blot afslører det, der er et mysterium, og fortæller jer, at det ikke er mig, der har skjult mig for jeres øjne, men at det er jer, der ikke har villet genkende mig.

27. Når jeg retter mit blik mod hospitalerne, fængslerne, de sørgende hjem, de ødelagte ægteskaber, de forældreløse eller de sjæleligt sultende – hvorfor opdager jeg jer ikke der? Tænk på, at jeg ikke blot har lært jer at bede, men også har givet jer ordets gave og lært jer at helbrede. Og ved mange lejligheder har jeg sagt til jer, at jeres tilstedeværelse kan udrette mirakler, hvis I virkelig er forberedte.

28. Hvor mange muligheder for at gøre godt byder livet jer hver dag! Men tænk på, at ligesom der er situationer, hvor det eneste, I kan gøre, er at bede, så er der også andre, hvor det er nødvendigt at tale eller handle.

29. Velsignet være de, der ikke frygter onde blikke eller bagtalelse, og som kun har et ønske om at gøre godt. Det er dem, der åndeligt ledsager mig til den syges leje, og som går til dem, der bor i mørket, for at bringe dem troens, videnens eller trøstens lys.

30. Velsignet være de, der husker de sørgende, og de, der tænker på de materielt og åndeligt fattige, for deres hjerte slår tæt på Min Ånd.

31. Hvordan vil I kunne tænke på jeres medmenneskers smerte, når I lader jer styre af jeres egen? Hvordan vil I kunne opdage, at der er millioner af mennesker i verden, der lider uendeligt meget mere end I, når I kun bærer jeres kors med modvilje og altid siger, at I er de mest ulykkelige?

Der er mange, der vandrer langt, meget langt fra den sande vej – mange, der aldrig har hørt et ord om kærlighed, mange, der ikke bærer en gnist af lys i deres væsen, og alligevel har I ikke stand, for at hjælpe dem, når de krydsede jeres vej. Hvor mange af disse åndeligt fattige bærer byrden af deres lidelser uden at spotte eller gøre oprør som I!

32. I må lære at se lidt ud over jer selv, lidt længere end jeres hjem og jeres følelser, for at kunne føle med i andres smerte, så godheden kan vågne i jeres hjerter, elskede folk, så sjælen kan strømme over og opfylde det højeste bud, der er skrevet i jeres samvittighed – det, der siger: »Elsk hinanden.« Hvis I er materielt fattige og af den grund ikke kan hjælpe jeres næste, så sørg ikke. Bed, og Jeg vil sørge for, at der, hvor der intet er, stråler lyset og der bliver fred. Den sande næstekærlighed, hvorfra medfølelsen udspringer, er den bedste gave, I kan skænke de trængende. Hvis I, når I giver en mønt, et stykke brød eller et glas vand, ikke har en følelse af kærlighed til jeres medmenneske — sandelig, siger Jeg jer, så har I ikke givet noget; da ville det være bedre for jer ikke at skille jer af med det, I giver.

33. Hvornår vil du, o menneskehed, lære kærlighedens kraft at kende? Indtil i dag har du endnu aldrig gjort brug af den kraft, der er livets oprindelse.

34. Da Jeg vandrede gennem landet, fulgt af Mine disciple, og besøgte landsbyer, byer og hjem, tilbød Jeg aldrig de fattige en mønt, for Jeg havde aldrig nogen. Alligevel gav Jeg dem sundheden tilbage, som de ikke havde kunnet finde for nogen pris. Jeg førte dem tilbage på den rette vej og skænkede dem en vej fuld af lys, trøst og glæde.

Ved en bestemt lejlighed, da en stor menneskemængde var fulgt efter mig ud i ørkenen for at høre mit ord, velsignede jeg nogle brød og fisk og lod dem uddele, efter at jeg havde givet menneskene sjælens brød og så, at de hungrede. Folkemængden undrede sig over, at en så ringe forsyning

havde været nok til alle. Dette var et mirakel, der blev udført gennem kærligheden, som en uforglemmelig lektie for denne skeptiske, materialistiske og egoistiske menneskehed.

35. Åh, hvis blot jordens folk ville dele deres brød i broderskab, om end det blot var for at sætte min lære på prøve – hvor meget godt ville de da modtage, og hvilke vidunderlige åbenbaringer ville de opleve! Men de elsker stadig ikke hinanden, og folkeslagene anerkender stadig ikke hinanden som brødre. De betragter hinanden som fremmede og kalder hinanden udlændinge. De misunder hinanden, bærer nag til hinanden, hader hinanden næsten altid og fører krig mod hinanden. Den krig, som alle mennesker nærer, findes overalt, hvor der er et menneskeligt hjerte. Nogle fremmer den på den ene måde, andre begunstiger den på en anden måde; mange ved udmærket godt, hvad de gør, andre uden at være sig det bevidst.

36. På denne tørre mark uden kærlighed, tro og god vilje vil Jeg lade Min barmhjertighed falde ned som en velsignende og frugtbar regn. Men først vil min retfærdighed som en storm feje alt det onde bort, vælte de dårlige træer, rense markerne og byerne og vække denne menneskeheds sovende sjæl, så den kan modtage det guddommelige budskab, som min kærlighed har forberedt til de kommende tider.

37. Året 1950, som I nu er trådt ind i, markerer — som det har været forudbestemt fra evighed — afslutningen på den fase af min åndelige åbenbaring gennem menneskets forstand. Det er det år, hvor menneskenes sjæl vil fornemme min tilstedeværelse og vende sig mod bønnen.

38. Året 1950 er ikke en æras undergang, men begyndelsen på en ny tid, der rummer store åbenbaringer og begivenheder for menneskene.

39. Hvilke erfaringer har det forgangne år efterladt jer, disciple? Hvilke forsætter har I taget for dette år, som er det sidste i min åbenbaring?

40. I beder, og Jeg velsigner jer. For den, der retter sin bøn til Mig, vil aldrig blive skuffet.

41. Fortsæt med at bede, men forsøg nu mere end nogensinde at forstå min undervisning, så I kan komme ud af jeres stilstand og fjerne alt det, I har indført i jeres religiøse ritualer, og som i stedet for at bringe jer fremskridt har holdt jer fast i rutinen.

42. Lyt til jeres samvittigheds stemme; den vil give jer mod til at overvinde hindringerne og bryde med traditionerne.

43. I må arbejde hårdt, elskede folk; Jeg bringer jer nu tættere på hinanden og lader opfordringen gå ud til dem, der har fjernet sig fra jeres sammenkomster. I skal blot kalde på dem én gang, og hvis de lytter, vil Jeg

åbenbare deres arv for dem. Men hvis de forbliver døve, skal I overlade sagen til Mig, for Jeg vil være den eneste, der kan dømme dem, der ikke længere ønskede at høre deres Herre.

44. Mit ord, som Jeg giver jer i dette sidste år, vil være essensen af hele det budskab, som Jeg har bragt jer i denne tid af Min åbenbaring. I det vil I finde vejledning til alle trin i jeres liv og åbenbaringer, så I har våben, når kampen begynder.

45. Sig til jeres medmennesker, at Jeg har opfordret jer til enhed og harmoni. For så længe denne broderskab ikke eksisterer, er det en løgn, at I udgør ét folk, fordi I da kun tilsyneladende er forenet, mens I i virkeligheden er splittede og fjerne fra hinanden. Sig til dem, at I skal være forenede, for forfølgelserne og fjendtlighederne vil ramme jer — at Jeg ikke ønsker, at de senere skal græde over deres ulydighed eller klage, når der ikke længere er tid til at råde bod på fejlene.

46. Indse, at Jeg ikke lader noget punkt stå uoplyst, hvorfor ingen vil kunne klage og sige, at Jeg ikke har advaret folket med mit ord.

47. Min stemme har været profetisk, mit ord er et Guds ord, for hvem fremtiden ikke kan skjule noget. Alt er forudset, alt er forudbestemt; I skal blot bringe jer i overensstemmelse med mit ord, så alt kan fuldbyrdes efter min vilje.

48. Selv om flertallet af mennesker falder i vildfarelse og afviger fra den udstakne vej, selv om de fleste skulle være ulydige mod Mine bud, vil dette lys ikke ophøre med at stråle, for sandheden kan aldrig formørkes af ondskaben.

49. Det ville være nok for Mig med nogle få lydige, handlekraftige, åndelige og ydmyge hjerter, som Jeg kan bruge som redskaber til fortsat at udbrede sandheden i mit ord.

50. Det er min pligt at tale således til jer, for I må allerede nu vide, at mange af jer i den sidste time vil række mig et nyt lidelseskalk. Forvirring og mørke vil sænke sig over dette folk, ligesom verden blev formørket i den time, da Jesus døde på korset. Men I ved ikke nu, hvor længe dette mørke varer, og derfor siger Jeg jer, at I skal våge og bede, så I ikke falder i fristelse eller hører til dem, der tilsidesætter Mine anvisninger.

51. Jeg siger jer, at der i denne forvirrings mørke vil opstå et lysglimt, så enhver, der med hjerte og sjæl vil følge Mig, kan opdage vejen og komme til Mig på åndelighedens sti.

52. Dette folk er ikke blevet klar over, at det selv skaber de prøvelser, der i morgen må ryste det, for at vække det ud af dets dybe sløvhed.

53. Som til alle tider har der været mange kaldede og få udvalgte, for Jeg udvælger kun dem, der i rette tid er rede til at opfylde deres opgave;

og de øvrige giver Jeg et lys, så de forstår at afvente den tid, hvor også de vil blive udvalgt.

54. Hvor mange, der blot var blevet kaldet, uden at tiden endnu var inde til at udvælge dem til en opgave, har sluttet sig til mine disciple og medarbejdere, uden at deres sjæl havde den absolut nødvendige udvikling til at bære dette kors' byrde, og uden at deres forstand havde det nødvendige lys til at modtage min inspiration! Hvad har mange af dem gjort, efter at de befandt sig i de udvalgtes rækker? De har vanhelliget, forgiftet atmosfæren, smittet de andre med deres dårlige tilbøjeligheder, løjet, sået splid og udnyttet mit navn og de åndelige gaver, som jeg har lagt i mine disciple, til egen vinding.

55. Lad ingen forsøge at afsløre, hvem det er, for I ville ikke kunne. Kun mit gennemtrængende dommerblik mister dem ikke af syne, og Jeg lader mit ord trænge ind i deres samvittighed, som siger til dem: Våg og bed, så I i tide kan angre jeres fejltagelser; for hvis I gør dette, lover Jeg jer, at Jeg hurtigt åndeligt vil sætte jer til mit bord og fejre en fest for forsoning og tilgivelse.

56. Elskede disciple: Dette er den velsignede time, hvor Jeg lader jer mærke Min tilstedeværelse. Den, der er Min talerør, og gennem hvem Jeg giver jer Mit ord, har forberedt sig, og menneskemængden, der lytter til Mig, har samlet sig og hævet sig i tankerne op til Mig.

57. Således vil Jeg altid se jer, så I kan være vidne til miraklet i Min åbenbaring og i det dybeste af jeres væsen føle Min kærlighed, Mit blik, Min essens.

58. Sandelig, Jeg siger jer: I er ikke de eneste, der i dette øjeblik af åndelig forberedelse har Min nærvær. Der findes ingen religion, og der kan heller ikke være nogen handling, der er viet til Mig, hvor Min Ånd ikke er til stede. Netop i det øjeblik, hvor tilhørerskaren er rørt, beder og beder, udtaler Mit navn og velsigner, trænger Jeg ind til bunden af deres hjerte for at give det det, det har bedt om.

59. Hvis verdens folk og trossamfund allerede havde udfoldet deres åndelige gaver, ville de have opnået den følsomhed, der ville give dem mulighed for at glæde sig over nåden og på en eller anden måde opfatte mit nærvær. Men de kan hverken se Mig, høre Mig eller føle Mig, fordi deres sanser og evner er faldet i søvn i udøvelsen af afgudsdyrkende og fanatiske kulturer.

60. Hvis I nu spørger Mig: »Mester, hvornår vil vores brødre og søstre fra de forskellige trossamfund kunne føle Dig, høre Dig og se Dig, ligesom Du i øjeblikket underviser os?« – så ville Jeg svare jer: »Då, når alle var

blevet åndelige.« – Men hvis dette var sket, ville de allerede have fjernet sig fra enhver sanselig religionsudøvelse og enhver fanatisk tro.

61. Jeg taler til dem gennem prøvelser, som er lektioner for dem — nogle gange belønner jeg deres tro, andre gange rammer jeg dem med min guddommelige retfærdighed, når de søger mine velsignelser gennem handlinger, der ikke er egnede til at blive tilbudt Mig.

62. Det sker meget sjældent, at de forstår det, som Jeg gennem Mine prøvelser søger at gøre dem klart. Men i lyset af deres smerte, deres tro eller deres håb på Mig tilgiver Jeg dem deres fejl og deres uvidenhed og sender dem Min barmhjertighed.

63. Nu er det en tid, hvor min Ånd uophørligt taler til menneskenes ånd, sjæl, forstand og hjerte. Min stemme når ud til menneskene gennem tanker og prøvelser, hvorigennem mange af sig selv vågner op til sandheden, da de, der leder eller underviser dem, sover og ønsker, at verden aldrig skal vågne op.

64. Elskede folk, tænk på dette: Hvis I var forberedte på at bringe mit ords glædelige budskab til andre lande, ville mange mennesker forstå mit budskab.

65. Når Jeg taler således til jer, siger I i jeres hjertes inderste: »Hvordan skal jeg kunne undervise på forskellige sprog, når jeg selv føler mig for klodset til at udtrykke mig på mit eget sprog?«

Men jeg siger jer: Åh, I folk uden tro på mit ord! Tror I, at apostlene i den anden tid gennemgik en fysisk uddannelse for at kunne tale forskellige sprog? Nej, mine børn, og alligevel gjorde de sig forståelige for alle, fordi det sprog, de talte, og som de havde lært af Mig, var kærlighedens sprog. De trøstede, som deres Mester havde lært dem, de helbredte syge, skabte fred, bragte lyset, åbenbarede sandheden og viste vejen. Men de gjorde det mere med gerninger end med ord.

Sådan udtrykker kærligheden sig: gennem gerninger. På samme måde taler lyssjælen, for hvem menneskelige ord ofte er overflødige.

66. Erklærer I allerede, hvor megen åndelig undervisning der strømmer fra disse læber i de korte tidsrum, hvor Jeg giver udtryk for mit budskab til jer? Ser I, hvor mange ord der kommer fra denne mund, så længe min åbenbaring varer? Men de viser sig at være få, når I sammenligner dem med antallet af gerninger, som Jeg udfører time for time og til enhver tid hos jer. Derfor siger Jeg jer i sandhed, at Jeg taler mere til jer gennem mine gerninger end gennem mine ord. I har blot hidtil ikke gjort jer den ulejlighed at lære at fortolke mit »ord«, som klogt og uophørligt taler til jer. I tror, at I kun kan modtage mine åbenbaringer gennem det

menneskelige ord, og derfor har Jeg givet jer lov til at høre mit ord i jeres eget sprog i menneskelig form.

Min fred være med jer!

## Undervisning 307

1. Det er mit Ord, der skænker jeres hjerte ro og jeres sjæl fred. Det største, jeg har bestemt for dem, er freden. Den, der besidder denne skat, har alt — den, der kender denne sjælelige tilstand, ville ikke bytte den for jordens største ejendele og skatte.

2. Hvis I spørger Mig, hvad hemmeligheden er for at opnå og bevare freden, så siger Jeg jer, at hemmeligheden består i at gøre jeres Faders vilje. Og hvis I spurgte Mig, hvordan man opfylder den guddommelige vilje, ville Jeg svare jer, at det sker ved at anvende Min lov og Min lære i jeres liv.

3. Nogle bliver skuffede, når de hører Mig sige, at det største, Jeg giver jer, er freden. For de ville gerne høre Mig sige, at Jeg er kommet for at dele denne verdens skatte og goder ud. Årsagen hertil er, at de ikke ved, hvad fred er — men det er ikke kun dem.

Hvem kender freden? Hvilket menneske kan hævde, at det besidder den? Ingen, mit folk. Derfor ser Jeg mange, for hvem det, jeg bringer med som den største gave til jer — freden — forekommer ubetydeligt.

Når I først lærer at kende, hvad denne sjælstilstand er, vil I på jeres side gøre alt for ikke at miste denne nåde, da I gennem den vil få en forestilling om, hvordan det åndelige liv i Lysets Rige vil være.

4. Da I ikke ved, hvad den sande fred er, nøjes I med at længes efter den og forsøger med alle mulige midler og på alle tænkelige måder at opnå lidt sjælefred, behag og tilfredsstillelse, men aldrig det, der virkelig er sjælens fred. Jeg siger jer, at kun barnets lydighed mod Herrens vilje opnår den.

5. I verden mangler der gode forklarere af mit ord, gode fortolkere af mine lære. Derfor lever menneskeheden, selv i den udstrækning den kalder sig kristen, åndeligt tilbagestående, fordi der ikke er nogen, der ryster den med min sande lære, der ikke er nogen, der plejer hjerterne med *den* kærlighed, hvormed jeg underviste menneskene.

6. Dag efter dag — i menighedssale, kirker og katedraler — udtaler man mit navn og gentager man mine ord, men ingen røres indvendigt, ingen rystes af deres lys, og det skyldes, at menneskene har misforstået deres betydning. De fleste tror, at kraften i Kristi ord bygger på at gentage det mekanisk igen og igen, uden at forstå, at det ikke er nødvendigt at recitere det, men at studere det, reflektere over det, udøve det og leve efter det.

7. Hvis menneskene søgte meningen i Kristi ord, ville det for dem altid være nyt, friskt, levende og livsnært. Men de kender det kun overfladisk, og derfor kan de ikke næres af det, og det vil de heller aldrig kunne på denne måde.

8. Stakkels menneskehed – vandrende omkring i mørket, skønt lyset er så tæt på, klagende i frygt, skønt freden er inden for rækkevidde! Men menneskene kan ikke skue det guddommelige lys, fordi der har været nogle, der ubarmhjertigt har bundet deres øjne. Jeg, som virkelig elsker jer, kommer jer til undsætning ved at befri jer fra mørket og bevise for jer, at alt det, jeg sagde til jer dengang, var bestemt for alle tider, og at I ikke må betragte det guddommelige ord som en gammel lære fra en forgangen epoke. For kærligheden, som var essensen af hele min undervisning, er evig, og i den ligger hemmeligheden bag jeres frelse i denne tid med vildfarelser, umådelig lidelse og uhæmmede lidenskaber.

9. Det er heller ikke en ny lære, jeg bringer jer i denne tid, men et lys, så I kan forstå alt det, der er blevet åbenbaret for jer fra de tidligste tider indtil i dag.

10. Menneskeheden vil blive overrasket, når den modtager dette åndelige budskab, og vil blive overbevist om den uendelige kærlighed i mine tidligere undervisninger — en kærlighed, som den ikke engang anede eksisterede. Da vil den indse, at den har været utaknemmelig, utro og ligeglad over for sin Fader, som den kun vendte sig til, når den blev plaget af en eller anden nød eller materiel trængsel.

11. Jeg tilgiver jer, elsker jer og har sand medfølelse med jer. Salig er den, der forbereder sig åndeligt, sjæleligt og intellektuelt, for han vil modtage mit lys direkte, som fra dette øjeblik vil lede ham ad veje, der ligger meget langt fra dem, som hans medmennesker i verden har udstukket for ham.

12. Jeg lader jer mærke min kærlighed, så I ikke mangler mod i kampen.

13. Den Tredje Tid betyder åndelig kamp; den er en prøvesten og også en arv, for Jeg har efterladt jer et Guddommeligt Testamente.

14. De arbejdere, der har arbejdet på mine marker, inspirerer jeg til at pleje deres såning for at fremvise den for mig på den nådens dag, der allerede nærmer sig og vil indtræde ved udgangen af året 1950, det sidste år af min åbenbaring blandt jer. Jeg ønsker, at I da skal medbringe det gyldne aks, det reneste og smukkeste, som I har høstet på markerne. Da vil Jeg modtage jeres høst for at velsigne den og sige til jer: »Dette skal være det frø, som I fremover skal så på mine marker.«

15. Er det ikke sådan, disciple, at når I har kæmpet godt på denne vej, har I samtidig høstet glæder, og at når I har drukket lidelsens bæger, har I derved bedre forstået Jesus, jeres Mester? Er det ikke sådan, at I har elsket Mig mere efter jeres prøvelser? Ja, folk, sandelig, jeg siger jer: Der er en stor forskel mellem at bede og at modtage for at kunne give.

16. Dagen nærmer sig, hvor I vil være uden mit ord, for at det skal være jer, der taler om min lære og forklarer den gennem gerninger og med et klart og overbevisende sprog.

17. Bed, så I med faste skridt kan træde ind i tiden for jeres handlinger – i tiden for jeres kamp. Men bed med den enkelhed, hvormed Jeg lod menneskemængderne bede, da de fulgte Mig ud i ørkenen, ned i Jorddalen eller op på bjerget.

18. Bed for hele menneskeheden, bed også for jer, spiritualister, for timen for jeres prøve nærmer sig.

19. Vær ikke forfærdede, når Jeg siger jer, at der vil opstå forvirring i jeres menighed, når Jeg tager afsked, og at denne forvirring midlertidigt vil splitte jer. I en periode vil I være opdelt i tre grupper, indtil I alle når frem til forståelsen af mit bud. Men allerede i dag velsigner Jeg dem, der forstår min vilje og følger den med kærlighed og god vilje, for Jeg vil rigeligt skænke deres sjæle mine inspirationer. De vil påtage sig ansvaret for at forberede sig, for at åndeliggøre deres handlinger og for at være tro mod mit værk i alt, så de, når prøven kommer, som skal forene jer alle på ny, vil være i stand til at åbne deres hjerter uden bebrejdelse, uden forfængelighed og uden følelse af overlegenhed over for deres brødre og søstre.

20. En sky af sorg har kastet sin skygge over jeres hjerters fred, da I hørte forkyndelsen om disse kommende begivenheder. Må den smerte, I føler, tjene til, at I ikke hører til dem, der bliver utro – til dem, der sætter sig over mit ord ved at forsøge at gøre deres egen vilje.

21. Til dem, der vender Mig ryggen, siger Jeg allerede nu, at de vil komme til at græde meget, før de indrømmer deres vildfarelse og vender tilbage til lydighedens vej. Og til dem, der vil være mig tro, forkynder jeg, at den kamp, der venter dem, vil være stor, og at så længe de andre ikke underkaster sig det guddommelige bud, som I alle kender, fordi det er skrevet i jeres samvittighed, vil I på grund af uenigheden måtte fælde mange tårer, måtte udholde, lide og håbe på meget.

22. Salige er de, der holder ud, for de vil opleve dette folks forening og begyndelsen på den åndelige kamp.

23. Bed, disciple, så I bliver fyldt med lys og kraft og ikke falder for fristelsen.

24. Lær at drikke jeres lidelsens bæger med kærlighed; deri ligger den disciples fortjeneste. Gå jeres vej med faste skridt og nå frem til toppen af Golgata, idet I velsigner jeres Fader og menneskeheden. Jeg siger jer: Den, der i tro og lydighed formår at forblive på min vej, vil hverken falde eller

fare vild. Denne mærker min tilstedeværelse på hele livets rejse og oplever min fred.

25. Hvorfor ønsker nogle at blive frelst i øjeblikket af deres fysiske død, efter at de har levet et syndigt liv? Hvorfor ønsker mange at leve i snavs og gå over tidselbuske uden at besmitte sig eller skade sig?

26. Jeg giver jer en klar og enkel undervisning, så I kan lære at leve blandt syndere uden at blive smittet; at gå jeres vej mellem torne uden at skade jer selv; at være vidne til grusomheder og skændigheder uden at blive vrede; at leve i en verden fuld af elendighed uden at forsøge at flygte fra den, men snarere at længes efter at forblive midt i den for at gøre alt det gode, der er muligt, for de nødlidende og på alle veje at så det godes frø.

27. Da det jordiske paradis blev forvandlet til et helvede på grund af menneskenes synd, er det nødvendigt, at de renses sig for deres skampletter og dermed genvinder deres livs oprindelige renhed.

28. Disciple, læg mærke til, hvordan Jeg med hver af disse undervisninger gør Min guddommelige plan mere og mere tydelig for jer og gør jer bekendt med jeres mission, og på den baggrund forstår I indholdet af dette budskab stadig bedre.

29. Min lære vil sprede sig og vinde mange hjerter. Ikke desto mindre vil der være mange, der gør nar ad den, afviser den og bekæmper den. Men dette vil ikke være noget nyt; det vil være det samme som det, der til alle tider er blevet gjort mod sandheden.

30. For at dette folk kan gå fremad midt i den storm, der vil overraske det, må det styrke sine skridt på vejen efter min lov og lade troens flamme stråle i sit hjerte. Dets ånd vil som en redningsbåd måtte stræbe efter den sande tilbedelse af Ånden, og dets hjerte vil måtte søge tilflugt i hengivenheden til familien, som er det andet tempel i menneskets liv.

31. På denne dag taler Jeg især til pigerne, som i morgen gennem deres tilstedeværelse skal oplyse livet i et nyt hjem, og som skal vide, at hustruens og moderens hjerte er lys, der oplyser dette hellighed, ligesom Ånden oplyser det indre tempel.

32. Forbered jer allerede nu, så jeres nye liv ikke kommer som en overraskelse; ban allerede nu vejen, som jeres børn skal vandre ad – de sjæle, der venter på det øjeblik, hvor de kan nærme sig jeres skød for at antage en form og et menneskeligt liv og for at udføre en opgave.

33. Vær mine medarbejdere i mine genoprettelsesplaner, i mit værk for fornyelse og retfærdighed.

34. Vend jer bort fra de mange fristelser, der lurer på jeres skridt i denne tid. Bed for de syndige byer, hvor så mange kvinder går til grunde, hvor så mange helligdomme skændes, og hvor så mange lamper slukkes.

35. Spred gennem jeres eksempel livets, sandhedens og lysets frø, som sætter en stopper for følgerne af manglende åndelighed i menneskeheden.

36. Jomfruer i dette folk: Vågn op og rust jer til kamp! Lad jer ikke blinde af hjertets lidenskaber, lad jer ikke forblinde af det uvirkelige. Udfold jeres gaver: intuition, inspiration, jeres følsomhed og jeres fintfølelse. Bliv stærke i sandheden, og I vil have rustet jer med jeres bedste våben til at klare livets kamp. For at videregive kærligheden med jeres blod, for at støtte jeres børn med livets essens, som er den kærlighed, jeg taler så meget om til jer, må I først opleve den, lade jer gennemtrænges af den og føle den dybt. Det er det, min undervisning søger at bevirke i jeres hjerter.

37. Velsignet være hustruens hjerte, for det er mandens tilflugtssted. Velsignet være moderens hjerte, for det er kilden til ømhed for hendes børn. Men jeg siger jer også, at de jomfruer er velsignede, som under deres kappe beskytter de nødlidende, for deres ømhed vil være som en forlovelse og som en moderlighed, der rækker ud over det menneskelige. Hvor få har forstået at afvise verdens pligter for at opfylde Åndens pligter.

38. Ikke alle kvinder og mænd har til opgave at være forældre i denne verden. Børnene er som lænker for deres mødre, og der er sjæle, der har brug for frihed til at udføre en eller anden mission, som ikke er forenelig med børn.

39. Hvornår vil denne menneskehed danne én eneste og sand familie, hvor hver enkelt – når de sætter sig til bords med deres Fader eller beder og hæver sig mod Mig – viser Mig sin glæde over, at de netop opfylder deres mission?

40. I lever stadig langt fra denne lydighed, denne tilslutning og denne harmoni. For mens nogle forvilder sig fra stien, viser andre sig ikke at være enige i deres bestemmelse.

41. Det er nødvendigt, at den åndelige lære, som Jeg har åbenbaret for jer gennem disse taleres forstandsevne, udbredes på jorden, så mørket viger for åndelighedens lys, så menneskeheden drikker sandhedens vand.

42. I dag begrænser min undervisning sig til at forberede jer på kampen; min profeti forkynder jer kun de store prøvelser. Mit ord advarer jer, korrigerer jer og retter jer. Men nådens tid vil komme, når mennesket kommunikerer fra ånd til ånd. Da vil det i det højeste af sit væsen føle det

guddommelige ord lyde — det, som uden menneskelige udtryk eller accenter forstås af dem, der modtager det.

43. Det ord vil ikke længere medføre nogen dom, ingen bebrejdelser og ingen advarsler. Det budskab vil være fuldt af visdom og kærlighed.

44. I ønsker at opleve den tids komme, men I må endnu udvise tålmodighed — ikke i passiv forventning, men med uophørlig indsats og arbejde.

45. Jeg har lært jer at bede og har åbenbaret for jer den måde, hvorpå I kan nå åndeliggørelsen. For i den ligger nøglen, der vil åbne døren til den fuldkomne dialog mellem Gud og mennesket gennem Ånden.

46. For at opnå dette, elskede folk, skal I oparbejde fortjenester for at modstå verdens synder. Forøg jeres indsats, gå så langt som til selvopofrelse, hvis det er nødvendigt. Når jeres bæger er bittert, så vær tålmodige.

47. Stol på Mig. Husk, at I er Mine disciple, og at I skal tage Mig som forbillede. Hvis I har troet, hvis jeres tro er stor, så tag prøvelserne imod, og gennemlev modgangene med fuld af mod. Hvis I vidner om Mig, vil Jeg vidne om jer.

48. Min Ånd har udgydt sig over alle mennesker, men I er det folk, der har været i stand til at fornemme Min tilstedeværelse. Jordens øvrige folk kender ikke denne tids åbenbaringer; de ved ikke, at den tredje tidsalder er begyndt. Derfor er jeres mission endnu større, for I skal være dem, der lader vækkelsesråbet lyde — dem, der forkynder den glade budskab.

49. Ganske vist har mange mennesker allerede erkendt tegnene på min genkomst, gennemgransker skrifterne på jagt efter profetierne — fornemmer, at de prøvelser, der i dag tynger menneskeheden, vidner om Herrens dom. De søger Mig, forventer Mig, længes efter Mig, men de ved ikke, at min guddommelige udstråling allerede er blandt menneskene. De kender ikke den måde, hvorpå Jeg har åbenbaret Mig for dette folk, og den fremgangsmåde, hvorpå Jeg gennemstråler hele materien og hver eneste sjæl.

50. Den glade budskab vil blive bragt til nationerne på læberne af dem, der har hørt Mig under Min åbenbaring. Da vil hele verden få kendskab til Min komme og lære Mit budskab at kende. Når menneskene får kendskab til det tidspunkt, hvor denne åbenbaring begyndte, og det tidspunkt, hvor den sluttede, vil de blive forbløffede, når de konstaterer, at hver nation, hvert folk og hvert menneske gennemlevede prøvelser og begivenheder, der forkyndte min tilstedeværelse.

51. Sandelig, jeg siger jer: Jeg vil ikke længere åbenbare mig i den form, som I har oplevet mig i — hverken her eller blandt andre folk, for

fortjenesten vil bestå i, at dette folk udbreder vidnesbyrdet om mit ord over hele jorden, og i, at menneskeheden tror på mit budskab.

52. Sandelig, jeg siger jer: Ligesom engang selv konger undrede sig over den fattigdom, hvori jeg blev født, vil man i denne tid ligeledes blive overrasket, når alle får kendskab til den beskedne måde, jeg valgte for at bringe jer mit ord.

53. Der vil opstå stridigheder om mit budskab: Nogle vil bekræfte, at det er sandt, andre vil forsøge at benægte det — nogle vil vidne om deres egne åndelige oplevelser, og andre vil benægte eksistensen af sådanne manifestationer. Men sandheden vil sejre, for nu er tiden kommet, hvor de gaver og evner, der slumrer i sjælen, bryder frem og kommer til udtryk gennem menneskene. For de kroppe har i denne tid allerede nået den absolut nødvendige udvikling og følsomhed til at kommunikere med det åndelige.

54. Fra børnene og videre gennem ungdommen til de voksne vil alle opleve manifestationer, der i starten vil forekomme dem mærkelige, fordi menneskene i lang tid har levet fjernt fra det åndelige. Men bagefter vil de betragte disse som noget helt naturligt i menneskets højere liv.

Dette vil ske, når selv børnene taler om dybsindige ting, når mænd og kvinder har åndelige syner og profetiske drømme, og når helbredelsens gave breder sig over hele jorden.

55. Hvor hårdt vil de første, der giver udtryk for, at deres åndelige gaver er vågnet, blive bekæmpet! Men Jeg vil give dem styrke og tålmodighed til at modstå kritik, fordømmelse og hån.

56. Vær ikke bekymrede, elskede vidner. Jeg forkynnder jer, at denne materialistiske menneskehed, som i så lang tid kun har troet på det, den kan røre ved, se og forstå med sin begrænsede forstand, og på det, den kan bevise med sin videnskab, vil blive åndelig og i stand til at se Mig med sit åndelige blik og søge sandheden.

57. Stor vil forvirringen være blandt jordens herskere og magthavere, når de erkender sandheden om mit genkomst. For i deres hjerter vil de spørge sig selv, hvorfor jeg er kommet. Hos de fattige vil derimod jublen være stor, fordi deres hjerte vil sige dem, at nu nærmer sig øjeblikket for nåde, frihed og fred for de undertrykte og for dem, der har haft en uendelig hunger efter kærlighed og retfærdighed.

58. Dette værk, som I i dag stadig ser som begrænset til jeres samfundsmæssige ubetydelighed og skjult i jeres fattigdom, vil stråle som et guddommeligt lys, oplyse hele jorden, vække de sovende sjæle, tænde troen i hjerterne og åbne bogen om det sande liv, sandhedens bog, for menneskenes forståelse.

59. Folk: Hvis I vil kende en af grundene til, at min åbenbaring har været så længe hos jer, så er det, at I, som har hørt Mig, vil bevare mit ord i jeres hjerter og nedskrive det i bøger. I vil være budbringerne og de udsendte, der bringer det til hjerterne.

60. I vil snart være frie til at begynde jeres forberedelse hertil, for min åbenbaring slutter i 1950.

61. Snart vil en ny tidsalder begynde, og i den vil I stræbe efter, at jeres gaver skal blomstre, så inspirationen strømmer, gaven af det (indre) ord træder i kraft, gaven af synskheden fuldendes, og jeres hjerte fyldes med kærlighed og barmhjertighed over for jeres medmennesker.

62. I vil modtage de tre testamente som én eneste arv, og når I på jeres vej møder dem, der venter på Helligåndens komme, skal I vise dem mit budskab og sige til dem, at de ikke skal være som det jødiske folk, der ventede på Messias og ikke kunne genkende ham, da han kom til dem, og som stadig venter på ham.

Gå ad jeres åndelige missions veje – på en sådan måde, at jeres medmennesker, når de ser jeres livsform og hører jeres ord, genkender jer som frøet til en ny verden, som de generationer, der tjener som fundament for en ny menneskehed.

63. Fædre og mødre, I, der har haft det privilegium at lede disse generationer og dem, der snart kommer, på jorden: Våg og bed for dem! Forbered vejen for dem! Jeg vil finde dem forberedte til at modtage mine nye åbenbaringer. Blandt dem vil profeterne opstå, som vil ryste verden med deres forudsigelser, ligesom de store profeter fra oldtiden gjorde, der i prøvelsens timer var som herolder og som fakler midt i mørket.

64. Den åndelige verden vil som en uendelig stor skytsengel våge over disse skabningers skridt og dermed stå ved siden af dem, der tager imod disse mennesker, som Jeg forkynnder og lover jer, i deres midte som børn.

65. Jeg velsigner dig, folk, fordi du i en kort stund har fjernet dig fra alt, hvad der hører til verden, og har overgivet dig til den åndelige glæde ved at lytte til Mig, og derved har erkendt, at i mit ord ligger al den fred, glæde og trøst, I har brug for til at bære jeres kors' byrde.

66. Min kærlighed omgiver jer, min fred kærtegner jer, min Ånd opfordrer jer til at bede for dem, der lider og ikke finder en dråbe balsam eller et ord af trøst og kærlighed på jorden.

Min fred være med jer!

## Undervisning 308

1. Elskede disciple: Øv jer dagligt i den åndelige bøn og læg al jeres gode vilje i at fuldkomme jer. Tænk på: Ud over at I kommer ind i et inderligt fællesskab med jeres Mester og i disse øjeblikke oplever en uendelig fred, er det for jer den bedste lejlighed til at modtage mine guddommelige inspirationer. I dem vil I finde forklaringen på alt det, I ikke har forstået eller har misforstået. I vil finde vejen til at forebygge enhver fare, løse et problem, fjerne en uklarhed. I den time med velsignet åndelig samtale vil alle jeres sanser blive oplyst, og I vil føle jer mere parate og tilbøjelige til at gøre det gode.

2. Lær at bede på denne måde – nu, hvor jeres verden rummer farer af alle slags. Den, der lærer at bede i Ånden, vil have de våben, der gør ham usårlig i kampen, og som giver ham styrken til at modstå alle prøvelser.

3. Jeg bringer jer mit lys, da I endnu ikke er i stand til at oplyse jeres vej med jeres eget lys. Men når I først anvender min lære i jeres liv, vil I sige til mig: »Tak, Fader, fordi du har lært os at vandre på livets vej, for nu vil vi ikke længere ødelægge os selv eller falde.«

4. Engang sagde Jeg til jer: »Jeg er verdens lys«, fordi Jeg talte som menneske, og fordi menneskene intet vidste om det, der lå hinsides deres lille verden. Nu, i Ånden, siger Jeg til jer: Jeg er det universelle lys, som oplyser livet i alle verdener, himle og hjemsteder, som oplyser alle væsener og skabninger og skænker dem liv.

5. I er børn af Lysets Fader; men hvis I på grund af jeres svaghed er havnet i mørket i et liv fuldt af strabadser, vildfarelser og tårer, så vil disse lidelser forgå, for I vil rejse jer på mit kald, når Jeg kalder på jer og siger til jer: »Her er jeg, og jeg oplyser jeres verden og indbyder jer til at bestige bjerget, på hvis top I vil finde al den fred, den lykke og den rigdom, som I forgæves har forsøgt at samle på jorden.«

6. Min tilgivelse omfavner jer, I folk og skabninger i denne verden, og mit lys trænger, som en tyv der om natten bryder ind i et soveværelse, helt ind i det mest skjulte i alle hjerter for at lade jer mærke min tilstedeværelse som Fader, for Jeg elsker jer alle.

7. Jeg velsigner jeres lidelser og jeres tårer, elskede folk, men jeg siger jer, at I endnu ikke har lært at tage lidelsens bæger imod med kærlighed og underkastelse. I har ikke sat jer for at tage Mig som forbillede, og derfor viser I i jeres prøvelser ofte modvilje og endda oprør.

8. Se, I ønsker at være mine disciple, men som sådan må I tømme jeres bæger, sådan som Jeg lærte jer det. Vis ikke verden jeres svaghed, og udbasuner heller ikke jeres modgang. Gik Jeg da imod mine bødler på lidelsens vej til Golgata? Nej. Disse læber velsignede blot og sagde med lav

stemme: »Fader, din vilje ske.« »Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør.«

9. Glem ikke, at fortjenesten ikke ligger i lidelsen, men i at lide med kærlighed til Faderen, med tro og tålmodighed, for at få det største udbytte af lidelsen og modtage de dybeste lærestreger. Hvis der i jeres prøvelser ikke er kærlighed til Faderens vilje, vil I i mine øjne ikke have opnået nogen fortjeneste, vil I ikke have forstået at udnytte muligheden for at hæve jer lidt mere, og derfor vil I endnu en gang måtte gennemgå den prøvelse, som jeres sjæl har brug for.

Jeres liv ville være anderledes, hvis I, i stedet for at slæbe jeres kors med jer i lidelse, gik fremad på stien og velsignede jeres smerte undervejs. For straks ville I have følelsen af, at en usynlig hånd kom til jer for at fjerne lidelsens bæger fra jeres læber.

10. Salig er den, der velsigner sin Herres vilje, salig er den, der velsigner sin egen lidelse, fordi han ved, at den vil vaske hans skampletter bort. For denne giver sine skridt fodfæste til at bestige det Åndelige Bjerg.

11. Det vil ikke altid være nødvendigt, at I tømmer lidelsens bæger til bunds. For det er nok for Mig at se jeres tro, jeres lydighed, jeres beslutsomhed og jeres hensigt om at følge mit bud, for at Jeg kan skåne jer for det sværeste øjeblik i jeres prøvelse.

Husk, at Abraham blev bedt om at ofre livet på sin søn Isak, som han elskede højt, og som patriarken – ved at overvinde sin smerte og kærligheden til sin søn – var på nippet til at ofre i en prøve på lydighed, tro, kærlighed og ydmyghed, som I endnu ikke kan forstå. Men han fik ikke lov til at fuldføre ofringen af sin søn, fordi han i sit hjertes inderste allerede havde bevist sin lydighed mod den guddommelige vilje, og det var nok. Hvor stor var Abrahams indre jubel, da hans hånd blev standset af en højere magt, der forhindrede ham i at ofre Isak! Hvor meget velsignede han sin Herres navn og beundrede hans visdom!

12. Så, elskede folk, jeg ønsker, at I skal være bevidste om de store lærerige eksempler, som jeg til alle tider har givet jer, for at I virkelig kan lære mig at kende, for at I kan mærke min tilstedeværelse i jeres prøvelser, i de afgørende øjeblikke, og for at I kan føle min barmhjertighed i alle vanskelige og bitre øjeblikke. For indtil i dag har I ikke opnået en fuldstændig åndelig følsomhed, der gør det muligt for jer at mærke min tilstedeværelse. Derfor kan I ikke værdsætte mine gerninger af kærlighed og retfærdighed, som jeg udfører på hvert eneste skridt i jeres liv.

13. Hvor mange prøvelser afviser I af uvidenhed, uden at være bevidste om det lys, de bragte jeres sjæl! Hvor mange lektioner har ikke nået deres

mål, fordi jeres modvilje, jeres manglende tro eller jeres fejhed ikke har tilladt det!

14. Det er ikke sådan, at Jeg siger til jer, at I skal elske smerten – nej, det er freden, det er lykken, det er lyset, som I skal elske. Men da smerten som følge af jeres ufuldkommenheder er nået frem til jeres læber som et forløsningsbæger, så tøm det med tålmodighed og velsign det — i bevidstheden om, at I gennem den kan opnå jeres renselse såvel som åbenbaringen af mange sandheder.

15. I småtroende mænd og kvinder: Hvorfor svigter modet jer i prøvelserne? Har I aldrig oplevet, hvordan Jeg skynder Mig at rejse den faldne op igen, hvordan Jeg tørrer tårerne hos den, der græder, hvordan Jeg står den ensomme bi og besøger den syge?

16. Mænd og kvinder, som I har grædt meget i livet – denne lektion er tilegnet jer. Tænk dybt over den, og I vil opleve, hvilken sød trøst der strømmer ind i jeres hjerter. I det mest skjulte af jeres væsen vil et lille lys tændes, og en følsomhed, som I aldrig før har oplevet, vil få jeres hjertes slappe strenge til at svinge og lade jer mærke min åndelige tilstedeværelse – både i jeres lidelser, i jeres glæder og i jeres øjeblikke af fred.

17. Lad i disse øjeblikke enhver klage og enhver smerte blive hos Mig. Græd og hulk, for når I græder, vil jeres sjæl kaste sin tyngende byrde af sig, og bagefter vil hjertet være friere.

18. Græd, elskede folk, for gråden er en af de mest oprigtige bønner, der strømmer fra hjertet til Gud. I morgen, når I har overvundet smerten og nået åndeligheden, vil gråden ikke længere være jeres bedste bøn, men jeres sjæls fred, gennem hvilken I nærmer jer Mig for at velsigne Mig.

19. I dag viser Jeg Mig for jer i Ånden og taler til jer i Ånden, så I kan lære Mig lidt bedre at kende.

20. Da Jeg var i verden, så folket Mig som et menneske og kendte Mit navn: Jesus. Først efter Min himmelfart begyndte menneskene at forstå, at Den, der havde talt i Jesus, var den Kristus, som profeterne havde forkyndt, og fra da af kaldte de Jesus for »Kristus«.

21. Sandelig, jeg siger jer: Kristus blev ikke født i jeres verden, for han var til før alle verdener, da han er ét med Faderen.

22. Den, der blev født på jeres verden og antog kød i en mors skød, var Jesus, mennesket, den velsignede krop, som var mit redskab og min talerør, for at menneskeheden kunne se og høre Mig.

23. Jeg, Kristus, som taler til jer, var i Jesus. Jeg gav ham liv, styrkede ham og inspirerede ham. Han var bestemt til at udføre en guddommelig mission, og at hans liv, hans legeme og hans blod, som var viet til Ham, der

åndeligt besejle ham, skulle besegle alt, hvad »Ordet« ville tale gennem hans læber.

24. Jesus var et menneskeligt væsen, der imidlertid var blevet undfanget uden plet, uden urenhed, for at tjene Gud som redskab. I ham var »Ordet« inkarneret, hvilket er det guddommelige Ord. I en alder af 30 år, da han havde nået sin fulde modenhed, åbenbarede Kristus, som boede i ham, sig i al sin herligheds, sandheds og kærligheds pragt.

25. Jesus, den kærlige og ydmyge nazarener, der havde ventet på det øjeblik, hvor det guddommelige Ord ville komme ud af hans mund, opsøgte Johannes ved Jordans bredder for at modtage dåbsvandet. Gik Jesus derhen i et ønske om renselse? Nej, mit folk. Gik han derhen for at udføre en ritual? Heller ikke. Jesus vidste, at den time var kommet, hvor han selv ophørte med at være, hvor mennesket forsvandt for at lade Ånden tale, og han ønskede at markere denne time med en handling, der ville præge sig ind i menneskenes hukommelse.

26. Det symbolske vand havde ingen pletter at vaske bort, men det befriede den krop – som et eksempel for menneskeheden – fra enhver binding til verden for at gøre det muligt for den frivilligt at blive ét med Ånden. Dette skete, da de tilstedeværende hørte en guddommelig stemme, der talte med menneskelige ord: »Dette er min elskede Søn, i hvem jeg har fundet velbehag. Lyt til ham.«

27. Fra det øjeblik blev Guds ord til det evige livs ord på Jesu læber, fordi Kristus i sin fulde fylde åbenbarede sig gennem ham. Menneskene kaldte ham rabbi, mester, budbringer, Messias og Guds Søn.

28. I tre år talte Jeg til verden gennem Jesu mund, uden at et eneste af Mine ord eller en eneste af Mine tanker blev forvrænget af den forstand, uden at en eneste af hans handlinger ikke stemte overens med Min vilje. Årsagen hertil var, at Jesus og Kristus, mennesket og Ånden, var ét, ligesom Kristus er ét med Faderen.

29. Disciple: Nu har Jeg talt til jer ved åbenbare Mig åndeligt gennem mennesker. Men disse er ikke min krop, som Jesus var, og jeg er heller ikke blevet menneske i denne tid, og derfor ser I, at når jeg taler gennem urene skabninger, som I alle er, må I forberede jer på at høre mig for at opdage min guddommelige betydning og min sandhed, hinsides den klodsede og ufuldkomne udtryksmåde hos mine talerør.

30. Velsignet være de, der opdager min indholdsmæssige betydning og adskiller den fra den menneskelige udtryksmådes ufuldkommenheder, for de vil være mine bedste fortolkere, som ikke kommer i forvirring som dem, der ved studiet af mit ord og mine gerninger i den Anden Tid ikke

forstår at skelne mellem, hvornår det er Jesus, mennesket, der taler, og hvornår det er Kristus, Ånden, der underviser.

31. Studér mine lektioner med kærlighed, så I senere, når I skal vidne om min åbenbaring, forstår at tale sandfærdigt og enkelt til jeres medmennesker.

32. I viser mig glædeligt jeres gerninger, taler med mig om jeres sejre og også jeres nederlag, og jeg, Faderen, som styrer jeres liv og evigt våger over jer, opmuntrer jer til at fortsætte, til at kæmpe med iver, så I i alle jeres handlinger opnår dyd og retfærdighed.

33. I har lært at bede, før I tager et skridt, I ønsker at handle i strengeste lydighed mod mine love, og I tænker til enhver tid på jeres ansvar som mine disciple, som I er. I forbereder jer på en sådan måde, at I kan opfylde jeres pligter på jorden, uden at disse optager al jeres tid og opmærksomhed, for at I kan vie de bedste timer, jeres energi og jeres hjerte til at opfylde jeres åndelige mission.

I tænker over, at den levetid, der er jer givet, netop er tilstrækkelig til at udføre et stort værk, der er jeres ånds værdigt. Når I lærer jeres gaver at kende, gør I jer derfor rede til at arbejde med alle jeres væsens kræfter. Da er der glæde i jer og tilfredshed hos jeres Fader.

34. Jeg har kaldt jer og forberedt jer som et rent kar, der er i stand til at rumme hele essensen af denne lære. Når I har fyldt dette kar, bringer I det til jeres medmennesker, så også de kan få del i jeres glæde.

I ser allerede en vid horisont foran jer, en vej, der begynder hos Mig og også ender hos Mig. Husk, at Jeg har sagt til jer: »Jeg er vejen«, og hvis I lydigt tager imod den, hvis I kærligt modtager det, Jeg tilbyder jer, vil I nå målet med tilfredshed og fred, der afspejles i jeres væsen. I vil ikke fremføre nogen klager for Mig, fordi I har givet alt, hvad I ejede, væk. I vil have hengivet jer fuldstændigt for at bistå en del af menneskeheden på dens vej mod åndeliggørelse — den del, der var tildelt jer i dette genoprettelsesværk.

35. Spred jer ikke, før I føler jer stærke; studer, før I begiver jer ud til andre provinser, så I kan være et fyrtårn på jeres medmenneskers vej. Forbered jer, som mine disciple i den Anden Tid gjorde. Også de følte sig, efter at de havde levet sammen med deres Mester, ivrigt taget mine ord til sig og været vidne til mine mirakler, for svage og ubetydelige til at fortsætte mit værk, og derfor bad de Mig om, at Jeg måtte blive hos dem endnu længere.

Men jo mere dagen for mit farvel nærmede sig, desto mere accepterede de, at deres så elskede mester ville tage afsked og efterlade dem en opgave, der var så svær at opfylde. Jeg trængte ind i deres hjerter

og så den smerte, der tyngede dem, og mine ord dryppede som balsam over dem for at trøste dem i deres store lidelse, og således sagde Jeg til dem: »Frygt ikke, for Jeg vil være hos jer, og mit lys vil altid stråle ned for at oplyse jer.«

Ligeledes er jeg også nu kun kommet for en bestemt periode, hvor I har modtaget mine velsignelser, og også dette ord vil nå sin afslutning for derefter at fortsætte med at strømme fra ånd til ånd uden mellemkomst fra et menneske.

36. Jeg ønsker ikke, at I skal klage over disse åbenbaringers forsvinden, men at I, ligesom I har glædet jer meget over mit ord, også accepterer, at denne form ophører for at give plads til en ny af højere art, der bringer jer endnu tættere på Mig.

37. Se Mig med jeres ånd, og overgiv jer kærlighedsfuldt til dette øjeblikks højtidelighed. Min stråle oplyser en taler, og mit ord strømmer for at falde ned i jeres hjertes dyb, som er en have, jeg plejer med kærlig omhu. Mit ord er det vand, der vander den for at gøre den frugtbar og udbytende, og derefter udbrede de nye frø over denne menneskeheds marker, der tørster efter kærlighed.

38. Lad mig lede jer, så vil I ved vejens ende opdage, at jeres værk er stort, fordi I forstod at adlyde og følge min vilje.

39. Allerede nærmer slutningen af min åbenbaring sig, nu hvor året 1950 går på hæld. Derefter vil orkanen komme for at piske det mægtige træ, så de tørre, livløse blade og de dårlige frugter falder af det.

40. Som følge af denne store prøvelse, der vil ramme mit folk, vil mange hjerter falde ned som tørre blade, der er løsrevet fra det træ, der gav dem saft. De vil falde fra på grund af manglende tro eller kærlighed, på grund af forvirring eller på grund af et manglende ideal. Men de tomrum, de efterlader, vil senere blive udfyldt af inderlige troende og disciple med god vilje.

41. De nye disciple vil stamme fra dem, der i dag ikke engang kender mit værk ved navn. Nogle vil fra første øjeblik være ydmyge og inderlige, og så snart de hører min stemme, der siger til dem: »Følg mig«, vil de følge mig og dermed ligne de disciple, som jeg mødte i den anden tid, da de fiskede ved havet.

42. Der vil også være sådanne, der rejser sig imod mit værk og rasende forfølger mit folk. Men også blandt dem vil mine store såmænd, mine trofasteste og mest storsindede disciple, opstå, som med deres omvendelse vil minde om Saulus, min elskede Paulus, der med sin kærlige hengivenhed over for sin Mester udfyldte den plads, som den, der forrådte Mig, havde efterladt tom blandt de tolv disciple.

43. Ligeledes vil de nye menneskemængder i vor tid være nødt til at slutte sig til mit folk for at udfylde den tomme plads efter dem, der har vendt mig ryggen, fornægtet mig eller forrådt mig.

44. O I hjerter, som vil svigte Mig i prøvelsens time! Bevar det udødelige frø af Mit ord i jeres sjæle, så I en dag kan finde jeres frelse i det!

45. Og til dem, der vil være Mig trofaste — dem, der vil følge Mig til det sidste, siger Jeg, at de skal forberede sig, at de skal styrke sig ved essensen af mit ord, så de ikke får et øjeblik svaghed over for dem, der dømmes jer, kritiserer jer, bagtaler jer eller forfølger jer.

46. Glem ikke episoden med Peter, min discipel, da han blev forfulgt af Saulus til døden. Jeg viste den trofaste apostel, at han ikke var alene i sin prøve, og at hvis han stolede på min magt, ville jeg beskytte ham mod hans forfølgere. Saulus blev overrasket af mit guddommelige lys, da han var på jagt efter Peter for at arrestere ham. Mit lys nåede helt ind i Saulus' hjertes dyb, og han — der i lyset af min tilstedeværelse blev kastet til jorden, besejret af min kærlighed, ude af stand til at fuldføre den opgave, han havde planlagt mod min discipel, og som i sit inderste følte forvandlingen af hele sit væsen og nu, omvendt til troen på Kristus — skyndte sig at lede efter Peter; men ikke længere for at dræbe ham, men for at bede ham om at undervise ham i Herrens ord og lade ham deltage i sit værk.

47. Fra da af var Saulus Paulus, og dette navneskift var et tegn på den fuldstændige sjælelige forvandling af denne mand, hans fuldstændige omvendelse.

48. Også i denne tid siger Jeg til mit folk, at hvis det virkelig stoler på Mig som disse disciple, vil det ikke engang behøve at forsvare sig mod sine bagvaskere eller forfølgere. For Jeg vil overraske dem midt på deres vej og lade dem høre Min stemme i det reneste af deres sjæl — netop den stemme, der talte til Saulus' hjerte og sagde til ham: »Hvorfor forfølger du Mig?«

Hvor mange tilfælde af omvendelse vil I være vidne til! Hvor mange mirakler vil jeres øjne være vidne til! Men sørg for at forberede jer og vente. Våg og bed, folk. Stormene vil ryste træet, og Jeg vil, at I alle forbliver forenet med det. Så vil I alle kunne se mine profetier opfyldt.

49. Vær ikke bekymrede over jeres svage hukommelse, fordi I tror, at det meste af mine ord går tabt. Jeg kan i sandhed sige jer, at hvis I på prøvens tidspunkt forstod at forberede jer og fordybe jer, ville mit tilsyneladende glemte ord vende tilbage til jeres hukommelse.

50. Der, i stilheden og den indre fordybelse i jeres meditation, vil det forekomme jer, som om I hører dette ord, og det vil ske, at I virkelig vil modtage dets indhold åndeligt.

51. Denne oplevelse vil fylde jer med tillid, for nu ved I, at mit ord vil komme på jeres læber i hvert øjeblik af jeres kamp, og at mit lys vil oplyse jeres forstand.

52. Roque Rojas, banebryderen, skrev, inspireret af Elias' ånd, følgende sætning: »Vis barmhjertighed og endnu mere barmhjertighed over for jeres medmennesker, så vil I se min Fader i al hans herlighed.«

Der ligger sandhed og lys i disse ord, disciple, for den, der ikke udviser barmhjertighed i sit liv, vil aldrig komme ind i mit rige. Derimod forsikrer jeg jer om, at selv den hårdhjertigste og mest stædige synder kan frelse sig selv gennem barmhjertighed.

53. Udskyd ikke udøvelsen af barmhjertighed til det sidste øjeblik, så I ikke står foran døren til det åndelige rige med meget ringe fortjenester og ikke kan træde ind.

54. Jeg råder jer til, at I på hele den livsvej, I endnu skal tilbagelægge, sår og dyrker dette frø, så I kan høste en overflødig høst.

55. Sørg for, at kærlighedens gerninger står i første række blandt jeres bestræbelser, og fortryd aldrig at have været velgørende; for gennem denne dyd vil I opnå de største tilfredsstillelser og lykkefølelser i jeres tilværelse og samtidig nå al den visdom, styrke og ophøjelse, som enhver ædel sjæl længes efter.

56. Gennem barmhjertighed over for jeres medmennesker vil I rense jeres sjæl og på denne måde indfri gamle gældsforpligtelser. I vil forædle jeres menneskelige liv og ophøje jeres åndelige liv. Når I så en dag når frem til den port, som I alle en dag vil banke på, vil jeres salighed være meget stor, for I vil høre det velkomstrop, som den åndelige verden vil byde jer, og som vil velsigne jer og kalde jer til fornyelsens og åndeliggørelsens værk.

57. Kom til Mig, I menneskemængder, og lær gennem mit ord at udøve barmhjertighed. Kom og lyt til Mig, og modtag alt det, Jeg vil udgyde over jer, så I forstår, at selv den fattigste blandt jer åndeligt set besidder en skat af goder, som gennem jeres barmhjertighed kan forvandles til liv, sundhed, trøst, fred og visdom.

58. Ingen skal sige, at han i betragtning af sin materielle fattigdom ikke er i stand til at udføre barmhjertighedsgerninger. For det er hans uvidenhed, hans manglende tro og hans sjælelige smålighed, der taler således.

59. Her, blandt mit folk, kan der ikke være fattige, for mit rige har nærmet sig menneskene for at udgyde sine skatte over dem.

60. Mit ord er som en flod rig på krystalklart og rent vand, der er nået frem til jeres landområder for at vande markerne og gøre dem frugtbare. Rens jeres hjerte og jeres sjæl i det, så I kan vandre jeres vej fri for byrden af jeres fejltagelser, som I kalder synder.

61. Hvis I ikke først renser jer, vil I ikke kunne opleve følelsen af barmhjertighed over for jeres medmennesker, og endnu mindre vil I kunne græde sammen med dem og sætte jer ind i deres smerte. Vær altid bevidste om, at dette folk har bragt missionen med sig til Jorden om at forene menneskeheden åndeligt i én eneste familie.

62. I befinder jer allerede i år 1950, det sidste år af Min åbenbaring i denne form. I vil ikke kunne benægte, at I ofte har hørt Mig, og at alt fra Mig er blevet sagt, når Mit budskab slutter.

Derfor er tiden kommet, hvor Jeg siger til jer, at I skal lægge jeres passivitet bag jer og blive aktive arbejdere på disse velsignede marker – at I nu ikke længere blot skal være dem, der nøjes med at være til stede ved mit ord for at høre det eller reflektere over det. Det er på tide, at jeres sjæl, fri for bånd, lænker eller kæder, hæver sig og træder frem i denne tid og bringer verden det budskab, der er blevet betroet jer.

63. Det er nødvendigt, at mange, der nøjes med blot at deltage i disse åndelige sammenkomster, begynder at opfylde deres mission og betragter disse forsamlingssteder, hvor Mesterens ord lyder, og den åndelige verdens råd høres, som en skole. Det er også nødvendigt, at de arbejdere, der i lang tid har begrænset sig til kun at virke i disse forsamlingssteder, forstår, at timen snart kommer, hvor de må sprede sig til forskellige egne af jorden for at udbrede det lys og den kærlighed, som min Ånd har skænket dem.

64. I vil stadig måtte kæmpe meget indbyrdes, og Jeg vil stadig ofte måtte prøve jer, for at I kan nå den forberedelse, der er nødvendig for at udføre jeres mission.

65. Prøverne har jeres forening som formål. For så længe der ikke hersker åndelig enhed i dette folks skød, vil det frø, det høster, være ufrugtbart.

66. Derfor har Jeg i god tid sagt jer, at I skal begynde at komme i harmoni med hinanden, hvis I senere ønsker at komme i harmoni med hele menneskeheden, og der blev sagt til jer fra de første dage: »Barmhjertighed og endnu en gang barmhjertighed over for jeres medmennesker, og I vil se min Fader i al hans herlighed.«

Min fred være med jer!

## Undervisning 309

Min fred være med jer!

1. Vær velkomne, o disciple, til min undervisning. I har fornemmet Mig i det reneste af jeres væsen, og Jeg har talt til jeres sjæl. Min undervisning er bestemt for Israel og for hele menneskeheden. Jeg underviser jer, så usikkerheden forsvinder fra jeres sjæl.

2. I må lære at forstå og værdsætte storheden af den mission, som Jeg har betroet jer. For at jeres sjæl kan leve op til den, må den gennem sin bøn afvise tvivlen og usikkerheden; den må vide, at den har brug for støtte, som kun Mine åbenbaringer, Min undervisning og Mine inspirationer kan give jer.

De sjæle, der på denne måde er blevet vækket ved min undervisning, er gået fra at være børn til at blive disciple, fordi de utrætteligt har lyttet til min undervisning. Hvis de går glip af blot et eneste af mine ord, beklager de det. Det er dem, der fornemmer den kommende kamp – dem, der indser, at de må lade menneskeheden få del i alle de velsignelser, de har modtaget fra min barmhjertighed.

Alle, der på denne måde har forstået det store ansvar, hører her min undervisning gennem stemmebæreren — ordet, der forklarer og fortolker alle de prøvelser, lektioner og begivenheder, som I efterhånden oplever i jeres liv. For sandelig, Jeg siger jer: Jeg begrænser Mig ikke kun til at tale gennem stemmebærere. Der findes uendeligt mange måder, hvorpå Jeg kan åbenbare Mig for jer, og denne her er blot én af dem, hvorigennem Jeg lader jer høre Min undervisning i menneskelig form. Jeg åbenbarer Mig konstant for Mine børn, venter ikke på dagen eller natten, har ingen bestemt time eller fastsat tidspunkt for at nærme Mig jer. Jeg er evigt til stede i alt det skabte.

3. Min universelle tilstedeværelse fylder alt; intet sted eller livsrum i universet er tomt; alt er gennemsyret af Mig.

4. Jeres sjæl har altid været i forbindelse med Mig, men indtil i dag har I ikke opnået den fulde erkendelse af denne forbindelse, og derfor har Jeg i den Tredje Tid åbenbaret Mig gennem jer selv ved at gøre jer til stemmeførere for det evige »Ord«, for at fortælle jer, at der fra denne åbenbaring til den fra ånd til ånd kun er et skridt, så I kan bestræbe jer på at nå den højeste forbindelse med Min Guddommelighed. Men først må denne periode med åbenbaring gennem en talsperson være forbi.

5. Når I ikke længere har Mig i denne åbenbaringsform, vil I opløfte jeres sjæl ved at påkalde mit navn, og hvor mange lektioner vil Jeg da åbenbare for jer i denne måde at søge Mig på! Min guddommelige inspiration vil oplyse de stier, I skal tilbagelægge. Da vil I se jeres fortid –

ikke længere i mørket, men i klart dagslys. I vil forstå de skridt, I har taget, og indse, hvilke der var rigtige, og hvilke der ikke var. I denne højtstående stræben vil Israel blive stærkt, og denne styrke vil gå fra hjerte til hjerte og fra folk til folk, indtil alle menneskelige skabninger søger Mig fra ånd til ånd.

6. Ret jeres blik mod verden, udforsk den, og I vil se dens materialisme, dens lavtstående lidenskaber, dens fordærvelse. Gennemførelsen af åndeliggørelsen vil for øjeblikket forekomme jer umulig, men Mesteren har i fortiden efterladt jer forbilleder, så I ikke skal fejle. Husk, at da Jeg blev menneske for at leve blandt jer, bragte Jeg verden en lære, der var så højtstående for menneskeheden, at det selv for Mine disciple forekom vanskeligt og endda umuligt at følge den. Alligevel efterlod disse apostle et eksempel på opfyldelse af mine kærlighedslove og gjorde dem frugtbare, så mit kærlighedsbudskab, som jeg såede i det folks hjerter, kunne blomstre og bære frugt. Hvorfor skulle det så være umuligt at udøve åndeliggørelse blandt menneskene i den tredje tid?

7. Sandelig, jeg siger jer: Menneskeheden vil give tydelige tegn på, at dens materialisme nærmer sig sin afslutning. De fremskridtsorienterede videnskabsfolk, som har modtaget naturens hemmeligheder fra naturen selv, når deres grænser, og naturkræfterne vil vende sig mod dem, der krænker dem. Naturen vil nægte at give sine frugter til onde formål, og menneskene vil i deres vanvid og had finde døden, de vil høste frugten af deres magtbegær, som deres egen hånd har sluppet løs: uvejr, epidemier, plager. Og hvem kunne standse alt dette? Måske deres egen hånd? Måske den menneskelige videnskab, der har vanhelliget mine hemmeligheder, da den åbnede dem med en nøgle, der ikke var kærlighedens? Sandelig, Jeg siger jer: De vil kun åbne dørene til min himmelske retfærdighed!

8. Sandelig, ve menneskene i den tredje tid! Deres klageskrig vil kunne høres i alle jordens egne. Gæren i lidelsens bæger vil blive drukket som aldrig før, og hver enkelt vil være nødt til at indtage den del, der tilkommer ham. For smerten bliver værre for hver dag, der går, og man begynder allerede at føle sult og tørst — sult efter rent såkorn og tørst efter krystalklart vand, efter sandhed og evighed.

9. Hvad er jeres opgave i lyset af disse begivenheder blandt menneskene? At tage imod min undervisning, forstå den og leve efter den. For spiritualismen skal ikke blot være på jeres læber, men I skal anvende den, leve den åndeligt, moralsk og praktisk, uden at forfalde til fanatisme eller hemmelighedskræmmeri, ved at leve enkelt og rent og give åndssjælen den værdi og den plads, der tilkommer hende, så den kan dømme over sin krop, som er forgængelig, i det menneskelige liv, så der

hersker fuldkommen harmoni i jeres opfyldelse af jeres opgave, og dette eksempel bærer frugt blandt menneskene.

10. Jeg velsigner hvert af jeres skridt i mit værk og vil sørge for, at de bliver mangedoblet, så I senere, når verdens vide veje åbner sig for jer, kan vandre på dem som budbringere af min fred og mine nye åbenbaringer. Det er min vilje, at jeres sjæl, undervist af mine guddommelige lektioner, baner veje til fornyelse for menneskene, og at disse kan vågne op til helbredende idealer ved at lade sig inspirere af det ophøjede for at opnå åndeliggørelse. Til den tid vil I have opnået den uundværlige forberedelse og modstandsdygtighed i jeres sjæl. Intet vil kunne få jer til at vige tilbage på jeres vej.

11. Da vil de prøvelser, der i dag ryster jer og holder jer tilbage på vejen, kun fremstå som lette briser, der ikke kan skade jeres ansigt. Først da vil I kunne erkende den kraft, I har erhvervet ved at følge min lov.

Fortsæt med at forberede jer, og træng stadig dybere ind i meningen med mit ord. Gør først det, der påhviler jer som disciple, og lad mig åbenbare mig i jer som mester, som fader, som lys.

12. Alle sjæle vil udføre deres opgave, og Jeg vil benytte mig af hver enkelt af dem, så alt er forberedt, og så mit ord går i opfyldelse. Men hvis I tror, at I er de eneste, der har til opgave at frelse menneskeheden, og at korset for opgavens opfyldelse hviler på jeres skuldre, så tager I fejl. I får kun en meget lille del af dette værk tildelt, for hvert væsen er på sit eget livsniveau bestemt til at medvirke til universets forening.

13. Der vil være mange, der begiver sig ud med fredens ideal, med bøn, med kærlighed og god vilje som redskaber, og disse dyder vil forene dem, og deres sjæle vil sejre med min vejledning.

14. Bliv ikke dommere over jeres medmennesker og over min guddommelige retfærdighed. Min lov bliver ofte fordømt af menneskene, men jeg siger jer: Kun jeg kan trænge ind i mine høje rådslutninger.

15. De, der hunger og tørster efter fred, og som lever i bekymring, forventer dag efter dag slaget fra mit retfærdigheds scepter, som skal falde over de mennesker, der fører folkeslagene ud i elendighed og undergang. I skal ikke høre til dem, der forventer Mig på denne måde, for Min guddommelige retfærdighed er fuldkommen, og Jeg beviser det for jer gennem Min kærlighed.

16. Grundigt i mit ord, så I ikke, som mange, lader jer vildlede af min guddommelige retfærdigheds handlinger, når jeg med magt straffer dem, der kun begår en let forseelse, og tilsyneladende tilgiver dem, der har begået en alvorlig forseelse. Mesteren siger jer: Når Jeg med magt straffer den, der tilsyneladende kun har begået en let forseelse, er det fordi Jeg

kender sjælernes svaghed, og når disse afviger fra vejen til lovens opfyldelse, kan det være det første skridt, der fører dem til fortabelse. Men når Jeg ser gennem fingre med en alvorlig forseelse hos andre, sker det, fordi Jeg ved, at en stor forseelse for sjælen er grund til en lige så stor anger.

17. Døm ikke, fordøm ikke, ønsk ikke engang i tankerne, at min retfærdighed skal ramme dem, der forårsager blodsudgydelser blandt folkeslagene. Tænk blot på, at de ligesom jer også er mine børn, mine skabninger, og at de vil måtte sone deres store forbrydelser med store soningsofre. Sandelig, jeg siger jer: Netop dem, som I peger fingre ad som dem, der nådesløst har ødelagt freden og kastet jer ud i kaos, vil i de kommende tider blive de store fredsstiftere, menneskehedens store velgørere.

18. Blodet fra millioner af ofre råber fra jorden efter min guddommelige retfærdighed, men ud over den menneskelige retfærdighed vil det være min retfærdighed, der når hver sjæl, hvert hjerte. Menneskernes retfærdighed tilgiver ikke, frelser ikke, elsker ikke. Min retfærdighed elsker, tilgiver, frelser, vækker til nyt liv, opløfter og oplyser; og netop dem, der har forvoldt menneskeheden så megen smerte, vil Jeg frelse og redde ved at lade dem gennemgå deres store soning, som vil være den smeltedigel, hvor de bliver rensat og fuldstændig vågne for deres samvittigheds stemme, for at de kan se helt ned til bunden af deres gerninger. Jeg vil lade dem gennemgå den samme vej, som de lod deres ofre, deres folk, gennemgå. Men til sidst vil de nå den sjælelige renhed, der skal til for at kunne vende tilbage til jorden, for at genopbygge alt det ødelagte, for at genoprette alt det, der er blevet lagt i ruiner.

19. Tror I mon, at Jeg i Min retfærdighed er svag over for disse forseelser begået af Mine børn? Er Jeg mon en eftergivende og svag dommer? Sandelig, Jeg siger jer: Lige fra den første morder, som I kender til, nemlig Kain, har Jeg åbenbaret den samme retfærdighed, som den, Jeg taler til jer om i dette øjeblik.

Mens Kain og Abel bragte Mig deres brændofre, betragtede Jeg hver deres offergave: Abels var uskyldig og oprigtig, Kains var forfængelig. Jeg tog Abels imod og afviste Kains. Men da han forstod dette, dræbte han sin bror fuld af had og vrede.

Jeg krævede regnskab af ham for det liv, det blod, og viste ham min utilfredshed hermed. Da sagde han til Mig: »Min forbrydelse er for stor til at blive tilgivet. Du er blevet vred på mig, fordi jeg har dræbt min bror. Du fordriver mig fra dette land, og jeg føler, at jeg på denne måde vil blive dræbt, ligesom jeg dræbte min bror.«

Men jeg svarede ham: »Sandelig, jeg siger dig: Den, der dræber Kain, vil blive straffet syv gange.« Da forstod han, at jeg stadig elskede ham, og at det var et bevis på, at jeg skænkede ham min tilgivelse, men at det var nødvendigt at sone den forbrydelse, at vaske skampletten bort og vise sig værdig til den ophøjede og guddommelige tilgivelse.

20. Hvad var den stemme, der talte til Kain? Det var hans egen samvittighed, den indre dommer, som Jeg har lagt i hvert af Mine menneskelige skabninger. Den samme stemme vil tale til hvert menneske, og den vil være ubarmhertig, for den er en dommer, der ikke lader sig bestikke. Den vil tale til ham med samme klarhed, som den talte til Kain. Men I må forstå, at Kain ikke kendte til alvoren af sin forbrydelse, da han udgød sin brors blod. Han vidste ikke, hvad døden var, men menneskene i denne tid ved udmærket godt, hvad den er.

21. Derfor vil Jeg i denne tid ikke vente på, at menneskenes retssystem griber ind over for deres medmenneskers forseelser. Jeg vil i min domstol afvente ankomsten af hvert eneste af mine børn, og dér vil min domstol tildele dem den dom, der tilkommer dem, så de gennem lidelsen kan sone den anger, som samvittigheden medfører. Først dér vil de forstå deres Herres store kærlighed.

22. I denne Tredje Tid har Jeg bragt jer bekræftelsen på sjælens reinkarnation. Menneskeheden har ganske vist til alle tider haft den intuitive viden herom, og sjælen har åbenbaret denne hemmelighed for »kødet«, men dette — altid vantro og svagt — har sat spørgsmålstejn ved den.

Der er væsener fra det hinsides, der er kommet for at overbringe menneskene denne åbenbaring, men de har kun fundet tro hos nogle få, og disse er blevet bekæmpet i deres trosoverbevisninger og afvist af de uvidende og vantro. Men i dag lever der i menneskeheden som aldrig før en fornemmelse, en vished om disse manifestationer, selvom ikke alle af frygt for verden vover at bekende sig til det.

Men Jeg er kommet i denne tid for at bringe jer bekræftelsen herpå og sige jer: I sjælens reinkarnation åbenbarer sig Min fuldkomne kærlighedslov. Men sandelig, Jeg siger jer: Hvor få er der, der kun én gang er blevet mennesker på jorden, og hvor mange muligheder har Jeg ikke skænket sjælene gennem forskellige legemer i verden for at gøre det godt igen, som sjælene havde gjort af ondt. Men jeres legeme er et tæt slør, der forhindrer jer i at opdage kernen i disse undervisninger.

23. Det er meget lidt, hvad Jeg har tilladt jer at vide om, hvem I har været gennem tiderne, fordi Jeg ikke ønsker, at I i kødet, før I har nået den sande sjælelige modenhed, trænger ind i helligdommen, i intimiteten af

Mine høje beslutninger. Jeg ønsker ikke, at I skal gøre undervisningen om det åndelige liv til nye videnskaber, der kun ansporer jer til nysgerrighed, gisninger og tidsspilde. Jeg ønsker ikke, at I på den åndelige vej skal tage så meget som et eneste skridt, der er nytteløst for jer. Jeg ønsker, at de alle skal være til nytte for jer, at I kun skal høre og kun få åbenbaret det, der hjælper jer i jeres sjælelige udvikling. Men alt det, der kun tjener til menneskelig tilfredsstillelse, skal I ikke opleve. Der vil altid være et slør foran det, fordi det udgør det hellige, det intime i jeres åndelige arv.

24. Når denne menneskehed en dag tager faste skridt i åndeliggørelsen, i opfyldelsen af mine love, vil den allerede i sit menneskelige liv opdage store lærdomme fra Den Hellige Ånd, og da vil den få et klart indblik i fortiden, nutiden og fremtiden – dog kun i det omfang, det er min vilje.

Derfor, disciple, betræd den sande vej mod åndeliggørelse, som min lære viser jer, så I kan være de gode profeter, der folkemasserne advarer om faren og sparer dem for fiaskoen.

Jeg vil støtte jer i jeres mission ved på det rette tidspunkt at vise jer en del af de vantro menneskers tidligere liv. Men dette sker ikke for at I skal dømme dem, men for at I kan undervise dem i mine åbenbaringer.

25. Således vil de vække menneskene i deres udvikling og få dem til at indse, at et menneskeliv ikke er nok til at lære min evige lære at kende.

26. Hvis I fører denne kamp med fuld indsats, vil I opnå meget. Men hvem af jer har vished om, hvorvidt I vil vende tilbage til denne verden eller ikke vende tilbage? Hvem kunne sige: »Alt, hvad jeg gjorde i livet, var det, som Faderen havde bestemt for mig. Nu kan jeg drage videre til andre verdener og nærme mig Gud yderligere på udviklingens uendelige stige.«

Sandelig, Jeg siger jer: Den viden, I har, er for ringe til at forstå disse lektioner. Men alle dem, der opfylder deres opgave, vil på den åndelige vej have taget et skridt hen imod Mig og vil fra lektion til lektion, fra livsverden til livsverden, bevæge sig mod evigheden. Hvis det ikke var sådan – tror I da, at I ville være i stand til at leve på de højere livsniveauer, og at jeres samvittighed, som er min egen retfærdighed, ville tillade det?

27. Vær hengivne, arbejd og lad min guddommelige vilje opfyldes i jer. Mange af jer vil, mens I stadig befinder jer i den jordiske krop, se opfyldelsen af mine profetier, forvandlingen af denne menneskehed og alles frelse i min lov. Men først vil I måtte være vidne til store kampe, store krige, som menneskene endnu ikke kender til, og som historien endnu ikke har nedskrevet.

Men hvis I, der allerede har kendskab til det, der vil ske, til de begivenheder, der nærmer sig, må rense jer selv – hvad vil der da ske med dem, der ikke er vågnet op i lyset af den Hellige Ånds undervisning, som

har vanæret min lov, som har glemt deres opgave, som lever i deres traditioner og har belastet sig selv med uvidenhedens lænker?

28. Forvirringen, lidelsen og angeren vil være som en smeltedigel for de store skarer af sjæle, der vil stille sig foran deres egen dommer. Men sandelig, Jeg siger jer, også dem vil Jeg hjælpe, og når de vågner op af deres dybe søvn, vil de se mit strålende ansigt, der viser dem min tilgivelse, og de vil kun vente på, at Jeg sender dem ud på den vej, som de før har vanhelliget og foragtet, for at gøre bod for deres forseelser og vise sig værdige til min kærlighed. Og Jeg, som en kærlig Fader, vil give dem dette.

29. Derfor siger Jeg jer i Min undervisning, at I ikke skal dømme dem, som I i dag ser besudlet med menneskeblod og alle former for forseelser. For i jeres evige eksistens findes der større forseelser end at udgyde menneskeblod. Men kræv ikke foreløbig at få alt at vide. Jeg har allerede påpeget for jer, at Jeg alene i Mine høje beslutninger kan dømme retfærdigt.

30. Nu skal I blot elske og tilgive, og når Jeg tillader jer at studere og vurdere de begivenheder, der finder sted omkring jer, er det fordi Jeg ikke ønsker, at I skal være ligeglade, blinde og følelseskolde over for jeres medmenneskers smerte. Jeg har gjort jer følsomme gennem min lære, så I, når tiden er inde, kan give vejledning, forståelse, kærlighed, tilgivelse og trøst til alle jeres medmennesker. Til det formål gør Jeg jer til et fyrtårn, til en strålende stjerne og en trofast ven, så I kan opføre jer i overensstemmelse hermed i jeres hjem, i institutionerne og blandt folkeslagene.

31. Jeg ønsker ikke længere, at I betragter jer som fremmede. Jeg ønsker, at det universelle broderskab skal blomstre blandt jer, og at det skal begynde at bære frugt i jeres midte.

32. Det er godt, at I overholder jeres menneskelige love, men sæt min lære og jeres åndeliggørelse højere end dem. Vær lydige mod mine love, og sandelig, jeg siger jer: Jeg vil befri jer fra de sværeste konflikter, der opstår for jer på grund af de menneskelige love. Men bekæmp uretfærdigheden, kæmp mod fordærvelsen – ikke med dræbende våben eller med had, men med mit kærlighedens frø. I vil ikke være alene i kampen; Jeg har allerede sagt jer, at der blandt menneskeheden findes folk, hvor menneskene allerede er begyndt at frigøre sig fra deres materialisme og blive stærke i deres skæbneslag — med det mål at forene sig med Mig. Hvem er disse sjæle? Foreløbig er det ikke nødvendigt, at I kender dem.

33. Løft jeres sjæl, elsk hinanden, foren jer i det hinsides med dette ideal om universel broderskab. Jeg vil kalde jer til det Åndelige Bjerg, og der vil Jeg være sammen med de ene og de andre — med alle dem, der længes efter fred og frelse, for at give dem styrke og troen på Mine åbenbaringer, så de, således begavet, kan fortsætte deres vej. Der vil fortsat dukke sjæle op — nogle som vilde blomster, andre som torne i ørkenen. Men både de ene og de andre vil blive forenet af ét eneste ideal, og i det hinsides vil jeres kærligheds blomster forene sig for at nå frem til Mig som et offer af kærlighed.

34. På denne måde underviser Jeg jer, o disciple, i det sidste år af disse åbenbaringer. For sandelig, Jeg siger jer: Når denne periode er forbi, vil jeres åndeliggørelse blive udsat for meget store prøvelser. Hvor mange af jer vil blive ofre for fanatisme og afgudsdyrkelse? Hvor mange af jer vil kun være på vej mod hemmelighedskræmmeri, og hvor mange andre vil, for at skille sig ud blandt menneskene, ønske at tilføje noget til mit værk, som ikke hører til det? Våg og bed, o folk! Men glem ikke, at jo renere og enklere jeres religionsudøvelse er, og jo mere den er inspireret af mine love, desto større vil den fuldkommenhed være, som jeres sjæl opnår. Hav færre ceremonier og ritualer og større åndelighed, mere barmhjertighed og kærlighed over for jeres næste, så vil I elske Mig.

35. Blandt alle folkeslag på jorden vil der komme en tid præget af afgudsdyrkelse og fanatisme. Riterne og ceremonierne vil nå enestående intensitet og blive drevet til det yderste. De gejstlige og præsterne fra de forskellige religioner og sekter vil føre deres tilhængere til ekstase. Jeg tillader dette, for det vil være som en storm blandt menneskeheden, og i dette kaos vil sjælene føle sig som skibbrudne. Der vil ikke være nogen, der føler sig i en sikker havn eller i en redningsbåd.

36. Der vil komme et tidspunkt, hvor der hersker forvirring blandt alle sjæle, og hvor de intetsteds vil finde et tilflugtssted i fred. Da vil menneskene søge efter de mest berømte personligheder, efter de ministre, der udmærker sig ved deres større intelligens, efter dem, som menneskeheden betragter som hellige. Men deres forbløffelse vil være meget stor, når de indser, at også disse er skibbrudne, der er uden kompas, uden fred og uden lys.

Så vil mørket sænke sig. Men midt i dette kaos vil sjælene rejse sig i søgen efter deres frelse, og bag de mørke tordenskyer vil de skue lyset som et nyt liv, som en ny daggry, og dette lys vil være Helligåndens, vil være fyrtårnet, der oplyser hele universet, afventer børnenes hjemkomst og oplyser de stormfulde oceaner.

37. Efter denne tid med prøvelser vil Åndens frihed komme til menneskeheden. Menneskernes fødder vil trampe deres tidligere afgudsbilleder i stykker; skuffede vil de ødelægge deres samlingssteder for forfængelighed, pral og falsk glans. Forfatterne af lærde værker vil kaste deres egne værker i ilden.

38. I den tid vil man lytte opmærksomt til den mindst uddannede og den ringeste blandt jer. Hvor mange af dem, der nu hører min undervisning blandt dette enkle og fattige folk og føler sig ubetydelige, fordi de mener, at de mangler veltalenhed og åndelighed, vil senere se sig omgivet af menneskemængder, og blandt dem vil der være nogle af dem, der anså dem for vanvittige, da de hørte Mig gennem stemmeføreren. Hvor mange af dem, der i dag sætter spørgsmålstejn ved mit budskab, vil senere græde som Peter, når de ved hvert skridt ser opfyldelsen af mit ord.

39. Forbered jer indtil da, styrk jeres sjæl ved min lære, som ikke har vildledt nogen, fordi den kun kræver befrielse og frelse gennem åndeliggørelse af jer. Men hvad er åndeliggørelse? Det er den vej, som Jeg har udstukket siden tidernes begyndelse, og på den vil alle rensede sjæle nå frem til Guds skød. På den findes den guddommelige lov, som er oprindelsen til al dyd. Der findes den åbne bog, livets bog, som indeholder hele Guds visdom. Til denne vej har Jeg endnu en gang indbudt jer.

40. Fra bjergtoppen taler Jeg for tredje gang til jer og siger: »Jeg er vejen, sandheden og livet. Adskil jer ikke længere fra Mig.«

41. Husk: Da min krop blev taget ned fra korset og derefter begravet, troede disciplene, som var forfærdede og ikke kunne forstå, hvad der var sket, at alt var forbi med Mesterens død. Det var nødvendigt, at deres øjne igen så Mig, og deres ører igen hørte Mig, for at deres tro kunne blusse op, og deres forståelse af mit ord kunne styrkes.

42. Nu kan Jeg sige jer, at der blandt disse disciple var *én*, der aldrig tvivlede på Mig, som aldrig vaklede i lyset af prøvelserne, og som ikke forlod Mig et eneste øjeblik. Det var Johannes, den trofaste, modige, lidenskabelige og kærligste discipel. Af kærlighed til ham betroede Jeg ham Maria, da de stod ved foden af korset, for at han også fremover måtte finde kærligheden i det pletfri hjerte, og for at han ved hendes side måtte blive endnu mere styrket til den kamp, der ventede ham. Mens hans brødre, de andre disciple, den ene efter den anden faldt under bøddeles dødsstød og således med deres blod og deres liv beseglede hele den sandhed, de havde forkyndt, og deres Mesters navn, besejrede Johannes døden og undslap martyriet. Da han var forvist til ødemarken, tænkte hans forfølgere ikke på, at der, på den ø, hvorhen de havde jaget

ham, ville den store åbenbaring fra himlene om tidernes epoker komme ned til dette menneske, som han efterhånden gennemlever – profetien, der taler til menneskene om alt, hvad der vil ske og gå i opfyldelse.

43. Efter at Johannes havde skænket sine brødre megen kærlighed og viet sit liv til opgaven at tjene dem i sin Mesters navn, måtte han leve adskilt fra dem, alene; men han bad altid for menneskeheden, han tænkte altid på dem, for hvem Jesus havde udgydt sit blod.

44. Bønnen, stilheden, indadvendtheden, renheden i hans tilværelse og godheden i hans tanker udvirkede det mirakel, at dette menneske, denne sjæl, på kort tid udviklede sig til det, som andre sjæle har brug for årtusinder for at kunne nå.

45. Ja, disciple, Johannes er et eksempel på, hvad menneskets sjæl vil opnå i kommende tider. Johannes' ekstase, gennem hvilken han talte, så og hørte, var åbenbaringen af det, I ville opleve i denne tid. De åndelige syner, fremstillet i symboler, blev set gennem synsgaven, dvs. det åndelige blik.

46. Den guddommelige stemme og stemmen fra den åndelige verden, som nåede hans hjerne og rørte ved hans hjerte, var forudgående tegn på den åbenbaring, som I i denne tid har modtaget gennem stemme- og gavebærere. Og til sidst åbenbarede Johannes for menneskeheden – idet han under en engels vejledning nedskrev alt, hvad han så og hørte – den ånd-til-ånd-dialog, der ville komme, når menneskene i deres liv havde frigjort sig fra urenheder og materialisme.

47. Hvornår vil menneskene rette deres opmærksomhed mod det, som min elskede discipel efterlod i skriftlig form? Den måde, hvorpå hans åbenbaring er nedskrevet, er mærkelig; dens betydning er gådefuld, og hans ord er uendelig dybsindige. Hvem kan mon forstå dem? De mennesker, der begynder at interessere sig for Johannes' Åbenbaring, fordyber sig i den, fortolker, iagttager og studerer den. Nogle nærmer sig sandheden en smule, andre mener at have opdaget Åbenbaringens indhold og forkynnder det for hele verden; atter andre er forvirrede eller for trætte til at fortsætte med at undersøge sagen og benægter til sidst ethvert guddommeligt indhold i dette budskab.

48. Disciple i den »Tredje Tid«, nu siger jeg jer, at hvis I virkelig har et ønske om at træde ind i dette helligdom og lære den egentlige betydning af disse åbenbaringer at kende, må I gøre jer fortrolige med bønnen fra ånd til ånd – netop den, som Johannes udøvede i sin eksil. I må først forstå, at den guddommelige åbenbaring, selvom den fremstilles gennem jordiske skikkelser og billeder, i sin helhed handler om menneskets sjæl, om dens udvikling, dens kamp, dens fristelser og fald, dens vanhelligelser

og ulydighed. Den handler om min retfærdighed, min visdom, mit rige, om mine kærlighedsbeviser og min kommunikation med menneskene, om deres opvågnen, deres fornyelse og til sidst om deres åndeliggørelse.

49. Der åbenbarede jeg for jer menneskeheden's åndelige livsrejse, opdelt i tidsperioder, for at I bedre kan forstå sjælens udvikling.

50. Altså, disciple, da åbenbaringen vedrører jeres åndelige liv, er det på sin plads, at I studerer og betragter den ud fra et åndeligt synspunkt; for hvis I kun ønsker at fortolke den ud fra jordiske begivenheder, vil I, ligesom mange andre, komme i forvirring.

51. Det er sandt, at mange jordiske begivenheder har forbindelse til opfyldelsen af denne åbenbaring og vil også have det i fremtiden. Men I skal vide, at de begivenheder og tegn, der er indeholdt deri, også er skikkelser, billeder og eksempler, der skal hjælpe jer med at forstå min sandhed og opfylde jeres bestemmelse, nemlig at hæve jer op til Mig ad vejen for sjælens renhed, hvorom min discipel Johannes efterlod jer et lysende forbillede, idet han i ånd-til-ånd-dialogen med sin Herre gik menneskeheden årtusinder forud.

Min fred være med jer!

# Indholdsfortegnelse

|                                                       |                 |
|-------------------------------------------------------|-----------------|
| <b>Undervisning 277</b>                               | <b>Vers-nr.</b> |
| Den åndelige mission                                  | 1               |
| Det åndelige Israel                                   | 14              |
| Åndelig analyse                                       | 28              |
| Åndelig inspiration                                   | 32              |
| Åbenbaring og profetier                               | 35              |
| Menneskets tilbageståenhed                            | 42              |
| Åndssjælen på vej mod fuldkommenhed                   | 47              |
| <b>Undervisning 278</b>                               | <b>Vers-nr.</b> |
| Vækningen af åndelige evner                           | 2               |
| Den sande åndelige bøn                                | 16              |
| Vildfarelsen ved botens sakramenter                   | 18              |
| Profetier om krigens afslutning                       | 24              |
| Meningen med prøvelserne                              | 31              |
| Den fuldkomne åndelige kommunikation                  | 42              |
| Det åndelige Israels folks mission                    | 59              |
| Mysteriets betydning                                  | 61              |
| <b>Undervisning 279</b>                               | <b>Vers-nr.</b> |
| Den åndelige bøn                                      | 1               |
| Opfyldelsen af profetierne                            | 9               |
| Tiden for forsoning                                   | 17              |
| Tiden for Herrens genkomst                            | 39              |
| Spiritualitet                                         | 65              |
| Forskellen mellem guddommelig og menneskelig erobring | 75              |
| <b>Undervisning 280</b>                               | <b>Vers-nr.</b> |
| Budskabet fra den tredje tid                          | 2               |
| Den dom, som mennesket selv fælder                    | 11              |
| Overgangstider                                        | 20              |
| Faderlige råd                                         | 31              |
| Den tredje tids apostles mission                      | 49              |
| Symbolerne vil forsvinde                              | 65              |
| Det nye manna                                         | 71              |
| <b>Undervisning 281</b>                               | <b>Vers-nr.</b> |
| Formålet med den nye åndelige manifestation           | 1               |
|                                                       |                 |

|                                                     |                 |
|-----------------------------------------------------|-----------------|
| Den åndelige bøn                                    | 23              |
| Grundlaget for fred                                 | 29              |
| Gerninger, ord og tanker i harmoni                  | 42              |
| Åndelig analyse                                     | 46              |
| De sande værdier                                    | 63              |
| <b>Undervisning 282</b>                             | <b>Vers-nr.</b> |
| Åndens kraft                                        | 3               |
| Det menneskeliges ustabilitet og skrøbelighed       | 9               |
| Menneskets uvidenhed og Åndens sande visdom         | 17              |
| Mennesket er midlet til åndelig manifestation       | 31              |
| Den lovede trøster                                  | 57              |
| Den sande åndelige bøn                              | 61              |
| <b>Undervisning 283</b>                             | <b>Vers-nr.</b> |
| Skæbnes sande betydning                             | 10              |
| Israel og dets mission                              | 15              |
| Spiritualitet er ikke det samme som religiøsitet    | 23              |
| Videnskab, styret af samvittigheden                 | 48              |
| De åndelige inspirationer som forberedelse for alle | 51              |
| Hvad er naturen?                                    | 57              |
| <b>Undervisning 284</b>                             | <b>Vers-nr.</b> |
| Udformningen af »Livets Bog«                        | 11              |
| Åndelig og materiel tilfredsstillelse               | 24              |
| Det længselfulde »Fredens Rige«                     | 31              |
| 44.000 forberedte sjæle                             | 34              |
| Den tredje tid                                      | 38              |
| Det sjette segl brudt                               | 46              |
| <b>Undervisning 285</b>                             | <b>Vers-nr.</b> |
| Freden indeni os                                    | 1               |
| Det gode ved smerten                                | 6               |
| Bønnen er åndeligt arbejde                          | 10              |
| Den tredje tid og det åndelige liv                  | 18              |
| Sjælelig udvikling uden forherligelse af sanserne   | 43              |
| Spiritualisternes kamp                              | 54              |
| Guds sande tempel                                   | 62              |
| Grunden til menneskets eksistens                    | 69              |

|                                                                            |                 |
|----------------------------------------------------------------------------|-----------------|
| Sandheden er guddommelig essens                                            | 81              |
| <b>Undervisning 286</b>                                                    | <b>Vers-nr.</b> |
| Harmonien mellem de inkarnerede og de ikke-inkarnerede åndssjæle           | 2               |
| Den åndelige ophøjelse                                                     | 9               |
| Den 1. september 1866, begyndelsen på den tredje tid                       | 14              |
| Jesus', Moses' og Elias' mission                                           | 15              |
| Om smerten                                                                 | 27              |
| Den tid, som profeterne forudsagde                                         | 45              |
| Den åndelige opvågnen                                                      | 57              |
| <b>Undervisning 287</b>                                                    | <b>Vers-nr.</b> |
| Den herlige åndelige vej tilbage til Skaberen                              | 6               |
| Paradisets betydning (se 161,7)                                            | 12              |
| Instinkt og samvittighed                                                   | 25              |
| Hvad er barmhjertighed?                                                    | 31              |
| Vejen til salighed                                                         | 37              |
| Åndelig barmhjertighed                                                     | 54              |
| Jakobs stige                                                               | 59              |
| <b>Undervisning 288</b>                                                    | <b>Vers-nr.</b> |
| Det nye Israel gennem Ånden                                                | 1               |
| Lignelsen om det tabte paradis (se 161,7)                                  | 29              |
| Sandhedens guddommelige lysglimt                                           | 36              |
| Åndevæsener inkarnerer i overensstemmelse med deres mission og bestemmelse | 46              |
| De gentagne inkarnationer                                                  | 56              |
| Vandrere mellem de to verdener                                             | 62              |
| <b>Undervisning 289</b>                                                    | <b>Vers-nr.</b> |
| Opvågnen til de sande åndelige værdier                                     | 3               |
| Den åndelige verdens eksistens                                             | 17              |
| Tidernes opfyldelse                                                        | 31              |
| Fredens riges komme                                                        | 57              |
| Alle er Guds børn                                                          | 66              |
| Betydningen af 1950                                                        | 67              |
| <b>Undervisning 290</b>                                                    | <b>Vers-nr.</b> |
| Udvikling gennem inkarnationerne                                           | 4               |
| De forkerte menneskelige fortolkninger og den guddommelige sandhed         | 13              |

|                                                                             |                 |
|-----------------------------------------------------------------------------|-----------------|
| Familiens betydning set fra den åndelige sjæls og blodets side              | 40              |
| Afsløringen om reinkarnation                                                | 53              |
| Den åndelige befrielses æra                                                 | 58              |
| <b>Undervisning 291</b>                                                     | <b>Vers-nr.</b> |
| Ro og samvittighedsfuldhed, grundlaget for opfyldelse                       | 2               |
| Kærlighedens lov                                                            | 8               |
| At erkende sandheden                                                        | 9               |
| Den åndelige betydning af året 1950                                         | 44              |
| Vær klar over, at jeg i 1950 lader mit ord lyde for sidste gang             | 57              |
| De 144.000 og deres mission                                                 | 63              |
| Den åndelige kommunikation                                                  | 81              |
| <b>Undervisning 292</b>                                                     | <b>Vers-nr.</b> |
| »I Faderens hus er der mange boliger«                                       | 3               |
| Mod universel harmoni                                                       | 5               |
| Den mentale kapacitet og den åndelige                                       | 15              |
| Det nye Israel                                                              | 28              |
| Spiritualismens fremmarch                                                   | 31              |
| "Ingen sten vil blive liggende på den anden"                                | 33              |
| Hold modet oppe i modgang                                                   | 46              |
| Jeres planets bestemmelse                                                   | 53              |
| Herrens genkomst                                                            | 65              |
| <b>Undervisning 293</b>                                                     | <b>Vers-nr.</b> |
| Forberedelsen til kommunikation fra ånd til ånd                             | 11              |
| "Treenigheden"                                                              | 19              |
| Den menneskelige modstykke til den guddommelige kærlighed er fortjenesterne | 44              |
| Den nye guddommelige ankomst løfter os op over muren materialismen          | 56              |
| Gud skelner ikke mellem religionerne                                        | 61              |
| Samvittighedens stemme                                                      | 73              |
| <b>Undervisning 294</b>                                                     | <b>Vers-nr.</b> |
| Spiritualitetens tid                                                        | 1               |
| Den åndelige befrielse                                                      | 24              |
| "Det hinsides"                                                              | 32              |
| Forholdet mellem sjæl og krop                                               | 37              |
| Tidspunktet for kommunikation fra ånd til ånd                               | 44              |
| <b>Undervisning 295</b>                                                     | <b>Vers-nr.</b> |
| Betydningen af liv og død, lys og mørke                                     | 1               |

|                                                      |                 |
|------------------------------------------------------|-----------------|
| Menneskehedens store vildfarelse                     | 2               |
| Fristelserne                                         | 13              |
| Faren ved forfængelighed                             | 18              |
| "Ordets" tilbagevenden i ånden                       | 26              |
| Oplysning om mindedagen for de døde                  | 34              |
| Spiritualitet og videnskab                           | 36              |
| Menneskets åndssjæl er skaberens billede             | 44              |
| Fri vilje og samvittighed                            | 49              |
| Reinkarnation og det åndelige liv                    | 52              |
| De tre tidsaldre på Jorden                           | 56              |
| <b>Undervisning 296</b>                              | <b>Vers-nr.</b> |
| Menneskets åndelige udvikling                        | 2               |
| Guds nye komme                                       | 20              |
| Samvittigheden skal lede vores forskning             | 26              |
| Den evige fordømmelse findes ikke                    | 30              |
| Fredens skat                                         | 39              |
| Størrelsen af det guddommelige værk i den tredje tid | 45              |
| Det åndelige livs manifestation                      | 55              |
| Kærlighedens kraft                                   | 60              |
| <b>Undervisning 297</b>                              | <b>Vers-nr.</b> |
| Meningen med og målet for det åndelige arbejde       | 2               |
| Vi er ikke alene                                     | 6               |
| Materialisme inden for religioner og sekter          | 39              |
| Profetier om en bedre verden                         | 68              |
| <b>Undervisning 298</b>                              | <b>Vers-nr.</b> |
| Udøvelsen af de åndelige gaver befrier og opløfter   | 1               |
| Vigtigheden af at forberede sjælen                   | 19              |
| Den åndelige verden omgiver os                       | 41              |
| <b>Undervisning 299</b>                              | <b>Vers-nr.</b> |
| Julen 1949                                           | 2               |
| Spiritualitet uden filosofisk forurening             | 32              |
| Josefs eksempel                                      | 60              |
| <b>Undervisning 300</b>                              | <b>Vers-nr.</b> |
| Spiritualismens vidnesbyrd                           | 3               |
| Betydningen af den tredje tids skrifter              | 17              |
| En ny krig nærmer sig                                | 33              |
| Forberedelse til åndeligheden                        | 36              |
| Profeterne gennem tiderne                            | 50              |
| <b>Undervisning 301</b>                              | <b>Vers nr.</b> |

|                                                     |                 |
|-----------------------------------------------------|-----------------|
| Det åndelige forberedelsestrin                      | 2               |
| Åndens brød og vin                                  | 5               |
| Det sjette segl                                     | 9               |
| Kendskabet til den åndelige eksistens               | 10              |
| Åndens gaver                                        | 14              |
| Hvorfor vi bliver sat på prøve                      | 24              |
| Spiritualisternes mission over for de unge          | 33              |
| <b>Undervisning 302 (1950)</b>                      | <b>Vers-nr.</b> |
| Vejen til åndeliggørelse                            | 2               |
| I hytten ved Emmaus                                 | 3               |
| De guddommelige lektioner                           | 5               |
| Hvorfor reinkarnation?                              | 14              |
| Syndfloden                                          | 15              |
| Betydningen af den åndelige ark                     | 17              |
| Det uendelige antal åndelige boliger                | 23              |
| Intet går tabt for evigt                            | 31              |
| Afgudsdyrkelsens forsvinden                         | 36              |
| <b>Undervisning 303</b>                             | <b>Vers-nr.</b> |
| Åndelig forberedelse                                | 1               |
| Forholdet mellem de åndelige væsener                | 11              |
| Lidt om fanatisme og uvidenhed på kirkegårdene      | 20              |
| Nu er tiden inde til at erkende os selv åndeligt    | 24              |
| Lidt om fornøjelserne                               | 27              |
| Tidernes fuldendelse og dommen                      | 35              |
| Hvor er døden, den evige fordømmelse og skærsilden? | 41              |
| De syv segl                                         | 52              |
| <b>Undervisning 304</b>                             | <b>Vers nr.</b> |
| Åndens udvikling kræver forberedelse og vilje       | 1               |
| Gud er allestedsnærværende                          | 13              |
| Prøverne svarer til fejlene                         | 38              |
| Den åndelige kommunikation efter 1950               | 51              |
| <b>Undervisning 305 (1. januar 1950)</b>            | <b>Vers nr.</b> |
| De tre tidsaldre og deres skriftlige budskaber      | 1               |
| Det åndelige kald til menneskeheden                 | 2               |
| Den åndelige sjæl er det oprindelige                | 6               |
| Dommedagens nærhed og tilgivelse for alle           | 12              |
| De guddommelige svingningers allestedsnærvær        | 22              |
| Det åndelige tempels guddommelige renhed            | 30              |

|                                                           |                 |
|-----------------------------------------------------------|-----------------|
| Menneskehedens opvågnen til det åndelige                  | 36              |
| Materialismens tidsalders døds kamp                       | 41              |
| Elias' mission                                            | 47              |
| Det er ikke frygten, men kærligheden, der skal lede jer   | 51              |
| En falsk tro                                              | 59              |
| Den guddommelige barmhjertighed og den åndelige udvikling | 64              |
| Samvittigheden står over forstanden og hjertet            | 67              |
| Jesus og Kristus                                          | 71              |
| Betydningen af 1950                                       | 74              |
| <b>Undervisning 306</b>                                   | <b>Vers nr.</b> |
| De 144.000 udvalgte åndelige væsener                      | 1               |
| Det åndelige kendetegn                                    | 3               |
| Evige åndelige værdier og forgængelige materielle         | 14              |
| Prøvelsernes velsignelse                                  | 20              |
| Muligheder for at udvise barmhjertighed (Hebr. 13:16)     | 27              |
| Hvor der ikke er barmhjertighed, hersker der krig         | 35              |
| 1950 er begyndelsen på en ny tid                          | 38              |
| De kaldede og de udvalgte                                 | 53              |
| Ikke religiøsitet, men spiritualitet                      | 59              |
| Det universelle sprog                                     | 65              |
| <b>Undervisning 307</b>                                   | <b>Vers nr.</b> |
| Freden er det højeste åndelige gode                       | 1               |
| Åndeliggørelsen i praksis                                 | 6               |
| Ord til jomfruerne                                        | 31              |
| Den sande åndelige familie                                | 36              |
| Forberedelse                                              | 42              |
| Den åndelige manifestation i Mexico                       | 49              |
| Udviklingen af de åndelige gaver                          | 54              |
| <b>Undervisning 308 (1950)</b>                            | <b>Vers nr.</b> |
| Opstigningen til det åndelige bjerg                       | 5               |
| Underkastelse under prøvelserne                           | 7               |
| Jesus og Kristus – menneske og ånd                        | 20              |
| Peter og Saulus-Paulus                                    | 42              |
| Oplevelsen af forberedelsen                               | 48              |
| Barmhjertighed                                            | 52              |
| <b>Undervisning 309</b>                                   | <b>Vers nr.</b> |
| Den universelle guddommelige tilstedeværelse              | 3               |
| Spiritualitet og materialismens undergang                 | 6               |
| Fredens budbringer                                        | 10              |

|                                          |    |
|------------------------------------------|----|
| Den guddommelige retfærdighed            | 14 |
| Lektionen fra Kain og Abel               | 19 |
| Den fuldkomne lov om reinkarnation       | 22 |
| Universel broderskab                     | 31 |
| Skibbrudne uden kompas                   | 35 |
| Åndens frihed                            | 37 |
| Eksemplet med Peter                      | 38 |
| Apostlen Johannes' forvisning til Patmos | 42 |

# De guddommelige undervisninger i Mexico 1866-1950

## Litteratur

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, tlf.: +49 (0)6741 1720

Bogen om det sande liv, bind I, II, III, IV, V, VI

Det tredje testamente (også på spansk, engelsk og fransk)

De guddommelige åbenbaringer fra Mexico (kort introduktion)

Guddommelige åbenbaringer om livets spørgsmål

Profetier for den tredje tid

Buchdienst zum Leben, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen

Tlf.: +49 (0)7371 929 66 42, e-mail: [manfredbaese@gmx.de](mailto:manfredbaese@gmx.de)

Den guddommelige kærlighed, oprindelse, essens og mål for vores liv og alt væsen

El Amor Divino – Oprindelse, essens og mål for vores liv og alt væsen

Bogen om det sande liv, bind VII, VIII, IX, X, XI, XII

Det Tredje Testamente

Unicon-Stiftung, D-88709 Meersburg

Tlf.: +49 (0)7532 808162, e-mail: [info@unicon-stiftung.de](mailto:info@unicon-stiftung.de)

Introduktion til »Bogen om det sande liv« (gratis)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.

Orinoco nr. 54, indgang 5, Col. Zacahuitzco, 03550 Mexico City

Libro de la Vida Verdadera, bind I-XII

Det Tredje Testamente

og andre bøger om disse guddommelige åbenbaringer fra Mexico

## Hjemmesider

[www.drei-offenbarungen.net](http://www.drei-offenbarungen.net)

[www.reichl-verlag.de](http://www.reichl-verlag.de)

[www.unicon-stiftung.de](http://www.unicon-stiftung.de)

[www.drittes-testament.de](http://www.drittes-testament.de)

[www.drittetestament.wordpress.com](http://www.drittetestament.wordpress.com) (flersproget)

[www.tercera-era.net](http://www.tercera-era.net) (på spansk)

[www.144000.net](http://www.144000.net) (flersproget)

[www.dritte-zeit.net](http://www.dritte-zeit.net)